

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 21

**பாண்டவர், கௌரவர், சேனை விவரங்கள்,
அசுரீரி, வரம் முதலியன**

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 21

**பாண்டவர், கௌரவர், சேனை விவரங்கள்,
அசுரீரி, வரம் முதலியன**

ஆதிரா

I. பாண்டவர், கௌரவர், சேனை விவரங்கள் 12

1. பாண்டவசேனை மகாரதிகளின் தேர், கொடி, வில் குதிரைகள் பற்றிய செய்திகள்
2. பாண்டவர்க்குத் துணைபுரிந்த மன்னர்களும் முக்கியமான வீரர்களும்
3. பாண்டவ வீரர்களால் கொல்லப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள்
4. கௌரவசேனை மகாரதிகளின் தேர், கொடி முதலியன
5. துரியோதனனுக்குத் துணைநின்ற தேசங்கள், வீரர்கள்
6. கௌரவர்களால் கொல்லப்பட்ட பாண்டவ வீரர்கள்
7. மகாபாரதத்தில் குறிப்பிடப்படும் அஸ்திரங்கள் மற்றும் ஆயுதங்கள்; தனுர்வித்தை

II. மகாபாரதத்தில் அசரீரி ஒலிக்கும் இடங்கள் 34

1. துஷ்யந்தன் சபையில் ஒலித்த அசரீரி
2. தேவர்கள் தேவவ்ரதனுக்கு பீஷ்மர் எனப் பெயரளித்தது
3. யுதிஷ்டிரர் பிறப்பின்போது ஒலித்த அசரீரி
4. பீமன் பிறந்தபோது ஒலித்த அசரீரி
5. அர்ஜுனன் பிறந்தபோது கேட்ட அசரீரி
6. அஸ்வத்தாமா பிறந்தபோது ஒலித்த அசரீரி
7. த்ருஷ்டத்யும்னன் தோன்றியபோது எழுந்த அசரீரி
8. திரௌபதி தோன்றியபோது உரைத்த அசரீரி
9. கம்சன் கேட்ட அசரீரி ஒலி
10. சிசுபாலன் பிறந்த சமயம் கேட்ட அசரீரி
11. சகர மன்னருக்கு கட்டளையிட்ட அசரீரி

12. அர்ஜுனன் கேட்ட அசரீரி ஒலி
13. சௌகந்திகத் தடாகக் கரையில் பாண்டவர்கள் கேட்ட அசரீரி
14. த்வைத வனத்தில் ஒலித்த அசரீரி
15. சூரிய மண்டலத்திலிருந்து கர்ணன் கேட்ட அசரீரி
16. பீஷ்மர் முன் ஒலித்த அசரீரி
17. ஜயத்ருதன் பிறந்த நேரம் ஒலித்த அசரீரி
18. விதுரர் உயிர்த்தியாகம் செய்தபோது கேட்ட அசரீரி
19. பரீக்ஷித் பிறந்தபோது ஒலித்த அசரீரி

III. மகாபாரதத்தில் அளிக்கப்பட்ட வரங்கள் 46

1. கத்ரூ, வினதா இருவருக்கும் கச்யபர் அளித்த வரம்
2. கருடனும், விஷ்ணுபகவானும் ஒருவருக்கொருவர் அளித்த வரங்கள்
3. சேஷநாகம் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம்
4. யயாதி தன் மகன் புருஷுக்கு அளித்த வரம்
5. தூர்வாச முனிவர் குந்திக்கு அளித்த வரம்
6. காந்தாரி வியாச மகரிஷியிடம் பெற்ற வரம்
7. திரௌபதியின் முற்பிறவியில் சிவன் அளித்த வரம்
8. உலூபி அர்ஜுனனுக்கு அளித்த வரம்
9. சுவேதகி மன்னனுக்கு சிவன் அளித்த வரம்
10. இந்திரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கு அளித்த வரம்
11. சண்ட கௌசிக முனிவர் மகத மன்னன் ப்ருகத்ரதனுக்கு அளித்த வரம்
12. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அத்தை ச்ருதச்ரவாவிற்கு அளித்த வரம்
13. திரௌபதிக்கு திருதராஷ்டிரர் அளித்த வரம்

14. யுதிஷ்டிரர் சூரிய பகவானிடம் பெற்ற வரம்
15. அர்ஜுனன் இந்திரனிடம் பெற்ற வரம்
16. அர்ஜுனன் சிவபெருமானிடம் பெற்ற வரம்
17. கார்க்கோடக நாகம் நளனுக்கு அளித்த வரம்
18. தசீசி முனிவர் தேவர்களுக்கு அளித்த வரம்
19. அகஸ்திய முனிவர் தேவர்களுக்கு அளித்த வரம்
20. சகர மன்னருக்கு சிவனுக்கு அளித்த வரம்
21. அம்சுமான் கபிலிடம் பெற்ற வரம்
22. பகீரதன் சிவபிரானிடமும், கங்கையிடமும் பெற்ற வரங்கள்
23. ப்ருகு முனிவர் காதியின் மகள் சத்தியவதிக்கு அளித்த வரம்
24. ஜமதக்னி முனிவர் பரசுராமருக்கு அளித்த வரம்
25. யவக்ரீதன் இந்திரனிடம் பெற்ற வரம்; பாலதி தேவர்களிடம் பெற்ற வரம்
26. அர்வாவசு தேவர்களிடம் பெற்ற வரம்
27. பீமசேனன் அனுமனிடம் பெற்ற வரம்
28. நிவாத கவசர்கள் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம்
29. தைத்ய குல கன்னியர் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம்
30. உத்தங்க மகரிஷிக்கு பகவான் விஷ்ணு அளித்த வரம்
31. ஜயத்ருதன் சிவபிரானிடம் பெற்ற வரம்
32. அஸ்வபதி மன்னர் சாவித்திரி தேவியிடம் பெற்ற வரம்
33. சாவித்திரி யமராஜனிடம் பெற்ற வரங்கள்
34. யுதிஷ்டிரர் தர்மராஜனிடம் பெற்ற வரங்கள்
35. யுதிஷ்டிரருக்கு தூர்க்காதேவி அளித்த வரம்

36. விராட மன்னர் பீமசேனனுக்கு அளித்த வரம்
37. சல்ய மன்னர் துரியோதனனுக்கு அளித்த வரம்
38. சல்ய மன்னர் யுதிஷ்டிரருக்கு அளித்த வரம்
39. கர்ணன் குந்திக்கு அளித்த வரம்
40. அம்பை தன் இரண்டாவது பிறவியில் மகாதேவனிடம் பெற்ற வரம்
41. துருபத மன்னர் சிவபெருமானிடம் பெற்ற வரம்
42. யக்ஷன் ஸ்தூணா கர்ணன் சிவனுக்கு அளித்த வரம்
43. அர்ஜுனனுக்கு துர்க்கை அளித்த வரம்
44. யுதிஷ்டிரர் போர் முனையில் பீஷ்மர் முதலியோரிடம் பெற்ற வரம்
45. துரியோதனனுக்கு துரோணர் அளித்த வரம்
46. பகவான் நாராயணன் பூமி தேவிக்கு அளித்த வரம்
47. பிரம்மா மரண தேவிக்கு அளித்த வரம்
48. நாரதர் ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்கு அளித்த வரம்
49. த்ரித முனிவர் தேவர்களிடம் பெற்ற வரம்
50. ததீசி முனிவர் சரஸ்வதி நதிக்களித்த வரம்
51. சார்வாகன் என்னும் அரக்கன் பிரம்மனிடம் பெற்ற வரம்
52. இந்திரன் பிரஹ்மலாதனிடம் பெற்ற வரம்
53. உபமன்யு முனிவர் சிவபிரானிடம் பெற்ற வரம்
54. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிவன்-பார்வதியிடம் பெற்ற வரம்
55. குஷிக மன்னருக்கு சிவன் அளித்த வரம்
56. பசுக்கள் பிரம்மனிடம் பெற்ற வரம்
57. சுரபி பசுக்கள் பிரம்மனிடம் பெற்ற வரம்
58. தேவர்களுக்கு சிவன் அளித்த வரம்

59. தேவர்கள் தவளை, யானை மற்றும் கிளிக்கு அளித்த வரம்
 60. ஒரு புழு வியாசரிடம் பெற்ற வரம்
 61. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தங்க முனிவருக்கு அளித்த வரம்

IV. மகாபாரதத்தில் தேவர்கள், ரிஷிகள், மன்னர்கள் ஆகியோரால் மற்றவர்க்கு அளிக்கப்பட்ட சாபங்கள்

99

1. தேவர்களின் நாய் சரமா ஜனமேஜயனுக்கு அளித்தது
2. ப்ருகு முனிவர் அக்னி தேவனுக்கு அளித்தது
3. கத்ரு தன் புதல்வர்களாகிய நாகங்களுக்கு அளித்தது
4. ச்ருங்கி முனிவர் பரீக்ஷித் மன்னனுக்கு அளித்தது
5. தேவயானி, கசன் பரஸ்பர சாபம் அளித்தது
6. சுக்ராசாரியார் யயாதிக்கு அளித்தது
7. யயாதி தன் புதல்வர்களுக்கு அளித்தது
8. பிரம்மா மகாபிஷ்ணுக்கு அளித்தது
9. வசிஷ்ட மகரிஷி வசுக்களுக்கு அளித்தது
10. மாண்டவ்ய மகரிஷி தர்மராஜனுக்கு அளித்தது
11. இந்தம மகரிஷி பாண்டு மன்னனுக்கு அளித்தது
12. கல்மாஷ பாதனுக்கு சக்தி முனிவர் அளித்தது
13. கல்மாஷ பாதனுக்கு பிராமணன் அளித்தது
14. கல்மாஷ பாதருக்கு பிராமணப் பெண் அளித்தது
15. வர்காவிற்கு பிராமணர் அளித்தது

16. மைத்ரேய மகரிஷி துரியோதனனுக்கு அளித்தது
17. ஊர்வசி அர்ஜுனனுக்கு அளித்தது
18. கார்க்கோடக நாகம் நாரதரிடம் பெற்றது
19. பரத்வாஜ முனிவர் ரைப்பிய முனிவருக்கு அளித்தது
20. கங்கை அம்பைக்கு அளித்தது
21. யக்ஷன் ஸ்தூணா கர்ணனுக்குக் குபேரன் அளித்தது
22. நாரத மகரிஷி, பர்வத மகரிஷி பரஸ்பரம் அளித்தவை
23. சந்திரன் பெற்ற சாபமும், சாபவிமோசனமும்
24. த்ரித முனிவர் தன் சகோதர்களுக்கு அளித்தது
25. சரஸ்வதி நதி விசுவாமித்திரரிடம் பெற்றது
26. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்வத்தாமாவிற்கு அளித்தது
27. காந்தாரி தேவி ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அளித்தது
28. யுதிஷ்டிரர் பெண்களுக்கு அளித்தது
29. கர்ணன் பெற்ற சாபங்கள்
30. ப்ருகு முனிவர் தம்சன் என்ற அரக்கனுக்கு அளித்தது
31. நாரதர், பர்வதர் பரஸ்பரம் அளித்தவை
32. மகரிஷி நாய்க்கு அளித்த பல்வேறு பிறவிகளும் சாபமும்
33. உத்தாலக மகரிஷி தன் புதல்வன் நாசிகேதனுக்கு அளித்தது
34. பார்வதி தேவி தேவர்களுக்கு அளித்தது
35. அக்னி தேவன் தவளை, யானை, கிளி இவற்றிற்களித்தது
36. துவாரகையில் ரிஷிகள் சாம்பனுக்கு அளித்தது

V. மகாபாரதத்தில் கூறப்பட்ட சபதங்கள்

1. ஜனமேஜயன் சபதம்
2. துஷ்யந்தன் சபதம்
3. பீஷ்மர் உரைத்த சபதம்
4. துருபதன், துரோணர் செய்த சபதம்
5. அர்ஜுனன் கூறிய சபதம்
6. அஸ்வமேத யாகத்திற்குப் பின் யுதிஷ்டிரர் ஏற்ற சபதம்
7. துச்சாதனன் குறித்துப் பீமனின் சபதம்
8. துரியோதனன் மீது பீமனின் சபதம்
9. திருதராஷ்டிர சபையில் பீம, அர்ஜுன நகுல சகதேவர் சபதம்
10. காம்யக வனத்தில் பாண்டவர்கள் முன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும்,
தருஷ்டத்யும்னனும் ஏற்ற சபதம்
11. கர்ணன் கௌரவர்கள் முன் செய்த சபதம்
12. பீஷ்மரைக் கொல்ல அம்பாவின் சபதம்
13. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அர்ஜுனன் உரைத்த சபதம்
14. பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறிய சபதம்
15. துரோணர் துரியோதனன் முன் செய்த சபதம்
16. சம்ஷுப்தக வீரர்கள் சபதம்
17. துரோணர் உரைத்த சபதம்
18. அர்ஜுனன் ஜயத்ருத வதம் குறித்துச் செய்த சபதம்
19. அர்ஜுனன் கர்ணனிடம் கூறிய சபதம்

20. த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்க்களத்தில் ஏற்ற சபதம்
21. அஸ்வத்தாமாவின் சபதம்
22. அர்ஜுனன் கர்ண வதத்திற்காக யுதிஷ்டிரரிடம் செய்த சபதம்
23. துரியோதனன் முன் அஸ்வத்தாமா செய்த சபதம்
24. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரைத்த சபதம்

VI. மகாபாரதத்தில் விவரிக்கப்படும்

149

சுப-அசுப சகுனங்கள்

1. துரியோதனன் பிறப்பு சமயத்தில் தோன்றிய அசுப சகுனங்கள்
2. திருதராஷ்டிரர் சபையில் ஏற்பட்ட அசுப சகுனம்
3. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூது சென்றபோது ஹஸ்தினாபுரம்
சென்றபோது ஏற்பட்ட சுப-அசுப சகுனங்கள்
4. கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்த அபசகுனங்கள்
5. துரியோதனன் பீஷ்மருக்கு சேனாபதி அபிஷேகம் செய்தபோது
ஏற்பட்ட அப சகுனங்கள்
6. பீஷ்ம-பரசுராம யுத்தத்தின்போது தென்பட்ட சகுனங்கள்
7. போர் தொடங்கும் முன் தோன்றிய அப-சுப சகுனங்கள்
8. கௌரவ சேனையில் தோன்றிய அசுப அடையாளங்கள்
9. பீமனுடன் கதாயுத்தம் தொடங்கும் நேரத்தில் துரியோதனன் முன்
தோன்றிய தீய நிமித்தங்கள்
10. படையின் வெற்றியை அறிவிக்கும் சுப சகுனங்கள்; தோல்வியைக்
குறிக்கும் அப சகுனங்கள்; பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியவை

11. பாரதப்போர் முடிந்து 36-வது வருடம் யுதிஷ்டிரர் முன் தோன்றிய

அப சகுனங்கள்

12. யாதவ, வ்ருஷ்ணி வம்ச அழிவின்போது துவாரகையில் தோன்றிய

தீய சகுனங்கள்

VII. மகாபாரதத்தில் காணப்படும் நாள் / 163

சோதிடக் குறிப்புகள்

1. யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன் பிறந்த நாட்கள்
2. பாண்டவர்கள் வாரணாவத யாத்திரை புறப்பட்ட நாள்
3. திரௌபதி திருமண நாள்
4. பீமன், ஜராசந்தன் போர் நடந்த காலம்
5. பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரை தொடங்கிய நாள்
6. சுசர்மா விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்த நாள்
7. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பாண்டவரின் தூதராக ஹஸ்தினாபுரம் புறப்பட்ட நாள்
8. கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பாரத யுத்தம் தொடங்கும் முன் கூறிய கிரக நிலை
9. மகாபாரதப் போர் தொடங்க இருந்த சமயத்தின் கிரக நிலை. வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுவது
10. பாண்டவர் சேனை போர்க்களம் புறப்பட்ட நாள்
11. பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சிந்தித்து தேகத்தியாகம் செய்த நாள்
12. யுதிஷ்டிரர் யாக தீசூடி எடுத்த நாள்
13. யுதிஷ்டிரர் யாக ஏற்பாடுகளைத் தொடங்கிய நாள்

14. திருதராஷ்டிரர் வனவாசம் புறப்பட்ட நாள்
15. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யாதவர்களுக்குத் தீர்த்த யாத்திரைக்குக் கட்டளையிட்ட நாள்

I. பாண்டவசேனை மகாரதிகளின் தேர், கொடி, வில் குதிரைகள் பற்றிய செய்திகள்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் :

சைப்யம், சக்ரீவம், மேகபுஷ்பம், பலாஹம் என்னும் பெயர் கொண்ட நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தேர். கௌமோதகி என்ற கதை - வருணன் அளித்தது. சுதர்சனன் என்ற சக்கரம் - வருணன் அளித்தது. சார்ங்கம் என்ற வில் - பிரம்மா உருவாக்கியது. பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கம். நாந்தகம் என்ற வாள். கருடக்கொடி.

யுதிஷ்டிரர் :

வெள்ளை நிறமும் கருப்பு வாலும் உடைய குதிரைகள் பூட்டிய ஜைத்ரம் என்ற தேர். சந்திரனின் கதிர்களுடன் நந்தம் - உபநந்தம் என்ற மிருதங்கங்கள் பொறிக்கப்பட்ட கொடி. இம்மிருதங்கங்கள் தாமே முழங்கின. மகேந்திரன் அளித்த வில் இந்திர கோபப் பூச்சிகள் 60 இன் சித்திரம் கொண்டது. முப்பது அங்குலத்தை விடப் பெரிய வாள். அனந்த விஜயம் என்ற சங்கு.

பீமசேனன் :

கரடிகள் போன்ற நிறமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர். சிங்கச் சின்னம் பொறித்த கொடி. வாயுதேவன் அளித்த வில்; தங்க யானைகள் பொறிக்கப்பட்டது. பெளண்ட்ரம் என்ற சங்கு. மயன் அளித்த கதை. புலித்தோல் உறையில் வைக்கப்பட்ட பெரியவாள்.

அர்ஜுனன் :

கந்தர்வராஜன் சித்திரசேனன் அளித்த 100 உத்தம ஜாதிக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். ஒரு குதிரை கொல்லப்பட்டால் இன்னொன்று அதன் இடத்தை நிரப்பிவிடும். வருணன் அளித்த தேர்; இதமித்தம் என்பது இதன் பெயர். வானரக்கொடி - 1 யோஜனை தூரம் திசைகளில் வியாபித்தது; தேரின் பாரத்தை அதிகரிக்காதது; தடுக்கப்பட முடியாதது. வருணன் அளித்த காண்டீபம் என்ற வில்; மூவுலகையும் காக்க பிரம்மாவால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. நூறு சிறு தங்க மலர்கள் இழைக்கப்பட்டது. லட்சம் விற்களுக்குச் சமமானது. வருணன் அளித்த இரு அக்ஷய தூணீர்கள். தேவதத்தம் என்ற சங்கு; மயன் அளித்தது. தவளையின் சித்திரத்துடன், வாய்ப்பகுதி தவளையைப் போன்று இருப்பதுமான வாள்.

நகுலன் :

கிளியின் சிறகு போன்ற வண்ணமுடைய காம்போஜ நாட்டுக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். இக்குதிரைகள் இந்திரனால் அளிக்கப்பட்டவை. சரப சின்னம் பொறித்த கொடி. வைஷ்ணவ என்ற வில். சுகோஷம் என்ற சங்கு. ஆட்டுத்தோல் உறையுள் வைக்கப்பட்ட பெரிய வாள். மூன்று தங்க மயமான சூரியன் பொறித்த வில்.

சுகதேவன் :

காடையைப் போன்ற பல வண்ணங்களை உடைய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். மணியுடன் கூடிய வெள்ளியால் ஆன அன்னத்தின் சின்னம் பொறித்த கொடி. அஸ்வினி குமாரர்கள் அளித்த வில். தங்கம் இழைத்த அந்துப்பூச்சி சித்திரம் இழைக்கப்பட்டது. மணிபுஷ்பகம் என்ற சங்கு.

அபிமன்யு :

கபில வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர். தங்க மயமான சார்ங்க பக்ஷியின் சின்னமுடைய கொடி. ருத்ரன் தொடர்புடைய வில்; இது பலராமரால் அபிமன்யுவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

ப்ரதிவிந்த்யன் (யுதிஷ்டிரர் புதல்வன்) :

கரிய கழுத்துடைய வெண்மையான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். தர்மத்தின் சின்னமுடைய கொடி. ருத்ரன் அளித்த வில்.

சுதசோமன் (பீமனின் புதல்வன்) :

உளுந்து மலர்களைப் போல வெண்மையும் மஞ்சளுமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். வாயுவின் சின்னமுடைய கொடி. அக்னி தொடர்புடைய வில்.

ச்ருதகீர்த்தி (அர்ஜுனன் புதல்வன்) :

நீலகண்டத்தின் சிறகைப் போன்ற உத்தம வண்ணமுடைய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். இந்திரன் உருவம் பொறிக்கப்பட்ட கொடி. குபேரன் தொடர்புடைய வில்.

சதாநீகன் (நகுலனின் புதல்வன்) :

சால மரங்களைப் போன்ற சிவப்பு, மஞ்சள் நிறமுடைய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். அஸ்வினி குமாரர்களின் உருவம் பொறித்த கொடி. யமன் தொடர்புடைய வில்.

ச்ருதகேது (சகதேவன் குமாரன்) :

மயில் கழுத்துப் போன்ற சிவப்பு, மஞ்சள் நிறமுடைய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். அஸ்வினி குமாரர்களின் உருவம் பொறித்த கொடி. சிவபிரான் தொடர்புடைய வில்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் :

புறாவைப் போன்ற நிறமுடைய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். கசநார் மரச்சின்னம் பொறித்த கொடி. ஜைத்ரம் என்ற சங்கு.

சாத்யகி :

வெள்ளி போன்ற வெண்மையான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். நந்திவர்த்தன் என்ற சங்கு.

துருபதன் :

லலாம் மற்றும் ஹரி என்ற வகைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். நெற்றியின் நடுவில் நகூத்திரம் போன்ற வெள்ளைச் சின்னம் இருப்பது லலாம். பெரிய பிடரி மயிருடன், உடல் ரோமங்கள் தங்க நிறத்துடன் இருப்பது ஹரி ஆகும்.

உத்தமௌஜா :

சியாம வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

யுதாமன்யு :

சார்ங்க வண்ணமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

கடோத்கஜன் :

பலவகை வண்ணமும், பல்வேறு வகை முகமும் உடைய குதிரைகள். நூறு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட 400 அடி நீளமுடைய தேர். தேர்ச்சக்கரம் மற்றும் கழுகின் உருவம் பொறித்த கொடி. ஓரடி அகலமும் 12 அரத்தினி நீளமும் கொண்ட வில். (1 அரத்தினி : 14 அங்குலம்)

சிகண்டி :

தும்புரு அளித்த மண் வண்ணமுடைய திவ்யமான குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

த்ருஷ்டகேது :

சார்ங்கம் போன்ற பல வண்ணங்கள் கொண்ட காம்போஜ நாட்டுக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

கேகய ராஜகுமாரர்கள் ஐவர் :

இந்திர கோப நிறமுள்ள குதிரைகள் பூட்டிய தேர். சிவப்பு வண்ணக் கொடி.

கேகய ராஜகுமாரன் ப்ருகத்க்ஷத்ரன் :

உஜ்ஜ்வல நீல வண்ணமுடைய சிந்து தேசக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

க்ஷத்ரதர்மா :

த்ருஷ்டத்யும்னனின் மகனான இவனுடைய தேர் சிவப்பு வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதாகும்.

க்ஷத்ரதேவன் :

சிகண்டியின் புதல்வன்; தாமரை இதழ் வண்ணம் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

ருக்ஷதேவன் :

சிகண்டியின் மகன்; தாமரை இதழ் வண்ணமுடைய வாஹ்லீக தேசக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சேனாபிந்து :

வெளிறிய மஞ்சள் வண்ணமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

காசிராஜன் அபிபு :

தங்க மாலையணிந்த தங்க வண்ண பின்பகுதியுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

காசிராஜனின் புதல்வன் :

க்ரௌஞ்ச வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர். இவை ரோமங்களும், பிடரி மயிரும் வெண்மையாகவும், தோல், கண், வாய், குளம்பு முதலியன கறுப்பாகவும் இருக்கும் குதிரைகள்.

விராடர் :

பாதிரிப் புவைப் போன்ற சிவப்பு வெளுப்பு நிறமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

விராடரின் புதல்வன் :

மஞ்சள் வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

ப்ருகந்த மன்னன் :

அரட்ட தேசத்தின் பெரிய உடலுடைய தங்க வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

வ்ருதக்ஷேமன் மகன் :

கரிய நிறமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

யுயுத்சு :

வைக்கோலின் நிறமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

வ்யாக்ரதத்தன் :

மங்கிய அருண வண்ணமும், பின்பகுதியில் எலியைப் போன்ற சியாம வண்ணமும் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

பாஞ்சால தேசத்து சுதன்வா :

கருப்பான தலையும் விசித்திரமான வண்ணங்களும் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சித்ராயுதன் :

இந்திரகோபம் போன்ற சிவந்த வண்ணமும் விசித்திரமான சின்னங்களுடன் கூடிய அற்புதமான குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

கோசல ராஜகுமாரன் சுக்ஷத்ரன் :

சக்ரவாகப் பறவையின் வயிற்றைப் போன்ற சிறிது வெண்மையுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சுக்லமன்னன் :

சுக்ல நிறக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சமுத்திரசேனன் மகன் சந்திரசேனன் :

சந்திரனைப்போன்ற வெண்மையான கடல் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சைப்ய மன்னன் :

நீலத்தாமரை போன்ற வண்ணமும், விசித்திர மாலைகளும் உடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

ரணதூர்மதனான ரதசேனன் :

கேராவ மலர் போன்ற வண்ணமும், வெண்மையும், செம்மையும் கலந்த ரோமமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

கடற்பகுதித் தலைவன் :

கிளி போன்ற வண்ணமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சித்ராயுத மன்னன் :

பலாசப்பு போன்ற சிவப்பு நிறக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சித்ரமன்னன் :

பல வண்ணங்கள் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

ரோசமானின் புதல்வன் ஹேமவர்ணன் :

தாமரை இலை போன்ற வர்ணமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

தண்டகேது :

நாணல் போன்ற வெண்மையான முதுகும், கோழி முட்டை போன்ற நிறமும் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சுசிதன் புதல்வன் சத்தியத்ருதி :

அருண வண்ணமுடைய கருமையான கால்களை உடைய, தங்கக் கவசம் அணிந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

ச்ரேணிமான் :

தங்கக்கிரீடம், தங்க மாலையணிந்த பட்டுப் போன்ற ரோமம் கொண்ட பொறுமையுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்

சேகிதான் :

பிங்கள் வண்ணமுடைய தங்க மாலையணிந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

புருஜித் (குந்திபோஜன்) :

இந்திரவில் போன்ற வண்ணமுடைய சிறந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

ஜராசந்தன் புதல்வன் சகதேவன் :

கருப்பு வண்ணக் கால்கள் கொண்ட பலவண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

சுதாமா :

தாமரைத் தண்டைப் போன்ற வெண்மையும், ராஜாளி போன்ற வேகமும் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சிம்மசேனன் :

முயலைப் போன்ற சிவந்த வண்ணமும், மஞ்சள் வெள்ளை ரோமமும் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

பாஞ்சாலன் ஜனமேஜயன் :

கடுகுப் பூக்களைப் போன்ற மஞ்சள் நிறமுடைய குதிரைகள், உளுந்தைப் போன்ற நிறமும் தயிர் போன்ற வெண்மையான பின் பகுதியும் உடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

தண்டதாரன் :

நாணலைப் போன்ற வெண்மையும், தாமரையின் கேசரம் போன்ற ஒளியும் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

பாண்டவர்க்குத் துணையான மன்னர்களும், முக்கியமான வீரர்களும்

பாண்டவர்களின் ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் :

1. சாத்யகியின் சேனை
2. சேதிராஜன் சிசுபாலனின் மகன் த்ருஷ்டகேதுவின் சேனை
3. மகதவீரன் ஜயத்சேனனின் சேனை
4. ஜராசந்தனின் புதல்வன் சகதேவனின் சேனை
5. பாண்டிய மன்னனின் சேனை
6. பாஞ்சால மன்னர் துருபதனின் சேனை
7. மத்ஸ்ய மன்னர் விராடரின் சேனை.

இம்மன்னர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் பாண்டவர்க்கு உதவினர்.

பாண்டவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள்; மகாரதிகள் :

பாண்டவர்கள் ஐவர்
யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர்
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் - அர்ஜுனனின் சாரதி
திரௌபதியின் புதல்வர்கள் ஐவர்
ப்ரதிவிந்த்யன், சுதசோமன், ச்ருதகீர்த்தி, சதாநீகன், ச்ருதகர்மா
சுபத்திரையின் புதல்வன் அபிமன்யு
பீமசேனன் - இடும்பியின் புதல்வன் கடோதகஜன்
அர்ஜுனன் - உலூபியின் புதல்வன் இராவான்
சாத்தவத வம்சத்து சாத்யகி
பாஞ்சால மன்னர் துருபதன்

துருபதனின் புதல்வர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, உத்தமௌஜா, யுதாமன்யு த்ருஷ்டத்யும்னன் மகன் கூத்ரதர்மா. வீரகேது, சித்ரகேது, சுதன்வா, சித்ரவர்த்மா, சித்ரரதன்.

சத்ரதேவன், ஜயந்தன், அமிதஉஜா, சத்யஜித் ஆகியோர்.

மத்ஸ்ய தேச மன்னர் விராடர்.

விராடரின் புதல்வன் சங்கன், உத்தரன், சுவேதன்

விராடரின் தம்பி சதாநீகர்

அஜன், போஜன் ஆகிய மகாரதிகள்

சிசபாலன் புதல்வன் சேதி வேந்தன் த்ருஷ்டகேது.

கேகய ராஜகுமாரர்கள் ஐவர், கேகய மகாரதி ப்ருஹத்கூத்ரன்

வார்தகேஷமி, சித்ராபுத மன்னன், சேகிதான், சத்யக்ருத்தி,

வியாக்ரதத்தன், சந்திரசேனன் ஆகிய மகாரதிகள்

சுகுமாரன், காசிகன், நீலன், சூரியதத்தன், சங்கன்,

மதிராஸ்வன் ஆகிய உதாரதிகள்.

சேனாபிந்து மன்னன் க்ரோதஹந்தா.

பாண்டிய மன்னன் மலயத்துவசன்.

ஸ்ரேணிமான், வசுதான், ரோசமான், குந்திபோஜன் மகன் புருஜித்.

அனுப தேசமன்னன், பீமனின் நண்பனான நீலன்.

பாண்டவர்க்கு உதவிய பல்வேறு தேசத்தினர் :

தகூர்ணகர், ப்ரபத்ரகர், மலைவாசியான அனுபக்ரர், படச்சரர், பெளண்ட்ரர், பெளரவர், நிஷாதர், பிசாசர், தாரதர், மாருதர், தேனுகர், தங்கணர், சோழர், பாண்டியர், அக்னிவேஷ்யர், ஹுண்டர், மாளவர், சபரர், உத்பஸர், வத்ஸர், நாகுல தேச வீரர்கள், காசிராஜன், சைப்யர், க்ருஷ் தேசத்தினர்.

பாண்டவ வீரர்களால் கொல்லப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள்

யுதிஷ்டிரர் :

சல்ய மன்னர், சல்ய மன்னரின் தம்பி. சல்யரின் சக்கரக் காவலர்கள் தர்மசேனன், சத்தியசேனன்.

பீமசேனன் :

துரியோதனன், துச்சாதனன் உட்பட திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் நூறு பேரும் பீமனாலேயே வதம் செய்யப்பட்டனர்.

அங்க மன்னன், கலிங்க ராஜகுமாரன், அவனது சகோதரன் துருவன், ஐயராஜன். சகுனியின் சகோதரர்கள் சதசந்திரன், கவாக்ஷன், சரபன், விபு, சுகபன், பானுதத்தன். கர்ணனின் புதல்வன் பானுசேனன், குலாக தேச மன்னன் கோமதூர்த்தி.

அர்ஜுனன் :

கசர்மா உட்பட சம்ஷப்தக சபதம் ஏற்ற வீரர்கள் அனைவரும் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டனர். த்ரிகர்த்தர்கள் சுதன்வா, சத்யேஷு, சத்யகர்மா.

சிகண்டியை முன் வைத்துப் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டார். ப்ரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் பகதத்தன். சகுனியின் சகோதரர்கள் வருஷகன், அசலன்

காம்போஜ மன்னன் சுதஷிணன். சிந்து தேச மன்னன் ஐயத்ருதன்.

ச்ருதாயு, அச்யுதாயு, இவர்களின் புதல்வர்கள் நியுதாயு, தீர்க்காயு.

யவன, சக, வாஹ்லீக, திராவிட வீரர்கள். மிலேச்சன் அம்பஷ்டன்.

அவந்தி தேச ராஜகுமாரர்கள் விந்த-அனுவிந்தர்.

கர்ணன். கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனன் ராஜகுமாரன் சபாபதி;

நகுலன் :

அங்கராஜன். கர்ணனின் புதல்வர்கள் சித்திரசேனன், சுஷேணன், சத்தியசேனன்.

சகதேவன் :

புண்டர மன்னன்; த்ரிகர்த்தன் புதல்வன் நிறமித்ரன் சகுனி, சகுனியின் புதல்வன் உலூகன்.

அபிமன்யு :

அஷ்டமக மன்னனின் புதல்வன்
சல்யனின் தம்பி
கர்ணனின் சகோதரன்
வசாதிய வீரர்கள்
சத்திய ஸ்ரவா
சல்யனின் புதல்வன் ருக்மரதன்
துரியோதனன் புதல்வன் லக்ஷ்மணன்
குருகுல வீரன் ப்ருந்தாரகன்
கோசல மன்னன் ப்ருகத்பலன்
மகத மன்னன் ஜயத்சேனன், அவன் மகன் அஸ்வகேது
கர்ணனின் ஆறு மந்திரிகள்.
மார்த்திகாவதக மன்னன் போஜன்.
சத்ருஞ்ஜயன், சந்த்ரகேது, மேகவேகன், சுவர்சா,
சூரிய பாஸ் என்ற ஐந்து வீரர்கள்.

சுபல புத்திரன் காளிகேயன், இவனுடைய 77 வீரர்கள். வசாதியர்கள் பத்து பேர். இவர்களுடன் கணக்கற்ற படைவீரர்கள், சாரதிகள், மற்றும் யானைகளும், குதிரைகளும்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் :

த்ருமசேனன்; துரோணாசாரியார்

சாத்யகி :

மகத மன்னன் புதல்வன் வியாக்ரதத்தன். சோமதத்தனின் புதல்வன் பூரிச்ரவா. குருவம்ச பூரி, அலம்புஷ மன்னன்; சுதர்சனன்; கேகய ராஜகுமாரர்கள் விந்த-அனுவிந்தர். கர்ணனின் புதல்வன் பிரசேனன். சால்வ மன்னன், கேஷமதூர்த்தி மன்னன். மகத மன்னன் ஜலசந்தன்.

கடோத்கஜன் :

ஐடாகரன் புதல்வன் அரக்கன் அலம்புஷன் அரக்கன் அலாயுதன்.
இன்னொரு அரக்கன் அலம்புஷன்.

த்ருஷ்டகேது :

த்ரிகர்த்த நாட்டு மகாரதி வீரதன்வா.

சகதேவன் புதல்வன் ச்ருதகர்மா :

சோமதத்தன்; அபிசார மன்னன் சித்ரசேனன்

ப்ரதிவிந்த்யன் :

அபிசார தேசமகாரதி சித்ரன்

உத்தமௌஜா :

கர்ணனின் புதல்வன்

யுதாமன்யு :

கர்ணனின் சகோதரன் சித்ரசேனன்.

பீமன் கொன்ற அரக்கர்கள் / மன்னர்கள்

1. இடும்பன்
2. பகாசரன் (ஏகசக்ரா நகருக்கருகில்)
3. மகத மன்னன் ஜராசந்தன். (கார்த்திகை முதல் நாள் போர் தொடங்கியது)
4. பகாசரனின் சகோதரன் 'கிரமீர்'. அவன் காம்யக வனத்தில் பீமனால் கொல்லப்பட்டான்.
5. பாண்டவர்கள் பத்ரிகாசிரமத்தில் வாசம் புரிந்தபோது, அங்கு பிராமண வேடத்தில் இருந்து, திரௌபதியையும், யுதிஷ்டிரர், நகுல சகதேவரையும் அபகரித்துச் சென்ற 'ஐடாகரன்' என்ற அரக்கன் பீமனால் கொல்லப்பட்டான்.
6. கந்தமாதன மலைமீது குபேரனின் நண்பனான 'மணிமான்' என்னும் அரக்கனையும் பீமன் கொன்றார்.

7. விராட மன்னன் சேனாதிபதியும், ராணி சுதேஷ்ணாவின் சகோதரனுமான கீசகனையும் திரௌபதியின் கட்டளைக்கு இணங்க பீமன் கொன்றார். கீசகனுடன் அவனது சகோதரர்களாகிய உபகீசவர்களும் 105 பேர் யாருமறியாமலே பீமனால் கொல்லப்பட்டனர்.

கௌரவ சேனை மகாரதிகளின் தேர், கொடி முதலியன

பீஷ்மர் :

ஐந்து நட்சத்திரங்களை உடைய பனை மரச்சின்னம் பொறித்த நீலநிறக் கொடி; வெண்மையான குடை. வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர். பீஷ்மர் தங்கத் தலைப்பாகையும், தங்கக் கவசத்தினையும் பூண்டிருந்தார்.

துரியோதனன் :

மணிகள் பதிக்கப்பட்ட தங்கத்தாலான யானையும், அரவச் சின்னமும் பொறிக்கப்பட்ட கொடி.

துரோணர் :

சிவப்பு நிறக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர். யாகவேதி, கமண்டலு, கருப்பு மான்தோல் சின்னம் கொண்ட கொடி.

அஸ்வத்தாமா :

சிங்கத்தின் வாலும், வில்லின் சின்னமும் உடைய கொடி.

கிருபாசாரியார் :

காளைச் சின்னம் உடைய நீலநிறக் கொடி. சிவப்பு நிறக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்.

கர்ணன் :

யானை கட்டும் கயிற்றுச் சின்னமுடைய கொடி. விஜயம் என்ற வில். இந்த வில் இந்திரனுக்காக விஸ்வகர்மா அமைத்தது. இந்திரனிடமிருந்து பரசுராமரும், பரசுராமரிடமிருந்து கர்ணனும் பெற்றது.

சிந்துராஜன் ஜயத்ருதன் :

வராஹக்கொடி.

வ்ருஷசேனன் :

மணிகள் பதித்த மயில் சின்னம் பொறித்த கொடி.

மத்ரராஜன் சல்யன் :

சீதா சின்னம் பொறித்த கொடி. வயலில் ஏர் முனையால் இழுக்கப்பட்ட

கோட்டின் மீது விதைகள் முளைத்துக் காணப்படுவதே சீதா சின்னமாகும்.

பூரிச்ரவா :

வியூபச் சின்னம் (யாக சாலையில் நிறுவப்படும் ஸ்தம்பம்) பொறித்த
கொடி.

சலன் :

வெள்ளியால் ஆன யானையுடன் மயில்கள் பொறிக்கப்பட்ட கொடி.

கலிங்க மன்னன் ச்ருதாயுதன் :

அக்னி சின்னமுடைய கொடி.

துரியோதனனுக்குத் துணை நின்ற தேசங்கள்; வீரர்கள்

தேசங்கள்

மாளவம், தக்ஷிணம், அவந்தி, புலிந்தம், பாரதர், சஷுத்ரகர், மாலவர், மாதகர், கலிங்கர், பிசாசர், கோசலர், மேகலர், குருவிந்தர், த்ரிபுரா தேசத்தினர், த்ரிகர்த்தர், காம்போஜர், யவனர், அம்பஷ்டர், வங்க தேசத்தினர், சூரசேனர், சிபி தேசத்தினர், வசாதியர், செளவீரர், இதவர், ப்ராச்யர், ப்ரதீச்யர், தரதர், உதீச்யர், நிஷாதர், அபிஷாகர், சால்வர், சகர், தாசேரகர், கேகயர், துண்டிகேரர், மாவேல்லகர், நலிதர், மத்ரகணத்தினர், சிம்மலர், ஹம்சபதர்.

கௌரவ பக்கத்து மகாரதிகள்; முக்கிய வீரர்கள் :

பீஷ்ம பிதாமகர், துரோணாசாரியார், கிருபாசாரியார், கர்ணன், வாஹ்லீகர், சகுனி, துரியோதனாதியர்நூற்றுவர், கோசல மன்னன் ப்ருகத்பலன், மகதன் ஜயத்சேனன், சல்யன், சல்யனின் மகன் ருக்மரதன், காம்போஜன் சுதக்ஷிணன், சோமதத்தன்; சோமதத்தன் மகன் பூரிசர்வா, அவந்தி தேச ராஜ குமாரர்கள் விந்த-அனுவிந்தர். த்ரிகர்த்தன் சுசர்மா, சுசர்மாவின் சகோதரர்கள் சத்யரதன், சத்யவர்மா, சத்யவர்தன், சத்யேக்ஷ, சத்யகர்மா மகாரதி வீரதன்வா, ராஜகுமாரன் நிறமித்ரன்.

யாதவ மகாரதி க்ருதவர்மா, கலிங்கராஜன் ச்ருதாயு, கலிங்கராஜன் புதல்வன் சக்ரதேவன்; கலிங்க ராஜகுமாரன் பானுமான், கலிங்க மகாரதிகள் சத்யதேவன், சத்யன், கேதுமான். துரியோதனன் புதல்வன் லக்ஷ்மணன், துச்சாதனனின் புதல்வன். வருண புத்திரன் ச்ருதாயுதன். ச்ருதாயு, அச்யுதாயு, தீர்க்காயு ஆகிய ராஜகுமாரர்கள். சுபல மன்னனின் புதல்வர்கள் அசலன், வ்ருஷகன். மிலேச்ச மன்னன் அங்கன்; பூதசர்மா, ஷேமசர்மா, கரகாஷன், சம்பாதி, ரிஷபன், வ்ருஷக்ராதன், பூமிஞ்ஜயன், ஜயன், போஜன், அபிசாரத்து மன்னன் சித்ரசேனன், சித்ரன்.

ப்ரக்ஜோதிஷபுரத்து மன்னன் பகதத்தன், துரோணரின் புதல்வன் அஸ்வத்தாமா, குலூக தேச மன்னன் க்ஷேமதூர்த்தி, மகத மன்னன் புதல்வன் வியாக்ரதத்தன், அஸ்வகேது, மார்த்திகாவதக மன்னன் போஜன், சுபல புத்திரன் காளிகேயன், மகதன் ஜலசந்தன், சுதர்சனன், மகத வீரன் தண்டாதரன், தண்டன், கர்ணனின் புதல்வர்கள் வ்ருஷசேனன், சித்திரசேனன், சுக்ஷேணன், சத்தியசேனன், பானுசேனன், பிரசேனன். கர்ணனின் சகோதரன் சித்ரசேனன், சத்ருஞ்ஜயன், விபாடன் சகுனியின் சகோதரர்கள் கஜன், கவாக்ஷன், சர்மவான், ஆர்ஜவன், சுகன். நிஷாதராஜன் ப்ருகத்சரன்.

அரக்கன் அலம்புஷன் பகாசுரனின் சகோதரன்; ருஷ்யசிருங்கரின் மகன் அலம்புஷன், அரக்கன் அலாயுதன், மிலேச்ச, மலை நாட்டு வீரர்கள்.

கௌரவர்களால் கொல்லப்பட்ட பாண்டவ வீரர்கள்

பீமரதன் : சால்வமன்னன்

பகதத்தன் : ஆக்ருதியின் புதல்வன் ருசிபர்வர்

சல்யன் : விராட இளவரசன் உத்தரன்

கர்ணன் :

பீமனின் புதல்வன் கடோதகஜன். பாஞ்சால வீரர்கள் பானுதேவன், சித்ரசேனன், தபனன், சேனாபிந்து, குரசேனன், யுதிஷ்டிரர் சக்கரக் காவலர்கள் சந்திரதேவன், தண்டதாரன், சேதிதேச மகாரதிகள் ஜிஷ்ணு, ஜிஷ்ணுகர்மா, தேவாபி, பத்ரன், தண்டன், சித்ரன், சித்ராயுதன், ஹரி, சிம்மகேது, ரோசமானன், சலபன், கேகய ராஜகுமாரன் விசோகன், கேகய சேனாதிபதி உக்ரகர்மா, த்ருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வன்.

கிருபாசாரியார் :

சித்ரகேதுவின் புதல்வன் சுகேது.

அஸ்வத்தாமா :

கடோதகஜனின் புதல்வன் அஞ்சனபர்வா, துருபதனின் மகன் சுரதன், சத்ருஞ்ஜயன், பலாநீகன், ஜயாநீகன், ஜயாஸ்வன், ச்ருதாஹவ மன்னன் ஹேமமாலி, ப்ருவித்ரன், சந்திரசேனன், குந்திபோஜனின் பத்து புதல்வர்கள். மாளவ மன்னன் சுதர்சனன், பெளரவன் வருத்தகூத்ரன், சேதி நாட்டு இளவரசன், பாண்டியன் மலயத்துவசன், பாஞ்சால மகாரதி சுரதன்.

இரவில் உறங்கும்போது அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டவர்கள்: பாஞ்சாலர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னன், உத்தமௌஜா, யுதாமன்யு, சிகண்டி, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் ப்ரதிவிந்தியன், சுதசோமன், ச்ருதகீர்த்தி, ச்ருதகர்மா, சதாநீகன் முதலியோருடன் எஞ்சியிருந்த பாண்டவப் படை வீரர்கள் அனைவரும்.

பூரிச்ரவா :

சாத்யகியின் பத்து மகாரதி புதல்வர்கள்.

துரோணர் :

விராடரின் புதல்வர் சங்கன், பாஞ்சால வீரர்கள் சிம்மசேனன், வ்யாக்ரதத்தன், சத்யஜித், விராடரின் சகோதரர் சதாநீகர், கேஷம மன்னன் வசுதான். வீரகேது, சித்ரகேது, சுதன்வா, சித்ரவர்மா, சித்ரரதன், கேகய மன்னன் ப்ருகத்க்ஷத்ரன், சேதிராஜன் த்ருஷ்டகேது (சிசுபாலனின் புதல்வன்) ஐராசந்தன் புதல்வன் சுகதேவன், த்ருஷ்டத்யும்னன் புதல்வன் க்ஷத்ரதர்மா, ச்ருத்சர்வா, சிபி மன்னன், பாஞ்சால வீரன் வசுதேவன் மற்றும் துருபத மன்னர்.

பீஷ்மர் :

விராட ராஜகுமாரன் ச்வேதன்.

துரியோதனன் :

கடோத்கஜனின் அரக்கர் படையைச் சேர்ந்த வேகவான், வித்யுத்ஜிஹ்வா, பிரமாதி, மகாரௌத்ரன், சேகிதான்.

கௌரவ மகாரதிகள் கர்ணன், க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் ஆகிய ஆறு பேர் சேர்ந்த அபிமன்யுவைக் கொன்றனர்.

அலம்புஷன் என்ற அரக்கன் :

அர்ஜுனன், உலூபியின் புதல்வன் இராவான்.

மகாபாரதத்தில் குறிப்பிடப்படும் அஸ்திரங்கள் மற்றும் ஆயுதங்கள்

திவ்யாஸ்திரங்கள் :

பாசுபதாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம், ஐந்த்ராஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், பார்வதாஸ்திரம், பிரக்ஞாஸ்திரம், பாஸ்கராஸ்திரம், பர்ஜன்யாஸ்திரம், ஆதித்யாஸ்திரம்,க்ஷேபனீயாஸ்திரம், வஜ்ராஸ்திரம், த்வஷ்டாஸ்திரம், யாம்யாஸ்திரம், அதர்வண அஸ்திரம், பார்க்வாஸ்திரம் - பரசுராமர் கர்ணனுக்கு அளித்தது. .

அர்ஜுனன் அறிந்த பயன்படுத்திய அஸ்திரங்கள் :

ஆக்னேயாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், செளம்யாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், வைஷ்ணவாஸ்திரம், ஐந்திராஸ்திரம், பாசுபதாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம், பாரமேஷ்டியாஸ்திரம், பிரஜாபத்யாஸ்திரம், தாத்ராஸ்திரம், த்வஷ்டாஸ்திரம், சாவித்ராஸ்திரம், வைவஸ்வதாஸ்திரம், பர்ஜன்யாஸ்திரம், ஆதித்யாஸ்திரம், மானவாஸ்திரம் (அனைத்துக் கவசங்களையும் பிளக்க வல்லது) ரௌத்ராஸ்திரம் (கர்ணனைக் கொல்லப் பிரயோகித்தது.) விசோஷணாஸ்திரம் - (நிவாத கவசர்களுடன் செய்த போரில் பயன்படுத்தியது)

வைதஸ்திக் :

துரோணரால் வடிவமைக்கப்பட்ட பாணம். உடலில் தைத்து விட்டால் எளிதில் எடுக்க முடியாதது.

ஸ்தூணாகர்ணம் :

பலராமன் விடுத்த பாணம். இப்பாணத்தைப் பயன்படுத்தியே பலராமர் ஜராசந்தனின் கதையைப் பூமியில் புதையச் செய்தார்.

கர்ணீ :

இருபுறமும் முட்கள் நிறைந்த பாணம், உடலில் புதைந்தால் குடலையும் இழுத்து வந்துவிடும்.

நாலீக் :

மிகச்சிறிய பாணம். முழுதாக உடலில் புதுந்துவிடும். வெளியே எடுப்பது கடினம்.

கடி :

இரும்பாலானது; சிறிய அடியும் ஆழமாகக் காயப்படுத்தும்.

கூசி :

கர்ணியைப் போன்றது. ஆனால் முட்கள் அதிகம்.

ஜிஹ்யக :

வளைந்து செல்லும் பாணம்.

நாராயணாஸ்திரம் :

துரோணாசாரியார் பகவான் ஸ்ரீமன் நாராயணனை ஆராதித்துப் பெற்ற திவ்யாஸ்திரம். தன்னை எதிர்ப்பவர்களை வலிமையாகத் தாக்கி அழிக்கும். பணிந்து வணங்குபவர்களை அடிக்காது. துரோணரிடமிருந்து இந்த அஸ்திர உபதேசம் பெற்ற அஸ்வத்தாமா 15 ஆம் நாள் போரில் பாண்டவர்களுக் கெதிராகப் பிரயோகித்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனையால் பாண்டவ சேனை ஆயுதங்களைத் துறந்து, பூமியில் நின்று வணங்கி இவ்வஸ்திரத்தி லிருந்து தப்பியது.

ஆயுதங்கள் மற்றும் அம்புகளின் வகைகள் :

நாராசம், வத்ச தண்டம், அஞ்சலிகம், ஷூரப்ரம், பிராசம், வஜ்ரம், கர்ணி, சிலிமுகம், நாலீகம், அர்த்த சந்திரம், ஆசி, கடி, சீங், மார்க்கணம், ப்ரதரம், சுரம், விபாடம், பல்லம் என்பன அம்புகளின் வகைகள்.

தோமரம், கதை, தண்டம், பட்டிசம், சதக்னி, வ்ருஷ்டி, பரசு, முத்கரம், முசலம், கோபணம், சூலம், புஷுண்டி, கம்பணம், சலாகம், பிந்திபாலம், நகரம், பரிகம், தங்ககணம், பாறை, கடங்கரம், சக்கரம், சாயகம், கத்தி, அருள் கத்தி, சக்தி என்பன ஆயுதங்கள்.

அம்பு விடுவதில் பத்து கதிகள் :

1.உன்முகி, 2.அபிமுகி, 3.திர்யக், 4.மந்தா, 5.கோமுத்ரிகா, 6.துருவா, 7.ஸ்கலிதா, 8.யமகாந்த்ரா, 9.க்ருஷ்டா, 10.அதிக்ருஷ்டா.

1. உன்முகி, 2.அபிமுகி, 3.திர்யக் :

தலை, இதயம், உடலின் பக்கங்களை ஸ்பரிசிப்பவை.

4. மந்தா : தோலைத் துளைப்பது.

5. கோமுத்ரிகா : வலமும் இடமும் சென்று கவசத்தைப் பிளப்பன.

6. துருவா : லக்ஷியத்தை நிச்சயமாகப் பிளந்து விடுபவை.
7. ஸ்கலிதம் : லக்ஷியத்திலிருந்து விலகிச் சென்று விடுவது.
8. யமகாந்த்ரா : லக்ஷியத்தைத் தொடர்ந்து பிளப்பவை.
9. க்ருஷ்டா : லக்ஷியத்தின் ஒரு அங்கத்தைத் துளைப்பவை.
10. அதிக்குஷ்டா : பகைவனின் தலையை வெட்டி அத்துடன் தூரத்தில் சென்றுவிடுவது.

தனுர்வித்தை :

தனுர் வித்தையில் நான்கு பதங்களும் பத்து அங்கங்களும் கூறப்படுகின்றன. மந்த்ரமுத்த, பாணிமுத்த, முக்தாமுத்த, அமுத்த என்பவை நான்கு பதங்களாகும்.

1. மந்த்ரமுத்தம் : மந்திரத்தின் மூலம் ப்ரயோகம் மட்டும் செய்யப்படுவது. இதற்கு முடிவு இல்லை.

2. பாணிமுத்தம் : கையால் அம்பினை எடுத்து வில்லின் மூலம் செலுத்துவது.

3. முக்தாமுத்தம் : பிரயோகம், உபஸம்காரம் இரண்டும் இருப்பது.

4. அமுத்தம் : மந்திரம் மூலம் சாதிக்கப்பட்டவை. கண்டதுமே பகைவர் ஓடிவிடுவது.

இவை நான்கும் சூத்திரம், பயிற்சி, பிரயோகம், ரகசியம் எனவும் கூறப்படும்.

தனுர்வேதம் :

தனுர் வேதத்தின் பத்து அங்கங்கள்

ஆதான், ஸந்தான், மோக்ஷணம், விநிவர்தன், ஸ்தான், முஷ்டி, பிரயோகம், பிராயச்சித்த, மண்டல, ரகஸ்ய என்பவை.

ஆதானம் : தூணிரிலிருந்து அம்பை எடுப்பது.

சந்தானம் : அதை வில்லின் நாணில் வைப்பது.

மோக்ஷணம் : குறி அல்லது லக்ஷியத்தில் விடுவது.

விநிவர்தன் : பாணம் விட்டபின் எதிரியின் பலமின்மை அறிந்து அதனை மந்திரத்தால் திரும்ப வரவழைப்பது.

ஸ்தானம் : அம்பு நாணில் வைக்கும்போது வில், நாண் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட இடம்.

முஷ்டி : மூன்று, நான்கு விரல்களின் ஒத்துழைப்பு.

பிரயோகம் : விரல்களைப் பயன்படுத்தி அம்பைச் செலுத்துதல்

பிராயச்சித்தம் : தன்னுடைய பகைவருடைய நாணின் அடி. அம்பின் அடியைத் தடுக்கும் கையுறை முதலியன

மண்டலம் : சக்கரம் போலச் சுழலும் தேருடன் சுழலும் லட்சியத்தை வீழ்த்துதல்

ரகஸ்யம் : ஒலியின் ஆதாரத்தால் குறியை அடித்தல் ஒரே சமயத்தில் பல குறிகளைத் துளைத்தல்

இவையனைத்தும் அபிமன்யுவிற்கு அர்ஜுனனால் கற்பிக்கப்பட்டவை ஆகும்.

II. மகாபாரதத்தில் அசரீரி ஒலிக்கும் இடங்கள்

அசரீரி என்பது உருவமற்ற பேச்சுக்குரல். உலகில் தேவர்களும், ரிஷிகளும், முனிவர்களும், கந்தர்வ, கின்னர, யக்ஷர்களும், அரக்கர்களும், ராக்ஷஸர்களும் நடமாடிக்கொண்டிருப்பதாக நம்பிக்கை உள்ளது. மனிதர்களின் கண்களுக்கு இவர்கள் புலப்படுவதில்லை. சரீரம் அற்ற, மனிதர்களால் பார்க்க முடியாத தேவர்கள் முதலியோரின் குரல்களே அசரீரி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மகாபாரத இதிகாசத்தில் அசரீரி ஒலிக்கும் இடங்கள், அவை அறிவிக்கும் செய்திகள் இப்பகுதியில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

1. துஷ்யந்தன் சபையில் ஒலித்த அசரீரி

ஆதி பருவம் அத்-74

விசுவாமித்திர மகரிஷி மூலம் அப்சரஸ் மேனகாவிற்குப் பிறந்த மகள் சகுந்தலை. குழந்தை பிறந்ததும் அதனை இமயத்தின் மாலினி நதிக்கரையில் விட்டுவிட்டு மேனகா இந்திரலோகம் திரும்பிவிட்டாள். குழந்தை சகுந்தப் பறவைகளால் காப்பாற்றப்பட்டது. நதிக்கரைக்குச் சென்ற கண்வ மகரிஷி, விசுவாமித்திரரின் மகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற பறவைகள் கூறக்கேட்டார். அவர் பறவைகளின் மொழி அறிந்தவர். அதன்படி சகுந்தப் பறவைகளால் காப்பாற்றப்பட்ட குழந்தைக்கு 'சகுந்தலை' எனப் பெயரிட்டு வளர்ந்து வரலானார். காலம் சென்றது. சகுந்தலா யுவதியானாள்.

வேட்டையாட வனம் சென்ற புருவம்ச துஷ்யந்த மன்னன் கண்வரின் ஆசிரமத்தில் தனியாக இருந்த சகுந்தலையைக் கண்டு விரும்பி, அவளைக் கந்தர்வமணம் புரிந்தான். அவளை விரைவில் நகரத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறிச் சபதமிட்டுச் சென்றான். சகுந்தலா கருவுற்றாள். மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்து பின் தேஜஸ் உடைய புதல்வன் பிறந்தான். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன. துஷ்யந்தன் சகுந்தலாவை அழைத்துச் செல்ல வரவில்லை. கண்வரிடம் அனைத்து வேதசாஸ்திரங்களையும் கற்றுத்தேர்ந்த சிறுவனுடன் சகுந்தலையைக் கண்வர் தன் சீடர்கள் துணையோடு துஷ்யந்தனிடம் அனுப்பி வைத்தார்.

துஷ்யந்தனிடம் சென்ற சகுந்தலை கண்வரின் ஆசிரமத்தில் தனக்கு நிகழ்ந்ததை அவனிடம் நினைவூட்டினாள். ஆனால் துஷ்யந்தன் சகுந்தலையின் சொற்களை ஏற்கவில்லை. அச்சமயம் அனைவரும் கேட்கும்படி அசரீரி கூறியது: "துஷ்யந்தா" தாயார் துருத்திக்குச் சமமானவள். மகன் தந்தையுடையவன். குழந்தையைத் தோற்றுவிப்பவன் என்பதால் தந்தையே மகனுருவில் தோன்றுகிறான். எனவே நீ மகனைக் காப்பாற்று. சகுந்தலாவை அவமதிக்காதே.

மகன் தந்தையின் உடலில் இருந்து தோன்றுகிறான். உண்மையில் புத்திரன் என்பவன் தந்தையின் ஆத்மாவே. உன் மகனும் அத்தகையவனே. உன் மூலம் கர்ப்பத்தில் உருவாக்கப்பட்ட, உன் ஆத்ம ஸ்வரூபமான இந்த மகனை நீ காப்பாற்று. சகுந்தலா உன்னிடம் அன்பு கொண்ட தர்மபத்தினி. அவளை அவமதிக்காதே. இவளுக்குக் கர்ப்பம் அளித்தவன் நீ. அவள் கூறுவது சத்தியம்.

துஷ்யந்தா ! நீ சகுந்தலாவிற்குப் பிறந்த உன் மகனைக் காப்பாற்று. உயிரோடு தன் மகனைத் துறந்துவிட்டு உயிர்வாழ்வது துர்பாக்கியமான விஷயம். இவன் உங்கள் இருவரின் புதல்வன். தேவர்களாகிய நாங்கள் கூறுவதால் இவனை ஏற்றுக்கொள். இந்த உன்னுடைய மகன் 'பரதன்' என்ற பெயரில் புகழ் பெறுவான் என்று அசரீரி உருவில் கூறிய தேவர்களும், முனிவர்களும் சகுந்தலையின் மீது மலர்மாரி பொழிந்தனர். துஷ்யந்தன் சபையினரிடம், "சகுந்தலாவின் சொற்களால் மட்டும் நான் அவளை ஏற்றுக்கொண்டால் மக்கள் என்னை சந்தேகிப்பார்கள். இப்பாலகன் என்னுடைய மகனாகக் கருதப்படமாட்டான். இப்போது தேவவாக்கியத்தால் பாலகனின் தூய்மை, நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது" என்று கூறி மகனையும், மனைவியையும் ஏற்றுக்கொண்டான். துஷ்யந்தன் மகன் பரதன் பெயராலேயே இன்றும் இத்தேசம் பரதம் அல்லது பாரதம் எனப் புகழ்பெற்றுள்ளது.

2. தேவர்கள் தேவவ்ரதனுக்கு பீஷ்மர் எனப் பெயரளித்தது ஆதி பருவம் அத்-101

தன் தந்தை சாந்தனு சத்தியவதியின் மீது கொண்ட விருப்பத்தினால் துக்கத்துடன் இருப்பதை அறிந்த தேவவ்ரதன் தேரோட்டி மூலம் உண்மையை அறிந்து கொண்டார். தந்தையின் துயரைப் போக்குவதற்காக சத்தியவதியின் தந்தை நிஷாதராஜனிடம் சென்று தன் தந்தைக்காகப் பெண் கேட்டார். அவன் விதித்த நிபந்தனையின்படி, தர்ம விரதனான தேவவ்ரதன் கடுமையான சபதம் செய்தார். அனைவரும் கேட்கும்படி, தான் எப்போதும் பெண் சுகத்தைத் தியாகம் செய்து நைஷ்டிக பிரம்மசாரியாக இருப்பேன் என சத்திய சபதம் செய்தார். தேவவ்ரதனின் இந்த பயங்கர சபதத்தைக் கேட்ட ரிஷிகளும், தேவர்களும் வானிலிருந்து மலர்மாரி பொழிந்தனர்." இந்த பயங்கர சபதத்தைச் செய்த இவர் பீஷ்மராவார்" என்ற அசரீரி குரல் ஒலித்தது. அன்றிலிருந்தே தேவவ்ரதன் பீஷ்மர் என்று அழைக்கப்படலானார்.

3. யதிஷ்டிரர் பிறந்தபோது ஒலித்த அசரீரி ஆதி பருவம் அத்-122

இந்தம் மகரிஷியின் சாபத்தால் புதல்வர்களைப் பெற இயலாத பாண்டு குந்தியிடம் அவள் துர்வாச முனிவரிடம் பெற்ற வரத்தின் மூலம்

புதல்வர்களைப் பெறும்படி ஆணையிட்டார். பாண்டு முதன் முதலில் தர்மராஜனை அழைத்து தர்மாத்மாவான ஒரு புதல்வனைப்பெறக் கூறினார். குந்தி தேவியும் தர்மதேவதையை ஆராதித்து, முறைப்படி பூஜைகளைச் செய்து மந்திர உச்சாடனம் செய்தாள். தர்மதேவன் சூரியனைப் போன்ற தேஜஸுடன் குந்திமுன் தோன்றி என்னவேண்டும் எனக் கேட்டார். குந்தி புத்திரனை அளிக்க வேண்டினாள். தர்மரோடு சேர்ந்த குந்தி எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை செய்யும் ஒரு மகனைப்பெற்றாள். அச்சமயம் அசரீரி, “ பாண்டுவின் இந்த சிறந்த புதல்வன் தர்மாத்மாக்களில் முதன்மையானவனாக இருப்பான். யுதிஷ்டிரன் என்னும் இவன் மூவலகிலும் புகழும், பிரசித்தியும் பெற்றுத் திகழ்வான். தேஜஸ்வியான இப்புதல்வன் மிகச் சிறந்த நன்னடத்தையோடு திகழ்வான்” எனக்கூறியது.

4. பீமன் பிறந்த போது ஒலித்த அசரீரி ஆதி பருவம் அத்-122

தர்மராஜன் மூலம் யுதிஷ்டிரனைக் குந்தி பெற்ற பின்னர், பாண்டு மிகுந்த பலமுள்ள ஒரு புதல்வனைப் பெற விரும்பினார். அவர் தன் பத்தினி குந்தியிடம் வாயுதேவனை அழைத்து அவர் மூலம் மிகப்பலவானான ஒரு புதல்வனைப் பெறக்கட்டளையிட்டார். குந்தியும் வாயுபகவானைத் துதித்து அவர் மூலம் மிகவும் பலசாலியான பீமனைப் பெற்றாள். பீமன் பிறந்ததும், அசரீரி “இவன் பலவான்களில் சிறந்தவன்” என்று உரைத்தது. அவ்வாறே பீமனும் மிகுந்த பலமுடையவராகத் திகழ்ந்தார்.

5. அர்ஜுனன் பிறப்பின்போது ஒலித்த அசரீரி ஆதி பருவம் அத்-122

யுதிஷ்டிரனையும், பீமனையும் குந்தி பெற்றபின் பாண்டு மன்னர் உலகில் எல்லோரையும் விட மிகச் சிறந்த புதல்வனைப் பெற விரும்பினார். இந்திரனை நோக்கிக் கடும் தவம் புரிந்தார். குந்திக்கும் சுபம் தரும் சாம்வத்ஸர விரதத்தை உபதேசித்தார். வெகு காலத்திற்குப்பின் பாண்டுவின் முன் தோன்றிய இந்திரன் அவரிடம் மூவுலகிலும் புகழ்பெறும் மகனை அளிப்பேன், என்று வரளித்தார். பாண்டு குந்தியிடம் தேவராஜன் இந்திரனை அழைத்து மகனைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறினார். குந்தியும் இந்திரனை அழைத்தாள், தேவராஜன் இந்திரன் குந்திக்கு அர்ஜுனனை மகனாக அளித்தார்.

அர்ஜுனன் பிறந்ததும், கம்பீரமான ஒலியுடன் வானத்தில் எதிரொலிக்கும்படி, எல்லாப்பிராணிகளும், ஆசிரம வாசிகளும் கேட்கும்படி தெளிவான குரலில் அசரீரி ஒலித்தது. அது, “குந்தி! உன்னுடைய இந்தமகன் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனைப் போல தேஜஸ்வியாகவும், சிவனைப் போன்ற

பராக்கிரமியாகவும், இந்திரனைப் போல வெல்ல முடியாதவனாகவும் இருந்து உன் புகழைப் பரப்புவான். பகவான் விஷ்ணு அதிதிக்கு மகனாகப் பிறந்து ஆனந்தம் அளித்ததைப்போல, விஷ்ணுவிற்கு நிகரான அர்ஜுனன் உன் ஆனந்தத்தை அதிகரிப்பான். உன் வீரமகன் மத்ர, குரு, சோமக, சேதி, காசி, கருஷ தேசங்களை வென்று குருவம்ச லக்ஷ்மியைப் பரிபாலிப்பான். வடதிசை மன்னர்களையும் வென்று பெரும் செல்வத்தையும், ரத்தினக் குவியல்களையும் கொண்டுவருவான்.

இவனது புஜபலத்தால் அக்னி பகவான் காண்டவ வனத்தின் எல்லாப்பிராணிகளின் மேதத்தையும் உண்டு திருப்தி அடைவார். இச் சிறந்த வீரமகன் கூடித்திரியர்களின் தலைவனாவான். மன்னர்களை வென்று சகோதரர்களுடன் மூன்று அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்வான். பரசுராமனைப் போன்ற வீரத்துடனும், விஷ்ணுவிற்கு நிகரான பராக்கிரமத்துடனும் திகழ்வான். பலமும், புகழும் பெற்று விளங்குவான். தேவாதி தேவனான சிவபிரானைப் போரில் திருப்தியுறச்செய்து, பாசபத அஸ்திரத்தைப் பெறுவான். இந்திரன் ஆணைப்படி நிவாத கவசர்கள் என்னும் தேவசத்ருக்களான தானவர்களை அழித்துவிடுவான். திவ்யாஸ்திரங்கள் அனைத்தின் ஞானத்தையும் பெறுவான். இழந்த செல்வத்தை மீட்டு வருவான்” என்று கூறியது. இந்த அசரீரி ஒலித்ததும் வானிலிருந்து மலர்மாரி பொழிந்தது.

6. அஸ்வத்தாமா பிறந்த சமயம் ஒலித்த அசரீரி ஆதி பருவம் அத்-129

பரத்வாஜமுனிவர் கிருதாசி என்னும் அப்சரஸைக்கண்டு வீரியம் வழுபப் பெற்று யக்ஞ கலசத்தில் வைத்தார். அதிலிருந்து தோன்றிய துரோணர், சரத்வான் கௌதமர் என்ற முனிவரின் மகளாகிய கிருபி இருவருக்கும் பிறந்த மகன் அசுவத்தாமா. அவன் பிறந்ததும் “உச்சைஸ்ரவா” என்னும் குதிரையைப் போலக் கனைத்தான். அதைக்கேட்ட அசரீரி இந்த பாலகனின் குரல் குதிரை கனைப்பது போல திசைகளில் எதிரொலித்ததால் அசுவத்தாமா என்ற பெயரில் பிரசித்தி பெறுவான்” என்று கூறியது.

7. த்ருஷ்டத்யும்னன் பிறந்தபோது ஒலித்த அசரீரி. ஆதி பருவம் அத்-166

துருபத மன்னர் துரோணரிடம் தோல்வியடைந்து பாதி தேசத்தை இழந்து விடுகிறார். பின்னர் உபயாஜர் என்ற முனிவர் மூலம் புதல்வனை வேண்டி யாககாரியத்தை மேற்கொண்டார். முனிவர் யாக ஹவிஸை அளிக்க விரும்பி துருபதனின் ராணியை அழைத்தார். அவள் வரத் தாமதம் செய்ததால், யாக ஹவிஸை அக்னியில் ஆஹூதியாக இட்டார். உடனே

யாகத்தீயிலிருந்து தேவனைப் போன்ற தேஜஸ்வியான மகன் தோன்றினான். தலையில் கிரீடமும், உடலில் கவசமும், கைகளில் கத்தியும், வில்லும் தரித்தவாறு கர்ஜித்தான். அக்கணமே அவன் தேர் ஏறிப் போருக்குப் புறப்படுவது போல் இருந்தது.

அச்சமயம் அசரீரி, “இந்த அரசகுமாரன் பாஞ்சாலர்களின் பயத்தை விலக்கி, புகழைப் பரப்புவான். துருபத மன்னரின் சோகத்தைப் போக்குவான். துரோணரைக் கொல்வதற்காகவே பிறந்தவன்” என்று உரைத்தது.

8. திரௌபதி பிறந்தபோது ஒலித்த அசரீரி.

ஆதி பருவம் அத்-166

துரோணருக்காக, துருபதனுடன் போர் செய்து வென்ற அர்ஜுனனை மணக்க ஒரு பெண் வேண்டும், துரோணரைக் கொல்லும் ஒரு மகன் வேண்டும் என்று துருபத மன்னர் யாகம் செய்தார். அந்த யாகத்தீயில் இருந்து முதலில் த்ருஷ்டத்யும்னன் தோன்றினான். அவனைத் தொடர்ந்து யாக வேதியிலிருந்து ஒரு பேரழகியும், சௌபாக்கியசாலியுமான கன்னிகை தோன்றினாள். அழகான அங்கங்களுடன், சியாம நிறத்துடன், மலர்ந்த தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுடன், அழகிய புருவம், அழகான உருவம் கொண்டு சாக்ஷாத் துர்காதேவியே மனித உருவில் வந்ததுபோல் திகழ்ந்தாள். அவள் மேனியில் இருந்து, நீலத்தாமரையின் மணம் நாற்புறமும் இரண்டு மைல் தூரம் வரை பரவியது. புவியில் அவளுக்கு நிகரான அழகிய பெண் அப்போது இல்லை.

தேவ, தானவ, யக்ஷர்களும் தேவதையைப் போன்ற அவளைப் பெற பெரு விருப்புக் கொண்டனர். அச்சமயத்தில் ஒலித்த அசரீரி, “இவள் பெயர் கிருஷ்ணா, பெண்களில் சிறந்த அழகி. கூடித்திரியர்களை அழிக்கப்பிறந்தவள். இவள் உரிய சந்தர்ப்பத்தில் தேவர்களின் காரியத்தை நிறைவேற்றுவாள். இவளால் கௌரவர்களுக்குப் பெரும் பயம் உண்டாகும்” என்று கூறியது

சபா பருவம்

9. கம்சன் கேட்ட அசரீரி ஒலி.

சபா பருவம் அத்-22

ஐராசந்தன் தன் இரு புதல்விகளையும் வருஷணி வம்சத்தின் மன்னர் உக்ரசேனரின் மகன் கம்சனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தான். ஐராசந்தன் விதித்த நிபந்தனையின் படி அவனது மருமகனான கம்சனே மதுராவின் அரசனாக்கப்பட்டான். யதுகுலத்தின் அறிவாளியான வசுதேவருக்கு உக்ரசேனரின் தம்பி தேவகரின் புதல்வி தேவகி மணமுடிக்கப்பட்டாள். தனது தங்கையான தேவகியையும், அவள்கணவன்

வசுதேவரையும் தேரில் ஏற்றி அனுப்பும்போது மரியாதை அளித்துக் கம்சனும் தேரில் ஏறி அமர்ந்தான். அச்சமயம் வானத்தில் அசரீரி ஒலித்தது.

“கம்சா ! நீ இன்று தேரில் ஏற்றி அழைத்துச் செல்லும் தேவகியின் எட்டாவது குழந்தையே உன் மரணத்திற்குக் காரணமாகும்” என அக்குரல் கூறியது. உடனே வாளை எடுத்த கம்சன் தேவகியைக் கொல்ல உயர்த்தினான். அச்சமயம் வசுதேவர் பெண்வதை அதர்மமாகும் என்று கூறித் தேவகிக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளைப் பிறந்ததுமே நீ கொன்று விடு என்றார். கம்சனும் தேவகியை விட்டுவிட்டான். ஆனால் தேவகியின் எட்டாவது குழந்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மூலமே கம்சவதம் நிகழ்ந்தது.

10. சிசுபாலனின் பிறப்புபோது ஒலித்த அசரீரி. சபா பருவம் அத்-43

சேதிராஜன் தமகோஷனுக்கு சிசுபாலன் மகனாகப் பிறந்தான். பிறந்தபோது அவனுக்கு நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும் இருந்தன. குழந்தை பிறந்தபோது அழுவதற்கு பதிலாகக் கழுதை போல் கத்தியது. பலமாகக் கர்ஜனை செய்தது. அதனால் பயந்து நடுங்கிய இவனது பெற்றோரும், உற்றோரும் அவனைத் துறந்துவிட முடிவு செய்தனர். சேதிராஜன் கவலையால் மயங்கினான். அப்போது அசரீரி ஒலித்தது. அது, “மன்னா ! உனது இந்த மகன் செல்வமுடையவனாகவும், பலசாலியாகவும் இருப்பான். எனவே, நீ இவனிடம் பயம் கொள்ளவேண்டாம். நீ அமைதியாகக் குழந்தையை வளர்த்து வா. இவனுக்கு இன்னும் மரணகாலம் வரவில்லை. இவனது மரணத்திற்குக் காரணமானவன், ஆயுதத்தால் இவனை வதம் செய்யப்போகிறவன் வேறு இடத்தில் தோன்றிவிட்டான்” என்று கூறியது.

அசரீரி வாக்கைக் கேட்டு, பிள்ளைப் பாசத்தால் வேதனையுற்ற அவனது தாய் கைகூப்பி வணங்கி, “என்னுடைய இந்த மகனின் மரணத்திற்கு காரணமாகப் போவது யார் எனக் கேட்டாள். அச்சமயம் மீண்டும் அசரீரி ஒலித்தது. அது “யாருடைய மடியில் அமர்ந்ததும் இவனுடைய அதிகமான இரண்டு கைகள் பூமியில் விழுந்துவிடுமோ, நெற்றியில் உள்ள மூன்றாவது கண் மறைந்துவிடுமோ, அவனே இவனுடைய மரணத்திற்குக் காரணமாவான்” என்று கூறியது.

11. சகர மன்னருக்குக் கட்டளையிட்ட அசரீரி. சபா பருவம் அத்-107

சகர மன்னர் புதல்வர்களை வேண்டித் தன் மனைவியரான வைதர்ப்பி, செளப்பயா ஆகிய இருவருடனும் கைலாயம் சென்று சிவனை நோக்கிக் கடும் தவம் புரிந்தார். சகரமன்னருக்கும் அவர் பத்தினியருக்கும் சிவன்

தரிசனமளித்தார். வைதர்ப்பிக்கு 60000 வீரப்பதல்வர்களும், சௌப்பயாவிற்கு ஒரே ஒரு மகனும் தோன்றுவார்கள் என்ற வரத்தினை அளித்தார்.

மன்னர் மகிழ்வுடன் நாடு திரும்பினார். அரசியர் கருவுற்றனர். வைதர்ப்பியின் கர்ப்பத்திலிருந்து ஒரு சுரைக்குடுக்கை தோன்றியது. சௌப்பயா அழகான புதல்வனைப் பெற்றெடுத்தாள். மன்னர் சுரைக்குடுக்கையை வீசிவிட நினைத்தார். அச்சமயம் ஆகாயத்திலிருந்து அசரீரி கம்பீரமாக ஒலித்தது. அது, “மன்னா! இவ்வாறு செய்யாதே. உன்னுடைய புதல்வர்களைத் தியாகம் செய்வது உனக்கு ஏற்றதல்ல. இந்த சுரைக்குடுக்கையின் ஒவ்வொரு விதையையும் தனித்தனியாக நெய் நிரம்பிய சூடான பானைகளில் வைத்துக்காப்பாற்று. இவ்வாறு செய்வதால் உனக்கு 60000 புதல்வர்கள் கிடைப்பார்கள். மகாதேவன் இவ்வாறே உனக்குப் புதல்வர்கள் கிடைக்க வரமளித்துள்ளார். அதனால் வேறுவிதமாக யோசிக்காதே” என்று கூறியது. அவ்வாறே சகரபுத்திரர்கள் 60000 பேர் தோன்றினர்.

12. அர்ஜுனன் கேட்ட அசரீரி ஒலி வன பருவம் அத்-37

யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு தேவர்களின் திவ்யாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் பெறும் விருப்பத்துடன், தவம் மேற்கொள்ளுவதற்காக அர்ஜுனன் தன் யாத்திரையைத் தொடங்கினார். யுதிஷ்டிரரிடமிருந்து பிரதிஸ்திரி வித்தை உபதேசம் பெற்றிருந்த அர்ஜுனன் இமயத்தையும், கந்தமாதன பருவத்தையும் தாண்டி இரவும் பகலும் நடந்து, கடக்க முடியாத இடங்களைக் கடந்து இந்திரகீல மலையை அடைந்தார். அப்போது ஆகாயத்திலிருந்து உரத்த குரலில் அசரீரி ஒலிக்கக் கேட்டார். அசரீரி “திஷ்ட” இங்கேயே தங்கிவிடு என்று கூறியது. அதன்படி அங்கே நிற்பதும் பார்த்த அர்ஜுனன் ஒரு மரத்தினடியில் தவசி வேடத்தில் இருந்த இந்திரனின் தரிசனம் பெற்று அவரிடமிருந்து வரம் கிடைக்கப் பெற்றார்.

13. சௌகந்திகத் தடாகக்கரையில் பாண்டவர்கள் முன் ஒலித்த அசரீரி. வன பருவம் அத்-156

சௌகந்திகத் தடாகக் கரையில் வாசம் புரிந்த சமயம் யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களிடமும், திரௌபதியுடனும் குபேர வனத்திற்குள் பிரவேசிப்பது குறித்து ஆலோசித்தார். லோமஷ முனிவர் கூறியபடி அவர் குபேரனுடைய புண்ணியஸ்தலத்தையும் தரிசிக்க விரும்பினார். பீமனிடம் குபேர பவனத்துள் எவ்வாறு பிரவேசிக்க முடியும் என்று யோசிக்குமாறு கூறினார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதுமே ஒரு அசரீரி ஒலித்தது.

அது “குபேரனுடைய இந்த ஆசிரமத்திலிருந்து மேலே செல்ல முடியாது. இது கடக்க முடியாத வழியாகும். மன்னா! நீ வந்த வழியாகவே பத்ரிவிஷாலாவின் புகழ்பெற்ற நர-நாராயண ஸ்தானத்திற்கு திரும்பிச் செல். குந்திமைந்தா! அங்கிருந்து கனிகளும், மலர்களும் நிரம்பிய வ்ருஷபர்வாவின் ஆசிரமத்திற்குச் செல். சித்த, சாரணர்கள் வசிக்கும் அந்த ஆசிரமத்தையும் தாண்டி, ஆர்ஷ்டிசேனரின் ஆசிரமத்திற்கு செல். அங்கேயே வாசம் செய். பிறகு உனக்கு தனத்தின் அதிபதியான குபேரனின் இருப்பிட தரிசனம் உண்டாகும்” என்று கூறியது.

அச்சமயம் இனிய நறுமணத்துடன் கூடிய காற்று வீசியது. ஆனந்தமான மலர்மாரி பொழிந்தது. அசரீரியின் சொற்படியே பாண்டவர்கள் நர-நாராயண ஆசிரமம் திரும்பினர்.

14. த்வைத வனத்தில் ஒலித்த அசரீரி. வன பருவம் அத்-312

வனவாசத்தின் இறுதிக்காலத்தில் காம்யக வனத்தில் இருந்து பாண்டவர்கள் த்வைத வனம் திரும்பினர். த்வைத வனத்தில் வாழ்ந்தபோது மானின் கொம்பில் சிக்கி தான் இழந்த அரணிக்கட்டைகளை மீட்டுத் தரும்படி பிராமணன் ஒருவன் யுதிஷ்டிரரிடம் வேண்டினான். தன்னுடைய அக்னி ஹோத்திரத்தைக் காப்பாற்ற அவன் விரும்பினான் பிராமணனுக்காக சகோதரர்கள் அனைவரும் வில் அம்புடன், மானைத் தேடி ஓடினர். மான் சிறிது தூரத்தில் தென்பட்டுப் பின் மீண்டும் வேகமாக ஓடி மறைந்து விட்டது. சகோதரர்கள் அனைவரும் களைத்துவிட்டனர். யுதிஷ்டிரர் நீர் நிலையைத் தேடிச்சென்று நீர் கொண்டு வரக்கட்டளையிட்டார்.

நீரைத் தேடிச்சென்ற நகுலன் ஒரு நீர் நிலையைக் கண்டு அதைக் குடிக்க விரும்பியபோது ஒரு அசரீரி ஒலித்தது. தன்னுடைய வினாக்களுக்கு விடையளித்த பின்பே நீர் பருக வேண்டும் என அது கூறியது. மிகுந்த தாகம் கொண்ட நகுலன் அந்தக் குரலை அலட்சியம் செய்து குளத்தில் இறங்கி நீரைப்பருகியதும் நினைவிழந்து விழுந்து விட்டார்.

நகுலன் நீண்ட நேரம் திரும்பி வராததால் யுதிஷ்டிரர் கட்டளைப்படி அவரையும், நீரையும் தேடிவந்த சகதேவனிடமும் அதே அசரீரி ஒலித்து தன் வினாவுக்கு விடையளிக்கக்கூறியது. சகதேவனும் அக்குரலை பொருட்படுத்தாமல் குளத்துநீரைப்பருகி நினைவிழந்து விழுந்தார்.

சகதேவனும் திரும்பி வராததால் யுதிஷ்டிரர் அவர்களைத் தேடி அர்ஜுனனை அனுப்பினார். அர்ஜுனனும் குளக்கரைக்கு வந்தார். அவரும் அசரீரியைக் கேட்டார். அதனைச் செவிமடுக்காமல் நீரைப் பருகி நினைவிழந்து

விழுந்தார்.

அர்ஜுனனும் திரும்பாததால் யுதிஷ்டிரரால் சகோதரர்களைத் தேடி அனுப்பப்பட்ட பீமன் சகோதாரர்கள் விழுந்து கிடந்த இடத்திற்கு வந்தார். தான் பகைவரோடு போரிட நேரிடும் என்று முதலில் நீரைக்குடிக்க நினைத்தார். அவரிடமும் அசரீரி ஒலித்து, தன் வினாக்களுக்கு விடைதரக்கூறியது. பீமன் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் நீர் பருகி மயங்கி விழுந்தார்.

சகோதரர்கள் நால்வரும் திரும்பி வராததால் அவர்களைத் தானே தேடி வந்த யுதிஷ்டிரர் அவர்கள் குளக்கரையில் உயிரற்றவர்களைப்போல் வீழ்ந்து கிடப்பதைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினார். அவரால் தன் சகோதரர்களின் வீழ்ச்சிக்கான காரணத்தை அறிய முடியவில்லை. நீரில் விஷம் இல்லை என்பதையும் சகோதரர்களின் உடலில் மாறுதல் காணப்படாததைக் கொண்டு தீர்மானித்தார். அவர் தானும் நீர் பருக விரும்பி நீரில் இறங்கியதுமே மீண்டும் அசரீரி ஒலித்தது.

“ராஜகுமாரா! நான் பாசியையும் மீனையும் தின்னும் கொக்கு. நானே உன்னுடைய தம்பியரை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினேன். என்னுடைய வினாக்களுக்கு விடையளிக்காவிடில் நீயும் யமலோகம் செல்வாய் என்னுடைய வினாக்களுக்கு விடையளித்து பிறகு நீரைக்குடி” என்றது. அசரீரி ஒலியாக, நீர் பருகுவதைத் தடுத்த யஷன் உருக்கொண்டு மரத்தின் மீது யுதிஷ்டிரருக்குக் காட்சியளித்தான்.

யுதிஷ்டிரருக்குப் பிறப்பளித்த தர்மராஜனே யஷன் உருவில் வந்து தன் வினாக்களுக்கு உரிய விடைகளைப்பெற்றார். உயிரிழந்த சகோதரர் நால்வருக்கும் மீண்டும் உயிரளித்தார்.

15. சூரிய மண்டலத்திலிருந்து கர்ணன் கேட்ட அசரீரி.

உத்தியோக பருவம் அத்-146

உத்தியோக பருவத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவரின் தூதராக திருதராஷ்டிர சபைக்கு வந்த செய்தி விவரிக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சமாதான முயற்சி தோல்வியில் முடிகிறது. அதன் பிறகு உபல்லவ்யம் திரும்பும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனைத் தனிமையில் தன்னுடன் வரச் செய்து, அவனிடம் அவனது பிறப்பு ரகசியத்தைக் கூறுகிறார். அவனுடைய சகோதரர்களாகிய பாண்டவர் பக்கம் வந்து, போரின் வெற்றிக்குப்பின் பெரும் சாம்ராட் ஆகுமாறு சொல்லுகிறார். கர்ணன் மறுத்து விடுகிறான்.

இந்நிகழ்ச்சிக்குப்பிறகு குந்தி கங்கைக் கரையில் கர்ணனை

இரகசியமாக சந்திக்கிறாள். தான்தான் கர்ணனுக்குப் பிறப்பளித்த தாய் என்ற உண்மையை அவனிடம் தெரிவிக்கிறாள். “பாண்டவர்களாகிய உன்னுடைய சகோதரர்களுடன், யுதிஷ்டிரரின் ராஜ்யலக்ஷ்மியைத் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களிடமிருந்து பிடுங்கி அனுபவி. கர்ணா! அர்ஜுனர்களின் சேர்க்கையைக் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும்” என்று வேண்டுகிறாள்.

இச்சமயம் சூரியமண்டலத்திலிருந்து அசரீரி ஒலித்தது. அது, சூரியனுடைய வாக்குமூலம். அவ்வொலியில் தந்தையின் அன்பு நிறைந்திருந்தது. மீற முடியாததாகத் தோன்றியது. அவ்வொலி, “மனிதரில் சிறந்த கர்ணா! குந்தி சத்தியத்தையே கூறுகிறாள். நீ தாயின் ஆணையை நிறைவேற்று. அதனை முழுமையாக நிறைவேற்றினால் உனக்கு நன்மை கிடைக்கும்” என்று கூறியது. தாயான குந்தியும், தந்தையான சூரியனும் பாண்டவருடன் சேருமாறு கூறியும் கர்ணன் அவர்களது சொற்களை ஏற்கவில்லை.

16. பீஷ்மர் முன் ஒலித்த அசரீரி பீஷ்ம பருவம் அத்-119

மகாபாரதப் போரின் பத்தாம் நாள் அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் போர் புரிந்தார். அவ்வாறு போர் செய்து தன்னை வெல்லுமாறு பீஷ்மரே பாண்டவர்களுக்கு ஆலோசனை அளித்திருந்தார். பெண்ணுடனோ, அல்லது பெண்ணாக இருந்து ஆணாக மாறியவருடனோ ஒருபோதும் போரிட மாட்டேன் என்பது பீஷ்மரின் சபதம். பீஷ்மர் தான் விரும்பும் வரை மரணம் அவரை நெருங்காது: போரில் அவரை யாரும் வெல்ல முடியாது என்ற வரங்களின் காரணத்தால் அவரை யாராலும் வதம் செய்ய முடியவில்லை.

போரின் பத்தாம் நாளன்று பீஷ்மர் பாண்டவர்களோடு போரிடக்கூடாது என்று தீர்மானித்தார். ஒன்று, பாண்டுவின் புதல்வர்களாகிய அவர்கள் பீஷ்மரால் வதைக்கப்படக்கூடாதவர்கள்; இரண்டு, அவர்கள் சிகண்டிக்குப் பின்னால் நின்று போர் புரிந்தார்கள். தன் முன் நின்ற சிகண்டியோடு அவர் போரிடவில்லை. இச்சமயத்தில் பீஷ்மர் மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தீர்மானித்தார். இவ்வாறு மரணமடைய விரும்பிய பீஷ்மரின் கருத்தைத் தேவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள்.

தேவர்களின் குரல் அசரீரியாக ஒலித்தது. அவ்வசரீரி, பீஷ்மரிடம் “நீ செய்த இந்தத் தீர்மானம் எங்களுக்குப் பிரியமானது. மகாராஜா ! இப்போது நீ அதையே செய். போரிலிருந்து விலகிவிடு” என்று கூறியது. இந்த அசரீரி குரல் பீஷ்மருக்கும், சஞ்ஜயனுக்கும் மட்டுமே கேட்டது. அசரீரியின் குரல்

முடிந்ததுமே நீர்த்துளிகளுடன் கூடிய, குளிர்ந்த, நறுமணம் நிறைந்த, சுகமளிக்கும் காற்று வீசலாயிற்று.

தன் தீர்மானத்தின்படி பீஷ்மர் மரணத்தை விரும்பிப் போர் புரிந்தார். பீஷ்மரைப் பாண்டவர் தரப்பு வீரர்கள் பலரும் நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு கடுமையாகக் தாக்கினர். அவரது உடல் அர்ஜுனனின் பானங்களால் சல்லடையாகத் துளைக்கப்பட்டிருந்தது. அதே நிலையில் கிழக்குத் திசையில் தலை இருக்கும்படி அவர் தேரிலிருந்து கீழே விழுந்துவிட்டார். அச்சமயம் ஆகாயத்தில் ஆரவார ஒலி கேட்டது. அவருடைய உடல் முழுதும் பாணங்கள் நெருக்கமாகத் தைத்திருந்ததால் கீழே விழுந்தாலும் அவர் உடல் பூமியைத் தொடவில்லை. அம்புகள் அவரைத் தாங்கிப் பிடித்தன.

அச்சமயம் ஆகாயத்தில் தெய்வீகமான அசரீரி ஒலித்தது. “மகாத்மாவாகிய கங்கை மைந்தன் பீஷ்மர் சஸ்திரதாரிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். மனிதரில் சிங்கம் போன்ற பராக்கிரமம் உடையவர். காலத்தின் மீது ஆளுமை கொண்டவர். இவர் ஏன் தஷிணாயனத்தில் மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.” என்ற தெய்வீக வாக்கு கேட்டது. இந்த சொல்லைக் கேட்ட பீஷ்மர் “நான் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறேன்” என்று பதிலளித்தார்.

17. ஜயத்ருதன் பிறப்பு சமயத்தில் உரைத்த அசரீரி துரோண பருவம் அத்-146

ஜயத்ருதன் பிறந்தபோது ஒலித்த அசரீரி குறித்துப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அபிமன்யு வதத்தால் பெரும் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனை வதம் செய்யச் சபதம் ஏற்றார். போரின் 14ஆம் நாளன்று ஜயத்ருத வத சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் “ஜயத்ருதனின் தந்தை விருத்தஷத்ரன் நீண்டகாலத்திற்கு பிறகே இவனை மகனாகப் பெற்றார். இவன் பிறந்த போது அசரீரி வருத்தஷத்திரமன்னரை அழைத்து, “சக்தி மிகுந்த மன்னா! உன்னுடைய இந்த புதல்வன் குலம், சீலம், அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களுடன் வம்சத்திற்கேற்றாற்போல இருப்பான். ஷத்திரியர்களில் சிறந்தவனாக, வீரர்களால் மதிக்கப்படுபவனாக இருப்பான். ஆனால் இவனுடைய இறுதிக்காலத்தில் போர்க்களத்தில் ஒரு ஷத்திரிய சிகாமணி இவன் தலையை வெட்டி விடுவான்” என்று கூறிய விஷயத்தைத் தெரிவித்தார்.

18. விதுரரின் உயிர்தியாகத்தின் போது ஒலித்த அசரீரி ஆஸ்ரமவாசிக பருவம் அத்-26

யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யபாரத்தை ஏற்று 15 ஆண்டுகள் கழிந்தன. திருதராஷ்டிர மன்னரும், காந்தாரி தேவியும் வனவாசத்தை மேற்கொள்ள

விரும்பினர். அவர்களுடன் குந்தி தேவியும், விதுரரும், சஞ்ஜயனும் கூட வனவாச வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். அவர்கள் வனம் சென்று ஓராண்டுக்காலம் கழிந்தபின் யுதிஷ்டிரரும், மற்றவரும், அரண்மனைப் பெண்களும், மக்களும் திருதராஷ்டிரரைப் பார்க்க விரும்பி வனம் சென்றனர்.

திருதராஷ்டிரருடைய ஆசிரமத்தில் அனைவரும் தங்கியிருந்த போது, யுதிஷ்டிரர் விதுரரைக் காணவிரும்பினார். அவர் வனத்தில் சஞ்சரிக்கிறார் என்பதையறிந்து வனத்திற்குள் அவரைத் தேடிச் சென்று கண்டார். அச்சமயம் உடல் மெலிந்து, அழுக்கடைந்து ஒரு மரத்தினடியில் நின்று கொண்டிருந்த விதுரர் தன்னுடைய உயிரை யுதிஷ்டிரரிடம் சேர்த்தார். தான் உயிர் நீத்தார். இருவரும் தர்மராஜனின் அம்சம் என்பதால் இவ்வாறு நடந்தது. தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் அங்கேயே விதுரரின் சடலத்திற்கு எரியூட்டும் சடங்கைச் செய்ய நினைத்தார்.

அச்சமயம் அசரீரி வாக்கு ஒலித்தது; அது “மன்னா! விதுரன் என்னும் சரீரத்திற்கு இங்கு எரியூட்டும் சடங்கு செய்வது உசிதமானதல்ல. ஏன் எனில் இவர் சன்யாச தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தவர். இங்கு இவரை எரிக்காமல் இருப்பதே உனக்கு சனாதன தர்மம் ஆகும். விதுரருக்கு சாந்தானிக் என்ற லோகங்கள்கிடைக்கப்போகின்றன. எனவே அவருக்காக துயரப்படவேண்டாம்” என்று கூறியது. யுதிஷ்டிரரும் அவ்வாக்கினை மதித்து ஆசிரமம் திரும்பினார்.

19. பரீஷித் பிறந்த சமயம் ஒலித்த அசரீரி ஆஸ்வமேதிக பருவம் அத்-70

பாண்டவர்கள் மருத்மன்னரின் செல்வத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக இமயம் நோக்கிச் சென்றிருந்த சமயத்தில் உத்தராவின் பிரசவ நேரம் வந்தது. துவாரகையிலிருந்து வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அச்சமயம் ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்தார். அஸ்வத்தாமா பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தின் மீது விட்டிருந்த பிரம்மாஸ்திரத்தால் உத்தராவின் புதல்வன் இறந்தே பிறந்தான். குந்தியும், சுபத்ராவும், பிற அரசகுலப் பெண்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைச் சரணடைந்தனர். எங்கும் அழுகுரல் நிரம்பியிருந்தது. உத்தரா அழுது புலம்பி பூமியில் விழுந்து விட்டாள்.

இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னிடம் நிலைத்திருந்த சத்தியம், தர்மம் இவற்றின் மீது சபதம் செய்து குழந்தையை உயிர் பிழைக்கச் செய்தார். அஸ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரத்தை சாந்தப்படுத்தி விட்டார். அச்சமயம் அசரீரி ஒலித்தது. “கேசவா ! உனக்குப் பாராட்டு, நீ மிக நல்ல காரியத்தைச் செய்தாய்” என்றது. அவ்வொலி கேட்டதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த பிரம்மாஸ்திரம் பிரம்மலோகம் சென்று விட்டது.

III. மகாபாரதத்தில் அளிக்கப்பட்ட வரங்கள்

1. கத்ரு, வினதா இருவருக்கும் கச்யபர் அளித்த வரம்

ஆதி பருவம் அத்-16

சத்ய யுகத்தில் தக்ஷப்ரஜாபதிக்கு கத்ரு, வினதா என்ற இரு அழகிய பெண்கள் இருந்தனர். தக்ஷன் அவர்களைக் கச்யபருக்கு மணம் முடித்தார். ஒரு நாள் கச்யபர் தன் இரு மனைவியரிடமும் உங்களுக்கு விருப்பமான வரத்தைக் கேளுங்கள் எனக் கூறினார். இருவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். கத்ரு சமமான பலம் மிக்க ஆயிரம் நாகங்களைப் புதல்வராகப் பெற வேண்டுமென்ற வரத்தைக் கேட்டாள். வினதா கத்ருவின் புதல்வர்களை விடச் சிறந்த இரு புதல்வர்களை வரமாகக் கேட்டாள். கச்யபரும் அவ்வாறே வரமளித்தார்.

கருவுற்ற இருவரிடமும் கர்ப்பத்தைப் பத்திரமாகக் காப்பாற்றும்படிக் கூறி கச்யபர் வனம் சென்றுவிட்டார். கத்ரு 1000 முட்டைகளையும் வினதா இரண்டு முட்டைகளையும் பெற்றனர். அவை பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு 500 ஆண்டுகளுக்குப் பின் கத்ருவின் முட்டைகளிலிருந்து 1000 நாகங்கள் வெளிவந்தன. வினதா அவசரப்பட்டு ஒரு முட்டையை உடைத்ததால் அருணன் முடமாகப் பிறந்தார். மேலும் 500 ஆண்டுகள் பாதுகாக்கப்பட்ட வினதாவின் இன்னொரு முட்டையிலிருந்து பறவைகளின் அரசனான கருடன் தோன்றினார்.

2. கருடனும், விஷ்ணு பகவானும் ஒருவருக்கொருவர் அளித்த வரங்கள்

ஆதி பருவம் அத்-33

தன் தாய் வினதா, அவளுடைய சகோதரியான கத்ருவிடம் பெற்ற அடிமைத் தனத்தை நீக்கும் பொருட்டு தேவருலகம் சென்ற கருடன் அங்கு பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்ட அமுத கலசத்தை எடுத்து வந்தார். வழியில் பகவான் விஷ்ணுவை சந்தித்தார். தனக்காக ஆசைப்படாமல் தன் தாயின் நன்மைக்காக கருடன் மேற்கொண்ட வீரச் செயல்களைக் கண்டு விஷ்ணு பகவான் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவருக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். கருடன் “நான் தங்களுக்கு மேலே (கொடியில்) இருக்க வேண்டும். அமுதம் குடிக்காமலேயே மூப்பும் மரணமும் இல்லாதவனாக வேண்டும்” என்ற வரத்தைக் கேட்டுப் பெற்றார்.

கருடன் விஷ்ணுவிடம் நானும் தங்களுக்கு வரமளிக்க விரும்புகிறேன்; நீங்களும் வரம் கேளுங்கள் என்றார். பகவான் கருடனைத் தன் வாகனமாகும்படிக் கூறினார். அத்துடன் தன் கொடியில் இடமளித்தார்.

3. சேஷநாகம் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம் ஆதி பருவம் அத்-36

நாகங்களின் தாயாகிய கத்ரு, தன் சகோதரி வினதாவை வெல்ல விரும்பி, தன் புதல்வர்களாகிய நாகங்களிடம் உச்சைஸ்ரவா என்ற குதிரையின் வாலில் ஓட்டிக் கருப்பு வண்ணமாக்கக் கட்டளையிட்டாள். அதற்கு மறுத்துவிட்ட சர்ப்பங்களுக்கு பாண்டு வம்சத்து ஜனமேஜயன் செய்யும் சர்ப்ப யாகத்தின் தீயில் விழுந்து பொசங்குமாறு சாபமளித்து விட்டாள். நாகங்களில் சிறந்ததான சேஷ நாகம் கத்ருவைத் துறந்து புலனடக்கத்துடன் தவம் மேற்கொண்டார். கடுமையான தவம் மேற்கொண்ட சேஷநாகத்தின் சரீரம் மெலிந்து எலும்பும் தோலுமாகிவிட்டது. இதனைக் கண்ட பிரம்மா சேஷநாகம் தவம் மேற்கொண்டதற்கான காரணத்தைக் கேட்டாள்.

சேஷநாகம் தனது சகோதரர்களின் நடத்தையால் மனம் சலித்துப்போய் அவர்களைக் காண விரும்பாமல் தவம் மேற்கொண்டதாகக் கூறியது. இதைக்கேட்ட பிரம்மா சேஷ நாகத்திற்கு வரம் அளிக்க விரும்பினார். சேஷநாகம், “என் அறிவு எப்போதும் தர்மத்திலும், மன அடக்கத்திலும் தவத்திலும் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும்” என்ற வரத்தைப் பிரம்மாவிடம் கேட்டார். சேஷநாகத்தின் தர்மம், மன அடக்கம் ஆகியவற்றால் மகிழ்ச்சியடைந்த பிரம்மா மக்களின் நன்மைக்கான செயலை மேற்கொள்ளுமாறு கூறினார். “மலை, வனம், கடலுடன் கூடிய பூமி அடிக்கடி அசைகிறது. இந்த பூமி அசையாதவாறு உன் தலையில் தாங்குவாயாக” எனக் கூறினார். சேஷ நாகமும் பிரம்மாவின் ஆணையை ஏற்றுக் கொண்டு தன் தலை மீது பூமியை வைக்கக் கூறியது. இந்தப் பூமியின் கீழ் நீ செல்லும்போது அதுதானாக வழிவிடும் எனப் பிரம்மா உரைத்தார். பிரம்மாவின் சொற்படி, சேஷன் பூமியின் உள் நுழைந்து தன் தலை மீது அசையாமல் தரித்துக் கொண்டார்.

4. யயாதி தன் மகன் புருவிற்கு அளித்த வரம் ஆதி பருவம் அத்-84

சுக்ராசாரியார் யயாதி மன்னன் முதுமை அடையுமாறு சாபமளித்துவிடுகிறார். தன் மகள் தேவயானிக்குத் தெரியாமல் வ்ருஷபர்வாவின் மகள் சர்மிஷ்டையுடன் வாழ்ந்து யயாதி மூன்று புதல்வர்களைப் பெறுகிறார். இதனை அறிந்த தேவயானி தன் தந்தை சுக்ராசாரியாரிடம் முறையிடுகிறாள். அதனால் கோபம் கொண்ட சுக்ராசாரியார் யயாதிக்கு சாபமளித்து முதுமையடையச் செய்து விடுகிறார். யயாதியின் வேண்டுகோளை ஏற்று யாராவது அவரது முதுமையைப்

பெற்றுக் கொண்டு தன் இளமையைக் கொடுக்க முன் வந்தால் அப்போது யயாதி மீண்டும் இளமையைப் பெற முடியும் என்ற சாப விமோசனத்தையும் கூறுகிறார்.

வாழ்க்கையின் போகங்களை அனுபவிக்க விரும்பிய யயாதி தன் புதல்வர்களிடம் தன் முதுமையைப் பெற்றுக் கொண்டு இளமையைத் தனக்கு அளிக்கும்படியும், ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் தான் இளமையைத் திருப்பித் தருவதாகவும் தெரிவிக்கிறார். தேவயானியின் புதல்வர்கள் யது, துர்வசு, சர்மிஷ்டையின் முதல் இரண்டு புதல்வர்கள் த்ருஹ்யு, அனு ஆகிய நால்வரும் மன்னரின் வேண்டுகோளை நிராகரித்து விடுகிறார்கள். சர்மிஷ்டையின் கடைசி மகனான புரு தன் தந்தையிடம், தங்கள் கட்டளை எதுவாயினும் நான் அதை நிறைவேற்றுவேன் என்று கூறி மகிழ்ச்சியுடன் தன் தந்தையின் முதுமையை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறான்.

தன் புதல்வன் புருவிடம் மகிழ்ச்சியடைந்த யயாதி, “உனது ராஜ்யத்தில் மக்கள் அனைவரும் எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறப் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வார்கள்” என்ற வரத்தினை அளித்தார்.

5. துர்வாச முனிவர் குந்திக்கு அளித்த வரம் ஆதி பருவம் அத்-110

சூரசேனன் யதுவம்சத்தின் சிறந்த மன்னர். அவர் வாரிசில்லாத தன் அத்தை மகனுக்குத் தன் முதல் குழந்தையான ப்ருதாவை அளித்துவிட்டார் ப்ருதா குந்திபோஜனிடம் வளர்ந்து வந்ததால் குந்தி என்று அழைக்கப்பட்டாள். அவளுடைய இளம் பருவத்தில் அரண்மனைக்கு வந்த துர்வாச முனிவருக்குக் குந்தி சிறந்த சேவை செய்தாள். கோபத்திற்குப் பெயர் பெற்ற துர்வாசா குந்தியின் சேவையால் திருப்தியடைந்தார். குந்தியிடம் மகிழ்ச்சி கொண்டு அவளுக்கு வரம் அளிக்க முன் வந்தார்.

அவளுக்கு ஒரு மந்திர உபதேசம் செய்தார். “நீ எந்த தேவனை அழைத்தாலும் அவரது அருளால் ஒரு மகனைப் பெறுவாய்” என்ற வரம் அளித்தார். இந்த வரத்தை சோதிப்பதற்காக இளம் பருவத்தில், விளைவை அறியாமல் மந்திர உச்சாடனம் செய்து சூரிய பகவானை குந்தி அழைத்தாள். சூரியன் அவளிடம் மந்திரத்தின் பிரயோஜனமான மகனை அளிக்க விரும்பியபோது குந்தி பயத்துடன் சூரியனிடம் தான் மந்திரத்தைப் பரிசோதிப்பதற்காகவே தங்களை அழைத்தேன். இன்னும் கன்னியாக இருக்கும் எனக்குத் தங்கள் அருளால் மகன் தோன்றினால் எனக்கு அது இழிவானதாகும் என்று மறுத்தாள். ஆனால் தன்னை அழைத்து அவமதித்தாலும் உனக்குப் பெரும் குற்றம் நேரும் என்று கூறிய சூரியனின் மூலமே குந்திக்குக் கரணன் கவச குண்டலங்களோடு தோன்றி அவளால் துறக்கப்பட்டு நீரில் விடப்பட்டான்.

6. காந்தாரி வியாச மகரிஷியிடம் பெற்ற வரம் ஆதி பருவம் அத்-114

ஒரு முறை வியாச மகரிஷி மிகுந்த பசியுடன், களைப்படைந்து திருதராஷ்டிரன் மாளிகைக்கு வந்தார். திருதராஷ்டிரனின் ராணி காந்தாரி முனிவரை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தாள். வியாசருக்கு சிறந்த உணவளித்து ஓய்வெடுக்க வேண்டிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாள். காந்தாரியின் உபசரிப்பினால் மகிழ்ந்த வியாசர் அவளிடம் விரும்பிய வரம் கேட்குமாறு கூறினார். காந்தாரி தன் கணவனுக்குச் சமமான பலமுடைய நூறு பிள்ளைகள் தனக்கு வேண்டும் என்ற வரத்தைப் பெற்றாள். அதன்படி கர்ப்பமடைந்து இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன. ஆனாலும் குழந்தை பிறக்கவில்லை.

அதேசமயம் குந்திக்கு தேஜஸ்வியான மகன் பிறந்ததைக் கேட்டு வருத்தம் கொண்டு தன் வயிற்றில் அடித்தாள். அப்போது இரும்பாலானதைப் போன்ற ஒரு மாமிசப் பிண்டம் தோன்றியது. காந்தாரி அதனை வீசி எறிய நினைத்தாள். ஞான திருஷ்டியால் இதனை அறிந்த வியாச மகரிஷி காந்தாரியிடம் விரைந்து வந்தார். காந்தாரியிடம் ஏன் இவ்வாறு செய்தாய் எனக் கேட்டார். காந்தாரி தன் செயலுக்கான காரணத்தைக் கூறி நீங்கள் நூறு பிள்ளைகளுக்கான வரம் தந்தும் இந்த மாமிசப் பிண்டம் தான் பிறந்தது எனக் கூறினாள்.

வியாசர் என் வரத்தின்படியே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. “நீ உடனே நூறு குடங்களில் நெய்யை நிரப்பு. ரகசியமான இடத்தில் அதைப் பாதுகாப்பாக வை. இந்தப் பிண்டத்தை நீரால் நனை” என்றார். அதன்படி நீரில் போடப்பட்ட மாமிசப் பிண்டம் 101 துண்டுகளாயின. அவை நெய்க்குடங்களில் வைத்துப் பிறரறியாமல் பாதுகாக்கப்பட்டன. இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின் குடங்களின் மூடியை எடுக்கலாம் என்று கூறி வியாசர் சென்றுவிட்டார். அவர் அளித்த வரத்தின்படியே இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் குடங்கள் வைக்கப்பட்ட வரிசைப்படி துரியோதனன் முதலிய நூறு புதல்வர்களும், 101-வது குடத்திலிருந்து துச்சலாவும் காந்தாரிக்குப் பிள்ளைகளாயினர்.

7. திரௌபதியின் முற்பிறவியில் சிவன் அளித்த வரம் ஆதி பருவம் அத்-197

பாண்டவர்கள் ஐவருக்கும் மனைவியாகத் தன் மகள் திரௌபதியைத் திருமணம் செய்விக்க துருபத மன்னன் விரும்பவில்லை. அவன் கலக்கமடைந்தான். அப்போது வியாசர் துருபதனிடம் பாண்டவர்களின் முற்பிறவிச் செய்தியையும், திரௌபதி முற்பிறவியில் சிவனிடம் பெற்ற வரத்தையும் பற்றியும் கூறினார்.

தனது முற்பிறவியில் மகாத்மாவான ஒரு ரிஷிக்கு மகளாக அள் பிறந்திருந்தாள். அவளுக்குத் தகுந்த கணவன் கிடைக்காததால் சிவனை நோக்கிக் கடும் தவம் புரிந்தாள். அவளுடைய தவத்தால் மகிழ்ந்த சிவபிரான் அவள் முன் தோன்றித் தரிசனம் அளித்தார். அவளிடம் விரும்பிய வரம் கேட்குமாறு கூறினார். அந்தப் பெண் சிவனிடம் பலமுறை “நான் நற்குணங்கள் உடைய பதியைப் பெற விரும்புகிறேன்” எனக் கேட்டாள்.

சிவன் உனக்கு ஐந்து பதிகள் இருப்பார்கள் என்ற வரத்தை அளித்தார். அவள், “தேவா! நான் தங்களிடம் சிறந்தவனான ஒரு கணவனையே கேட்டேன்” என்றாள். சிவபிரான் அவளிடம், “நீ ஐந்து முறை கணவனை அளியுங்கள் என்று கேட்டாய். எனவே நான் கூறியதுபோல ஐந்து கணவர்களை நீ பெறுவாய். ஆனால் நீ வேறு உடலெடுத்த பின்னரே இது நடக்கும்” என்றார். “அந்த மகரிஷியின் மகளே உனது யாகத்தீயிலிருந்து தோன்றியுள்ளாள். உன் மகள் ஐந்து பதிகளின் சதியாக நியமிக்கப்பட்டவள். இவள் சுவர்க்கலோக லக்ஷ்மியின் அம்சம் ஆவாள். இவள் ஐந்து புருஷர்களின் மனைவியாகத் தேவர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறாள்” என்று வியாசர் திரௌபதியின் முற்பிறவிச் செய்தியைத் துருபதனுக்குக் கூறி அவனது கலக்கத்தைப் போக்கினார்.

8. உலூபி அர்ஜுனுக்கு அளித்த வரம் ஆதி பருவம் 213

பாண்டவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட நியமத்தை அர்ஜுனன் பிராமணனின் துயரைத் துடைப்பதற்காக மீற நேர்ந்தது. தன் நியமத்தை மீற விரும்பாத அர்ஜுனன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் மேற்கொண்டார். ஹரித்துவாரத்தில் அர்ஜுனன் தங்கியபோது அக்னிஹோத்திரம் செய்து கங்கையில் நீராட இறங்கினார். அச்சமயம் அவரிடம் மையல் கொண்ட நாகராஜன் கௌரவ்யனின் மகள் உலூபி அவரை நீருக்குள் இழுத்துச் சென்று தன் மானிகையில் சேர்த்தாள். தன்னுடன் சேருமாறு யாசித்தாள். அர்ஜுனனும் அவளது விருப்பத்தை நிறைவேற்றி, அன்றிரவு அவளுடன் கௌரவ்யனின் மானிகையில் தங்கினார். காலை விடிந்ததும் உலூபி அர்ஜுனனை கங்காத்வாரத்திற்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தாள். அவள் அர்ஜுனனிடம், தங்களை நீரில் யாரும் வெல்ல முடியாது. நீர் வாழ் உயிரினங்களும் தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தங்கள் வசமாகும் என்ற வரத்தை அளித்தாள்.

9. சுவேதகி மன்னனுக்கு சிவன் அளித்த வரம் ஆதி பருவம் அத்-222

காண்டவவனம் எரிக்கப்பட்டதற்கு சுவேதகி செய்த யாகமே

காரணமானது. பழைய காலத்தில் இந்திரனுக்குச் சமமான பல பராக்கிரமமுடைய சுவேதகீ என்னும் மன்னன் இருந்தார். அவர் ஓயாமல் யாகம் செய்தார். அதனால் நீண்ட காலம் யாகம் செய்த ரித்விஜ்கள் ஹோமப் புகையால் கண்கள் துன்பமடைய மன்னனை விட்டுச் சென்றுவிட்டனர். சுவேதகீ நூறாண்டு காலம் தொடர்ந்து நடக்கும் ஒரு யாகத்தைச் செய்ய விரும்பினார். ரிஷிகளோ கோபம் கொண்டு யாகத்தை நடத்தித்தர மறுத்துவிட்டனர். ருத்ரபகவானிடம் சென்று உங்கள் யாகத்தை நடத்திக் கொள்ளுங்கள் எனக் கூறிவிட்டனர்.

மன்னனும் கயிலை மலைக்குச் சென்று ஆறு மாத காலம் கடும் தவத்தில் ஈடுபட்டார். மன்னனிடம் மகிழ்ச்சியடைந்த சிவபிரான் சுவேதகிக்கு தரிசனம் தந்தார். விரும்பும் வரத்தைக் கேட்கக் கூறினார். சுவேதகி தனது யாகத்தை நடத்தித்தர வேண்டினார். ருத்ரபகவான் மன்னனிடம் நீ பிரம்மச்சரியம் காத்து 12 ஆண்டுகள் நிரந்தரமாக அக்னி தேவனைத் திருப்தி செய்தால் உன் விருப்பத்தை நான் நிறைவேற்றுவேன் என வாக்களித்தார். சுவேதகியும் சிவனின் ஆணையை ஏற்று 12 ஆண்டுகள் பிரம்மச்சரிய விரதத்துடன் அக்னிக்கு நெய் ஆஹுதி அளித்தார். 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் சுவேதகி முன் தோன்றிய சிவபிரான் புவியில் தன் அம்சமாகத் தோன்றிய துர்வாச முனிவர் உன் யாகத்தைச் செய்வார் என்ற வரமளித்தார். துர்வாச முனிவரும் மன்னன் விரும்பியவாறு அவனது யாகத்தை நிறைவேற்றினார். சுவேதகி மன்னனின் யாகத்தில் அளிக்கப்பட்ட நெய்த் தாரையால் அக்னி பகவான் தன் தேஜஸை இழந்து ஒளியிழந்து வெண்மையாகிவிட்டார். அவர் பிரம்மாவைச் சரணடைய, பிரம்மா காண்டவவனத்தை எரித்து உன் நலத்தை மீட்டுக் கொள் என்று ஆலோசனை அளித்தார். அதன்படியே அக்னி தேவன் காண்டவ வனத்தை எரிக்கலானார்.

10. இந்திரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்னர்களுக்கு அளித்த வரம்

ஆதி பருவம் அத்-233

அக்னி தேவன் சுவேதகி மன்னனின் யாகத்தால் ஒளியிழந்தார். பிரம்மாவின் ஆலோசனைப்படி காண்டவ வனத்தை எரித்துத் தன் தேஜஸை மீண்டும் பெற முயன்றார். அவர் காண்டவ வனத்தை எரிக்க முற்பட்டபோதெல்லாம், அந்த வனத்தில் வாழ்ந்த தன் நண்பர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக இந்திரன் மழை பொழிந்து அக்னியைத் தடுத்துவிட்டார். அதனால் அக்னி தேவன் மீண்டும் பிரம்மாவிடம் சென்று நடந்தவை அனைத்தையும் தெரிவித்தார். சிறிது யோசித்து பிரம்மா அக்னியிடம் கூறலானார். “காண்டவ வனத்தை எரிக்க நீ சிறிது காலம் காத்திருக்க வேண்டும். அப்போது நர நாராயணர்கள் துணையுடன் நீ காண்டவ வனத்தை எரிப்பாய்” என்றார்.

வெகு நாட்களுக்குப் பின் அக்னி பகவானுக்குப் பிரம்மாவின் சொல் நினைவுக்கு வந்தது. அவர் பிரம்மாவிடம் வந்தார். பிரம்மா அக்னியிடம், “நர நாராயணர்கள், தேவகாரியமாக பூமியில் அர்ஜுனன் என்றும் வாசுதேவன் என்றும் அவதரித்துள்ளனர். அவ்விருவரிடமும் சென்று காண்டவ வனத்தை எரிப்பதற்கான உதவியைக் கேள்” எனக் கூறினார். அதன்படி அக்னிதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் சென்று காண்டவ வனத்தை எரிக்கத் துணைபுரியும்படி கேட்டார். அர்ஜுனன் கேட்டவாறு காண்டவ வில்லையும் அக்ஷய அம்பறாத் தூணர்களையும் இதமித்தம் என்ற தேரையும் அவருக்கு அளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு சக்ராயுதத்தை அளித்தார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உதவியோடு அக்னிதேவன் காண்டவ வனத்தை 15 நாட்கள் எரித்து தன் மேதம் நீங்கப் பெற்றார். மீண்டும் தன் தேஜஸை அடைந்தார். இந்திரன், யமன், குபேரன், வருணன், கந்தன் முதலிய அனைத்து தேவர்களின் துணையுடனும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை எதிர்த்துப் பெருமழை பொழிந்தபோதும் காண்டவ வனம் எரிவதை தடுக்க முடியவில்லை. காண்டவ வனம் முழுமையாக எரிந்து முடிந்ததும் அக்னிதேவன் அர்ஜுனனுக்குத் தரிசனம் அளித்தார். அதேசமயம் இந்திரன், மருத் கணங்களுடனும், மற்ற தேவர்களுடனும் வானத்தில் இருந்து இறங்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் முன் தோற்றமளித்தார்.

அவர் நர நாராயணர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம், “தேவரும் செய்வதற்கரிய காரியத்தை நீங்கள் இருவரும் செய்திருக்கிறீர்கள். நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளேன். இவ்வுலகில் யாரும் பெற முடியாத வரத்தை உங்களுக்கு அளிக்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் விரும்பும் வரத்தைக் கேளுங்கள்” என்றார். அர்ஜுனன் எல்லா வகையான திவ்யாஸ்திரங்களையும் தனக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டார். இந்திரன் சிவபிரான் உன்னிடம் மகிழ்ச்சியடையும்போது நான் உனக்கு எல்லா அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் அளிப்பேன். எல்லா வகை ஆக்னேய, வாய்வய அஸ்திரங்களையும் என்னுடைய அனைத்தையும் நீ அச்சமயம் பெறுவாய் என்ற வரத்தை அளித்தார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுடன் தன் நட்பு எப்போதும் வளர்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற வரத்தை இந்திரனிடமிருந்து பெற்றார். இவ்வாறு காண்டவ வன தகனத்தின்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இந்திரனிடமிருந்து வரம் பெற்றனர்.

11. சண்டகௌசிக முனிவர் மகத மன்னன் ப்ருகத்ரதனுக்கு அளித்த வரம் சபா பருவம் அத்-17

மகநாட்டை ஆண்டு வந்த ப்ருகத்ரதன் என்ற பலம் மிக்க மன்னன்

காசிராஜனின் இரட்டைப் பெண்களை மணந்து மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தான். ஆனால் வம்ச விருத்திக்காகப் புதல்வன் பிறக்கவில்லை. பல யாகங்கள், ஹோமங்கள் செய்தும் பலனில்லை. ஒரு சமயம் கௌதம கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த மகாத்மா காசுதிவானின் புதல்வர் சண்டகௌசிக முனிவர் தவத்தை முடித்து ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, தனது மனைவியருடனும் நாட்டு மக்களுடனும் அவரிடம் சென்று சிறந்த காணிக்கைப் பொருட்களைச் சமர்ப்பித்தான். முனிவர் மன்னன் தன்னிடம் வந்த காரணத்தைக் கேட்டார். மன்னன் தனக்குப் புதல்வன் இல்லாததையும், அதனால் மனம் வருந்தித் தவம் மேற்கொள்ள இருப்பதையும் தெரிவித்தார். அச்சமயம் முனிவர் மன்னனுக்கு விரும்பிய வரத்தைக் கேட்குமாறு கூறினார். மன்னன் முனிவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து குழந்தையில்லாத எனக்கு வரத்தினால் என்ன பயன் எனக் கண்ணீருடன் பதிலளித்தான்.

மன்னனின் சொல் கேட்டு மனமுருகிய முனிவர் அந்த மாமரத்தடியில் தியானத்தில் அமர்ந்தார். அச்சமயம் அவர் மடியில் ஒரு மாம்பழம் விழுந்தது. காற்றும் வீசாமல், பறவைகளும் கொத்தாமல் தன் மடியில் வீழ்ந்த பழத்தை எடுத்து, மனதில் மந்திர உச்சாடனம் செய்து மன்னனிடம் அதனை அளித்தார். “இந்தப் பழம் உனக்கு மகனை அளிக்கும். நான் உன் மகனுக்கு எட்டு வரங்களை அளிக்கிறேன். 1. அவன் பிராமண பக்தனாவான். 2. போரில் யாரும் அவனை வெல்ல முடியாது. 3. போரில் விருப்பம் குறையாமல் இருப்பான். 4. விருந்தினர்களிடம் அன்பு கொள்வான். 5. தீனர்களிடமும் துன்பமடைந்தவர்களிடமும் கருணையுடன் இருப்பான். 6. மிகுந்த பலம் உடையவனாவான். 7. உலகில் குறையாத புகழ் உடையவனாவான். 8. மக்களிடம் எப்போதும் அன்பு கொண்டிருப்பான்.” என்ற எட்டு வரங்களைக் கொடுத்தார்.

முனிவர் கொடுத்த பழத்தை இரு துண்டுகளாக்கி உண்ட ராணியருக்கு ஒரு சரீரத்தின் பாதிப்பாதிதாகக் குழந்தைகள் பிறந்தன. அவற்றை அவர்கள் வீசி எறிய, ஜரா என்ற கிருஹலக்ஷ்மியாகிய அரக்கியால் இணைக்கப்பட்டுக் குழந்தை மன்னனிடம் அளிக்கப்பட்டது. இக்குழந்தையே மகத மன்னன் ஜராசந்தன் ஆவான்.

12. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அத்தைக்கு அளித்த வரம் சபா பருவம் அத்-43

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அத்தையாகிய ச்ருதச்ரவா சேதிராஜனின் ராணியாவாள். இவளுடைய மகன் நான்கு கைகளுடனும் மூன்று கண்களுடனும் பிறந்தான். அதைக் கண்டு பெற்றோர் அஞ்சினர். குழந்தையைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தபோது அசரீரி ஒலித்து

தடுத்துவிட்டது. அத்துடன் குழந்தையின் அதிகப்படியான கைகளும், கண்ணும் யார் மடியில் அமர வைக்கும்போது மறைகிறதோ, அவனே இக்குழந்தையின் மரணத்திற்குக் காரணமாவான் என்றும் கூறியது.

இக்குழந்தையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்கள் அதைக் காண வந்தனர். அனைவரது மடியிலும் அமர வைக்கப்பட்டபோதும் குழந்தையின் கூடுதலான கைகளும், கண்ணும் மறையவில்லை. இந்த விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பலராமனும் தங்கள் அத்தையைப் பார்க்க வந்தனர். பரஸ்பர நல விசாரிப்புகள், உபசாரத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மடியில், ச்ருதச்ரவா குழந்தையை விட்டாள். அக்கணமே குழந்தையின் கூடுதலான கைகள் விழுந்துவிட்டன. நெற்றியில் இருந்த கண்ணும் மறைந்துவிட்டது. அதைக்கண்டு ச்ருதச்ரவா பயம் கொண்டாள். “என் மகனுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற வரம் கொடு. ஏன் எனில் நீயே அனைவருக்கும் அபயம் அளிப்பவன்” என ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வேண்டினாள்.

தன் அத்தை இவ்வாறு கூறியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தன் அத்தையிடம், “தர்மம் அறிந்த தேவி; பயம் கொள்ளாதே. உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் என்று நீயே சொல். நிச்சயம் நான் அதை அளிப்பேன்” என்றார். அவள் “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நீ எனக்காக சிகபாலனின் குற்றங்கள் அனைத்தையும் மன்னித்துவிடு. இதுவே உன்னிடம் நான் விரும்பும் வரம்” என்றாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அத்தையிடம் “உன் புதல்வன் தான் செய்யும் குற்றங்களால் வதைக்கத் தகுந்தவன் ஆனாலும், அவனுடைய நூறு குற்றங்களை நான் பொறுத்துக் கொள்கிறேன்” என்று வரமளித்தார்.

13. திரௌபதிக்கு திருதராஷ்டிரர் அளித்த வரம் சபா பருவம் அத்-72

திருதராஷ்டிர சபையில் நடந்த சூதாட்டத்தில், பாண்டவர்கள் நாடு, செல்வம் அனைத்தையும் இழந்து விடுகின்றனர். யுதிஷ்டிரர் தன்னையும், தன் சகோதரர்களையும் பணயமாக வைத்து இழந்து திரௌபதியையும் பணயப் பொருளாக்கிச் சூதில் தோற்றுவிடுகின்றனர். திரௌபதி சபைக்கு இழுத்து வரப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்படுகிறாள். சபையில் அனைவர் முன்னும், துரியோதனனுக்கு சேவை செய்யும்படியும், வேறு கணவனைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும்படியும் கர்ணன் கூறுகிறான். அச்சமயம் திருதராஷ்டிரரின் அக்னிசாலையினுள் ஒரு நரி வந்து ஊளையிடுகிறது. அதைக் கேட்டுக் கழுகைகள் கத்தத் தொடங்கின. கழுகு முதலிய கொடிய பறவைகள் நாற்புறமும் அசுபத்தை அறிவித்துப் பெரும் குரல் எழுப்பின. அந்த அமங்கல ஒலியை அனைவரும் கேட்டனர். ஸ்வஸ்தி, ஸ்வஸ்தி என்று உரத்த குரலில் கூறினர். விதூரரும், காந்தாரியும் திருதராஷ்டிரரிடம்

இதைப்பற்றிக் கூறினர்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் துரியோதனனிடம், “குலமகளை, பாண்டவர்களின் மனைவியை அழைத்து வந்து அவளிடம் பாவமுடைய சொற்களைப் பேசுகிறாய்” என்று கூறி ஏசினார்.

பிறகு பாஞ்சால ராஜகுமாரிக்கு ஆறுதல் கூறினார். வரமளிக்க விரும்பினார். திரௌபதி, திருதராஷ்டிரரிடம் “யுதிஷ்டிர மன்னர் தாசத்தன்மை (அடிமைத்தனம்) யிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என் மகன் பிரதிவிந்தியன் தாசபுத்திரனாகக் கூடாது” என்ற வரத்தைக் கேட்டாள். திருதராஷ்டிரர் திரௌபதிக்கு அவள் விரும்பிய வரத்தை அளித்தார். பாஞ்சாலிக்கு இரண்டாவது வரம் அளிக்க விரும்பினார்.

திரௌபதி, பீம, அர்ஜுன, நகுல, சகாதேவரனைவரும் தம் தேர், வில் அம்புடன் தாச பாவத்திலிருந்து விடுபட்டு சுதந்தரமாக வேண்டும் என்ற வரத்தை இரண்டாவதாகக் கேட்டுப் பெற்றாள்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் திரௌபதிக்கு மூன்றாவதாக வரமளிக்க விரும்பினார். கிருஷ்ணா கூடித்திரியப் பெண் இரண்டு வரங்களுக்கு மேல் கேட்கும் அதிகாரம் பெற்றவளல்ல என்று கூறி மன்னரின் மூன்றாவது வரத்தை மறுத்து விடுகிறாள்.

14. யுதிஷ்டிரர் சூரிய பகவானிடம் பெற்ற வரம் வனபருவம் அத்-3

ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து வனவாசத்திற்காகப் புறப்பட்ட பாண்டவர்கள் அன்று இரவு கங்கைக் கரையிலிருந்தே பிரமாணகோடி என்ற ஆலமரத்தினடியில் தங்கினர். அவர்களிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்ட அக்னிஹோத்ரிகளும், வேத மந்திரங்கள் அறிந்த பிராமணர்களும் அவர்களுடனேயே வனவாசம் செல்லத் தீர்மானித்தனர். அவர்களுக்குப் போஜனமளிப்பதற்குரிய செல்வம் இல்லாத யுதிஷ்டிரர் மனம் கலங்கினார். அவர்களைப் பராமரிப்பதற்குரிய பொருள் அவரிடம் இல்லை. இச்சமயம் தெளமயர் அன்னத்திற்காக சூரிய பகவானை உபாசிக்கும்படி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். பிரம்மாவால் உபதேசிக்கப்பட்ட சூரிய பகவானின் 108 திருநாமங்களை தெளமயர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

தங்கள் புரோகிதரான தெளமயரின் ஆலோசனைப்படி யுதிஷ்டிரர் கங்கையில் நீராடி மலர் தூவி, நைவேத்யம் அளித்துச் சூரிய பகவானைப் பூஜித்தார். கங்கை நீரில் நின்றவாறு சூரிய பகவானை நோக்கி தெளமயர் கூறிய 108 திருநாமங்களை உச்சரித்து ஐபம் செய்தார். யுதிஷ்டிரரின் துதியால் மகிழ்ந்த சூரியன் பாண்டுகுமாரனுக்கு தரிசனம் அளித்தார்.

அவருடைய திருமேனி அக்னியைப்போல் ஜொலித்தது. அவர் யுதிஷ்டிரருக்கு வரம் அளித்தார்.

“தர்மராஜா! நீ கேட்டவை அனைத்தும் உனக்குக் கிடைக்கும். நான் 12 ஆண்டுகள் வரை உனக்கு அன்னமளிப்பேன். நான் அளிக்கும் இந்த தவலையைப் பெற்றுக் கொள். இந்தப் பாத்திரத்திலிருந்து பழம், கிழங்கு, காய், கீரை, அனைத்துப் பொருட்களும் உனக்குக் கிடைக்கும். நால் வகை உணவு தயாரிப்பதற்குரியவை எல்லாம் ஒவ்வொரு நாளும் திரௌபதி தான் உண்ணாமல் உணவு பரிமாறிக் கொண்டிருக்கும் வரை அக்ஷயமாகக் குறைவின்றிக் கிடைக்கும். இன்றிலிருந்து 14 ஆம் ஆண்டு நீ உன் நாட்டை மீண்டும் பெறப் போகிறாய்” என்ற வரத்தை அளித்தார்.

15. அர்ஜுனன் இந்திரனிடம் பெற்ற வரம்

வன பருவம் அத்-37

யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி தேவர்களின் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெறுவதற்காக அர்ஜுனன் தவம் மேற்கொண்டார். யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடமிருந்து பெற்ற பிரதி-ஸம்ருதி வித்தையை யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்கு உபதேசம் செய்தார். இந்திரனைச் சந்திக்கக்கூடிய இவ்வித்தையைக் கற்ற அர்ஜுனன் இமயமலைத் தொடரை அடைந்தார். அங்கு கந்தமாதன மலையைத் தாண்டி இந்திரகீல் பர்வதத்தை அடைந்தார். அங்கே இருந்தபோது அசுரீரி இங்கேயே இரு என்று கூறக்கேட்ட அவர் தவசி ரூபத்தில் இருந்த இந்திரனை தரிசனம் செய்தார். அவரிடம் தான் அஸ்திரங்கள் அனைத்தின் ஞானம் பெற விரும்புகிறேன் என்று அர்ஜுனன் தெரிவித்தார். இந்திரன் அவருக்கு தேவருலக வாழ்வை அளிக்க முன் வந்தார். அர்ஜுனன் சகோதரர்களைக் காட்டில் விட்டு விட்டுப் பகைவரைப் பழி வாங்காமல் தேவத்வம் பெற விரும்பவில்லை.

அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறியதும், தேவராஜன் இந்திரன் அவருக்கு “நீ முக்கண்ணும், திரிகுலதாரியும், பூத நாதனுமான சிவபிரானைத் தரிசிக்கும்போது நான் உனக்கு திவ்யாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அளிப்பேன். குந்தி மைந்தா! நீ அந்த பரமேஸ்வரனைத் தரிசிப்பதற்கான முயற்சியைச் செய். அவருடைய தரிசனம் பெற்று சித்தியடைந்து நீ சொர்க்கலோகத்திற்கு வருவாயாக” என்று வரமளித்தார்.

16. அர்ஜுனன் சிவபெருமானிடம் பெற்ற வரம்

வன பருவம் அத்-40

இந்திரன் அர்ஜுனனிடம் சிவனை நோக்கித் தவம் செய்து அவரது தரிசனத்தைப் பெறுமாறு கூறியதை ஏற்றுப் பார்த்தன் கடும் தவம்

மேற்கொண்டார். மகரிஷிகள் சிவபிரானிடம் அர்ஜுனனின் கடும் தவம் பற்றித் தெரிவித்தனர். சிவன் அர்ஜுனனை மகிழ்விக்க விரும்பினார். அங்கே வேடன் உருவில் வந்தார். பன்றி உருத்தரித்திருந்த மூகன் என்ற அரக்கன் அர்ஜுனனைக் கொல்ல எண்ணி அங்கே வந்தான். சிவபிரானுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே அந்தப் பன்றியைக் கொல்லுவதற்காக முதலில் குறி வைத்து யார் என்பது குறித்து வாக்குவாதம் நடந்தது. இருவர் செலுத்திய அம்புகளும் ஒரே சமயத்தில் பன்றியின் மீது தைத்தன. இப்போது யாரால் பன்றி கொல்லப்பட்டது என்ற விவாதம் தோன்றியது. அர்ஜுனனும், சிவபிரானும் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டனர். மகாதேவனால் தாக்கப்பட்டு அர்ஜுனன் மயங்கிப் பூமியில் வீழ்ந்துவிட்டார்.

அர்ஜுனன் சிறிது நேரத்தில் உணர்வு பெற்று பூமியில் மண்ணால் சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து மலர் தூவி வணங்கித் தியானம் செய்து சிவனைச் சரணடைந்தார். அவர் கண்விழித்துப் பார்த்தபோது வேடன் மீது அவர் சிவனுக்களித்த மலர்கள் காணப்பட்டன. வேடன் உருவில் வந்தது சிவனே என்றறிந்து பேரானந்தம் அடைந்தார். சிவனின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார். கடும் தவத்தின் காரணமாக அவரது அங்கங்கள் தளர்ந்து போயிருந்தன.

அச்சமயம் சிவபிரான் அவருக்கு வரமளித்தார். “பல்குணா! நான் உன்னுடைய ஒப்பற்ற பராக்கிரமத்தையும் தைரியத்தையும் கண்டு திருப்தியடைகிறேன். உன்னிடம் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் உனக்கு திவ்ய திருஷ்டியளிக்கிறேன். நீ முன்பு நான் என்ற ரிஷியாக இருந்தாய். நீ போரில் பகைவர்கள் தேவர்களாக இருந்தாலும் வெற்றி பெறுவாய். நான் உன்னிடம் அன்பு கொண்டு என்னுடைய பாசபதாஸ்திரத்தை உனக்கு அளிக்கிறேன்” என்று வரமளித்தார்.

17. கார்க்கோடக நாகம் நளனுக்கு அளித்த வரம்

வன பருவம் அத்-66

காட்டில் தமயந்தியைத் தனியே விட்டு விட்டுப் பாதி ஆடையுடன் சென்ற நளமகாராஜா காட்டுத் தீயினிடையில் சிக்கி அபயம் கேட்ட ஒரு நாகத்தைக் காப்பாற்றினார். நாரதரின் சாபத்தால் நகர முடியாமல் கிடந்த அந்த நாகம் நளமகாராஜா தீண்டியதும் சாபம் நீங்கப் பெற்றது. மோதிரம் போல் சுருண்டிருந்த அந்த நாகம் நளனைத் தீண்டி அவருடைய உடல் நிறத்தைக் கருமையாக்கிவிட்டது.

நளன் தன் முன் சுய உருவுடன் நீன்ற கார்க்கோடக நாகத்தைக் கண்டார். கார்க்கோடக நாகம் நளனுக்கு ஆறுதல் அளித்துக் கூறலாயிற்று. “மன்னா! தங்கள் உருவத்தைக் கண்டு மக்கள் உங்களை அடையாளம் கண்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே உங்கள் நிறத்தை மாற்றிவிட்டேன்.

உங்கள் உடலில் வாசம்புரியும் கலியின் உடல் முழுதும் என்னுடைய விஷம் பரவிவிடும். அவன் தங்களை விடாதவரை உங்களுக்குள் மிகுந்த துக்கத்துடன் வாசம்புரிவான். குற்றமற்ற உங்களுக்குத் துன்பமிழைத்த கலியிடமிருந்து நான் உங்களைக் காப்பாற்றியுள்ளேன்.

என்னுடைய வரத்தால், நீ விலங்குகளுக்கும், பகைவர்களுக்கும், பிராமணர்களின் சாபத்திற்கும் ஒருபோதும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. தாங்கள் போரில் வெற்றி பெறுவீர்கள். அயோத்தியா சென்று இஷ்வாகு குல திலகமான ருதுபர்ண மன்னனிடம் சூதாட்டக் கலையைக் கற்றுக் கொள்வீர்கள். தாங்கள் தனியாகவே ராஜ்யத்தைத் திருப்பி அடைந்துவிடுவீர்கள். தங்களுடைய முன்னாள் உருவத்தைக் காண விரும்பினால், என்னை நினைத்து இந்த துணியைப் போர்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று நளனிடம் கூறி வரமளித்த காரக்கோடக நாகம் இரண்டு திவ்ய வஸ்திரங்களை அவருக்களித்தது.

18. ததீசி முனிவர் தேவர்களுக்கு அளித்த வரம் வன பருவம் அத்-100

சத்திய யுகத்தில் தைத்யர்களின் பல கூட்டங்கள் இருந்தன. அக்கூட்டம் காலகேயம் என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டது. அவர்கள் அனைவரும் விருத்தாசுரன் என்ற அசுரன் தலைமையில் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அனைவரையும் கடுமையாகத் தாக்கித் துன்புறுத்தினர். அவ்வசுரர் களை வெல்ல இயலாத தேவர்கள் பிரம்மாவைச் சரணடைந்தனர். பிரம்மா, “புகழ் பெற்ற, தவத்தில் சிறந்த ததீசி முனிவரிடம் சென்று அவரிடம் வரம் கேளுங்கள். அவர் உதாரகுணமுடையவர். நிச்சயம் உங்களுக்கு வரமளிப்பார். அவரிடம் முவுலக நன்மைக்காக உங்களுடைய சரீரத்தின் எலும்புகளை அளிக்க வேண்டும் என்று கேளுங்கள். அந்த எலும்புகள் மூலம் பயங்கரமான வஜ்ராயுதத்தை நிர்மாணியுங்கள். அந்த வஜ்ராயுதத்தின் மூலம் இந்திரன் விருத்தாசுரனை வதை செய்ய முடியும்” என்று ஆலோசனை அளித்தார்.

பிரம்மாவின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்ட தேவர்கள் அவருடைய அமைதியைப் பெற்றுக் கொண்டு ஸ்ரீ நாராயண பகவானை முன் வைத்து, ததீசியின் ஆசிரமம் சென்றனர். அங்கு தவத்தின் சிறப்பால் சூரிய பகவானைப்போல தேஜஸுடன் திகழ்ந்த ததீசி முனிவரை வணங்கி வரம் கேட்டனர். ததீசி முனிவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அவர்கள் வேண்டிய வரத்தை அளித்தார். தானாகவே தன் உயிரைத் துறந்தார். அவரது உயிரற்ற உடலில் இருந்து எலும்புகளை எடுத்து வந்த தேவர்கள் த்வஷ்டாவின் மூலம் வஜ்ராயுதத்தை நிர்மாணித்தனர். அவ்வஜ்ரத்தின் உதவியுடன் இந்திரன் விருத்தாசுரனை அழித்தார்.

19. அகஸ்திய முனிவர் தேவர்களுக்கு அளித்த வரம் வன பருவம் அத்-105

விருத்தாசுரன் கொல்லப்பட்டதால் அஞ்சிய தானவ, தைத்யர்கள் கடலுக்குள் சென்று மறைந்து கொண்டனர். அவர்கள் இரவு நேரத்தில் வெளிவந்து வசிஷ்டரின் ஆசிரமத்தில் இருந்த 180 பிராமணர்களையும் தின்றுவிட்டனர். 9 தவசிகளையும் ஆகாரமாக்கிக் கொண்டனர். ச்யவன முனிவரின் ஆசிரமத்தில் வாழ்ந்து 100 முனிவர்களையும், பரத்வாஜரின் ஆசிரமத்தில் இருந்து 20 பிரம்மச்சாரிகளையும் உணவாக்கிவிட்டனர். வரிசையாக ஆசிரமங்களில் இருந்த எண்ணிக்கையில்லாத பிராமணர்களைக் கொன்று கொண்டே இருந்தனர். இதனால் ஆசிரமங்களில் இருந்தவர்கள் பயந்து ஓடிப் பல குகைகளிலும், மலைகளிலும் மறைந்து கொண்டனர். முனிவர்களும், ரிஷிகளும், தவசிகளும் அஞ்சி ஓடியதால் யாக காரியங்கள் நின்று போயின. அதனால் உலகம் கூடினமானது.

தேவர்கள் ஒளியிழந்தனர். அனைவரும் ஒன்று கூடி ஆலோசனை செய்தனர். பகவான் நாராயணனைச் சரணடைந்தனர். தங்களைக் காப்பாற்றும்படி வேண்டினர். இரவு வேளையில் ரிஷிகளையும், முனிவர்களையும் கொல்லுபவர் யார் என்று தெரியவில்லை. பிராமணர்கள் இன்றி உலகம் அழிந்துவிட்டால் தேவர்களின் சொர்க்கலோகமும் அழிந்துவிடும். எனவே பூவுலகையும், தேவருலகையும் காப்பாற்ற அருள் புரியுங்கள் என்று விஷ்ணு பகவானைப் பிரார்த்தனை செய்தனர்.

பகவான் நாராயணன் அவர்களிடம் கூறினார்; “விருத்தாசுரன் இந்திரனால் கொல்லப்பட்டதால் காலகேய அரக்கர் கூட்டம் கடலுக்குள் ஒளிந்து கொண்டது. அவர்களே இரவில் வெளிவந்து ரிஷிகளைக் கொன்று உலகை அழிப்பதற்காக முயற்சி செய்கிறார்கள். கடலை வற்றச் செய்தால் மட்டுமே அவர்களை அழிக்க முடியும். அகத்திய முனிவரால் மட்டுமே கடலை வற்றச் செய்ய முடியும். எனவே அவரிடம் சென்று வரம் கேளுங்கள்” என்றார்.

தேவர்களும் பகவானை வணங்கி மித்ரா வருணருடைய புதல்வரான அகஸ்திய முனிவரின் ஆசிரமத்திற்கு வந்தனர். அவரிடம், “பழைய காலத்தில் நகுஷனால் துயருற்ற தேவருலகைக் காப்பாற்றியதுபோல இப்போதும் தேவருலகைக் காப்பாற்ற வேண்டும். தாங்கள் எங்களுக்கு வரம் அளிக்க வேண்டும். தாங்களே எங்களுக்கு வரம் அளிக்கும் தகுதி உடையவர்” என்று வணங்கிக் கேட்டனர்.

அகஸ்தியர் அவர்கள் விரும்பும் வரம் என்ன என்பதைக் கேட்டார். தேவர்கள் அனைவரும் “தாங்கள் கடலைப் பருகி வற்றச் செய்ய வேண்டும்.

கடல் வற்றிய பின் நாங்கள் கடலுக்குள் மறைந்திருக்கும் எங்கள் பகைவர்களான தைத்யர்களை வதம் செய்துவிடுவோம்” என்று வேண்டினர். அகஸ்தியரும் அவர்கள் விரும்பிய வரத்தை அளித்தார். கடற்கரைக்குச் சென்று கடல் நீர் முழுவதையும் குடித்தார். கடல் வற்றியது. தேவர்களும் தங்கள் பகைவர்களை அழித்துவிட்டனர்.

20. சகர மன்னருக்கு சிவன் அளித்த வரம் வன பருவம் அத்-106

அகஸ்தியரால் பருகப்பட்ட கடல் நீரை மீண்டும் வெளிப்படுத்தி அதனை நிரப்பி விடுமாறு தேவர்கள் அவரிடம் கேட்டனர். அகஸ்தியர் நான் கடல் நீரை ஜீரணம் செய்துவிட்டேன். எனவே நீங்கள் வேறு வழி தேடுங்கள் என்று கூறிவிட்டார். தேவர்கள் அகஸ்தியரின் சொற்களைக் கேட்டுத் துயரம் கொண்டனர். அவரை வணங்கிப்பின் விஷ்ணு பகவானுடன் பிரம்மாவிடம் சென்று, மீண்டும் கடலை நிரப்புவதற்கான உபாயம் என்ன? என்று கேட்டனர். பிரம்மா அவர்களிடம், “இப்போது உங்கள் இடம் செல்லுங்கள். நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு பகீரத மன்னர் மூலம் கடல் நிரப்பப்பட்டு விடும்” என்றார். தேவர்களும் உரிய சமயம் வரை காத்திருக்க விரும்பித் தத்தம் இடம் சென்றனர்.

இஷ்வாகு குலத்தில் சகரன் என்ற மன்னர் தோன்றினார். அவர் மிகுந்த புகழ் உடையவர். வைதர்பி, ஷெப்யா என்ற இரு மனைவியர் இருந்தபோதும் அவருக்குப் புதல்வன் இல்லை. அதனால் மனம் வருந்திய சகர மன்னர், தன் இரு பத்தினியருடனும் கைலாயம் சென்று புதல்வனை வேண்டிச் சிவபிரானை நோக்கிக் கடும் தவம் மேற்கொண்டார். சகரனின் தவத்தால் மகிழ்ந்த சிவபிரான் அவருக்கு தரிசனம் தந்தார்.

சிவபிரான் சகர மன்னரிடம், “மன்னா! நீ இங்கு எந்த முகூர்த்தத்தில் வரம் கேட்டாயோ, அதன் விளைவைக் கேள். உன்னுடைய ஒரு மனைவியிடமிருந்து உனக்கு 60000 வீரப் புதல்வர்கள் தோன்றுவார்கள். அவர்கள் அனைவரும் அழிந்துவிடுவர். உன்னுடைய இரண்டாவது மனைவியின் கர்ப்பத்திலிருந்து ஒரே ஒரு புதல்வன் தோன்றுவான்” என வரமளித்து மறைந்துவிட்டார்.

21. அம்சுமான் கபிலரிடம் பெற்ற வரம் வன பருவம் அத்-107

சிவன் வரமளித்தபடி சகர மன்னருக்கு வைதர்பிக்கு பிறந்த சுரைக்குடுக்கையின் விதைகள் மூலம் 60000 புதல்வர்களும், ஷெப்யாவிற்கு அசமஞ்சன் என்ற புதல்வனும் தோன்றினர். இவர்கள் அனைவரும் ருத்ரனின்

வரத்தால் பிறந்தவர்கள். மக்களைத் துன்புறுத்தி வந்தனர். தேவ, கந்தர்வ, யக்ஷர்களுக்கும் கொடுமை புரிந்தனர். மக்களும் தேவர்களும் பிரம்மாவைச் சரணடைந்தனர். பிரம்மா அவர்களிடம் இன்னும் சிறிது காலத்திலேயே சகரர்களின் அழிவு ஏற்படும் அதனால் கவலை வேண்டாம் என அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார்.

இதற்கிடையில் சகர மன்னர் அசுவமேத யாக தீக்ஷை பெற்றார். அவருடைய யாகக்குதிரை அவருடைய புதல்வர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டுப் பூமியில் சுற்றி வந்தது. தற்செயலாகக் கடற்கரைக்கு வந்த குதிரை வற்றிப்போன கடலுக்குள் காணாமல் போய்விட்டது. சகர புத்திரர்கள் யாகக் குதிரை காணாமல் போனதைத் தந்தையிடம் தெரிவித்தனர். சகர மன்னர் உலகெங்கிலும் குதிரையைத் தேடி கண்டுபிடித்து வாருங்கள் என்று தன் புதல்வர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

சகரரின் புதல்வர்கள் 60000 பேரும் பூமியில் எங்கும் குதிரையைக் காணாமல் கடலின் வடகிழக்குப் பகுதியில் காணப்பட்ட வெடிப்பைப் பிளந்து தோண்டத் தலைப்பட்டனர். பாதாளத்தை அடைந்தனர். அங்கே கபில முனிவரின் ஆசிரமத்தில் யாகக்குதிரை இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். அவர்கள் முனிவரை அவமதித்து யாகக்குதிரையைப் பிடிக்க முயன்றனர். ஸ்ரீமன் நாராயணனின் அம்சமான கபில மகரிஷி தன் உக்கிரமான பார்வையாலேயே சகர புத்திரர்கள் 60000 பேரையும் பொசுக்கிச் சாம்பலாக்கிவிட்டார். இச்செய்தி நாரதர் மூலம் சகரருக்குத் தெரியவந்தது. தன்னுடைய 60000 புதல்வர்களும் அழிந்துவிடுவர் என்ற மகாதேவனின் சொற்களை மன்னர் நினைவு கூர்ந்தார். மிகுந்த வேதனை கொண்டார்.

சகரரின் இன்னொரு புதல்வனான அசமஞ்சன் நகர மக்களின் குழந்தைகளை ஆற்றில் வீசிக் கொன்று வந்ததால் மன்னனால் துறக்கப்பட்டு விட்டான். அதனால் அசமஞ்சனுடைய புதல்வனும், தன்னுடைய பேரனுமான அம்சமானிடம் தன் கவலையைத் தெரிவித்தார். யாகக் குதிரையை மீட்டு வர வேண்டினார். சகரரின் சொற்களைக் கேட்ட அம்சமான் சகரபுத்திரர்கள் தோண்டிய அதே வழியில் சென்று கபிலரின் ஆசிரமம் அடைந்தார். புராண புருஷரான ஒளிமிக்க கபில முனிவரைத் தரிசித்தார். யாகக் குதிரையைக் கண்டார். கபிலரின் திருவடிகளைப் பணிந்து அவரிடம் தான் வந்த காரியத்தைத் தெரிவித்தார். கபில மகரிஷி அம்சமானின் பணிவான வேண்டுகோளால் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அம்சமானுக்கு வரமளிக்க விரும்பினார்.

அம்சமான் முதல் வரமாக யாகக் குதிரையைக் கேட்டார். இரண்டாவது வரமாக தனது பித்ருக்களாகிய சகர புத்திரர்கள் சொர்க்கம் சேர வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டார். கபில மகரிஷி, அம்சமானிடம், “பாவமற்றவனே!

உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நீ விரும்பும் வரத்தை நான் அளிப்பேன். உன்னிடம் பொறுமை, தர்மம், சத்தியம் அனைத்தும் நிலைபெற்றுள்ளன. உன்னுடைய பிரபாவத்தாலேயே என் கோபத்தால் எரிந்து சாம்பலான சகரருடைய புதல்வர்கள் சொர்க்கம் அடைவார்கள். உன்னுடைய பேரன் சிவபிரானை மகிழ்ச்சியடையச் செய்து சகர புத்திரர்களின் பவித்திரத்திற்காக சொர்க்கலோகத்திற்கு கங்கையை இங்கு கொண்டு வருவான். நீ இந்தக் குதிரையைக் கொண்டு சென்று சகரருடைய யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்” என்ற வரங்களை அளித்தார். சகரருடைய யாகமும் நிறைவு பெற்றது.

22. பகீரதன் சிவபிரானிடமும் கங்கையிடமும் பெற்ற வரங்கள் வன பருவம் அத்-108; 109

யாக நிறைவு செய்து நீண்டகாலம் ஆட்சி செய்த சகரர் தன் பேரன் அம்சமானிடம் ராஜ்யத்தை அளித்துச் சொர்க்கம் அடைந்தார். அம்சமானின் புதல்வன் திலீபன். திலீபன் தன்னுடைய முன்னோர்களின் சம்ஹாரத்தைக் கேட்டு மிகவும் வருத்தமடைந்தார். அவர்களுடைய நற்கதிக்காக, கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வரப் பெரும் முயற்சி செய்தும் அது நிறைவேறவில்லை. திலீபனின் மகன் தர்ம பராயணனும், சத்தியவாதியும் ஆன பகீரதன் ஆவான். திலீபன் வனவாசம் சென்ற பின் பகீரதன் சக்கரவர்த்தியானார். தன்னுடைய பித்ருக்களைப் புனிதப்படுத்துவதற்காக, நாட்டை மந்திரியிடம் ஒப்படைத்து இமயத்தின் சிகரம் சென்று தவம் மேற்கொண்டார்.

ஆயிரம் வருடங்கள் கங்கையை நோக்கிக் கடும் தவம் மேற்கொண்ட பகீரதன் முன் மகாநதி கங்கை உருவெடுத்துத் தரிசனம் அளித்தார். கங்கை, பகீரதனிடம் அவர் எதை நினைத்துத் தவம் மேற்கொண்டார் எனக் கேட்டார். பகீரதன், கங்கையை கை குவித்து வணங்கினார்; “வரமளிக்கும் மகாநதியே! யாகக் குதிரையைத் தேடிச் சென்ற என்னுடைய முன்னோர்கள் கபிலரின் கோபத்தால் யமலோகம் சென்றுவிட்டனர். சகரரின் புத்திரர்களான 60000 பேரும் கபிலரின் அருகில் சென்று சாம்பலாகிவிட்டனர். நீ உனது நீரால் அவர்களுடைய சாம்பலை நனைக்கும் வரை அவர்களுக்கு நற்கதி கிடைக்காது. பாக்கியவதியே! என்னுடைய பாட்டனார்களான சகர குமாரர்களைச் சொர்க்கத்தில் சேர்ப்பதற்காகவே நான் உன்னை யாசிக்கிறேன்” என்றார்.

பகீரதனின் சொற்களைக் கேட்ட கங்கை அவரிடம் மகிழ்ச்சியடைந்தார். பகீரதனிடம், “மகாராஜா! நான் உன் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், வானத்திலிருந்து பூமியில் விழும் சமயம் என்னுடைய வேகத்தைத் தடுப்பது மிகவும் கடினமாகும். தேவர்களில் சிறந்த மகேஸ்வரனைத் தவிர

மூவுலகிலும் வேறு யாரும் என்னுடைய வேகத்தைத் தரிக்க முடியாது. நீ தவம் செய்து சிவனை மகிழ்ச் செய். அவர் என்னைத் தலையின் மீது தரித்துக் கொள்வார். பகவான் சங்கரன் உனக்கு வரமளித்தால் உன்னுடைய விருப்பம் நிறைவேறும்” என்றார்.

கங்கையின் சொற்களைக் கேட்ட பகீரத மன்னர், கைலாயம் சென்று தீவிர தவம் மேற்கொண்டார். சிறிது காலம் கழித்து சங்கரன் பகீரதனிடம் மகிழ்ச்சியடைந்தார். பகீரதன் பூமிக்கு வரும் கங்கையின் வேகத்தைத் தடுத்துப் பூமியில் விடும்படியான வரத்தைச் சிவனிடம் யாசித்தார். பகீரதனுக்கு சிவபிரான் அவர் விரும்பியவாறே வரமளித்தார். தன் பார்ஷதர்கள் சூழ இமயத்திற்கு வந்து கங்கையைத் தலையில் தரித்தார். இமயத்தின் புதல்வி கங்கா சொர்க்கத்திலிருந்து சிவனின் தலைமீது இறங்கிப் பின் மூன்று தரைகளாகப் பிரிந்து நதியாகி சமுத்திரத்தை நிரப்பினார். கங்கையின் நீரால் பித்ருக்களுக்கு ஜலதானம் அளித்துப் பகீரதன் அவர்களைச் சொர்க்கத்தில் சேர்த்தார்.

23. ப்ருகு முனிவர் காதியின் மகள் சத்தியவதிக்கு அளித்த வரம் வன பருவம் அத்-115

ருசிக முனிவர் கான்யகுஞ்ச தேசத்து மன்னர் காதிக்கு வனவாச காலத்தில் பிறந்த சத்தியவதியை சுல்கம் அளித்துப் பத்தினியாகப் பெற்றார். ப்ருகு முனிவர் தன் மகன் ருசிகர் சத்தியவதியைத் திருமணம் செய்து கொண்டதை அறிந்து அவரிடம் வந்தார். ருசிகரும், சத்தியவதியும் ப்ருகுவை வணங்கிப் பூஜித்தனர். ப்ருகு மிகவும் மகிழ்ந்து தன் மருமகளுக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். சத்தியவதியிடம் விரும்பும் வரம் கேட்கக் கூறினார். சத்தியவதி தனக்கும் தன் தாயாருக்கும் புதல்வர்கள் வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டாள். ப்ருகுவும் அவ்வாறே வரமளித்தார்.

சத்தியவதியிடம், “ருகு காலத்தில் நீராடி உன் தாயார் அரச மரத்தையும், நீ அத்தி மரத்தையும் ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளுங்கள். நான் பரமாத்மாவை வணங்கித் தயார் செய்து கொடுக்கும் சருவை (பிரசாதம்) அவரவருக்குரியதைச் சாப்பிடுங்கள்” என்றும் கூறி அவ்வாறே செய்தார். சத்தியவதியும் அவளுடைய தாயாரும் மர விஷயத்திலும், சரு விஷயத்திலும் மாற்றிச் செய்துவிட்டனர். சத்தியவதியின் தாயார் இவ்விஷயத்தில் மகளை ஏமாற்றி மாற்றிச் செய்ய வைத்துவிட்டாள். இதை ஞான சக்தியால் அறிந்த ப்ருகு மீண்டும் அங்கு வந்தார். மருமகனிடம், “உன் தாயார் உன்னை ஏமாற்றிவிட்டதால் பிராமணனாகப் பிறந்தாலும் உன் மகன் கூடித்திரியனைப்போல நடப்பான். உன் தாயாரின் மகன் கூடித்திரியனாகப் பிறந்தாலும் பிராமணனைப்போல நடந்து கொள்வான்” என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்டுக் கலங்கிய சத்தியவதி தன் மாமனாரை வணங்கி, “என் புதல்வன் கூடித்திரிய இயல்புடன் ஆக வேண்டாம். என் பேரன் கூடித்திரிய இயல்புடையவனாகட்டும்” என்ற வரத்தை வேண்டினாள். ப்ருகுவும் சத்தியவதிக்கு அவ்வாறே வரமளித்தார். சத்தியவதியின் மகனே ஜமதக்னி முனிவராவார். ப்ருகு வரமளித்தவாறே ஜமதக்னியின் புதல்வர் பரசுராமர் கூடித்திரிய இயல்புடனும், நடத்தையுடனும் விளங்கினார்.

24. ஜமதக்னி முனிவர் பரசுராமருக்கு அளித்த வரம் வன பருவம் அத்-116

ஜமதக்னி வேத அத்யயனத்தில் சிறந்து தேவர்களாலும் வணங்கப் பெற்றார். அவர் பிரசேனஜித் மன்னரின் மகள் ரேணுகாவை மன்னரிடம் யாசித்து மணந்து கொண்டார். ரேணுகா ஜமதக்னியுடன் ஆசிரமத்திலேயே வாழ்ந்து வந்தாள். ஒரு நாள் நீராடுவதற்காக நதிக்கரைக்குச் சென்ற ரேணுகா திரும்பி ஆசிரமத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தபோது, தன் மனைவியுடன் ஜலக்கிரீடை செய்து கொண்டிருந்த மார்த்திகாவத தேச மன்னன் சைத்ரரதனைப் பார்த்தான். ஒரு கணம் செழிப்பான அவனைக் கண்டு மனம் தடுமாறினான். ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பிய ரேணுகா மனம் தடுமாறி தைரியத்தை இழந்து விட்டதை ஜமதக்னி தனது ஞான சக்தியால் அறிந்து கொண்டார்.

அவர் ரேணுகாவை நிந்தித்தார். அப்போது அங்கு வந்த தன் மூத்த புதல்வர்களான ருமன்வான் கசேஷன், வசு, விஸ்வாவசு ஆகியோரிடம் உங்கள் தாயை வதம் செய்யுங்கள் என்று கட்டளையிட்டார். அவர்கள் தாயிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாகப் பேசாமல் நின்றனர். கோபம் கொண்ட ஜமதக்னி மகரிஷி அவர்கள் அனைவரையும் சபித்துவிட்டார். அச்சமயம் ஆசிரமத்திற்கு வந்த பரசுராமரிடம் தாயைக் கொல்ல ஆணையிட்டார். பரசுராமரும் தன் கோடாலியால் தன் தாயின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார்.

தன் கட்டளையை நிறைவேற்றிய கடைசிப் புதல்வன் பரசுராமரிடம் ஜமதக்னி மகிழ்ச்சி கொண்டார். உன் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் என்னிடம் வரமாகக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள் என்று கூறினார். தந்தை கூறியவாறே, பரசுராமர் அவரிடம், “தந்தையே! என் தாய் உயிர் பிழைக்க வேண்டும்; நான் அவரைக் கொன்ற விஷயம் அவர் நினைவில் இருக்கக்கூடாது; என்னுடைய நான்கு சகோதரர்களும் நலமடைய வேண்டும். போரில் என்னை யாரும் வெல்லக்கூடாது. நான் நீண்ட ஆயுளைப் பெற வேண்டும்” என்ற வரங்களைக் கேட்டுப் பெற்றார்.

25. யவக்ரீதன் இந்திரனிடம் பெற்ற வரம்; பாலதி தேவர்களிடம் பெற்ற வரம் வன பருவம் அத்-135

பரத்வாஜ முனிவரும், ரைப்பிய முனிவரும் நண்பர்கள். ரைப்பியருக்கு அர்வாவசு, பராவசு என்ற இரு புதல்வர்கள் இருந்தனர். பரத்வாஜரின் ஒரே மகன் யவக்ரீதன். ரைப்பியரும் அவருடைய புதல்வரும் வேத, வேதாங்க வித்வான்கள். எனவே மக்கள் அவர்களுக்கு எப்போதும் மிகுந்த மதிப்பளித்து வந்தனர். பரத்வாஜ முனிவர் தவத்தில் மட்டுமே ஈடுபட்டு வந்தார். அதனால் மக்களால் போற்றப்படவில்லை. இதைக் கண்டு யவக்ரீதன் மிகுந்த தாபமும், கோபமும் கொண்டார்.

யவக்ரீதன் கல்வி கற்காமலேயே வேதங்களின் ஞானத்தைப் பெற்றுவிட விரும்பினார். அதற்காகக் கோரமான தவத்தை மேற்கொண்டார். இந்திரனை நோக்கித் தவம் புரிந்த அவர் எரியும் தீயின் நடுவில் நின்று தவம் செய்தார். இதனால் இந்திரன் மிகுந்த துயரம் அடைந்தார். அவர் யவக்ரீதன் முன் தோன்றினார். எதற்காக இந்தக் கடும் தவம் மேற்கொண்டாய் எனக் கேட்டார். யவக்ரீதன் இந்திரனிடம் “நான் கல்வியின்றியே வேதங்களின் ஞானத்தைப் பெறுவதற்காக இந்த தவத்தை மேற்கொண்டேன். குருவின் மூலம் நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகே வேதங்களின் அறிவு கிடைக்கிறது. பிராமணர்கள் வேதம் அனைத்தின் ஞானத்தையும் விரைவாகப் பெறுவதற்காக இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டேன்” என்றார்.

இந்திரன், “இது படிப்பிற்கான வழியல்ல; ஸ்வாத்யாயப் பயிற்சியை அழித்து என்ன லாபம் பெறப் போகிறாய். குருவின் மூலமே வேதக்கல்வியைப் பெற்று அத்யயனம் செய்” என்றார். இந்திரன் இவ்வாறு கூறிச் சென்றும், யவக்ரீதன் மீண்டும் கோரத் தவத்தையே மேற்கொண்டார். இவர் தவத்தால் இந்திரன் துன்பமுற்றார். மீண்டும் அவர் யவக்ரீதன் முன் தோன்றினார். அவரிடம், “உன் முயற்சி வெற்றி பெறுவது நடக்கக்கூடாத ஒன்று. பிராமணர்கள் குருவின்றியே படிக்காமலேயே வேதக்கல்வி ஞானத்தைப் பெறுவது என்பது அறிவுக்கு ஏற்றதல்ல. ஆனால் உன் கடும் தவத்திற்காக, உனக்கும் உன் தந்தைக்கும் மட்டுமே வேதங்களின் ஞானம் உண்டாகும்” என்ற வரத்தை அளித்தார்.

ஆனால் யவக்ரீதன் அவர் சொற்களை ஏற்கவில்லை. இந்திரனிடம், “தேவராஜா! தாங்கள் என்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்றால் கொழுந்துவிட்டுடறியும் தீயில் என்னுடைய அங்கங்களை ஆஹுதி அளித்து விடுவேன்” என்றார். இந்திரன் அவரைத் தடுப்பதற்காக யோசனை செய்தார். 100 ஆண்டு முதிர்ந்த ஒரு காசநோயாளியின் உருக் கொண்டு கங்கையில் யவக்ரீதன் நீராடும் இடத்தில் மணலால் ஒரு பாலம்

அமைக்கலானார். அதைக்கண்ட யவக்ரீதன் அவரிடம் உங்களுடைய முயற்சி பெரியதிலும் பெரியது என்றாலும் வெற்றி பெறாது என்று சிரித்தபடி கூறினார்.

முதியவர் வடிவிலிருந்த இந்திரன், “நான் நிச்சயம் இந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவேன். இதனால் மக்கள் சுகமாகக் கங்கையைக் கடப்பார்கள். நீந்திக் கடக்கும் கஷ்டம் அவர்களுக்கு இருக்காது” என்று பதிலளித்தார். யவக்ரீதன் முதியவரிடம் ஆழமான இந்த இடத்தில் உன் முயற்சி வெற்றி பெறாது. நடக்கக்கூடிய காரியத்தைச் செய் என்றார். முதியவர் வடிவில் இருந்த இந்திரன், “முனிவரே! தாங்கள் படிக்காமலேயே வேதங்களின் ஞானத்தைப் பெறத் தவம் செய்கிறீர்கள். அது வெற்றியடையாது. அதேபோல நானும் இந்தப் பாலத்தைக் கட்டுகிறேன்” என்றார்.

இந்திரனை அறிந்து கொண்ட யவக்ரீதன், “நான் மற்றவர்களை விட மிகச்சிறந்த கௌரவத்தைப் பெறும் வரத்தை எனக்களியுங்கள்” என்றார். இந்திரன் யவக்ரீதன் விரும்பியவாறே யவக்ரீதனுக்கும், அவருடைய தந்தைக்கும் வேதங்களின் சிறந்த ஞானம் கிடைக்கும். உன்னுடைய பிற விருப்பங்களும் நிறைவேறும்” என்ற வரத்தை அளித்தார். வரம் பெற்ற யவக்ரீதன் தன் தந்தையிடம் சென்று அனைத்து விஷயங்களையும் தெரிவித்தார்.

பரத்வாஜர் யவக்ரீதனுக்கு மேதாவியின் வரலாற்றைக் கூறினார். “மகனே! இவ்வாறு விரும்பும் வரத்தைப் பெற்றதால் உன் மனதில் அகங்காரம் தோன்றி விடும். நான் கூறுவதைக் கேள். பழங்காலத்தில் பாலதி என்ற முனிவர் தேவர்களை நோக்கித் தவம் புரிந்து தேவர்களுக்கு நிகரான ஒரு மகனை வேண்டினார். ஆனால் மரண தர்மமுடைய மனிதன் தேவர்களுக்கு நிகராக முடியாது என்பதால் எப்போதும் அகூடியமாக இருக்கும் இந்த மலைகள் இருக்கும் வரை என் மகனும் இருக்கட்டும் என்ற வரத்தைப் பெற்றார்.

பாலதிக்கு தேவர்கள் அருளால் மேதாவி என்ற மகன் பிறந்தான். தன் ஆயுள் பற்றித் தெரிந்து கொண்ட மேதாவி முனிவர்களை அவமதித்து வந்தான். தனுஷாக்ஷர் என்ற சக்தி நிறைந்த முனிவரை அவமதித்தான். அவர் அவனை எரிந்து சாம்பலாகிப் போகும்படி சாபமிட்டும் அவன் எரியவில்லை. தியானத்தால் அவன் வரம் பெற்றிருப்பதை அறிந்த முனிவர் அவனுடைய ஆயுளுக்குக் காரணமான மலைகளைக் காட்டெருமைகளால் பிளக்கச் செய்தார். மலைகள் உடைக்கப்பட்டதும் மேதாவியும் மரணமடைந்தான்” என்ற வரலாற்றை யவக்ரீதனுக்குக் கூறினார். ரைப்பிய முனிவரிடம் செல்லாதே என்று அறிவுறுத்தினார். ஆனாலும் யவக்ரீதன் தன் தகாத செயலால் மரணமடைந்தான்.

26. அர்வாவசு தேவர்களிடம் பெற்ற வரம் வன பருவம் அத்-138

ரைப்பிய முனிவரின் புதல்வர்கள் பராவசு, அர்வாவசு ஆகிய இருவரும் ப்ருகத்யும்ன மன்னனின் யாக காரியத்தில் உதவி செய்யச் சென்றனர். ஆசிரமத்தில் ரைப்பியரும் முத்தவன் பராவசுவின் மனைவியும் இருந்தனர். யாக காரியத்தினிடையில் பராவசு ஒரு நாள் ஆசிரமத்தை மேற்பார்வையிட இரவின் கடைசி ஜாமத்தில் வந்தார். காட்டில் தூக்கக் கலக்கத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தபோது, கருப்பு மான்தோல் போர்த்திய தன் தந்தையைக் கொடிய விலங்கொன்று கருதிக் கொன்றுவிட்டார். தந்தை என்று அறியாமலே இதனை அவர் செய்து விட்டார். (இது பரத்வாஜர் அளித்த சாபத்தினால் நிகழ்ந்தது) பிரேத கர்மத்தை முடித்து மீண்டும் யாக சாலைக்கு வந்தார்.

தன் சகோதரன் அர்வாவசுவிடம் தான் அறியாமல் தந்தையைக் கொன்றதால் தனக்காக பிரம்மஹத்தி நிவர்த்தி விரதத்தை மேற்கொள்ளக் கேட்டார். தான் தனியாக மன்னனின் யாக காரியத்தை மேற்கொண்டார். அர்வாவசு தன் சகோதரன் பராவசுவிற்கு பிரம்மஹத்திக்கான பிராயச்சித்தம் முடித்து மீண்டும் யாக சாலைக்கு வந்தார். அச்சமயம் பராவசு தன் தம்பி அர்வாவசு பிரம்மஹத்தி புரிந்தவன் அவன் யாக சாலைக்குள் பிரவேசித்தால் தங்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படும் என்று மன்னனிடம் கூறினார். மன்னர் அர்வாவசுவை யாக சாலைக்குள் அனுமதிக்கக்கூடாது எனக் கட்டளையிட்டார். அர்வாவசு பலமுறை தான் பிரம்மஹத்தி செய்யவில்லை. தன் சகோதரன் செய்த பிரம்மஹத்திக்காகவே பிராயச்சித்தம் செய்தேன் என்று கூறியும் மன்னரின் சேவகர்கள் அவரைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அங்கிருந்து துரத்திவிட்டார்கள்.

பேசாமல் வனம் நோக்கிச் சென்ற அர்வாவசு சூரியனை நோக்கிக் கடும் தவம் மேற்கொண்டார். சூரியபகவான் அவருக்குத் தரிசனமளித்தார். தேவர்களும் அவரிடம் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் அர்வாவசுவை யாகத்தில் நியமித்தனர். பராவசுவை வெளியேற்றினர். பிறகு சூரியன், அக்னி முதலிய தேவர்கள் அனைவரும் அர்வாவசுவிற்கு வரமளிக்க விரும்பினர். அர்வாவசு தன் தந்தை ரைப்பியர் உயிர் பிழைக்க வேண்டும்; தன் சகோதரர் குற்றமற்றவராக வேண்டும். தன் தந்தையை வதம் செய்த விஷயம் அவருக்கு மறந்துவிட வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டார். அத்துடன் ரைப்பியரின் ஏவலால் கொல்லப்பட்ட யவக்ரீதனும், தீயில் பாய்ந்து உயிர் துறந்த பரத்வாஜரும் கூடப் பிழைத்து எழ வேண்டும் என்ற வரத்தையும் கேட்டுப் பெற்றார். சூரியதேவன் தொடர்புடைய ரகசியமான வேத மந்திரத்தின் சிறப்பு மேலும் பெருக வேண்டும் என்றும் கேட்டார்.

அவர் விரும்பிய வரங்கள் அனைத்தையும் தேவர்கள் அளித்தனர். ரைப்பியரும், பரத்வாஜரும், யவக்ரீதனும் மீண்டும் உயிர் பிழைத்தனர்.

27. பீமசேனன் அனுமனிடம் பெற்ற வரம் வன பருவம் அத்-151

வனவாச காலத்தில் மைனாக பர்வதத்தின் அருகில் இருந்த வனத்தில் பாண்டவர்கள் சஞ்சரித்தார்கள். அச்சமயம் ஈசான திசையில் இருந்து வீசிய காற்றினால் ஒரு செளகந்திக மலர் அங்கு வந்து விழுந்தது. ஆயிரம் இதழ்களையுடைய அந்த மலரைக் கண்டு ஆனந்தம் கொண்ட திரௌபதி அதுபோன்ற மேலும் பல மலர்களைத் தனக்குக் கொண்டு வந்து தருமாறு பீமனிடம் வேண்டினாள். பீமனும் அவளுக்காக மலர் கொண்டு வர நினைத்து ஈசான திசையை நோக்கிச் சென்றார்.

மிக அழகிய அந்த வனத்தின் செழிப்பைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுடன் முன்னேறிக் கொண்டிருந்த பீமன் வாழை மரங்கள் நிறைந்த ஒரு குறுகிய வழியில் வழியை அடைத்துக் கொண்டு ஒரு வானரம் படுத்துக் கிடப்பதைக் கண்டார். மிகப்பெரிய உருவுடன் இருந்த அந்த வானரத்திடம் பயமின்றிச் சென்ற பீமன் தனக்கு வழிவிடும்படி கேட்டார். வானர ரூபத்தில் அங்கு இருந்தது சாக்ஷாத் ஸ்ரீ ஹனுமான் ஆவார். அவர் பீமசேனன் அந்த வழியில் செல்வதைத் தடுப்பதற்காகவே பெரும் உருவுடன் வழியின் குறுக்கே படுத்திருந்தார். அவர் பீமனிடம் இது சித்த புருஷர்களைத் தவிர, மனிதர்கள் செல்லக்கூடிய வழி அல்ல என்றார். பீமன் தன்னை வாயுபுத்திரன் பீமசேனன் என்று ஹனுமானிடம் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். வழி விஷயமாக அவரிடம் விவாதம் செய்தார். ஹனுமான் முதுமையின் காரணமாக என்னால் அசைய முடியவில்லை. என் வாலை நகர்த்திவிட்டு நீ மேலே செல் என்று பீமனிடம் கூறினார்.

பீமனும் அவ்வாறே ஹனுமானின் வாலை நகர்த்த முயற்சித்தார். பீமனால் அதன் வாலை அசைக்க முடியவில்லை. பெரும் முயற்சியுடன், உடலில் வியர்வை பெருக தன் சக்தி முழுவதையும் பிரயோகித்தபோனும் பீமனால் வாலை ஒரு அங்குலம் கூட நகர்த்த முடியவில்லை. வெட்கமடைந்த அவர் ஹனுமானிடம் தன்னை மன்னிக்கக் கூறினார். ஹனுமானைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டார். ஸ்ரீ ஹனுமான் ஸ்ரீ ராமசரிதத்தைச் சுருக்கமாகப் பீமனுக்கு உரைத்தார். ஸ்ரீ ராமனின் கதை உலகில் பேசப்படும் வரை தான் உயிருடன் இருக்க வேண்டும் என்ற வரத்தை ஸ்ரீ ராமனிடம் தான் பெற்றிருப்பதையும் தெரிவித்தார். திரேதா யுகத்து நிகழ்வை அவருக்கு விவரித்தார்.

பீமன் விரும்பியவாறு கடலைத் தாண்டிய தன் மிகப்பெரும் உருவை

ஸ்ரீ ஹனுமான் அவருக்குத் தரிசனம் செய்வித்தார். வாயுபுத்ரன் ஆன ஹனுமான் தன் சகோதரன் ஆன பீமனுக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். பீமன் ஹனுமான் தன்னிடம் மகிழ்ச்சியுடனும், கருணையுடனும் இருக்க வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டார்.

பீமனிடம் ஸ்ரீ ஹனுமான், “நீ என் சகோதரனும், நண்பனும் ஆவாய். நீ விரும்பியதை நிச்சயம் செய்வேன். நீ பகைவரின் சேனையில் பிரவேசித்து சிம்மநாதம் செய்யும்போது, உன் கர்ஜனையை மேலும் அதிகரிப்பேன். அத்துடன் அர்ஜுனனுடைய கொடியில் அமர்ந்து கொண்டு பயங்கரமாகக் கர்ஜனை செய்வேன். பகைவரின் உயிரைப் பறிப்பதற்கும், கொல்வதற்கும் என் கர்ஜனை மூலம் உதவி செய்வேன்” என்ற வரத்தை அளித்தார்.

28. நிவாத கவசர்கள் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம் வன பருவம் அத்-172

பாதாள லோகத்தில் நிவாத கவசர்கள் என்ற தைத்யர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் பிரம்மாவை நோக்கிப் பெரும் தவம் மேற்கொண்டனர். தேவர்கள் வாழ்ந்து வந்த பாதாள லோகத்தின் சிறந்த நகரத்தை வேண்டியும் தேவர்களால் பயம் ஏற்படக்கூடாது என்பதையும் விரும்பியே அவர்கள் தவத்தில் ஈடுபட்டனர். இந்திரபுரியை விடச் சிறந்த தைத்யபுரியை பிரம்மா அவர்களிடத்தார். போரில் தேவர்கள் அவர்களை வெல்ல முடியாது என்ற வரத்தையும் அளித்து விட்டார். பிரம்மா அளித்த இந்த இரு வரங்களாலும் அவர்கள் கடலுக்கடியில் செல்ல முடியாத இடத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். தேவர்களால் வெல்ல முடியாதவராயினர்.

திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெறுவதற்காக தேவர்களை நோக்கித் தவம் மேற்கொண்ட அர்ஜுனன் இந்திரலோகத்தில் இந்திரனுடன் ஐந்தாண்டுக் காலம் கழித்தார். அச்சமயம் இந்திரன் குருதக்ஷிணையாக அர்ஜுனன் நிவாத கவசர்களை வெல்ல வேண்டும் என்று கேட்டார். அர்ஜுனனும் இந்திரனுடைய தேரில் ஏறி, அவருடைய சாரதியான மாதலி தேரைச் செலுத்த தான் ஒருவராகவே பாதாளம் சென்று நிவாத கவசர்களை அழித்து அந்த வெற்றியையே தன் குருதக்ஷிணையாக இந்திரனுக்கு அளித்தார். இவ்விஷயங்கள் அனைத்தையும், இந்திரலோகத்தில் இருந்து திரும்பியபின் தன் சகோதரர்களிடம் தெரிவித்தார்.

29. தைத்யகுல கன்னியர் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம் வன பருவம் அத்-173

தைத்ய குலக் கன்னியரான புலோமாவும், காலகாவும் ஆயிரம் தேவ வருஷங்கள் பிரம்மாவை நோக்கித் தவம் புரிந்தனர். அவர்கள் தவம் முடிந்ததும் பிரம்மா அவர்களுக்குத் தரிசனமளித்தார். அப்பெண்கள்

“அசுரர்களாகிய எங்களுடைய புதல்வர்கள் துயரமின்றி இருக்க வேண்டும். தேவ, ராக்ஷஸ, நாகர்களாலும் வதம் செய்யப்பட முடியாதவர்களாக வேண்டும். இவர்கள் வசிக்க ஒரு அழகான நகரம் வேண்டும்; அது வானத்தில் விமானத்தைப்போல் இயங்க வேண்டும். எல்லா வகை செல்வங்களும் நிரம்பிய இந்த நகரத்தை தேவ, ரிஷி, யக்ஷ, கந்தர்வ, நாக, அசுர, ராக்ஷஸர்களால் அழிக்க முடியாததாகச் செய்ய வேண்டும். இங்கு வாழும் எங்கள் புதல்வர்கள் ரோகமும், துயரமும் இன்றி இருக்க வேண்டும்” என்று பிரம்மாவிடம் வரம் பெற்றனர். இவ்வாறு பிரம்மாவினால் அமைக்கப்பட்ட வானில் இயங்கும் பெரிய நகரம் ஹிரண்யபுரி என்று அழைக்கப்பட்டது.

இந்திரனது வேண்டுகோளுக்கிணங்க பாதாளத்தில் வாழ்ந்த நிவாத கவசர்களை அழித்த அர்ஜுனன் காலகஞ்ச, பெளலோம என்ற அசுரர்கள் வாழ்ந்த ஹிரண்யபுரியையும் துவம்சம் செய்தார்.

30. உத்தங்க மகரிஷிக்கு பகவான் விஷ்ணு அளித்த வரம் வன பருவம் அத்-201

புகழ் பெற்ற உத்தங்க மகரிஷி பாலைவனப் பிரதேசத்தில் ஆசிரமம் அமைத்து தவத்தில் ஈடுபட்டு வந்தார். நீண்ட காலம் உத்தம தவத்தில் ஈடுபட்ட உத்தங்கரிடம் மகிழ்ச்சியடைந்த விஷ்ணு பகவான் அவருக்கு தரிசனம் தந்தார். உத்தங்கர் பகவானின் திருவடிகளை வணங்கிப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து துதித்தார். உத்தங்கரால் துதிக்கப்பட்ட விஷ்ணு அவருக்கு வரம் தர விரும்பினார். விஷ்ணு பகவான் வரமளிக்க விரும்பியதும் அவரைக் கைகூப்பி வணங்கிய உத்தங்கர் “புண்டரீகாக்ஷா! என் அறிவு எப்போதும் சத்திய தர்மத்திலும், புலனடக்கத்திலும் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். உங்களை எப்போதும் ஸ்மரணம் செய்யும் வரத்தினை எனக்கு அளியுங்கள்” என்று கேட்டார்.

பகவான் விஷ்ணு உத்தங்கரிடம் கூறலானார்; “பிராமணரே! என் அருளால் நீ விரும்பியது உனக்குக் கிடைத்து விடும். அத்துடன் உன் இதயத்தில் யோக வித்தை பிரகாசிக்கும். அந்த யோகத்தின் மூலம் நீ தேவர்களுடையவும், மூவுலகத்தின் பெரும் காரியத்தையும் வெற்றியுடன் முடிப்பாய். துந்து என்னும் அரக்கன் மூவுலகின் அழிவிற்காகக் கோரமான தவம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறான். இவ்வாறு குலத்தில் தோன்றப் போகும் பிரகஸ்தவன் என்னும் அரசனின் மகன் குவலாஸ்வன் உன் ஆணையால் துந்து என்ற அரக்கனை வதம் செய்து துந்துமாறன் என்ற பெயரில் புகழ் பெறுவார்” என்ற விஷயத்தையும் பகவான் விஷ்ணு உத்தங்கருக்குத் தெரிவித்தார்.

31. ஜயத்ருதன் சிவபிரானிடம் பெற்ற வரம் வன பருவம் அத்-272

வனவாச காலத்தில் பாண்டவர்கள் கானகத்தினுள் சென்றிருந்தபோது, ஆசிரமத்தில் தனித்திருந்த திரௌபதியை, சால்வ தேசத்தை நோக்கித் தன் படைகளுடன் திருமணத்தை விரும்பிச் சென்று கொண்டிருந்த சிந்தூராஜன் ஜயத்ருதன் அபகரித்துத் தன் தேரில் ஏற்றிச் சென்றான். தெளம்ய முனிவர் அவனைத் தடுக்க விரும்பிக் கால்நடையாகவே அவன்பின் ஓடினார். சற்று நேரத்தில் ஆசிரமம் திரும்பிய பாண்டவர்கள் பணிப்பெண் மூலம் விஷயமறிந்து ஜயத்ருதனைத் தேடிச் சென்று கண்டனர். பீமார்ஜுனர்களால் ஜயத்ருதன் கைது செய்யப்பட்டான். பீமன் அவனை வதம் செய்ய விரும்பினார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் தன் தங்கை முறையுள்ள துச்சலாவின் நலம் கருதி அவனை உயிருடன் விட ஆணையிட்டார். பீமன் அவனுக்கு ஐந்து குடுமி வைத்து, “மன்னர்களின் சபையில் நான் யுதிஷ்டிரனின் அடிமை என்று கூறு” என நிபந்தனை விதித்து உயிருடன் விட்டார்.

இவ்வாறு பாண்டவர் பத்தினியை அபகரித்து, பாண்டவர்களால் கைதியாக்கப்பட்டு, ஐந்து குடுமி வைத்து அவமானம் அடைந்து, யுதிஷ்டிரர் கருணையால் உயிர் பிழைத்த ஜயத்ருதன் மிகவும் வெட்கமடைந்தான். தலைகுனிந்தவாறு, துயரத்துடன் சென்ற அவன் நாடு திரும்பவில்லை. கங்காத்வாரத்திற்குச் சென்றான். அங்கு சிவபிரானை நோக்கிக் கடும் தவம் புரிந்தான். மகிழ்ச்சியுற்ற சிவபிரான் அவனுக்குத் தரிசனம் தந்தார். அவனுக்கு வரமளித்தார். ஜயத்ருதன் “நான் தேரோடு பஞ்ச பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்ல வேண்டும்” என்ற வரத்தைக் கேட்டான்.

சிவன் அவனிடம், “அவ்வாறு நடக்க முடியாது. பாண்டவர்கள் வெல்ல முடியாதவர்கள்; வதைக்க முடியாதவர்கள். அர்ஜுனைத் தவிர மற்ற பாண்டவர்களை நீ ஒரு நாள் மட்டும் போரில் முன்னேறாமல் தடுக்கலாம். தேவேஸ்வரனான நரனே அர்ஜுனன்; அவர் பத்ரிகாஸ்ரமத்தில் நாராயணனோடு தவம் புரிபவர். அவரை நீயல்ல; உலகம் முழுதும் சேர்ந்தாலும் வெல்ல முடியாது” என்று கூறினார்.

32. அஸ்வபதி மன்னர் சாவித்ரி தேவியிடம் பெற்ற வரம்

வன பருவம் அத்-293

பழைய காலத்தில் மத்ர தேசத்தை அஸ்வபதி என்ற மன்னர் அரசாண்டு வந்தார். தர்மாத்மாவான அவர் மக்களிடம் அன்புடையவர். அனைத்துப் பிராணிகளுக்கும் நன்மையே செய்தவர். பொறுமை, சத்தியம், புலனடக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் நிரம்பிய மன்னர் அஸ்வபதிக்குக் குழந்தைப் பேறு

இல்லை. குழந்தைப்பேறு வேண்டி அவர் கடும் நியமங்களை ஏற்றார். ஒவ்வொரு நாளும் காயத்ரி மந்திரத்தால் ஒரு லக்ஷம் ஆஹுதி அளித்து நாளின் ஆறாவது பகுதியில் சிறிதளவு போஜனம் ஏற்று வந்தார். இவ்வாறு 18 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் அவரிடம் மகிழ்ச்சியடைந்த சாவித்ரி தேவி அக்னிஹோத்திரத்தின் அக்னியிலிருந்து அவர் முன் தோன்றினார். சாவித்திரி தேவி அஸ்வபதி மன்னருக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். மன்னர் விரும்பிய வரத்தைக் கேட்குமாறு கூறினார்.

மன்னர் அஸ்வபதி சாவித்திரி தேவியிடம் பல புதல்வர்கள் தனக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்ற வரத்தையே கேட்டார். சாவித்திரி தேவி, “நான் உனக்காக பகவான் பிரம்மாவிடம் முன்பே வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவருடைய அருளால் உனக்குப் புகழ்மிக்க ஒரு மகன் தோன்றுவான். இதுகுறித்து நீ எதிர்வாதம் செய்யக்கூடாது” என ஒரு புதல்விக்கான வரத்தை மன்னருக்கு அளித்தார். சாவித்திரி தேவியின் வரத்தால் தன் ராணியிடம் தோன்றிய மகளுக்கு அஸ்வபதி மன்னர் சாவித்திரி என்றே பெயரிட்டார்.

33. சாவித்திரி யமராஜனிடம் பெற்ற வரங்கள் வன பருவம் அத்-297

சாவித்திரி தேவியின் வரத்தால் அஸ்வபதி மன்னருக்குத் தோன்றிய சாவித்திரி மிகுந்த தேஜஸ்வரூபினியானாள். அவளை யாரும் பெண் கேட்கவில்லை. அதனால் மன்னர் தன் மகளிடம் அவளுக்குரிய கணவனை அவளையே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுமாறு கூறினார். தந்தை கூறியவாறு சாவித்திரி முதிர்ந்த மந்திரிகளின் துணையோடு தபோ வனங்களுக்குச் சென்றாள். எல்லாத் தீர்த்தங்களையும் தரிசித்து பல்வேறு தேசங்களுக்கு யாத்திரை செய்தாள்.

அவள், சால்வ தேசத்தைப் பகைவனிடம் இழந்து, வனத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பார்வையிழந்த மன்னன் த்யுமத்சேனனின் மகன் சத்தியவானையே தான் வரித்து விட்டதாகத் தந்தையிடம் தெரிவித்தாள். ஆனால் சத்தியவானுக்கு இன்னும் ஒரு ஆண்டு மட்டுமே ஆயுள் உள்ளது என்று நாரதர் கூறியதால் வேறு கணவனைத் தேடுமாறு அஸ்வபதி மகளிடம் கூறினார். சாவித்திரி மறுத்துவிட்டாள். எனவே அவள் விரும்பியவாறு சத்தியவானுக்கே அவள் மணம் செய்து வைக்கப்பட்டாள். சத்தியவானின் ஆயுள் குறித்துக் கணவனுடனும், மாமனார், மாமியாருடனும் வனத்தில் வாழ்ந்து வந்த சாவித்திரி எப்போதும் கவலை கொண்டிருந்தாள்.

இறுதியில் சத்தியவானின் மரண காலம் வந்தது. அதனை உணர்ந்து கொண்ட சாவித்திரி இன்னும் மூன்று நாட்களே கணவன் உயிருடன்

இருப்பான் என்பதால் இரவும் பகலும் நின்றவாறே விரதம் மேற்கொண்டான். நான்காம் நாள் பழம், மலர் முதலியவற்றைத் தேடிக் கானகம் சென்ற கணவனுடன் சாவித்திரியும் சென்றாள். மலர்களைச் சேகரித்த பின் மரம் வெட்ட முயன்ற சத்தியவான் தலைவலியால் பீடிக்கப்பட்டுச் சக்தியிழந்து தூங்க விரும்பினார். சாவித்திரி கணவனது தலையை மடியில் வைத்துப் பூமியில் அமர்ந்தாள். அந்த நேரத்தின் யோகத்தைக் கணக்கிட்டாள்.

இரண்டு நாழிகைப் பொழுதில், தலையில் மகுடம் தரித்து, சூரியனைப் போன்ற தேஜஸுடன், கரிய நிறத்துடன், கையில் பாசம் ஏந்தி, சிவப்பு வண்ண வஸ்திரமணிந்த தேவன் தன் கணவன் அருகில் நிற்பதைக் கண்டான். கணவனின் தலையைப் பூமியில் வைத்துவிட்டு எழுந்து நின்று கை கூப்பி வணங்கினாள். அந்த தேவனை யார் எனக் கேட்டாள். அவர் தான் யமராஜன் என்பதையும், தர்மாத்மாவான குணக்கடல் சத்யவானை அழைத்துச் செல்லத்தானே வந்ததையும் சாவித்திரியிடம் தெரிவித்தார். அவர் சத்தியவானின் ஜீவனைக் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு தென்திசை நோக்கிச் சென்றார். தன் பதிவிரதா நியமங்களோடு விரதம் மேற்கொண்டு சித்தி பெற்றிருந்த சாவித்திரியும் யமராஜன் பின்னாலேயே சென்றாள்.

யமராஜன் சாவித்திரியைத் திரும்பிச் செல்லுமாறு கூறினார். அவள் “என் கணவர் எங்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறாரோ, அங்கேயே நானும் செல்ல வேண்டும், என்பதே சனாதன தர்மம். தவம், குருபக்தி, பதியினிடம் அன்பு, விரதபாலனம் மற்றும் தங்கள் அருளால் நான் தங்கள் பின் வருவது தடைபடாது” என்று கூறினாள்.

யமராஜன் அவளுடைய சொற்களால் மகிழ்ந்தார். வரம் கேட்கக் கூறினார். சத்தியவானின் உயிரைத் தவிர மற்ற வரத்தை அளிக்க முடியும் என்றார். சாவித்திரி, ராஜ்யப் பிரஷ்டமான தன் மாமனாரின், ஒளியிழந்த கண்கள் மீண்டும் பார்வையைப் பெற வேண்டும் என்று வரம் கேட்டாள். யமதர்மராஜன் அவ்வாறே வரமளித்து அவளைத் திரும்பிச் செல்லக் கூறினார்.

சாவித்திரி கணவன் இருக்கும் இடத்திற்கே நானும் செல்லவேன் என்று மீண்டும் யமராஜனைப் பின் தொடர்ந்தாள். சத்புருஷர்களின் நட்பு மிகச் சிறந்தது. எப்போதும் சத்புருஷர்களின் அருகிலேயே இருக்க வேண்டும் என்றாள். யமராஜன் மீண்டும் சாவித்திரிக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். சாவித்திரி தன் மாமனார் மீண்டும் ராஜ்யத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டுப் பெற்றாள். யமராஜன் சாவித்திரியைத் திரும்பிச் செல்லும்படி கூறியும் அவள் திரும்பவில்லை.

தங்களைப் போன்ற மகாத்மாக்கள் தங்களைச் சரணடைந்தவர்கள்

பகைவராயினும் இரக்கம் காட்டுகின்றனர் என்றாள். யமராஜன் சத்தியவானின் உயிரைத் தவிர வேறு வரம் கேள் என்றார் இம்முறை சாவித்திரி தன் தந்தைக்கு நூறு புதல்வர்கள் வேண்டும் என்ற வரத்தைப் பெற்றாள்.

சாவித்திரி யமராஜனின் பின்னாலேயே அவரைப் புகழ்ந்தவாறு சென்று கொண்டிருந்தாள். யமன் சத்தியவானின் உயிரைத் தவிர வேறு ஒரு நான்காவது வரத்தைப் பெற்று இங்கிருந்து திரும்பி விடு என்றார். சாவித்திரி சத்தியவான் மூலம் தனக்குப் பலம் மிக்க நூறு புதல்வர்கள் தோன்ற வேண்டும் என்ற வரம் வேண்டினாள். யமராஜனும் உனக்கு பலம்மிக்க நூறு புதல்வர்கள் கிடைப்பார்கள். இங்கிருந்து திரும்பி விடு என்றார்.

தொடர்ந்து அவர் பின் சென்ற சாவித்திரி கம்பீரமான அர்த்தமுடைய அழகிய சொற்கள் உடையதும், மனம் விரும்புவதும், தர்மத்திற்கு உகந்ததுமான விஷயங்களைச் சொல்லியவாறே வந்தாள். அதனால் மிகவும் மகிழ்ந்த யமராஜன் நீ என்னிடமிருந்து ஒப்புவமையற்ற ஏதேனும் வரத்தைப் பெற்றுக் கொள் என்றார்.

சாவித்திரி அவரிடம், “தாங்கள் எனக்கு நூறு புத்திரர்கள் கிடைப்பார்கள் என வரமளித்துள்ளீர்கள். இவ்வாறு வரமளித்து என் கணவனை வேறு இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் சத்தியவான் உயிர் பிழைக்க வேண்டும் என்ற வரத்தையே கேட்கிறேன். இதன் மூலம் தங்கள் சொல் சத்தியமாகும்” என்றாள். சூரிய புத்திரனாகிய யமராஜன் சாவித்திரிக்கு அவள் விரும்பியவாறே வரமளித்தார்.

அவர் சாவித்திரியிடம், “உன் தர்மார்த்தம் நிரம்பிய சொற்களால் என்னை மகிழ்ச் செய்தாய். இந்த சத்தியவான் பிணியின்றி உன்னுடன் வரத் தகுந்தவனாகிவிட்டான். உன்னுடன் இவன் நானாறு ஆண்டுகள் வாழ்வான். உங்களுக்கு நூறு புதல்வர்கள் தோன்றி மன்னர்களாவார்கள் புத்திர பௌத்திரர்களோடு ‘சாவித்ர’ என்னும் பெயரில் புகழ் பெறுவார்கள் உன் தந்தைக்கு உன் தாய் மாளவியிடத்துத் தோன்றும் உன்னுடைய சகோதரர்களாகிய நூறு கூடித்தியர்களும் மாளவான் என்னும் பெயரில் புகழப்படுவார்கள்” என்று வரமளித்துச் சென்றுவிட்டார்.

இவ்வாறு பதிவிரதையான சாவித்திரி தன் உத்தம விரதங்கள் மூலம் தன் கணவனின் உயிரை மீட்டு விருப்பங்கள் நிறைவேறப் பெற்றாள். பூமியில் நிலைத்த புகழைப் பெற்றாள்.

34. யுதிஷ்டிரர் தர்மராஜனிடம் பெற்ற வரங்கள்

வனபருவம் அத்-313

வனவாச காலத்தின் இறுதி சமயத்தில் பாண்டவர்கள் த்வைத

வனத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். அங்கு ஒருநாள் பிராமணனின் அக்னிஹோத்திரத்திற்குரிய அரணிக்கட்டையை மான் ஒன்று தன் கொம்பில் மாட்டி எடுத்துச் சென்றுவிட்டது. அக்னிஹோத்திரத்தைக் காப்பாற்ற விரும்பிய பிராமணன் தன் அரணிக்கட்டையை மீட்டுத் தருமாறு பாண்டவர்களிடம் முறையிட்டான். அவர்கள் ஐவரும் மானின் காலடித் தடத்தைப் பின்பற்றி வனத்துக்குள் சென்று மானைத் தேடினர். மான் கண்ணில்பட்டது. பிடிபடவில்லை. பாண்டவர்கள் களைத்துப் போயினர். தாகத்தால் தவித்தனர். யுதிஷ்டிரர் நீரைத் தேடிக் கொண்டு வருமாறு நகுலனைப் பணித்தார். நீர் தேடிச் சென்ற நகுலன் மான் உருவில் வந்த யக்ஷனால் நீர் பருகுவதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டார். மீறி நீரைக் குடித்து உயிரிழந்தார்.

நீண்ட நேரம் நகுலன் திரும்பாததால், யுதிஷ்டிரர் தன் தம்பியர் அனைவரையும் நீரையும், நகுலனையும் தேடி ஒவ்வொருவராக அனுப்பினார். அனைவரும் நகுலன் சென்ற அதே குளத்துக்குச் சென்றனர். யக்ஷனால் நீர் அருந்துவதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டனர். யக்ஷன் சொல்லை மீறினர். நீரைப் பருகினர். உயிரிழந்து குளக்கரையில் வீழ்ந்தனர். சகோதரர்கள் யாரும் திரும்பாததால் யுதிஷ்டிரர் தானே அவர்களைத் தேடி வந்தார். குளக்கரைக்கருகில் சகோதரர் நால்வரும் வீழ்ந்து கிடப்பதைக் கண்டார். யோசித்தார். களைத்திருந்த அவர் நீருந்த எண்ணினார். யக்ஷனுடைய குரலால் தடுக்கப்பட்டார். தன்னுடைய வினாக்களுக்கு விடையளித்தார்.

சாக்ஷாத் தர்மராஜனே யுதிஷ்டிரரைப் பரிசோதிப்பதற்காக மான் உருவில் வந்து அரணிக்கட்டைகளைக் கவர்ந்து சென்றார். அவரே யக்ஷனாக வினாக்களைக் கேட்டு பீமன் முதலிய நால்வரையும் நீர் அருந்துவதிலிருந்து தடுத்து உயிரிழக்கச் செய்தார். யுதிஷ்டிரர் அவருடைய வினாக்களுக்குச் சரியான விடைகளை அளித்ததால் தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரருக்குத் தரிசனமளித்தார். அவர் யுதிஷ்டிரருக்கு வளமளிக்க விரும்பினார்.

யுதிஷ்டிரர் பிராமணனது அக்னிஹோத்திரம் காப்பாற்றப்படுவதற்காக அவனுடைய அரணிக் கட்டையைத் திரும்பத் தரக் கேட்டார். தருமராஜன் அவ்வரணிக் கட்டைகளை யுதிஷ்டிரருக்கு அளித்தார். பின் இரண்டாவது வரம் கேட்கச் சொன்னார்.

யுதிஷ்டிரர், “பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் முடியப் போகும் நிலையில் பதின்மூன்றாம் ஆண்டு வரப்போகிறது. இந்த ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் மக்கள் யாரும் எங்களை அடையாளம் காணக்கூடாது என்ற வரமளியுங்கள்” என வரம் கேட்டார். தர்மபகவான் அவ்வாறே வரமளித்தார். “நீ புவியில் இதே உருவில் சஞ்சரித்தாலும் என் அருளால் உன்னை அஞ்ஞாத வாசகாலத்தில் யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

பாண்டவர்களாகிய நீங்கள் 13 ஆம் ஆண்டில் மறைந்த உருவில் விராட நகரத்தில் யாருமறியாமல் சஞ்சரிப்பீர்கள். நீங்கள் எந்த உருவை விரும்புகிறீர்களோ அந்த உருவைப் பெறுவீர்கள்” என்று வரமளித்தார்.

இவ்வாறு இரண்டு வரங்களை அளித்த பிறகும் மன நிறைவு பெறாத தர்மபகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு மூன்றாவது வரமளிக்க விரும்பினார். மகிழ்ச்சியோடு அவர் கூற்றை ஏற்றுக் கொண்ட பாண்டு புதல்வன் யுதிஷ்டிரர் தான் எப்போதும் லோபம், மோகம், கோபத்தை வென்று தானம், தவம், சத்தியத்தில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டுப் பெற்றார். இயல்பிலேயே இந்தக் குணங்களைப் பெற்ற யுதிஷ்டிரரிடம் இந்த தர்மங்கள் எப்போதும் நிலைத்திருக்கும்படியான வரத்தைத் தர்ம பகவான் அவருக்களித்தார்.

இவ்வாறு மூன்று வரங்களைப் பகவான் தர்மராஜனிடமிருந்து தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் பெற்றார்.

35. யுதிஷ்டிரருக்கு துர்க்காதேவி அளித்த வரம் விராட பருவம் அத்-6

அஞ்ஞாத வாச காலத்தை முன்னிட்டுப் பாண்டவர்கள் மத்ஸ்ய தேசத்தின் விராடரின் அழகிய நகரத்தில் பிரவேசித்தனர். அச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் தன் மனதிற்குள் முவுலகின் தலைவியாகிய துர்க்கா தேவியைச் சிந்தித்து பலவாறாகத் துதித்தார்.

ஒருமித்த மனதுடன் தன்னைத் துதி செய்த யுதிஷ்டிரர் முன் தேவி பிரத்யக்ஷமானாள். அவருக்குத் தரிசனமளித்ததுடன் மனம் விரும்பும் வரங்களையும் அளித்தாள். அவள் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! நான் கூறுவதைக் கேள். விரைவில் உனக்குப் போரில் வெற்றி கிடைக்கும். என்னுடைய அருளால் கௌரவ சேனையை வென்று அதை அழித்து தடையின்றி அரசு புரிவாய். மீண்டும் இந்தப் புவியின் சுகத்தை அனுபவிப்பாய். மன்னா! நீயும் உன் சகோதரர்களும் முழுமையான மகிழ்ச்சி பெறுவீர்கள். என் அருளால் உனக்கு சுகமும், ஆரோக்கியமும் கிட்டும். உலகில் என் கீர்த்தனையையும், துதியையும் செய்பவர்கள் பாபமற்றவர்களாவார்கள். நான் மகிழ்ச்சியடைந்து அவர்களுக்கு ராஜ்யமும், நீண்ட ஆயுளும், பிணியற்ற உடலும், புத்திரனும் அளிப்பேன்.

நீ என்னை ஸ்மரணம் செய்ததுபோல, வெளி நாட்டில் இருக்கும்போதும், நகரத்தில் இருக்கும்போதும், போரில் பகைவரால் சங்கடம் நேரும்போதும், அடர்ந்த காட்டிலும், கடக்க முடியாத பாதையிலும், கடலிலும், மலை மீதும் என்னை ஸ்மரணம் செய்பவர்களுக்கும் இவ்வுலகில் கிடைத்தற்கரியது

எதுவும் கிடையாது. பாண்டவர்களே! என்னுடைய இந்த உத்தம ஸ்தோத்திரத்தைப் பக்தி பாவத்துடன் கேட்பவன் மற்றும் படிப்பவன் இவர்களுடைய காரியங்கள் அனைத்தும் சித்தியாகும். என் அருளினால் விராட தேசத்தில் அஞ்ஞாத வாசம் புரியும்போது உங்களை கௌரவர்களோ, அல்லது நகரவாசிகளோ அடையாளம் கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள்” என்ற வரத்தை அளித்தான். பாண்டவர்களைக் காக்கும் பொறுப்பை ஏற்று, அங்கேயே மறைந்துவிட்டான்.

36. விராட மன்னர் பீமசேனனுக்கு அளித்த வரம்

விராட பருவம் அத்-8

அஞ்ஞாத வாச காலத்தை விராட தேசத்தில் கழிக்க எண்ணிய பாண்டவர்கள் தாங்கள் விரும்பிய உருவில் வேறு வேறு பணியில் விராட மன்னரிடம் சேர்ந்தனர். பீமசேனன் கையில் மத்தும், கரண்டியும், கூர்மையான கத்தியும் எடுத்துக் கொண்டு விராட மன்னரின் சபைக்கு வந்தார். அவையினர் பீமனின் அறிமுகத்தைக் கேட்டனர். அப்போது பீமன் மன்னரிடம், “நான் சமையல்காரன்; என் பெயர் பல்லவன். நான் மிக அருமையாக உணவு தயாரிப்பேன். என்னைத் தாங்கள் இந்தப் பணியில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

விராடரோ, பீமனிடம், “பல்லவா! நீ சமையல்காரன் என்பதை என்னால் ஏற்க முடியவில்லை. உன்னுடைய அற்புதமான ரூபமும், சோபையும் நீ பெரும் பராக்கிரமமுடையவன் என்று எண்ணத் தூண்டுகிறது” என்றார். பீமன் நான் சமையல்காரன்தான் மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத வியஞ்ஜனங்களை அறிந்தவன். முன்பு யுதிஷ்டிர மன்னர் அவற்றை ருசித்துள்ளார். அத்துடன் நான் மிகுந்த உடல் பலமுடையவன். யானைகளோடும், சிங்கங்களோடும் போர் செய்யக்கூடியவன். நான் எப்போதும் தங்களுக்குப் பிரியமானவற்றையே செய்வேன்” என்றார்.

மன்னன் பீமனிடம், “பல்லவா! நான் நீ விரும்பிய வரத்தை அளிக்கிறேன். சமையல் பணியில் சிறந்தவன் என நீ கூறுகிறாய். நீ இவ்வுலகை அரசாளத் தகுந்தவனைப்போல் தோன்றுகிறாய். ஆனாலும் நீ விரும்பியதையே செய்கிறேன். என் சமையலறையில் தலைவனாக இரு. ஏற்கனவே அங்கிருக்கும் சமையல்காரர்களுக்கு உன்னைத் தலைவனாக்குகிறேன்” என்றார்.

37. சல்ய மன்னர் துரியோதனனுக்கு அளித்த வரம்

உத்தியோக பருவம் அத்-8

போருக்கான ஆயத்தம் தொடங்கியதும் பாண்டவர்களின் தூதர்கள்

மத்ரராஜன் சல்யனிடம் சென்று பாண்டவர்கள் சல்ய மன்னரின் உதவியை வேண்டிய செய்தியைத் தெரிவித்தார். மாத்ரியின் சகோதரரும், பாண்டவர்களின் மாமாவுமான சல்யன் பாண்டவர்களுக்கு உதவுவதற்காகத் தன் மகாரதி புதல்வர்களுடன் பெரும் சேனையுடன் புறப்பட்டார்.

இதனை அறிந்த துரியோதனன் தானாகவே சல்ய மன்னரின் பயண வழியில் அவரும், அவருடைய சேனையும் தங்குவதற்கும், ஓய்வெடுப்பதற்கும் உரிய சிறந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். அழகான பிரதேசங்களில் சபா மண்டபங்களும், கூடாரங்களும் அமைக்கப்பட்டன.

அங்கு சிறந்த நீர் வசதியும், நல்ல உணவுப் பொருட்களும் பலவகை ஆடைகளும், ஆசனங்களும் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. சல்ய மன்னரும், அவருடைய சேனையும் துரியோதனனின் பணியாட்களால் மதிப்புடன் உபசரிக்கப்பட்டனர். மத்ரதேசம் முதல் குருக்ஷேத்திரம் வரை வழி எங்கிலும் சிறிதும் துன்பம் இன்றிச் சிறந்த உபசரிப்புடன் மத்ர மன்னர் தன் பயணத்தை மேற்கொண்டார். அற்புதமான போகங்களை அனுபவித்த சல்யன் இந்திரனை விடப் பாக்கியசாலியாகத் தன்னைக் கருதினார்.

மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்த சல்யன், யுதிஷ்டிரருடைய இந்த சபா வனங்களை அமைத்த மக்கள் அனைவரையும் பாராட்ட விரும்பினார். பரிசளிக்க எண்ணினார். இந்த விஷயம் பணியாட்கள் மூலம் துரியோதனனுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தன்னை உபசரித்தவருக்கு தன் உயிரையும் அளிக்க சல்யர் தயாராக இருந்த சமயத்தில் துரியோதனன் அவர் முன் வந்தான். தனக்கு இந்த சிறப்பான உபசரிப்பை அளித்தவன் துரியோதனனே என்பதை அறிந்த சல்ய மன்னர் ஆனந்தத்துடன் அவனை அணைத்துக் கொண்டார். அவன் விரும்பியதை அளிப்பதற்காக கூறினார்.

இச்சமயம் துரியோதனன் அவரிடம், “தங்கள் சொல் உண்மையாகட்டும். தாங்கள் எனக்கு வரமளியுங்கள். தாங்கள் என் படைக்குத் தலைவனாக வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். தங்களுக்குப் பாண்டவர்களைப் போலவே நானும் உறவாவேன். தங்களுடைய பக்தன்; தங்களால் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவன். ஆகவே என்னை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்றான்.

சல்யன் மகிழ்ச்சியுடன் துரியோதனனுக்கு அவன் விரும்பிய வரத்தை அளித்தார். “மகாராஜா! நீ விரும்பியவாறே வரமளிக்கிறேன். நான் உன்னுடைய சேனையின் தலைவனாவேன்” என்றார். இவ்வாறு மிகவும் தந்திரமாக துரியோதனன் சல்ய மன்னரைப் பாண்டவரிடம் செல்லாமல் தடுத்து, தனக்குத் துணையாக்கிக் கொண்டான்.

38. சல்ய மன்னர் யுதிஷ்டிரருக்கு அளித்த வரம் உத்தியோக பருவம் அத்-8

துரியோதனனின் சேனைத் தலைவனாவதாக வாக்களித்த சல்ய மன்னர் தான் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்துப் பின்னர் திரும்பி வருவதாக உறுதியளித்தார். துரியோதனன் சல்யன் அளித்த வரத்தை நினைவூட்டி அவருக்கு விடை கொடுத்தான்.

சல்ய மன்னர் விராட தேசத்தில் பாண்டவர்கள் இருந்த உபப்லவ்ய நகர் நோக்கிச் சென்றார். அங்கு அவர்களைச் சந்தித்தார். அவர்களுடைய உபசரிப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். பின்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் நலம் விசாரித்தார். வனவாச காலத்தில் அவர்கள் அடைந்த துன்பத்திற்காக ஆறுதல் அளித்தார். பின்னர் சல்யன் துரியோதனன் வழிப் பயணத்தில் தனக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்த உபசரிப்பைப் பற்றியும், தான் அவனுக்கு வரமளித்ததைப் பற்றியும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

சல்ய மன்னரின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர், அவர் தனக்காக ஒரு வேலை செய்ய வேண்டும்; அது செய்யத் தகாததாக இருந்தாலும் எனக்காக அதைத் தாங்கள் அவசியம் செய்ய வேண்டும், என்றார். “மகாராஜா! தாங்கள் தேரோட்டுவதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சமமானவராகக் கருதப்படுகிறீர்கள். கர்ணன், அர்ஜுனன் த்வைரதப் போர் செய்யும்போது தாங்களே கர்ணனின் சாரதியாக இருப்பீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தாங்கள் எனக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்பினால், அந்தப்போரில் தாங்கள் அர்ஜுனுக்கு உதவ வேண்டும். போரில் கர்ணனுடைய உற்சாகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அவனுக்கு நன்மையற்ற சொற்களைப் பேச வேண்டும்” என்று வேண்டினார்.

சல்ய மன்னரும் யுதிஷ்டிரர் விரும்பியவாறே வரமளித்தார். கர்ணனுடைய கர்வத்தையும், தேஜஸையும் குறைக்கக்கூடிய அனுகூலமற்ற சொற்களை அவனிடம் பேசவேன்; அவன் தன்னம்பிக்கை இழக்கச் செய்வேன் என்று உறுதியளித்தார்.

39. கர்ணன் குந்திக்கு அளித்த வரம் உத்தியோக பருவம் அத்-146

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவர் சபைக்கு பாண்டவர்களின் தூதராகச் சென்று மேற்கொண்ட சமாதான முயற்சி வெற்றியடையவில்லை. அதன்பின் அவர் கர்ணனைத் தனிமையில் சந்தித்து அவனைப் பாண்டவருடன் சேர அழைப்பு விடுத்ததையும் கர்ணன் ஏற்கவில்லை. இந்நிலையில் தன் மகன்கள் கர்ணன், அர்ஜுனன் இருவருமே போரில் ஒருவரை ஒருவர் கொல்லுவதாகச் செய்த

சபதத்தால், குந்தி மனம் கலங்கித் தவித்தாள். பெரும் துயரமடைந்த குந்தி கர்ணனைத் தனிமையில் சந்தித்தாள். கர்ணன் தன் மூத்த மகன் என்பதைத் தெரிவித்தாள். கர்ணனைப் பாண்டவர்களுடன் சேர்ந்து விடுமாறு வேண்டினாள். ஆனால் கர்ணன் தன் தாயின் சொற்களை ஏற்கவில்லை. ஒரு தாயாக நீ என் நன்மைக்கான எதையும் செய்யவில்லை. உன் நன்மையை மட்டுமே விரும்பி எனக்கு உபதேசம் செய்கிறாய் என்று கூறிக் குந்தியின் வேண்டுகோளை மறுத்து விடுகிறான்.

ஆனால் கர்ணன் குந்திக்கு வரமளித்தான். “போரில் உனது நான்கு புதல்வர்களை சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் நான் கொல்ல மாட்டேன். என் போர் அர்ஜுனனுடன் மட்டுமே நடக்கும். போரில் நான் அர்ஜுனனைக் கொல்லுவேன். அல்லது நான் அர்ஜுனன் கையால் கொல்லப்பட்டுப் புகழ் பெறுவேன் எவ்வாறாயினும் உனக்கு ஐந்து புதல்வர்கள் இருப்பார்கள்” என்று வரம் அளித்தான்.

40. அம்பை தன் இரண்டாவது பிறவியில் மகாதேவனிடம் பெற்ற வரம் உத்தியோக பருவம் அத்-187

தன் சகோதரன் விசித்திர வீரியனுக்காக பீஷ்மர் காசிராஜனின் மூன்று புதல்வியருக்கான சுயம்வரத்தில் அவர்களை அபகரித்து வந்தார். தன்னைப் போரில் எதிர்த்த அனைவரையும் அவர் வெற்றி கொண்டார். அக்கன்னியர் மூவரில், மூத்தவள் அம்பா. அவள் சால்வராஜனை ஏற்கனவே வரித்திருந்ததால் அதனைப் பீஷ்மருக்குத் தெரிவித்தாள். பீஷ்மர் உரிய பாதுகாப்புடன் அம்பாவை சால்வராஜனிடம் அனுப்பி வைத்தார். ஆனால் அவள் பீஷ்மரால் அபகரிக்கப்பட்டதால் சால்வன் அம்பாவை நிராகரித்துவிட்டான். மீண்டும் பீஷ்மரிடம் வந்த அம்பா பீஷ்மராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. அவள் இருவராலும் நிராகரிக்கப்பட்டுப் பரசுராமரிடம் சரணடைந்தாள். பரசுராமர் கூறியும் பீஷ்மர் அவளை ஏற்கவில்லை. பீஷ்மருக்கும் பரசுராமருக்கும் அம்பாவின் விஷயம் குறித்துப் போர் நடைபெற்றது. இறுதியில் பீஷ்மரை வெற்றிக் கொள்ள இயலாமல் பரசுராமர் போரில் இருந்து விலகிவிட்டார்.

பீஷ்மரைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற தன் எண்ணம் நிறைவேறாத அம்பா காடு, மேடுகளில் அலைந்து 12 ஆண்டுகள் கடும் தவம் மேற்கொண்டாள். தீர்த்தங்களில் நீராடினாள். அவள் முன் தோன்றிய கங்கை அவளுடைய நோக்கத்தை அறிந்து, “உன் விருப்பம் நிறைவேறாது. பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பி நீ தவம் செய்தால், தவத்தில் உன் சரீரத்தைத் துறந்தால் நீ கோணலான நதியாக விடுவாய்” என்று கூறினார்.

மீண்டும் கடுமையான தவம் மேற்கொண்ட அம்பா தன் தவத்தின்

சிறப்பினால் கங்கை கூறியவாறு பாதி உடலால் ஒரு நதியாகவும் பாதி உடலில் வத்ஸ தேசத்தில் ஒரு பெண்ணாகவும் பிறப்பெடுத்தாள். தன்னுடைய இரண்டாவது பிறவியிலும் பீஷ்மரின் வதத்திற்காக அவள் தவம் மேற்கொண்டாள். மகாதேவன் அவள் முன் தோன்றினார். அவள் விரும்பிய வரத்தைக் கேட்கக் கட்டளையிட்டார். அவள் பீஷ்மரின் தோல்வியையே வரமாகக் கேட்டாள். ருத்ர பகவான் அவ்வாறே வரமளித்தார். அம்பா அவரிடம், “பெண்ணாகிய நான் எவ்வாறு பீஷ்மரைக் கொல்ல முடியும். நீங்கள் பீஷ்மரைத் தோற்கச் செய்யும் வரமளித்துள்ளீர்கள். தங்களுடைய வரம் சத்தியமாகுமாறு செய்யுங்கள். நான் போரில் சாந்தனு மகன் பீஷ்மரைக் கொல்ல வேண்டும்” என்று கேட்டாள்.

மகாதேவன் அவளிடம், “என் சொல் சத்தியமாகியே தீரும். ஒருபோதும் பொய்க்காது. நீ போர்க்களத்தில் நிச்சயம் பீஷ்மரைக் கொல்வாய். இதற்கு அவசியமான ஆண்மையைப் பெறுவாய். வேறு சரீரத்திற்குச் சென்றாலும் இவற்றை நீ மறக்கமாட்டாய். நீ துருபத குலத்தில் தோன்றி மகாரதி வீரனாவாய். அஸ்திரக் கலையில் நிபுணத்துவம் பெறுவாய். கல்யாணி! நீ முதலில் பெண்ணாகவே தோன்றுவாய். சிறிது காலத்திற்குப் பின் ஆணாகிவிடுவாய்” என்று வரமளித்து மறைந்துவிட்டார்.

காசிராஜன் மகள் அம்பாவும் சிதையில் பாய்ந்து உயிர் துறந்தாள். பீஷ்மருடைய வதத்தைச் சபதமேற்று, அம்பா தன் இரண்டாவது பிறவியில் யமுனைக் கரையில் சிதையின் தீயில் எரிந்து சாம்பலானாள். தன் மூன்றாவது பிறவியில் துருபத மன்னனுக்கு பெண்ணாகப் பிறந்து பிறகு ஆணான சிகண்டியே அம்பாவின் மறு பிறப்பாகும்.

41. துருபத மன்னன் சிவபெருமானிடம் பெற்ற வரம் உத்தியோக பருவம் அத்-188

துருபத மன்னரின் பட்டத்து ராணிக்கு புதல்வன் இல்லை. எனவே துருபத மன்னர் குழந்தைப் பேற்றை விரும்பி சிவபிரானை நோக்கிக் கடுமையான தவம் புரிந்தார். அவர் ஒரு புதல்வனைப் பெற விரும்பியே தவம் மேற்கொண்டார். பீஷ்மரைப் பழிவாங்குவதற்காக சிவபிரானிடம் ஒரு புதல்வரை அவர் வேண்டினார். மகாதேவன் அவரிடம், “மன்னா! முதலில் உனக்கு ஒரு கன்னிகையே பிறப்பாள். பிறகு அவளே ஆணாகிவிடுவாள். நான் கூறியது ஒருபோதும் வீணாகாது” என்று வரமளித்தார். சிவபெருமானின் வரத்தினால் தனக்குப் பிறந்த பெண்ணை ஆண் என்றே அனைவருக்கும் ராணி அறிவித்தாள். அக்குழந்தைக்கு மகனுக்குரிய சம்ஸ்காரங்களே செய்யப்பட்டன. துருபதனையும், அவனது ராணியையும் தவிர வேறு யாருமே பெண் என்று அறியாதவாறு சிகண்டி வளர்க்கப்பட்டாள்(ன்).

பீஷ்மர் மட்டுமே நாரதரின் சொல்லாலும், அம்பாவின் தவத்தாலும் சிகண்டி பெண் என்பதை அறிந்திருந்தார்.

42. யக்ஷன் ஸ்தூணாகர்ணன் சிகண்டிக்கு அளித்த வரம் உத்தியோக பருவம் அத்-191

ஆணாக உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட்டு சிகண்டி என்ற பெயருடன் திகழ்ந்த தன் மகளுக்கு துருபத மன்னர் தஷார்ணதேச மன்னர் ஹிரண்யவர்மாவின் பெண்ணைத் திருமணம் செய்வித்தார். அவள் சிகண்டி ஆண் அல்ல; பெண் என்பதைத் தன் தந்தைக்கு அறிவித்தாள். கோபம் கொண்ட ஹிரண்யவர்மா தன்னை ஏமாற்றிய துருபதன் மீது போர் அறிவிப்பினைச் செய்தார். இயல்பிலேயே கோழையான துருபத மன்னன் பெரும் அச்சம் கொண்டார். தன் மனைவியிடம் ஆலோசனை வேண்டினார். பெரும் போரைத் தவிர்ப்பதற்காக அரசனும், அரசியும் தெய்வ ஆராதனையை மேற்கொண்டனர்.

தன்னுடைய தந்தையும், தாயும் கவலையால் பீடிக்கப்பட்டுச் சோகத்தில் ஆழ்ந்ததைக் கண்ட சிகண்டினி தான் உயிர் துறக்க விரும்பினாள். உயிர் நீக்கும் உத்தேசத்துடன் கானகம் நோக்கிச் சென்றாள். ஸ்தூணாகர்ணன் என்ற யக்ஷனுடைய பாதுகாப்பிலிருந்த அழகிய வனத்திற்குள் சென்றாள். அங்கு அந்த வனத்துள் இருந்த யக்ஷனின் பெரிய மாளிகைக்குள் புகுந்து உபவாச விரதமேற்று உயிர்விடத் துணிந்தாள். இவ்வாறு ஒரு பெண் தன் மாளிகையில் உயிர்விடத் துணிந்து உபவாசம் மேற்கொண்டதைக் கண்ட யக்ஷன் ஸ்தூணாகர்ணன் அவளிடம் இரக்கம் கொண்டான். அவளிடம் உபவாச விரதத்திற்கான காரணத்தைக் கேட்டான். உன்னுடைய துன்பத்தைப் போக்குவேன்; உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன் என்றான்.

சிகண்டி உன்னால் அது இயலாத காரியம் என்று பலமுறை கூறியபோதும் ஸ்தூணாகர்ணன் தான் குபேரனின் சேவகன்; வரமளிக்கும் சக்தி உடையவன். நீ விரும்பியதை நிச்சயம் அளிப்பேன் என்று சபதம் செய்தான். இவ்வாறு யக்ஷன் கூறியதைக் கேட்ட சிகண்டி தான் அங்கு வந்ததற்கான காரணத்தை விரிவாகக் கூறினாள், “தக்ஷார்ண மன்னனின் கோபத்தால் என் தேசம் துன்பத்திற்குள்ளாகப் போகிறது. யக்ஷா! நீ என் தாய், தந்தையரையும் என்னையும் அவரிடமிருந்து காப்பாற்று. நான் ஒரு சிறந்த புருஷனாகும்படி எனக்கு வரம் கொடு. ஹிரண்யவர்மா எங்களுடைய நகரத்தைத் தாக்குவதற்குள் விரைந்து அருள் செய்” என்று வேண்டினாள்.

சிகண்டியின் இந்தப் பேச்சைக் கேட்ட யக்ஷன் சிறிது யோசித்தான். பிறகு அவளிடம், “நான் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை உண்டு. சிறிது காலத்திற்கு மட்டும் என் ஆண்மையை

உனக்களித்து உன் பெண்மையை ஏற்றுக் கொள்வேன் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் என் ஆண்மையைத் திருப்பியளிக்க நீ இங்கு வந்துவிட வேண்டும். நீ என் அருளால் உன் நகரத்தையும், உற்றார் உறவினர்களையும் காப்பாற்று. உன் காரியம் நிறைவேறியதும் என்னுடைய ஆண்மையைத் திருப்பி அளிப்பதாக நீ சத்தியம் செய்” என்றான். சிகண்டியும் அவ்வாறே சபதமேற்றான். ஸ்தூணாகர்ணன் தன் ஆண்மையை அவனுக்களித்து, சிகண்டியின் பெண்மையைப் பெற்றுக் கொண்டான். சிகண்டிக்குச் சிறந்த வரமளித்தான்.

43. அர்ஜுனுக்கு துர்க்கை அளித்த வரம் பீஷ்ம பருவம் அத்-23

மகாபாரதப் போரின் முதல் நாளன்று மனம் பேதலித்து நின்ற அர்ஜுனுக்குக் கீதோபதேசம் செய்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்குத் தன் கடமையைச் செய்யுமாறு ஆணையிட்டார். அர்ஜுனனும் மனம் தெளிந்து, போருக்கு ஆயத்தமானார். அச்சமயம் பகவான் அர்ஜுனனிடம் தேவி துர்க்கையைத் துதித்து தேவியின் அருளைப் பெறுமாறு ஆணையிட்டார். வாசுதேவனின் கட்டளையை ஏற்ற அர்ஜுனன் தேரிலிருந்து இறங்கிப் பூமியில் நின்று துர்காதேவியை ஒரு மனதாகத் துதி செய்தார்.

அர்ஜுனனின் துதியைக் கேட்டு மகிழ்ந்த துர்காதேவி வானில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் முன் வந்து நின்றாள். அவள் அர்ஜுனனிடம், “பாண்டு மைந்தா! நீ சிறிது காலத்திலேயே பகைவர்களை வென்று விடுவாய். வீரா! நீ சாக்ஷாத் நரன் ஆவாய்; உன் உதவியாளரான இவர் ஸ்ரீ நாராயணன் ஆவார். நீ போர்க்களத்தில் பகைவர்களால் வெல்ல முடியாதவன். இந்திரனாலும் உன்னை வெற்றி கொள்ள முடியாது” என்ற வரத்தை அளித்து மறைந்தாள்.

44. யுதிஷ்டிரர் போர் முனையில் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சல்யன் ஆகியோரிடம் பெற்ற வரம் பீஷ்ம பருவம் அத்-43

கௌரவ பாண்டவ சேனைகள் போருக்காக எதிர் எதிரே அணி வகுத்து நின்றன. அச்சமயம் யுதிஷ்டிர மன்னர் தன் கவசத்தைக் களைந்து, ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துத் தேரில் இருந்து இறங்கிக் கால்நடையாகவே கைகுவித்தவாறு பகைவர் சேனையை நோக்கி நடந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும், முக்கியமான வீரர்களும் சென்றனர். சகோதரர்கள் நால்வரும் அவர் எங்கு செல்கிறார் என்று கேட்டனர். அவர் பதிலளிக்கவில்லை. கௌரவ சேனை யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் சரணடைய வருவதாக எண்ணி அவரை நிந்தனை செய்தது.

சகோதரர்கள் சூழ யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் அருகில் சென்று அவருடைய பாதங்களைத் தன் கைகளால் தொட்டு வணங்கினார். பிதாமகரான அவருடன் போர் புரிவதற்கான ஆசியையும் அனுமதியையும் வேண்டினார். அவருடைய செயலால் பீஷ்மர் மகிழ்ந்தார். இவ்வாறு நீ என்னிடம் வராதிருந்தால் நான் உனக்குத் தோல்வியடையுமாறு சாபம் அளித்திருப்பேன். இப்போது உனக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன். உன் விருப்பம் எதுவானாலும் அதை வரமாகப் பெற்றுக் கொள் என்றார். யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் பகைவர்களை வெல்லுவதற்குரிய ஆலோசனையை வரமாகக் கேட்டார். பீஷ்மரை எவ்வாறு கொல்லுவது என்ற விஷயத்தை அவரிடமே யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்கு வெற்றிக்கான வரத்தை அளித்தார். ஆனால் தன்னுடைய மரண காலம் இன்னும் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்தார்.

தொடர்ந்து துரோணரிடம் சென்ற யுதிஷ்டிரர் அவரை வணங்கி வலம் வந்தார். தன்னுடைய வெற்றிக்கான ஆலோசனையைக் கேட்டார். துரோணரும் யுதிஷ்டிரரிடம் என்னிடம் வராதிருந்தால் உன்னைச் சபித்திருப்பேன். இந்த சூழ்நிலையில் நான் உன் பக்கம் இருந்து போரிட முடியாது. நான் பொருளால் கௌரவர்களிடம் கட்டுண்டுள்ளேன். நான் துரியோதனனுக்காக போர் புரிவேன். உன்னுடைய வெற்றியை விரும்புவேன் என்றார். யுதிஷ்டிரர் துரோணர் எவ்வாறு கொல்லப்பட முடியும் என்பதையே அவரிடம் கேட்டார். துரோணர் தான் போர்க்களத்தில் மிகவும் பிரியமில்லாத செய்தியைக் கேட்டால் ஆயுதத்தைத் துறந்துவிடுவேன். நான் ஆயுதங்களைத் துறந்து உண்ணாவிதம் அமரும்போதுதான் பகைவனால் கொல்லப்பட முடியும் என்ற உண்மைச் செய்தியையே யுதிஷ்டிரர் விரும்பிய வரமாகத் தெரிவித்தார்.

அவரிடமிருந்து கிருபாசாரியாரிடம் வந்த யுதிஷ்டிரர் கிருபரையும் வணங்கி வலம் வந்தார். கிருபரும் தன்னிடம் வராதிருந்தால்தான் யுதிஷ்டிரரைச் சபித்திருப்பேன் என்றார். யுதிஷ்டிரரால் கிருபரிடம் பேச முடியவில்லை. கிருபர் யுதிஷ்டிரர் என்ன கூற வருகிறார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். அவரிடம், “மன்னா! போ! போரிடு; நான் வதம் செய்ய இயலாதவன். நீ வெற்றியடைவாய். நான் உன் வருகைக்காக மகிழ்கிறேன். எனவே எப்போதும் எழுந்ததும் உன் வெற்றியையே விரும்புவேன்” என்று யுதிஷ்டிரரின் வெற்றிக்கான வரத்தை அளித்தார்.

அடுத்ததாகச் சல்ய மன்னரிடம் யுதிஷ்டிரர் சென்றார். அவரிடம் போரிடுவதற்கான அனுமதியை வேண்டினார். சல்யரும் “நீ வராதிருந்தால் நான் சாபமளித்திருப்பேன். உன் மன விருப்பத்தை எனக்குக் கூறு. நான் கௌரவரிடம் பொருளால் கட்டுண்டிருக்கிறேன். போர் உதவியைத் தவிர வேறு ஏதேனும் வரமாகக் கேள்” என்றார். தருமராஜர் சல்யரிடம்,

“கர்ணனுடன் போர் நடக்கும் சமயத்தில் தாங்கள் அவனுடைய உற்சாகத்தைக் குறைக்க வேண்டும். போரில் துரியோதனன் தங்களை கர்ணனுக்கு சாரதியாக நியமிப்பான் என்று நம்புகிறேன். போருக்கான ஆயத்தத்தின்போது தாங்கள் எனக்கு வரமளித்தபடி நீங்கள் கர்ணனை பலகீனப்படுத்துங்கள்” என்று வேண்டினார். சல்யனும் யுதிஷ்டிரரிடம், “நீ விரும்பியவாறே நடைபெறும். போ! போர் புரி” என்றார்.

45. துரியோதனனுக்கு துரோணர் அளித்த வரம் துரோண பருவம் அத்-12

பீஷ்மர் வீழ்ந்த பின் துரியோதனன் துரோணரைத் தன் சேனாதிபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்தான். இதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த துரோணர் அவனுக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். அவன் விரும்பியதை நிறைவேற்றுவதாக உறுதியளித்தார். துரியோதனன் கர்ணன், துச்சாதனன் ஆகியோரிடம் ஆலோசனை செய்தான். பின்னர் ஆசாரியாரிடம், “ஆசாரியாரே! தாங்கள் எனக்கு வரம் கொடுப்பதனால் ரதிகளில் சிறந்த யுதிஷ்டிரரை உயிரோடு பிடித்துக் கைது செய்து என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்” என்ற வரத்தைக் கேட்டான். துரோணர் அவரிடம் “நீ ஏன் யுதிஷ்டிரரின் வதத்தை விரும்பவில்லை? அவருக்கு ராஜ்யத்தைத் திருப்பியளிக்க விரும்புகிறாயா?” என்று கேட்டார். துரியோதனன், “யுதிஷ்டிரர் வதைக்கப்பட்டால் அவரது சகோதரர்கள் நம்மை வதம் செய்துவிடுவார்கள். அவரை உயிருடன் பிடித்து மீண்டும் குதில் வென்ற காட்டிற்கு அனுப்பிவிடலாம்” என்று துரோணருக்குப் பதில் கூறினான். அவனது வஞ்சகமான எண்ணத்தை அறிந்த துரோணர் மனத்திற்குள் சிரித்தவாறே அவன் விரும்பிய வரத்தை அளித்தார்.

46. பகவான் நாராயணன் பூமி தேவிக்கு அளித்த வரம் துரோண பருவம் அத்-29

பாரத யுத்தத்தின் 12 ஆம் நாளன்று பகதத்தனோடு அர்ஜுனனின் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. அச்சமயம் பகதத்தன் அர்ஜுனன் மீது வெல்ல முடியாத வைஷ்ணவ அஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தான். அந்த அஸ்திரம் அர்ஜுனனைத் தாக்காதவாறு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானே தன் மார்பில் ஏற்றார். அது வைஜயந்தி மாலையாக மாறி பகவானின் மார்பை அலங்கரித்தது. அப்போது அர்ஜுனன் பகவானிடம் “தாங்கள் போரில் ஈடுபட மாட்டேன் என்று சபதம் ஏற்றுள்ளீர்கள். பின் ஏன் இந்த அஸ்திரத்தை தடுத்துத் தாங்கிக் கொண்டீர்கள்” என்று கேட்டார்.

அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம் கூறியதாவது; “கௌந்தேயா! நான் நான்கு சொரூபங்களைத் தரித்து உலகைக்

காப்பாற்றுகிறேன். எனது நான்காவது மூர்த்தி ஏகார்ணவ நீரில் ஆயிரம் யுகங்கள் சயனித்து, யோக நித்திரையிலிருந்து எழும்போது வரம் பெறத் தகுந்தவர்களுக்குச் சிறந்த வரங்களை அளிக்கிறது. ஒருமுறை பூமி தேவி தன் மகன் நரகாசுரனுக்காக என்னிடம் வரம் கேட்டாள். என்னுடைய மகன் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தைப் பெற்று, தேவ, தானவர்களால் வதைக்கப்பட முடியாதவனாக வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டாள். நானும் அவ்வஸ்திரத்தை நரகாசுரனுக்கு அளித்து, அவள் விரும்பிய வரம் அருளினேன். நரகாசுரன் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தால் வெல்ல முடியாதவனாகிவிட்டான். அவனுக்குப் பின் அந்த அஸ்திரம் அவன் மகனான பகதத்தனுக்குக் கிடைத்துவிட்டது. இந்த அஸ்திரம் மூவுலகில் யாரையும் வதம் செய்ய வல்லது. உன்னைக் காப்பதற்காகவே அதனைத் தடுத்துத் தாங்கினேன் என்ற விஷயத்தைக் கூறினார். பகவானால் நரகாசுரனுக்குப் பூமியின் வரத்தால் அளிக்கப்பட்ட வைஷ்ணவாஸ்திரம் பகதத்தனின் பிரயோகத்தால் பகவானிடமே திரும்பி வந்தது.

47. பிரம்மா மரணதேவிக்கு அளித்த வரம் துரோண பருவம் அத்-54

உலகின் பிதாமகராகிய பிரம்மா மக்களை சிருஷ்டித்தபோது அவர்களின் அழிவிற்கான ஏற்பாடு எதையும் செய்யவில்லை. ஆகவே உலகம் முழுவதும் பிராணிகளால் நிரம்பியது. பிரம்மா இதைக் கண்டு கவலைப்பட்டார். பிராணிகளை அழிப்பதற்கான வழி தெரியாமல் அவர் கோபம் கொண்டபோது, அவரது முகத்தின் புலன்களிலிருந்து தீ பெருகியது. அந்த அக்னி உலகம் முழுவதையும் அழிக்கத் தொடங்கியது. ஏராளமான உயிர்கள் அழிந்தன.

அதன் பின் பூதங்களின் ஸ்வாமியான ஜடாதாரி ஸ்தாணுவாகிய சிவபிரான் மக்களின் நன்மையை விரும்பிப் பிரம்மாவைச் சரணடைந்தார். உலகைப்படைத்த பிரம்மாவே உலகை அழிக்கக்கூடாது இந்த சராசர உலகம் நஷ்டமடையக்கூடாது என்று பிரார்த்தனை செய்தார். மக்களின் நன்மைக்காக மகாதேவன் கூறிய சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட பிரம்மா தன் கோபத்தை அழிக்கும் நேரத்தில் பிரம்மாவின் புலன்களிலிருந்து கருப்பும் சிவப்புமான ஒரு பெண் தோன்றினாள். பிரம்மா அந்தப் பெண்ணை மரணமே! என்றழைத்தார். அழிவிற்காக என் கோபத்திலிருந்து தோன்றிய நீ பாகுபாடு இன்றி முட்டாள், பண்டிதன் அனைவரையும் அழித்துக் கொண்டிரு என்று ஆணையிட்டார்.

மரணம் என்ற அந்தப் பெண் அழிவு என்ற அதர்மச் செயலில் ஈடுபட விரும்பாமல் கண்ணீர் பெருக்கினாள். பிரம்மா அந்தக் கண்ணீர்த் துளிகளைக்

கையில் ஏந்தினார். மரணதேவி மக்களின் அன்பான உயிரைப் பறிக்க மாட்டேன் என்று பிரம்மாவிடம் கூறி மிக நீண்ட காலம் கடும் தவம் மேற்கொண்டாள். தன்னை நோக்கி தவம் மேற்கொண்ட ம்ருத்யுவிடம் பிரம்மா எதற்காக இக்கடும் தவத்தை மேற்கொண்டாய் எனக் கேட்டார். ம்ருத்யு அவரிடம், “சர்வேஸ்வரா! அழுது புலம்பும் மக்களை என் மூலம் வதம் செய்ய வேண்டாம்” என்ற வரத்தை வேண்டினாள்.

பிரம்மா அந்தப் பெண்ணிடம், இந்த மக்களை அழிக்கும் செயல் உனக்கு அதர்மம் ஆகாது. நான் படைத்த பிராணிகள் அனைத்தையும் நீ சம்ஹாரம் செய். சனாதன தர்மம் உன்னை எப்போதும் புனிதமாகவே வைத்திருக்கும். லோக பாலகர்களும், யமனும் பலவகை வியாதிகளும் இந்த அழிக்கும் காரியத்தில் உனக்கு உதவி புரிவர். நான் கைகளில் ஏந்திய கண்ணீரே பிராணிகளின் வியாதிகளாகி அவர்களது ஆயுளை அழித்துவிடும். எனவே உன் செயல் அதர்மம் ஆகாது. உனக்குப் பாவம் உண்டாகாது. அதர்மர்களை அவர்களுடைய அதர்மச் செயலே அழித்துவிடும். நீ பிராணிகளின் தர்மமும், தர்மத்தின் தலைவியும் ஆவாய். ஜீவன்களின் உயிரைக் கட்டுப்படுத்து. காமக்ரோதமின்றி உலகின் பிராணிகள் அனைத்தையும் அழித்துவிடு. இதனால் உனக்குக் குறையாத தர்மமே கிடைக்கும்” என்று கூறி அவளது செயல் தர்மமாகும்படி வரமளித்தார்.

48. நாரதர் ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்கு அளித்த வரம் துரோண பருவம் அத்-55

ஒரு சமயம் நாரத மகரிஷியும், பர்வத மகரிஷியும் ச்ருஞ்ஜய மன்னன் இடத்திற்கு எழுந்தருளினார்கள். ச்ருஞ்ஜய மன்னன் ஒரு மகனைப் பெற விரும்பிப் பிராமணர்களை ஆராதித்து வந்தார். அவர்கள் மன்னனிடம் மகிழ்ச்சியடைந்து, நாரத மகரிஷியிடம் ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்குப் புதல்வனுக்கான வரமளிக்குமாறு வேண்டினர். நாரதரும் அவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டார். ச்ருஞ்ஜயனிடம் உனக்கு எத்தகைய மகன் வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேள் என்றார். அதைக் கேட்ட மன்னன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

நாரதரிடம், “முனிவரே நல்ல குணங்கள் நிரம்பிய புகழ் மிக்க தேஜஸ்வியான பகைவனை அழிக்கும் மகனையே யாசிக்கிறேன். அவனுடைய மலம், மூத்திரம், எச்சில், வியர்வை அனைத்துமே உங்கள் அருளால் தங்க மயமாக வேண்டும்” என்ற வரத்தை ச்ருஞ்ஜயன் கேட்டான். நாரத முனிவரும் அவ்வாறே வரமளித்தார். முனிவரின் அருளால் ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்குப் புதல்வன் தோன்றினான். அவன் தங்கச் சுரங்கமானான். அவன் கண்ணீர்த் துளிகளும் தங்கமயமானது. அதனால் மன்னனின் அந்த மகன் ‘சொர்ணஷ்டிவி’ எனப் பெயர் பெற்றான்.

இப்புதல்வன் தங்கச் சுரங்கம் என்பதையறிந்த கொள்ளையர்கள் மன்னனின் அரண்மனையில் நுழைந்து அரசகுமாரன் சொர்ணஷ்டவியைப் பலவந்தமாகப் பிடித்துச் சென்று தங்கத்தை விரும்பிக் கொன்றுவிட்டனர். ச்ருஞ்ஜய மன்னர் புத்திரசோகத்தால் பெரும் துயரத்தில் ஆழ்ந்தார். நாரதர் அம்மன்னனுக்குப் புகழ் பெற்ற 16 மன்னர்களின் வரலாற்றை விவரித்து அவர்களும் மரணத்தால் அபகரிக்கப்பட்டதைக் கூறி ஆறுதல் அளித்தார். இந்த மன்னர்களின் வரலாற்றைக் கேட்ட ச்ருஞ்ஜய மன்னன் சோகத்திலிருந்து விலகி முனிவரை வணங்கினார். நாரதரின் ஆணையை நிறைவேற்ற விரும்பினார்.

நாரதர் மீண்டும் ச்ருஞ்ஜயனுக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். மன்னன் விரும்பியதைக் கேட்குமாறு கூறினார். ச்ருஞ்ஜயன் முனிவர் தன்னிடம் மகிழ்ச்சியோடு இருப்பதிலேயே தான் திருப்தியடைவதாகத் தெரிவித்தான். மன்னனின் சொற்களைக் கேட்ட நாரதர் கொள்ளையர்களால் கொல்லப்பட்ட அவனுடைய மகனை கஷ்டமளிக்கும் நரகத்திலிருந்து வெளியேறி மீண்டும் திருப்பி அளிப்பதாகக் கூறினார். இவ்வாறு நாரதர் கூறிய உடனேயே ச்ருஞ்ஜயனின் புகழ் மிக்க புதல்வன் அங்கு தோன்றினான். அவனை ரிஷி மகிழ்ச்சியோடு மன்னனுக்கு அளித்தார். ச்ருஞ்ஜயனும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

49. த்ரித முனிவர் தேவர்களிடம் பெற்ற வரம் சல்ய பருவம் அத்-37

சத்திய யுகத்தில் இருந்த கௌதமரின் புதல்வர்களான ஏக, த்வித, த்ரித என்ற மூன்று மகரிஷிகள் பல யஜமானர்களுக்குப் பெரும் யாகங்களைச் செய்து பெரும் பசங்கூட்டத்தைத் தகூிணையாகப் பெற்றனர். அந்த பசுக்களின் உதவியால் சிறந்த யாகங்களைச் செய்து, தேவர்களுக்கு சோமரசம் ஆஹுதி அளித்துத் தாங்களும் பருக விரும்பினர். அவர்கள் வீடு திரும்பும் வழியில் ஒரு ஓநாயால் துரத்தப்பட்ட த்ரிதர் இரவு நேரத்தில் சுரஸ்வதி நதிக் கரையிலிருந்த மணல் நிரம்பிய ஒரு கிணற்றில் விழுந்துவிட்டார். அவரைத் தொடர்ந்து பசுக்களுடன் வந்து கொண்டிருந்த ஏகனும், த்விதனும் ஓநாயிடம் பயம் கொண்டனர். அத்துடன் பசுக்களைத் தாங்களே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற பேராசையுடனும் த்ரிதரைக் காப்பாற்றாமல் சென்றுவிட்டனர்.

கிணற்றில் விழுந்த த்ரிதர் சோமரசம் பருகுவதற்காக யாக காரியங்களைச் செய்ய முடியவில்லையே என்று கவலை கொண்டார். மானசீக சங்கல்பத்துடன் யாகப் பொருட்களைக் கற்பனை செய்து அந்தக் கிணற்றில் படர்ந்திருந்த ஒரு கொடியின் ரசத்தையே தேவர்களுக்கு

சோமரசமாக அர்ப்பணித்தார். வேத மந்திரங்களைக் கம்பீரமாக உச்சரித்தார். இந்த மானசீக யாகத்தாலும், வேத மந்திரங்களின் ஒலியாலும் ஈர்க்கப்பட்ட தேவர்கள் கிணற்றில் வீழ்ந்திருந்த த்ரிதரிடம் வந்தனர். சோமரசம் பருக வந்ததாகத் த்ரிதரிடம் கூறிய தேவர்கள் அவருக்கு வரமளிக்க விரும்பினர்.

த்ரிதர், “இந்தக் கிணற்று நீரால் யார் ஆசமனம் செய்வானோ அவனுக்கு யாகத்தில் சோமபானம் செய்தவனின் சிறந்த கதி கிடைக்க வேண்டும்” என்ற வரத்தை வேண்டினார். தேவர்களும் அவ்வாறே வரமளித்துச் சென்றனர். த்ரிதர் பெற்ற வரத்தின் பலனாக சரஸ்வதி நதி அந்தக் கிணற்றில் பொங்கிப் பெருகியது. அந்த நீர் த்ரிதரை மேலே கொண்டு வந்து கரையில் சேர்த்தது. இவ்வாறு மானசீக யாத்தினாலேயே த்ரிதர் சிறந்த வரம் பெற்றார்.

50. ததீசி முனிவர் சரஸ்வதி நதிக்களித்த வரம் சல்ய பருவம் அத்-51

மிகப் பழைய காலத்தில் பிரம்மச்சாரியும், புலன்களை வென்றவருமான பெரும் தபஸ்வி ததீசி முனிவர் வாழ்ந்து வந்தார். இந்திரன் அவரிடம் எப்போதும் பயம் கொண்டிருந்தான். அவருடைய தபோ பலத்தைக் குறைப்பதற்காக ‘அலம்புஷா’ என்ற அப்சரனை அவரிடம் அனுப்பினான். அந்த அழகிய அப்சரனைக் கண்ட ததீசி முனிவரின் வீரியம் நழுவி சரஸ்வதி நதியின் நீரில் வீழ்ந்துவிட்டது. பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் அதனை ஏற்ற சரஸ்வதி புத்திரனை விரும்பி அதனைத் தரித்தது. இவ்வாறு கர்ப்பமடைந்த சரஸ்வதி புதல்வனைப் பெற்று அவனை எடுத்துக் கொண்டு அந்த முனிவரிடம் வந்தாள்.

ரிஷிகளின் சபையில் ததீசி முனிவரைக் கண்டு அவரிடம் அவர் மகனைச் சரஸ்வதி நதி ஒப்படைத்தார். உங்களுடைய தேஜஸ் வீணாகாமல் என் கர்ப்பத்தில் தரித்த இந்த குற்றமற்ற மகனை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சரஸ்வதி கூறினார். முனிவரும் புதல்வனை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். தனக்குப் புதல்வனை யளித்த சரஸ்வதிக்கு மகிழ்ச்சியுடன் வரமளித்தார்.

“சுபமானவளே! உன்னுடைய நீரில் தர்ப்பணம் செய்தால் விஸ்வேதேவ, பித்ரு கணங்கள், கந்தர்வர், அப்சரஸ்களுடன் அனைவரும் திருப்தி யடைவார்கள்” என்ற வரத்தை ததீசி அளித்தார்.

51. சார்காகன் என்னும் அரக்கன் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம் பிராமணர்களால் அவன் அழிவு சாந்தி பருவம் அத்-39

சத்திய யுகத்தில் இருந்த சர்வவாகன் என்னும் அரக்கன் பல ஆண்டுகள் பத்ரிகாசிரமத்தில் பிரம்மாவை நோக்கித் தவம் புரிந்தான். பிரம்மா அவனுக்கு வரம் அளிக்க முன் வந்தார். சார்வாகன் தனக்கு யாரிடமும் பயம் ஏற்படக்கூடாது என்ற வரத்தைக் கேட்டான். பிரம்மாவும் உனக்கு பிராமணர்களை அவமானம் செய்வதால் மட்டுமே பயம் ஏற்படும். வேறு எங்கும் யாராலும் எந்த பயமும் (மரணம்) உண்டாகாது என்ற வரத்தை அளித்தார். இந்த வரத்தால் அவன் தேவர்களுக்குத் தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தான். தேவர்கள் பிரம்மாவிடம் முறையிட்டனர். பிரம்மா, “துரியோதன மன்னன் அவனுக்கு நண்பனாவான். அச்சமயம் பிராமணர்களின் வாக்கினாலேயே அவன் எரிக்கப்படுவான்” என்று அவன் மரணம் பற்றித் தேவர்களிடம் தெரிவித்தார்.

பாண்டவர்கள், போரில் வெற்றி பெற்று ஹஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசித்த மாலை நேரத்தில், மக்கள் கூட்டத்தால், அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த நகரம் நிரம்பி வழிந்தது. பிராமணர்கள் பூஜிக்கப்பட்டனர். அச்சமயம் பிராமணர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் புண்ணியாக வாசனம் செய்தனர். பிறகு துந்துபிகளும், சங்கங்களும் ஒலித்தன. ஜெயகோஷம் விண்ணைப் பிளந்தது.

அப்போது, பிராமண வேடத்தில் கையில் அக்ஷமாலையும், தலை மீது சிகையும், கையில் தண்டமும் ஏந்தி துரியோதனனின் நண்பனான சார்வாகன் அங்கே வந்தான். அவன் பிராமணர்களிடம் ஏதும் அனுமதி பெறாமலேயே யுதிஷ்டிரரை நிந்தனை செய்தான். “குந்தி மைந்தா! உன் சகோதரர்களைக் கொன்று, பெரியவர்களைக் கொல்லச் செய்து வாழ்வதை விட இறந்து விடுவதே நல்லது” என்றான். அச்சமயம் யாரும் ஏதும் பேசவில்லை. யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களை வணங்கித் தன்னிடம் மகிழ்ச்சியடையும்படிப் பிரார்த்தித்தார்.

யுதிஷ்டிரருடைய சொற்களைக் கேட்ட பிராமணர்கள் இவன் கூறிய நிந்தைச் சொற்கள் எங்களுடையதல்ல; இந்த ராஜ்யலக்ஷ்மி எப்போதும் உங்களிடம் இருக்க வேண்டும் என்று ஆசியளித்தனர். தவத்தால் நிர்மலமாகியிருந்த வேத வித்துக்களான அந்த பிராமணர்கள் பிராமணன் வடிவில் வந்தவன் சார்வாகன் என்ற அரக்கன் என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர். துரியோதனனின் நண்பனான அவன் பிராமண வேடத்தில் வந்து யுதிஷ்டிரருக்குப் பயமளிக்க விரும்பியதைத் தெரிவித்தனர். பின்னர் தங்களுடைய ஹங்காரத்தாலேயே அவனை எரித்துவிட்டனர். பிரம்மவாதிகளின் தேஜஸால் பிரம்மா முன்பு கூறியவாறே அவன் இந்திரனின் வஜ்ரத்தால் எரிந்து விழுந்து அழிந்தான்.

52. இந்திரன் பிரஹ்லாதனிடம் பெற்ற வரம் சாந்தி பருவம் அத்-124

தைத்யராஜன் பிரஹ்லாதன் தன்னுடைய சிறந்த சீலத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்திரலோகத்தை கைப்பற்றினார். இந்திரன் பிருகஸ்பதியைச் சரணடைந்தார். தன் ராஜ்யத்தைத் திரும்பிப் பெற என்ன வழி எனக் கேட்டார். பிருகஸ்பதி சுக்ராசாரியாரிடம் சென்று அவரிடம் கேட்குமாறு இந்திரனுக்குப் பதிலளித்தார். சுக்ராசாரியார் இந்திரனை பிரஹ்லாதனிடம் சென்று அறிந்து கொள்ளுமாறு கூறினார்.

இந்திரன் பிராமணனாக உருக்கொண்டு பிரஹ்லாதனிடம் சென்று தனக்கு உபதேசமளிக் குமாறு வேண்டினார். பிரஹ்லாதனை குருவாக ஏற்று அவரிடம் குருபக்தியுடன் சேவை செய்து வந்தார். பின் ஒருநாள் மூவுலக ராஜ்யமும் உங்களுக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது என்று ப்ரஹ்லாதனிடம் இந்திரன் கேட்டார். ப்ரஹ்லாதன் “நான் எப்போதும் பிராமணர்களை மதித்து, அவர்களுக்கு சேவை செய்கிறேன். கோபத்தை வென்று மனதையும், புலன்களையும் வசப்படுத்தியுள்ளேன். சுக்கிரநீதியைப் பின்பற்றிச் சிறந்த அரசினை நடத்தி வருகிறேன்” என்று பதிலளித்தார். இந்திரனுடைய குரு சேவையால் மகிழ்ச்சியடைந்த பிரஹ்லாதன் அவருக்கு வரமளிக்க விரும்பினார்.

பிராமண உருவில் இருந்த இந்திரன் ப்ரஹ்லாதனுடைய சீலத்தையே தனக்களிக்க வேண்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டார். இதைக் கேட்டதும் பிரஹ்லாதன் பிராமண உருவில் இருக்கும் இவன் சாதாரணமானவன் இல்லை என்று நினைத்தார். ஆனாலும் இந்திரன் விரும்பிய வரத்தை அளித்துவிட்டார். இந்திரன் பிரஹ்லாதனுடைய சீலத்தை வரமாகப் பெற்றுச் சென்ற பின் பிரஹ்லாதனின் உடலில் இருந்து ஒளிமயமான நிழல் தோன்றி அவரை விட்டுச் சென்றது. பிரஹ்லாதன் அந்த ஒளியிடம் தாங்கள் யார் எனக் கேட்டார். அந்த ஒளி “நான் சீலம் நீ என்னைத் துறந்துவிட்டாய். நீ அளித்த வரத்தின்படி உனக்குக் குருசேவை செய்த பிராமணனிடம் சென்று நான் வாசம் புரிவேன், என்று கூறிச் சென்றது.

சீலத்தைத் தொடர்ந்து தர்மம், சத்தியம், பலம், நன்னடத்தை, லக்ஷ்மி என்ற அனைத்தும் பிரஹ்லாதனை விட்டு இந்திரனிடம் சென்றுவிட்டன. இவ்வாறு சீலம் என்ற சிறந்த பண்பினை இழந்த பிரஹ்லாதன் ஒளி குன்றியது. இந்திரன் தன் ராஜ்யத்தை வரத்தின் மூலமே பெற்றுவிட்டார்.

53. உபமன்யு முனிவர் சிவபிரானிடம் பெற்ற வரம் அனுசாஸன பருவம் அத்-14

பசுவின் பாலன்னம் கிடைக்காத சிறுவன் உபமன்யு தன் தாயிடம் பால் அன்னம் கிடைக்க என்ன செய்வது என்று கேட்டார். அவரது தாய் சிவபிரானே உனது விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவார். அவரை நோக்கித் தவம் செய் என்று கூறினார். தாயாரின் சொல் கேட்டு, கடுமையான நியமங்கள் ஏற்று உபமன்யு 1000 ஆண்டுகள் சிவனை நோக்கித் தவம் புரிந்தார். அதன்பின் சிவபிரான் இந்திரன் உருவில் உபமன்யு முன் தோன்றி வரம் தர விரும்பினார். உபமன்யு தன் மகாதேவனைத் தவிர வேறு யாரிடமிருந்தும் வரம் பெற விரும்பவில்லை என அவரிடம் தெரிவித்தார்.

பின்னர் சிவபிரான் உபமன்யுவிற்குத் தரிசனம் அளித்தார். வரம் தர விரும்பினார். உபமன்யு சிவனிடம், “தங்களிடம் எப்போதும் என்னுடைய பக்தி நிலைத்திருக்க வேண்டும். உங்கள் அருளால் நான் மூன்று காலங்களையும் அறிய வேண்டும் என் உற்றார் உறவினரோடு எப்போதும் குறையாத பாலன்னத்தைப் பெற வேண்டும். இந்த ஆசிரமத்தில் எப்போதும் உங்களுடைய நிவாசம் இருக்க வேண்டும்” என்ற வரத்தை வேண்டினார்.

சிவன் அவரிடம், “நீ துயரமின்றி அஜர-அமரனாவாய். புகழும், தேஜஸும், திவ்ய ஞானமும் நிரம்பப் பெறுவாய். சீலம், குணம், அழியாத யௌவனம், அக்னி போன்ற தேஜஸும் கிடைக்கும். நீ விரும்பும் பொருள்கள் அனைத்தும் கிடைக்கும். உன் உற்றார் உறவினருடன் ஒரு கல்ப காலம் அமுதத்துடன் பால் அன்னத்தைப் போஜனமாகப் பெறுவாய். பிறகு என்னை அடைவாய். உன்னுடைய குலமும், கோத்திரமும் பரம்பரையும் கூடினமின்றி இருக்கும். உன்னுடைய இந்த ஆசிரமத்திற்கருகில் நான் எப்போதும் பிறருக்குப் புலப்படாமல் வாசம் புரிவேன். நீ நினைத்தால் நான் உனக்கு மறுபடி தரிசனம் அளிப்பேன்” என்று கூறினார். உபமன்யு விரும்பிய அனைத்தையும் சிவபிரான் வரமாக அளித்தார்.

54. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிவன் பார்வதியிடம் பெற்ற வரம் அனுசாஸன பருவம் அத்-15

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பத்தினியாகிய ஜாம்பவானின் புதல்வி ஜாம்பவதி தனக்கு ஒரு புதல்வன் பிறக்க விரும்பினாள். அவளுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற விரும்பிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபமன்யு முனிவரிடம் தீக்ஷ பெற்றுத் தவக்கோலம் பூண்டு 6 மாத காலம் ஆகாரமின்றி ஒற்றைக்காலில் நின்று சிவபிரானை நோக்கிக் கடும் தவம் மேற்கொண்டார். ஒளியோடு சிவபிரான் பார்வதி தேவியுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு தரிசனம் அளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பகவான் சிவனைப் புகழ்ந்து துதி செய்தார். சிவபிரான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தவத்திற்கு மகிழ்ந்து அவருக்கு எட்டு வரங்கள் அளித்தார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மத்தில் நிலைத்திருத்தல், போரில் பகைவரை அழிக்கும் ஆற்றல், சிறந்த புகழ் மற்றும் பலம், யோகபலம், அனைவருக்கும் பிடித்தவனாக இருப்பது, சிவனின் சான்னித்யம், 10 ஆயிரம் புதல்வர்களைப் பெறுதல் என்னும் எட்டு வரங்களையே சிவனிடம் கேட்டுப் பெற்றார்.

அச்சமயம் ருத்ர பத்தினி உமாதேவி, “சியாம சுந்தரா! பகவான் உனக்கு சாம்பன் என்னும் புதல்வனை அளித்துள்ளார். என்னிடமிருந்தும் விருப்பமான வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உமாதேவியிடம், “நான் பிராமணர்களிடம் எப்போதும் சினம் கொள்ளக்கூடாது. என் தந்தை என்னிடம் மகிழ்வுடன் இருக்க வேண்டும். என் தாயும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டும். நூற்றுக்கணக்கான புதல்வர்கள் கிடைக்க வேண்டும். அமைதியுடன் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு காரியமும் சிறப்பாக நிறைவேற வேண்டும்” என்ற வரங்களைக் கேட்டார்.

உமாதேவியும் அவ்வாறே வரமளித்தார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மேலும் கூறலானார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உனக்கு 16000 ராணியர் இருப்பார்கள். உன்னிடம் அன்பு கொள்வார்கள். உற்றார், உறவினரும் உன்னிடம் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார்கள். உன்னுடைய சரீரம் எப்போதும் அழகாக இருக்கும். உன்னுடைய இல்லத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் 7000 அதிதிகள் உணவருந்துவார்கள்” என்ற வரங்களையும் அவர் அளித்தார்.

55. குஷிக மன்னருக்கு ச்யவன முனிவர் அளித்த வரம் அனுசாஸன பருவம் அத்-52-55

பழைய காலத்தில் ப்ருகுவின் புதல்வரான ச்யவனர் தமது வம்சத்தில் குஷிக வம்சத்துக் கன்னிகையின் சம்பந்தத்தால் கூடித்திரியத் தன்மையுடன் குலத்தில் குற்றம் ஏற்படப்போகிறது என்பதை அறிந்துவிட்டார். எனவே குஷிக மன்னரின் குலத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கும் விருப்பத்துடன் குஷிகரின் அரண்மனையில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். அவர் பலவகைகளில் குஷிக மன்னரையும், அவரது ராணியையும் சினம் கொள்ள வைக்க முயன்றார். அவர்களிடம் சிறு குறை தென்பட்டாலும் அதைக் காரணமாகக் காட்டி குஷிகரின் குலத்தை அழிக்க எண்ணினார்.

ஆனால் குஷிகரும் அவரது ராணியும் ச்யவனர் செய்த அனைத்துக் கொடுமைகளையும், தொல்லைகளையும் சகித்துக் கொண்டனர். ஒருபோதும் ச்யவனரை நிந்திக்கவில்லை. எனவே ச்யவனர் குஷிகரிடம் மகிழ்ச்சியடைந்து வரமளிக்க விரும்பினார். “உன்னிடமிருந்து கௌசிகம் என்னும் பிராம வம்சம் பரவும்; உன்னுடைய மூன்றாவது தலைமுறை பிராமணனாகிவிடும். ப்ருகு வம்சத்தினரின் தேஜஸால் உன்னுடைய வம்சம் பிராமணத் தன்மையைப் பெறும்.” என்றார். அவரிடம் குஷிகர், முனிவரே! இன்று

தாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறீர்கள் என்பதே எனக்குப் பெரிய வரமாகும். தாங்கள் கூறுவது சத்தியமாகட்டும். என்னுடைய பேரன் பிராமணனாகட்டும். என்னுடைய குலம் பிராமணனாக வேண்டும் என்பதே நான் விரும்பும் வரமாகும்” என்று கேட்டார். ச்யவனரும் குஷிகருக்கு அவ்வாறே வரமளித்தார். குஷிகரின் பேரனே விசுவாமித்திர மகரிஷி ஆவார்.

56. பசுக்கள் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம் அனுசாஸன பருவம் அத்-79

பழைய காலத்தில் பசுக்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது அவை லட்சம் ஆண்டுகள் மிகக் கடுமையான தவம் புரிந்தன. தாம் சிறந்த தன்மையை அடைய வேண்டும். இப்புவிയിல் லக்ஷ்மியை அளிக்கக்கூடிய சிறந்த பொருட்கள் அனைத்திலும் நாம் முதன்மையானவராக இருக்க வேண்டும். எந்தக் குற்றமும் நம்மைப் பற்றக்கூடாது. நம்முடைய சாணத்தால் ஸ்நானம் செய்தால் எல்லோரும் புனிதமாக வேண்டும். தேவரும், மனிதரும் புனிதத் தன்மைக்கு எப்போதும் நம்முடைய சாணத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நம்மைத் தானம் செய்யும் மனிதன் நம்முடைய லோகத்திற்கே செல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தன.

அவற்றின் தவம் முடிந்ததும், பிரம்மா பசுக்களுக்கு அவை விரும்பிய வரத்தை அளித்தார்.

57. சுரபி பசுக்கள் பிரம்மாவிடம் பெற்ற வரம் அனுசாஸன பருவம் அத்-83

அதிதி தேவி புதல்வனைப் பெறுவதற்காக ஒற்றைக் காலால் நின்றவாறு கடும் தவம் புரிந்தார். அதனால் திருப்தியுற்ற விஷ்ணு பகவான் அவருடைய கர்ப்பத்தில் தோன்றினார். அதிதி தேவியைக் கண்டு தக்ஷனின் புதல்வியான சுரபிதேவியும் மகிழ்ச்சியுடன் கோரத் தவத்தை மேற்கொண்டார். கைலாயத்தின் உத்தம சிகரத்தில் 11000 ஆண்டுகள் ஒற்றைக் காலால் நின்று தவம் மேற்கொண்டார். பிரம்மா சுரபியிடம் மகிழ்ந்து வரம் அளிக்க விரும்பினார். சுரபி பிரம்மாவிடம் தாங்கள் என்னிடம் மகிழ்ச்சியடைந்ததே எனக்கு மிகப்பெரிய வரமாகும் என்றார்.

ஆனாலும் பிரம்மா சுரபிக்கு வரமளித்தார். “தேவி நீ லோபத்தையும், ஆசையையும் தியாகம் செய்தவள். உன்னுடைய இந்த தவத்தால் நான் மிகவும் மகிழ்ந்துள்ளேன். ஆகவே உனக்கு அமரத் தன்மையை வரமளிக்கிறேன். நீ என் அருளால் மூவுலகங்களுக்கும் மேலே வாசம் செய்வாய். உன்னுடைய லோகம் கோலோகம் என்ற பெயரில் புகழ் பெறும். சுபமானவளே! நீ உன் மனதால் எந்த திவ்ய போகங்களைச் சிந்திப்பாயோ,

சொர்க்க சுகம் எதுவோ அவையனைத்தும் உனக்குத் தானாகவே கிடைத்துவிடும்” என்ற வரத்தையளித்தார்.

58. தேவர்களுக்கு சிவன் அளித்த வரம் அனுசாஸன பருவம் அத்-84

இமயமலையில் ருத்ரபகவானுக்கும் உமா தேவிக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. சிவன் உமாவோடு சமாகம சுகம் பெற்றார். மிகுந்த தேஜஸ்வியரான இவர்கள் மூலம் உண்டாகும் சந்தானம் தங்களைத் தோற்கச் செய்யும். மூவுலகையும் அழித்துவிடும் என்று தேவர்கள் அஞ்சினார்கள், “உங்களுடைய தேஜஸால் உலகம் முழுவதும் எரிந்து சாம்பலாகிவிடும். எனவே தாங்கள் எங்களுக்கு அருள் புரிய வேண்டும்” என்று சிவனின் பாதங்களைப் பணிந்தார்கள். அவர்கள், சிவனிடம், “பார்வதியின் கர்ப்பத்திலிருந்து உங்களுக்குப் புதல்வன் உண்டாகக்கூடாது என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். நீங்கள் ஜொலிக்கும் உங்களுடைய தேஜஸை உள்ளுக்குள்ளேயே தடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று வேண்டினார்கள்.

சிவன் அவர்கள் விரும்பியவாறே வரமளித்தார். தன்னுடைய வீரியத்தை வெளியிடவில்லை. தடுத்துக் கொண்டார்.

59. தேவர்கள் தவனை, யானை மற்றும் கிளிக்கு அளித்த வரம். அனுசாஸன பருவம் அத்-85

தேவர்கள் சிவனிடம் பார்வதியின் மூலம் அவருக்குப் புதல்வன் தோன்றக் கூடாது என்ற வரத்தையும், நீங்கள் புதல்வரின்றிப் போவீர்கள் என்ற சாபத்தைப் பார்வதியின் மூலமும் பெற்றுவிட்டனர். அச்சமயம் தங்களைத் துன்புறுத்தி வந்த தாரகாசுரன் என்ற அசுரனை வதைக்க அவர்கள் எண்ணினர். பிரம்மாவைச் சரணடைந்தனர். பிரம்மா பார்வதியினால் சாபம் பெறாத அக்னியின் சந்தானம் மூலம் தாரகாசுரன் வதம் செய்யப்படுவான் என்பதைத் தெரிவித்தார்.

தேவர்கள் அச்சமயம் மறைந்திருந்த அக்னியைத் தேடினர். அக்னி ரஸாதலத்தில் மறைந்திருந்தார். அதனை ஒரு தவனை தேவர்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டது. அக்னி தன்னைப் பற்றித் தேவர்களுக்குத் தெரிவித்து விட்ட தவனைக்கு உனக்கு ரசத்தின் சுவை தெரியாது எனச் சாபமளித்து வேறிடம் சென்றுவிட்டார்.

அக்னியின் இருப்பிடத்தைத் தங்களுக்குக் கூறிய தவனைக்கு நாக்கு இருக்காது என்பதை அறிந்த தேவர்கள் தவனைகளுக்கு வேறு வரங்களைக் கொடுத்தனர். சுவையை அறிய முடியாவிட்டாலும் பலவகையாகத்

தவளைகளால் ஒலி எழுப்ப முடியும்; பூமியில் புற்றினுக்குள் ஆகாரம் இன்றிப் போனாலும் பூமியில் உயிருடன் இருப்பீர்கள். மழைநீர் கிடைத்ததும் மறுபடியும் உயிர் பெற்று விடுவீர்கள் என்ற வரங்களைத் தேவர்கள் தவளைகளுக்கு அளித்தனர்.

நீருக்குள்ளிருந்து வெளியேறிய அக்னிதேவன் அரச மரத்திற்குள் மறைந்து கொண்டார். தேவர்கள் அவரைத் தேடினர். அப்போது ஒரு யானை அக்னி அஸ்வத்த மரத்தில் இருப்பதைத் தேவர்களிடம் கூறிவிட்டது. அதைக்கேட்டுச் சினம் கொண்ட அக்னிதேவன் யானைகளின் நாக்கு மாறிவிடும் என்று சாபமளித்து, ஷமீ மரத்திற்குள் பிரவேசித்து அங்கு தூங்க விரும்பினார். அக்னி இருக்கும் இடத்தைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்த யானைகளுக்குத் தேவர்கள் வரமளித்தனர்.

“யானையே! உன்னுடைய மாறிய நாக்கால் எல்லா வகையான ஆகாரத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வாய். உச்சகுரலில் வாக்கை உச்சரிப்பாய். ஆனால் அதிலிருந்து எந்த அகூடரமும் வெளிப்படாது” என்ற வரத்தையளித்தனர்.

பின்னர் தேவர்கள் அக்னியை மீண்டும் தேடினர். அவர் ஷமீ என்ற வன்னிமரத்தில் இருந்ததைக் கிளிகள் அறிந்தன. தேவர்களுக்கு அறிவித்தன. தேவர்கள் ஷமீ மரத்தினிடம் சென்றனர். தன் இருப்பைப் பற்றிக் கூறியதால், “நீ நாக்கு இல்லாமல் போவாய்” என்று அக்னி கிளிகளுக்கு சாபமளித்து விட்டார். தேவர்கள் கிளியிடம் இரக்கம் கொண்டனர்; அதனிடம், “நீ முற்றிலும் வாக்கின்றிப் போக மாட்டாய். சிறிது சிறிது பேசுவாய். நாக்கு பிறழினாலும் உன்னுடைய சொல் மிகவும் இனிமையானதாகவும் அழகாகவும் இருக்கும். உன்னுடைய பேச்சு அனைவருக்கும் பிரியமானதாகும்” என்ற வரத்தை அளித்தனர்.

60. ஒரு புழு வியாசரிடம் பெற்ற வரம்

அனுசாஸன பருவம் அத்-117

முற்பிறவியில் ஒரு மனிதனாக சூத்திரப் பிறவியில் பிறந்து தன்னுடைய அசுப கர்மங்களின் பலனாகப் புழுவாகப் பிறப்பெடுத்த புழு ஒன்று தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஓடியபோது வியாசரின் கண்ணில் பட்டது. அப்பிறவியில் தன் முதிய தாய்க்கு தேவை செய்ததன் பலனாகவும், ஒரு அதிதி பிராமணனை உபசரித்தாலும் தன் முற்பிறவி நினைவுகளை மறக்காமல் இருந்தது. அது வியாசரிடம் மீண்டும் ஒரு சுப கர்மத்தைச் செய்து எதிர்காலத்தில் நன்மை பெற விரும்பியது. அதற்கான நல்ல காரியம் என்ன என்பதை வியாசரிடம் கேட்டது. அவர் அந்தப் புழுவிடம் நீ ஒரு சிறந்த பிராமணனுக்குப் புதல்வனாகப் பிறந்து பற்றற்று இருக்கும்போது

உனக்கு பிரம்ம வித்தையை உபதேசித்து நீ விரும்பும் உலகிற்கு உன்னை அனுப்பிவிடுவேன் என்றார்.

அவரிடம் விடைபெற்ற புழு ஒரு வண்டிச் சக்கரத்தால் நசுக்கப்பெற்று உயிர் துறந்தது. பின்னர் அது வரிசையாக முள்ளம்பன்றி, உடும்பு, மான், பறவை, சண்டாளன், சூத்திரன், வைசியப் பிறவியில் பிறந்து இறுதியாக கூத்திரிய குலத்தில் தோன்றியது. வியாசரின் அருளால் சூத்திரியப் பிறவியில் ராஜகுமாரனாகப் பிறந்த அந்தப்புழு மகரிஷியைத் தரிசனம் செய்ய அவரிடம் சென்று அவர் பாதங்களைப் பணிந்தது. அவரிடம் உங்களுடைய தவ பலத்தாலேயே நான் கூத்திரியன் ஆனேன். நான் உங்களுக்கு என்ன சேவை செய்யட்டும் என்று கேட்டது.

வியாசர் அதனிடம் “உன்னுடைய சூத்திரப் பிறவியின் பாவம் முற்றிலும் அழியவில்லை. நீ ராஜகுமாரனாக பலவகை போகங்களை அனுபவித்துப் பின் பசுக்களையும், பிராமணர்களையும் காப்பாற்றுவதற்காகப் போர்க்களத்தில் உன் உயிரை ஆஹுதி அளிப்பாய். அதன்பின் பிராமணப் பிறவியில் யாகங்களை அனுஷ்டித்து, அதன் பலனாக அழியாத பிரம்ம சொரூபத்தை அடைவாய்; அகூடிய ஆனந்தம் அடைவாய் என்ற வரத்தை அளித்தார்.

புழுவாக இருந்து கூத்திரியனாகப் பிறந்து அரச தர்மப்படி மக்களைக் காப்பாற்றிப் பிறகு வனம் சென்று தவம் மேற்கொண்டு பரலோகம் அடைந்தான். மக்களைக் காத்த தர்மத்தால் சிறந்த பிராமண குலத்தில் பிறவி எடுத்தான். மீண்டும் அவன் முன் தோன்றிய வியாசர் அவனிடம் மரணத்தைப் பற்றிய கவலையின்றி, உத்தம தர்மத்தின்படி நடந்து கொள்ள ஆணையிட்டார்.

வியாசருடைய வரத்தால் கிடைத்தற்கரிய பிராமணப் பிறவியை அடைந்து, நூற்றுக்கணக்கான யாகங்களைச் செய்து பிரம்மஞானிகளில் சிறந்தவன் ஆனான். வியாசர் கூறியவாறு தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்த அவன் இறுதியில் சனாதன பிரம்மத்தை அடைந்தான்.

61. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தங்க முனிவருக்கு அளித்த வரம் ஆஸ்வமேதிக பருவம் அத்-53

யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யபாரம் ஏற்று, பீஷ்மரிடம் உபதேசம் பெற்ற பின் சிறிது காலம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஹஸ்தினாபுரத்தில் தங்கியிருந்தார். பின் தன் பெற்றோரையும், உறவினரையும் காண விருப்பம் கொண்டார். பாண்டவர்களிடம் விடைபெற்றுத் துவாரகை நோக்கிப் புறப்பட்டார். வழியில் பாலவனப் பிரதேசத்தில் அளவற்ற தேஜஸ்வியான உத்தங்க முனிவரை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சந்தித்தார். அவரைப் பகவானும், பகவானை உத்தங்கரும் பூஜித்தனர். போர் நிகழ்ந்ததையும், கௌரவர்களின் அழிவையும் பற்றி உத்தங்கர் அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கௌரவர், பாண்டவர் நலம் பற்றிக் கேட்டார். பகவான் முனிவரிடம் நடந்தவற்றை விவரித்தார். கௌரவர்களைக் காப்பாற்றாததால் நான் உனக்கு சாபமளிக்கப் போகிறேன் எனச் சினத்துடன் முனிவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார்.

பகவான் முனிவரிடம் “நான் உங்களுக்கு அத்யாத்ம தத்துவத்தைக் கூறுகிறேன். அதைக் கேட்ட பின் சாபமளியுங்கள். மகரிஷியே! எந்த மகரிஷியும் சிறிதளவு தவத்தின் பலத்தினால் எனக்கு சாபமளிக்க முடியாது” என்று கூறி அத்யாத்ம தத்துவத்தை உபதேசித்தார். மகிழ்ச்சியடைந்த உத்தங்கர் சாபமளிக்கும் கருத்திலிருந்து விலகிவிட்டார். பகவான் தெய்வத்திரு உருவைத் தரிசிக்க விரும்பி ஆவலுடன் கேட்டார். போரின் தொடக்கத்தில் அர்ஜுனனுக்கு அளித்த அதே சனாதன வைஷ்ணவ விஸ்வரூப தரிசனத்தை பகவான் உத்தங்கருக்கு அளித்தார்.

பகவான் தரிசனத்தால் மகிழ்ந்து உத்தங்கர் அவரைப் பலவிதமாகத் துதி செய்தார். பகவான் உத்தங்கருக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். உத்தங்கர் பகவானின் தரிசனமே தான் பெற்ற பெரும் வரம் ஆகும் எனக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கட்டாயம் என்னிடம் வரம் கேட்க வேண்டும் என்றான். உத்தங்கர் பகவானிடம், “பிரபோ! அவசியம் வரம் கேட்க வேண்டுமென்றால் எனக்கு இங்கு ஏராளமான நீர் கிடைக்க வேண்டும் என்பதையே வரமாகக் கேட்கிறேன். ஏன் எனில் இந்தப் பாலைவனத்தில் நீர் கிடைக்காத பொருளாகும்” என்று கூறினார். பகவானும் தன் பழைய உருவை ஏற்றுக் கொண்டு, “உங்களுக்கு எப்போது நீர் தேவையானாலும் என்னை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று வரமளித்துத் துவாரகை நோக்கிச் சென்றார்.

IV. மகாபாரதத்தில் தேவர்கள், ரிஷிகள், மன்னர்கள் ஆகியோரால் மற்றவர்க்கு அளிக்கப்பட்ட சாபங்கள்

1. தேவர்களின் நாய் சரமா ஜனமேஜயனுக்கு அளித்த சாபம்.

ஆதி பருவம் அத்-3

பரீகூழித்து மன்னனின் மகன் ஜனமேஜயன் குருக்ஷேத்திரத்தில் நீண்ட காலம் யாக அனுஷ்டானத்தை மேற்கொண்டு வந்தார். அவருடைய சகோதரர்கள் க்ருதசேனன், உக்ரசேனன், பீமசேனன் என்ற மூவரும் யாகத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். அச்சமயம் தேவர்களின் நாயான சரமாவின் புதல்வன் சாரமேயன் அங்கு வந்தது. ஜனமேஜயனின் சகோதரர்கள் அதனை அடித்துவிட்டனர். அது அழுதவாறு தன் தாய் சரமாவிடம் சென்றது. சரமா அதனிடம் அழுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்டது. அது தன் தாயிடம் ஜனமேஜயனின் சகோதரர்கள் தன்னை அடித்ததைக் கூறியது. சரமா நீ ஏதாவது தவறு செய்திருப்பாய்; அதனால் அவர்கள் அடித்திருப்பார்கள் என்று கூறியது.

குட்டி நாயான சாரமேயன், “நான் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. அவர்களின் யாக ஹவிஸைப் பார்க்கவுமில்லை; நக்கவுமில்லை” என்றது. சரமா கோபத்துடன் ஜனமேஜயனிடம் சென்று, “என் மகன் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை; யாக ஹவிஸைப் பார்க்கவுமில்லை என்னும்போது ஏன் அதை அடித்தீர்கள்” என்று கேட்டது. ஜனமேஜயனின் சகோதரர்கள் பதில் கூறவில்லை. அதனால் கோபம் கொண்ட சரமா, “என் மகன் குற்றம் செய்யாதபோது அவனை அடித்தால் நீ ஒருபோதும் எதிர்பாராத பயம் உனக்கு நேரும்” என்று சாபமளித்துவிட்டது. கவலை கொண்ட ஜனமேஜயன் தனக்களிப்பட்ட சாபத்தை அமைதிப்படுத்தும் புரோகிதனைத் தேடலானார். ஆனாலும் சரமா அளித்த சாபத்தின்படி ஜனமேஜயனின் யாகம் ஆஸ்திகனால் தடைபட்டது.

2. ப்ருகு முனிவர் அக்னிதேவனுக்கு அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-6

ப்ருகு முனிவரின் மனைவியின் பெயர் புலோமா. அவள் கருத்தரிந்தபோது அவளுடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்த புலோமா என்னும் அரக்கன் அவளைக் கவர்ந்து செல்ல எண்ணினான். சிறுபருவத்தில் புலோமாவின் தந்தை அவள் அழும்போதெல்லாம் ராகூஸா! இவளைப் பிடித்துக்கொள் என்று கூறி வந்தார். எனவே அங்கு மறைவாக இருந்த புலோமா அவள் தனக்குரியவள் என்றே எண்ணி அவளை மனைவியாக

வரித்துக் கொண்டான். ஆனால் புலோமா ப்ருகுவிற்கு மனைவியானாள். இதனால் முனிவர் இல்லாத சமயம் அவளை புலோமா ஆகிய அரக்கன் அபகரிக்க நினைத்தான்.

அவன் அங்கு அக்னி ஹோத்திரத்தில் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்த அக்னியிடம் ‘இவள் யாருடைய பத்தினி’ என்று கேட்டான். இவளை நான் மனைவியாக வரித்திருந்தேன். எல்லாம் அறிந்த நீ உண்மையைச் சொல். ப்ருகு எனக்குரிய மனைவியை அபகரித்துக் கொண்டார் எனக் கேட்டான். அரக்கனின் பேச்சைக்கேட்டு அக்னிதேவன் வருந்தினர். ப்ருகுவின் சாபத்திற்குப் பயந்தார்.

அக்னி அரக்கனிடம் ‘நீ இவளை மனதில் வரித்திருந்தாலும் மந்திரங்களுடன் ப்ருகுவே இவளைத் திருமணம் செய்துள்ளார். உன்னால் விரும்பப்பட்ட புலோமா இவள்தான்’ என்று கூறிவிட்டார். இதைக்கேட்ட அரக்கன் வராஹரூபம் தரித்து அவளை அபகரித்தான். அப்போது தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து வழுவிய தீக்கொழுந்தைப் போன்ற குழந்தையின் தேஜஸால் அரக்கன் அப்போதே பொசங்கிவிட்டான்.

அரக்கனுக்குப் புலோமாவை அடையாளம் காட்டியது யார் என ப்ருகு தன் மனைவியிடம் கேட்டார். அக்னிதேவனே தன்னை அவனுக்கு அறிமுகம் செய்தான் என்று புலோமா கூறினாள். இதைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட ப்ருகு “நீ எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுபவனாவாய்” என்று அக்னிக்கு சாபமளித்துவிட்டார்.

பின்னர் தேவர்கள் கவலையுடன் வந்தனர். அக்னி அனைத்தையும் உண்பவரானதைத் தெரிவித்தனர். அதனால் அக்னி ஹோத்திரமான புனிதமான செயல் மறைந்து விட்டதால் அவர்கள் வருத்தம் அடைந்திருந்தனர். பிரம்மா அக்னியை அழைத்தார். அக்னிஹோத்திர செயல் மறையாதவாறு செய்யக்கூறினார். உன் ஜ்வாலையால் எரிக்கப்படும் பொருட்கள் சுத்தமாகிவிடும், என்று அக்னியின் சாபத்தைக் குறைத்துவிட்டார்.

3. கத்ரு தன் புதல்வர்களாகிய நாகங்களுக்கு அளித்த சாபம்.

ஆதி பருவம் அத்-21

கத்ரு, வினதா என்ற தகூனின் புதல்வியராகிய சகோதரிகள் இருவரும் கச்யப முனிவரின் மனைவியர். கத்ரு தன் சகோதரி வினதாவிடம், ‘உச்சைஸ்ரவா’ என்ற குதிரையின் நிறம் என்ன என்று கேட்டான். வினதா அது வெண்மை நிறமானது; இதுகுறித்து நாம் இருவரும் பந்தயம் வைக்கலாம் என்றாள். கத்ரு வினதாவிடம் குதிரை வெண்மையானதுதான். ஆனால் அதன் வாலின் நிறம் கருப்பு ஆகும். என்னுடைய சொல் உண்மை

என்றால் நீ எனக்கு அடிமை ஆக வேண்டும். நீ கூறியது உண்மை என்றால் நான் உனக்கு அடிமை ஆவேன் என்றாள்.

உண்மையில் ‘உச்சைஸ்ரவா’ அங்கங்களுடன் உடல் முழுவதும் வெண்மையானதாகும். கத்ரு வஞ்சகமாகத் தன் சகோதரியைத் தனக்கு அடிமையாக்க எண்ணினாள். தன்னுடைய புதல்வர்களாகிய ஆயிரம் நாகங்களிடமும் கருப்பு நிற முடியாகி உச்சைஸ்ரவாவின் வாலில் ஒட்டி அதனைக் கருமையாக்குமாறு கட்டளையிட்டாள். அவளுடைய கட்டளையை ஏற்க மறுத்துவிட்ட சர்ப்பங்களை பாண்டு வம்ச மன்னன், ஜனமேஜயன் செய்யும் சர்ப்ப யாகத்தில் விழுந்து பொசுங்கி விடுமாறு சாபமளித்து விட்டாள். அவ்வாறே நடந்தது. ஆனால் ஆஸ்திகனின் வரத்தால் தகூகன் என்ற நாகம் உயிர் தப்பியது.

4. ச்ருங்கி முனிவர் பரீக்ஷித் மன்னனுக்கு அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-50

அர்ஜுனனின் பேரனும், அபிமன்யுவின் புதல்வனுமான பரீக்ஷித் வேட்டையில் விருப்பம் மிக்கவர். ஒரு நாள் வேட்டையாடச் சென்றபோது, ஒரு விலங்கைப் பின் தொடர்ந்தார். அறுபது வயது நிரம்பிய பரீக்ஷித் மிகவும் களைத்து சமீக மகரிஷின் ஆசிரமத்தை அடைந்தார். அச்சமயம் மகரிஷி மௌன விரதம் பூண்டிருந்தார். பரீக்ஷித் தான் துரத்தி வந்த விலங்கைப் பற்றி முனிவரிடம் கேட்டார். மௌன விரததாரி சமீகர் பதில் ஏதும் பேசவில்லை. இதனை அறியாத பரீக்ஷித் மன்னன் கோபம் கொண்டு பூமியில் கிடந்த ஒரு செத்த பாம்பை வில்லின் முனையால் எடுத்து முனிவரின் கழுத்தில் போட்டுவிட்டார். முனிவர் முன்பு போலவே அமைதியாக இருந்தார். கோபம் கொள்ளவில்லை. மன்னன் ஆசிரமத்தை விட்டுத் தன் நகர் திரும்பி விட்டான்.

சமீகருக்கு ச்ருங்கி என்ற தேஜஸ்வியான மகன் இருந்தான். அவன் சக்தியுடையவன்; ஆனால் கோபமுடையவன். அவன் தன் ஆசாரியாரைப் பூஜித்து விட்டு வீடு திரும்பும்போது பரீக்ஷித் மன்னர் மூலம் தன் தந்தை அவமதிக்கப்பட்டதை அறிந்தான். பசுவின் வயிற்றில் பிறந்தவனான ச்ருங்கி “குற்றமற்ற என் தந்தையின் கழுத்தில் செத்த பாம்பைப் போட்டவன் இன்றைக்கு ஏழாம் நாள் என் வாக்கின் சக்தியால் தூண்டப்படும் தகூகனின் விஷத்தால் மரணமடையப் போகிறான்” எனச் சாபம் அளித்துவிட்டான்.

இதனை அறிந்த சமீகர் தன் சீடனான கௌரமுகன் மூலம் பரீக்ஷித் மன்னனுக்கு எச்சரிக்கை செய்தி அனுப்பினார். ஆனாலும் ச்ருங்கியின் சாபம் பலித்தது. பரீக்ஷித் புழு வடிவெடுத்து பழத்திற்குள் மறைந்திருந்த தகூகனால் கவ்வப்பட்டு உயிரிழந்தான்.

5. தேவயானி, கசன் பரஸ்பர சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-77

அங்கிராவின் பேரனும், தேவகுரு ப்ருஹஸ்பதியின் மகனுமான கசன் அசுரர்களின் குருவான சுக்ராசாரியாரிடம் சஞ்சீவினி வித்தையைப் பெறுவதற்காக வந்தான். சுக்ராசாரியாரிடம் சிஷ்யனாகி அவருக்கும், அவருடைய மகள் தேவயானிக்கும் தினமும் அவர்கள் விரும்பிய பணிவிடைகளைச் செய்தான். ஐநூறு ஆண்டுகள் இவ்வாறு குருவிற்கு சேவை புரிந்தான். அதன் பிறகே தானவர்களுக்கு இவ்விஷயம் தெரியவந்தது. அவர்கள் பலமுறை கசனைக் கொன்றுவிட்டபோதும், தேவயானியின் வேண்டுகோளை ஏற்று சஞ்சீவினி மந்திரத்தின் மூலம் சுக்ராசாரியார் அவனுக்கு உயிரளித்துவிட்டார். இதையறிந்த தானவர்கள் ஒருமுறை கசனை எரித்து அவன் உடலைச் சாம்பலாக்கி அதை மதுவில் கலந்து சுக்ராசாரியாருக்குப் பருகுவதற்கு அளித்துவிட்டனர்.

கசனிடம் மையல் கொண்டிருந்த தேவயானி இதனை அறியாமல் தந்தையிடம் வந்து கசன் இன்றித் தான் உயிர் வாழமாட்டேன் எனக் கூறினாள். சுக்ராசாரியார் கசனை அழைத்ததும் அவன் அவரது வயிற்றிலிருந்து பதிலளித்தான். தேவயானியின் துயரத்தைப் போக்குவதற்காக சுக்கிராசாரியார் தன் வயிற்றில் இருந்த கசனுக்கு சஞ்ஜீவினி வித்தையை உபதேசித்தார். அக்கணமே குருவின் வயிற்றைப் பிளந்து கொண்டு வெளியே உயிருடன் வந்த கசன் குரு தனக்கு உபதேசித்த சஞ்ஜீவினி மந்திரத்தைப் பிரயோகித்து அவருக்கு உயிரளித்தான்.

குருவிடமிருந்து சஞ்ஜீவினி வித்தையைக் கற்றுக் கொண்ட கசன் தான் வந்த காரியம் நிறைவேறியதால் தேவருலகம் செல்லத் தீர்மானித்தான். தேவயானி, தான் கசனை விரும்புவதைக் கூறித் தன்னை மணந்து கொள்ளுமாறு வேண்டினாள். கசனோ, குருவின் புதல்வியாகிய தேவயானியிடம், நீ என் மதிப்பிற்குரியவள்; இவ்வாறு கூறக்கூடாது. நானும் உன் தந்தையான சுக்ராசாரியாரின் வயிற்றில் இருந்திருக்கிறேன். எனவே, தர்மப்படி நீ எனது சகோதரியாவாய்” என்று பதில் அளித்து, தேவயானியை நிராகரித்து விட்டான்.

தேவயானி, தன்னை ஏற்க மறுத்த கசனிடம், “தாங்கள் என்னை மறுத்ததால், தாங்கள் கற்ற சஞ்ஜீவினி வித்தை சித்தியளிக்காது” என்று சாபமளித்துவிட்டாள். கசன் குருவின் புதல்வி என்பதால் தேவயானியை மறுத்ததாகப் பதிலளித்தான். தான் அவனிடம் சாபம் பெறத் தகுந்தவனல்ல என்றும் கூறினான். காமத்தின் வசப்பட்டுத் தன்னைச் சபித்துவிட்டதால், எந்த ரிஷியின் புத்திரனான பிராமணனும் உன்னை மணந்து கொள்ள மாட்டான் என்று கசனும் தேவயானிக்கு சாபமளித்துவிட்டான்.

6. சுக்ராசாரியார் யயாதிக்கு அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-83

வ்ருஷபர்வாவின் மகள் சர்மிஷ்டா. சுக்ராசாரியார் மகள் தேவயானி இருவருக்குள்ளும் ஆடை மாறிய காரணத்தால் விரோதம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. சர்மிஷ்டா தேவயானியைக் கிணற்றில் தள்ளிவிட்டு விட்டு விட்டு நகருக்குத் திரும்பி விடுகிறாள். தேவயானி யயாதி மன்னனால் கிணற்றிலிருந்து தூக்கிவிடப்படுகிறாள். அவள் யயாதியிடம் தன்னை மணந்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறாள். யயாதி சுக்ராசாரியாரின் மகளான அவளை துச்சமானவனான தான் மணக்கத் தகுந்தவனல்ல என்று அச்சத்துடன் மறுத்துவிடுகிறான்.

சர்மிஷ்டாவால் தேவயானி அவமதிக்கப்பட்டதை தூர்ணிகா என்னும் வளர்ப்புத்தாய் சுக்ராசாரியாரிடம் தெரிவிக்கிறாள். தன் மகள் அவமதிக்கப்பட்டதால் சுக்ராசாரியார் வ்ருஷபர்வாவின் நாட்டை விட்டு வெளியேறி விரும்புகிறார். ஆனால் வ்ருஷபர்வா ஆசாரியார் தன்னைத் துறப்பதை எண்ணிக் கலக்கமடைகிறான். சுக்ராசாரியார் தேவயானியை மகிழ்வித்தால் தான் வ்ருஷபர்வாவின் தேசத்திலேயே இருப்பதாக உறுதியளிக்கிறார். தேவயானி வ்ருஷபர்வாவிடம், “சர்மிஷ்டா ஆயிரம் தோழிகளுடன் தன் பணிப்பெண்ணாக வேண்டும்; என் தந்தை எனக்குத் திருமணம் செய்யும்போது அங்கும் எனக்கு சேவை புரிய வேண்டும்” என்ற நிபந்தனையைக் கூறுகிறாள்.

தன் தேசத்து மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணும் சர்மிஷ்டா, தேவயானிக்குப் பணிப்பெண்ணாகிறாள். மீண்டும் ஒருநாள் ஆயிரம் பணிப்பெண்களும், சர்மிஷ்டாவும் சூழ தேவயானி வனத்தில் சஞ்சரித்தாள். தெய்வானுகூலமாக யயாதி வேட்டையாட அங்கு வருகிறான். தேவயானி யயாதியைத் தன் கணவனாக வரிக்க விரும்பித் தந்தைக்குச் செய்தி அனுப்புகிறாள். சுக்ராசாரியார் யயாதியிடம் தன் மகளைப் பட்டத்து ராணியாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு ஆணையிடுகிறார். “தேவயானியுடன் வ்ருஷபர்வாவின் மகள் சர்மிஷ்டாவும் உன் அரண்மனைக்கு வருவாள். ஆனால் அவளை நீ தீண்டக்கூடாது” எனக் கட்டளையிடுகிறார். திருமணம் நடந்தது. தேவயானி, சர்மிஷ்டா இருவருமே யயாதியுடன் சென்றனர்.

தேவயானி யயாதியின் அந்தப்புரத்தில் இருந்தாள். சர்மிஷ்டா ஆயிரம் தோழியருடன் தனியாக ஒரு அசோகவனத்தில் மாளிகையில் தங்க வைக்கப்பட்டாள். தேவயானிக்கு முதல் புதல்வன் பிறந்தான். சர்மிஷ்டா தேவயானி அறியாமல் யயாதியின் மூலம் மகனைப் பெற விரும்புகிறாள். திருமண சமயத்தில் கொடுக்கப்படும் வாக்கு மீறப்படலாம் என்ற தர்மத்தை

எடுத்துரைக்கிறாள். யயாதியும் சர்மிஷ்டாவின் சொல்லை ஏற்றுக் கொண்டார். சர்மிஷ்டா கருவுற்று மகனைப் பெற்றாள். இவ்வாறு யயாதிக்கு தேவயானியிடம் இரு புதல்வர்களும், சர்மிஷ்டாவிடம் மூன்று புதல்வர்களும் தோன்றுகின்றனர்.

ஒரு நாள் தேவயானி தனியாக யயாதியுடன் காட்டிற்குச் சென்றாள். அங்கு யயாதியைப் போன்ற தோற்றத்துடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த சர்மிஷ்டாவின் மூன்று குழந்தைகளையும் கண்டாள். அவர்கள் யார் எனக் கேட்டாள். அவர்கள் யயாதி, சர்மிஷ்டாவின் புதல்வர்கள் என அறிந்து கொண்டாள். கோபத்துடன் அமுதவாறு தன் தந்தை சக்ராசாரியாரிடம் சென்று நடந்ததைக் கூறினாள். சர்மிஷ்டா மூன்று புதல்வர்கள் பெற்றதையும், தான் இரண்டு புதல்வர்கள் மட்டுமே அடைந்ததையும் தெரிவித்தாள். யயாதி தர்ம ஒழுங்கை மீறிவிட்டதாகக் குற்றம் சாட்டினாள்.

இதனால் தர்மம் அறிந்தும், அதனை மீறிய யயாதி வெல்ல முடியாத முதுமையை அடைவான் என்ற சாபத்தை சக்ராசாரியார் அளித்துவிட்டார். மன்னன், சர்மிஷ்டா தன்னிடம் ருது தானம் வேண்டியதால் அவளுக்குப் புதல்வர்களை அளித்ததாகவும், தன்னிடம் யார் எதைக் கேட்டாலும் அதைத் தருவது என்ற விரதம் மேற்கொண்டிருப்பதால் சர்மிஷ்டாவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியதாகவும் சக்ராசாரியாரிடம் கூறினார். அத்துடன் தேவயானி உடனான சுகமான வாழ்க்கையில் தான் இன்னும் திருப்தி அடையவில்லை என்றும் கூறினார். சக்ராசாரியார் தன் சாபத்தால் உடனே முதுமையடைந்த யயாதியின் முதுமையைப் பெற்றுக் கொண்டு தன் இளமையை யாராவது உனக்களித்தால் நீ மீண்டும் இளமையைப் பெறலாம் என்ற சாப விலக்கையும் அளித்தார்.

7. யயாதி தன் புதல்வர்களுக்கு அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-84

சக்ராசாரியாரின் சாபத்தால் முதுமையைப் பெற்ற மன்னன் யயாதி இளமையைப் பெற வேண்டித் தன் மூத்த மகன் யதுவிடம் தான் பெற்ற சாபத்தைப் பற்றித் தெரிவித்தார். தன் முதுமையை ஏற்றுக் கொண்டு இளமையைத் தனக்களிக்கக் கேட்டார். யது தன் இளமையைக் கொடுத்து முதுமையை ஏற்க விரும்பவில்லை. மன்னனின் வேண்டுகோளை மறுத்துவிடுகிறான். கோபம் கொண்ட யயாதி யதுவிற்கு உனக்குப் பிறக்கும் சந்தானம் ராஜ்யத்திற்கு உரிமை உடையவராக மாட்டார் என்ற சாபத்தை அளித்துவிட்டார்.

பின் யயாதி தன் புதல்வன் துர்வசுவிடம் இளமையை யாசித்தார். துர்வசுவும் மறுத்துவிட்டான். யயாதி அவனுக்கும் சாபமளித்துவிட்டார்.

“உன் சந்ததி நாசமாகிவிடும். இனக்கலப்பினருக்குச் சமமான ஆசாரமும், தர்மமும் உடையவர்களுக்கும், ப்ரதிலோப கலப்பினத்தி வருக்கும் பச்சை மாமிசம் தின்னும் சண்டாளர்களுக்குமே நீ மன்னனாவாய். குருபத்தினியை நாடுபவர், பறவை, பசுவைப் போன்ற, விலங்கைப் போன்ற நடத்தையைக் கொண்ட மிலேச்சர்களுக்கே நீ மன்னனாவாய்” என்ற சாபத்தை அளித்துவிட்டார்.

பின்னர் சர்மிஷ்டாவின் முதல் மகன் த்ருஹ்யுவிடம் தன் முதுமையை ஏற்குமாறு யயாதி வேண்டினார். அவனும் மறுத்துவிட்டான். அவனுக்கும் யயாதி சாபமளித்தார். “தேர்கள், குதிரைகள், யானைகள், ஆடுகள், காளைகள் பல்லக்கு கூட செல்ல முடியாத படகில் மட்டுமே செல்லக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கே நீ உன் வாரிசுகளோடு சென்றுவிடுவாய். அங்கு உன் வம்சத்தினர் ராஜா என்றழைக்கப்பட மாட்டார்கள். போஜர் என்றே அழைக்கப்படுவர்” எனச் சாபமளித்துவிட்டார்.

அடுத்து சர்மிஷ்டாவின் இரண்டாவது புதல்வன் அனுவிடம் தன் முதுமையை ஏற்று இளமையைத் தனக்களிக்க வேண்டினார். அனுவும் தந்தையின் வேண்டுகோளை மறுத்துவிட்டான். எனவே யயாதி, “நீ முதுமையை ஏற்பாய். உன் சந்தானம் பிறந்து வாலிபன் ஆனதும் இறந்துவிடுவான். நீ கிழவனைப்போல் அக்னி ஹோத்திரத்தை விட்டு விடுவாய்’ எனச் சாபமளித்துவிட்டார்.

இவ்வாறு யயாதியிடம் சாபம் பெற்ற யதுவிடமிருந்து யாதவர்களும் துர்வசுவிடமிருந்து யவனர்களும், த்ருஹ்யுவிடமிருந்து போஜர்களும், அனுவிடமிருந்து மிலேச்ச ஜாதியினரும் வம்சமாகத் தோன்றினர். புருவிடமிருந்தே யயாதியின் வம்சம் வளர்ந்தது. அது பெளரவ வம்சம் எனப் புகழ் பெற்றது.

8. பிரம்மா மகாபிஷ்ணுக்கு அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-96

இஷ்வாகு குலத்தின் புகழ் பெற்ற மன்னன் மகாபிஷன். அவர் ஆயிரம் அசுவமேதம், நூறு ராஜசூய யாகம் நடத்தி அதன் பலனாக சுவர்க்கம் சென்றார். ஒரு சமயம் பிரம்மாவின் சபையில் தேவர்களுடனும், ரிஷிகளுடனும் மகாபிஷனும் அமர்ந்திருந்தார். அச்சமயம் நதிகளின் தேவதை கங்கை அங்கே வந்தாள். அப்போது காற்று வேகமாக வீசியதால் அவளது மேலாடை பறந்துவிட்டது. சபையில் இருந்த அனைவரும் தலையைத் தாழ்த்திக் கொண்டனர். மகாபிஷன் மட்டும் கங்கையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

மகாபிஷனின் நாகரீகமற்ற நடத்தையைக் கண்ட பிரம்மா அவருக்குச்

சாபமளித்துவிட்டார். அவரிடம், “அறிவற்றவனே! நீ மனிதனாகப் பிறந்து பிறகு புண்ணியலோகம் திரும்புவாய். உன்னால் விரும்பப்பட்ட கங்கையும் பூவுலகில் உனக்கு எதிராக நடந்து கொள்வாள். கங்கையிடம் நீ கோபம் கொள்ளும்போது உன் சாபம் விலகும்” எனக் கூறினார். மகாபிஷணும் பிரம்மாவின் சாபத்தை ஏற்று ப்ரதீப மன்னரின் மகனாக ‘சாந்தனு’ என்ற பெயரில் பூமியில் பிறப்பெடுத்தார்.

9. வசிஷ்ட மகரிஷி வசுக்களுக்கு அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-96

ஒருநாள் மரங்களின் மறைவில் வசிஷ்ட மகரிஷி சந்தியோபாசனை செய்து கொண்டிருந்தார். அங்கு அவரை மீறி வசுக்கள் சென்றனர். அதனால் கோபம் கொண்ட வசிஷ்டர் அவர்களைப் பூமியில் மனிதராகப் பிறக்கும்படி சாபமளித்துவிட்டார். வசுக்கள் மானிடப் பெண்ணின் வயிற்றில் பிறப்பதை விரும்பவில்லை. அவர்கள் சுவர்க்கத்திலிருந்து கீழே விழுந்து கொண்டிருந்தபோது, கங்கையைச் சந்தித்தனர். கங்கையிடம் புவியில் மனிதனின் மனைவியாகி எங்களைப் புதல்வர்களாகப் பெற வேண்டும் என வேண்டினர். அவ்வாறே சாந்தனு மன்னனின் மனைவியாகிய கங்கை சாந்தனு மூலம் தனக்குப் பிறந்த வசுக்களாகிய குழந்தைகளை நீரில் வீசி எறிந்தாள். வசுக்களும் சாபத்திலிருந்து விடுபட்டனர்.

10. மாண்டவ்ய மகரிஷி தர்மராஜனுக்கு அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-107

முற்காலத்தில் மாண்டவ்யர் என்ற தர்மமறிந்த தபஸ்வியான ரிஷி இருந்தார். அவர் தன் ஆசிரமத்தில் ஒரு மரத்தின் கீழ், கைகளை உயரத் தூக்கியபடி தவத்தில் இருந்தார். ஒருநாள் சில கொள்ளையர்கள் தாங்கள் திருடிய பொருட்களுடன் அந்தப் பக்கம் வந்தனர். அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து படை வீரர்களும் வந்தனர். திருடர்கள் திருடிய பொருட்களை ஆசிரமத்தருகில் போட்டு விட்டு மறைந்து கொண்டனர். படைவீரர்கள் மௌன விரதத்திலிருந்த முனிவரிடம் திருடர்களைப் பற்றிக் கேட்டனர். மௌன விரததாரியான முனிவர் பதிலளிக்கவில்லை. தாங்களாகவே திருடர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்த படைவீரர்கள் திருடர்களோடு முனிவரையும் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு மன்னனிடம் சென்றனர். மன்னன் அனைவரையும் கழுவில் ஏற்றக் கட்டளையிட்டான். மாண்டவ்யர் சூலத்தில் ஏற்றப்பட்டபோதும் மரணமடையவில்லை. இரவில் பறவை உருவில் அவரிடம் வந்த ரிஷிகள் அவரைக் கண்டு வருந்தினர். அவரிடம் இத்தகைய துன்பத்தை அனுபவிக்கும்படியான எந்த பாவத்தைச் செய்தீர்கள்?” எனக் கேட்டனர். முனிவர் யாரும் எனக்குக் குற்றம் இழைக்கவில்லை என்று பதிலளித்தார்.

இதற்கிடையில் காவலர்கள் செயலை அறிந்த மன்னன் முனிவரைக் கழுவில் இருந்து இறக்கி அவரிடம் மன்னிப்பு வேண்டினான். முனிவரின் உடலில் இருந்த சூலத்தின் மூலபாகமான அணி மாண்டவ்யரின் உடலில் இருந்து இழுத்தும் வெளியே வரவில்லை. அதனால் அவர் அணி மாண்டவ்யர் எனப் பெயர் பெற்றார்.

முனிவர் ஒருநாள் தர்மராஜனின் மாளிகைக்குச் சென்று அவரிடம், “நான் சூலத்தில் ஏற்றப்படும்படியான என்ன பாவம் செய்தேன்” என்று கேட்டார். சிறுவயதில் பட்டாம்பூச்சியின் வால் பகுதியில் முள்ளால் தைத்த பாவத்தால் இந்தப் பலன் கிட்டியது எனத் தர்மராஜன் பதிலளித்தார். “தர்மசாஸ்திரம் 12 வயது வரை எது செய்தாலும் அது அதர்மமாகாது எனக் கூறுகிறது. அதுவரை ஒரு பாலகனுக்கு தர்மசாஸ்திர ஞானம் இருக்காது. சிறிய குற்றத்திற்கு எனக்குப் பெரிய தண்டனை அளித்துவிட்டாய். இனிமேல் பதினான்கு வயது வரை செய்யப்படும் எதற்கும் பாவம் கிடையாது என்ற ஒழுங்கை நான் ஏற்படுத்துகிறேன். பிராமண வதம் என்ற பயங்கரமான குற்றத்தைச் செய்ததற்காக நீ சூத்திர மனிதனாகப் பிறப்பாய்” என அணி மாண்டவ்யர் தர்மராஜனுக்குச் சாபமளித்துவிட்டார்.

அணி மாண்டவ்யரின் சாபத்தாலேயே தர்மராஜன் ‘விதுரர்’ உருவில் சூத்திரனாகப் பிறவி எடுத்தார்.

11. இந்தம மகரிஷி பாண்டு மன்னனுக்கு அளித்த சாபம் ஆதி பருவம் அத்-117

ஒரு சமயம் பாண்டு மன்னர் காட்டில் சுஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு மான் தன் பெண் மானோடு இணைந்திருப்பதைப் பார்த்தார். இந்தமன் என்ற பெயருள்ள ரிஷியே மானுருவில் மனைவியோடு மகிழ்ந்திருந்தார். பாண்டு தன் பாணங்களால் மான்களை அடித்தான். தான் மனைவியோடு மகிழ்ந்திருந்த சமயம் பாண்டு தன் மீது அம்பெய்ததால் இந்தம மகரிஷி மிகுந்த வருத்தம் கொண்டார். நிரபராதியான தன்னை, மனித உருவில் மனைவியோடு சேர வெட்கப்பட்டு, மானுருவில் மகிழ்ந்திருந்தபோது கொன்றதால், நீயும் உன் மனைவியோடு மகிழ்ந்திருக்கும்போது மரணமடைவாய் எனச் சாபமளித்துவிட்டார். இந்தம மகரிஷியின் சாபத்தினாலேயே மாத்திரியின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு இணைந்த சமயத்தில் பாண்டு மரணமடைகிறார்.

12. கல்மாஷு பாதனுக்கு சக்தி முனிவர் அளித்த சாபம் ஆதி பருவம் அத்-175

இஷ்வாகு வம்சத்தில் ‘கல்மாஷுபாதன்’ என்ற புகழ் பெற்ற மன்னர்

இருந்தார். அவர் ஒருமுறை வேட்டையாட வனம் சென்றார். வேட்டையாடிக் களைத்த கல்மாஷபாதன் ஒற்றையடிப் பாதையில் வந்து கொண்டிருந்தார். எதிரே வசிஷ்டரின் மகன் சக்திமுனிவர் வந்தார். மன்னன் முனிவரைப் பாதையில் இருந்து வழிவிடக் கூறினார். சக்தி முனிவரோ, ‘பிராமணருக்கு வழிவிடுவதே தர்மம் ஆகும்’ என மன்னனே தனக்கு வழிவிட வேண்டும் எனத் தெரிவித்தார். இருவரும் வழிக்காக விவாதம் செய்தனர். தர்ம மார்க்கத்திலிருந்த ரிஷியும் கௌரவம் பார்த்து மன்னனும் வழியிலிருந்து விலகவில்லை. கோபம் கொண்ட மன்னன் சக்தி முனிவரைச் சாட்டையில் அடித்துவிட்டான். அடிக்கப்பட்ட சக்தி, “நீச மன்னனே! நீ ஒரு தவசி பிராமணனை அரக்கனைப்போல் அடிப்பதாய் இன்று முதல் மனிதனைத் தின்னும் அரக்கனாகி விடுவாய்” என்று சாபமளித்துவிட்டார்.

கல்மாஷ மன்னனை யஜமானன் ஆக்கிக் கொள்வதில் வசிஷ்ட மகரிஷிக்கும் விசுவாமித்திரருக்கும் இடையே பகை இருந்தது. எனவே கல்மாஷ பாதரிடம் வந்த விசுவாமித்திரர் சக்தி முனிவர் அளித்த சாபத்தைப் பயன்படுத்தித் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு இருவரையும் ஏமாற்றிவிட்டார். சக்தி முனிவர் சாபமளித்ததும் கல்மாஷ பாதர் முனிவரிடம் சரணடைய வந்தார். அதற்குள் விசுவாமித்திரர் கிங்கரன் என்னும் அரக்கனான கல்மாஷபாதனின் உடலில் பிரவேசிக்க ஆணையிட்டார். சக்தியின் சாபப் பலனால், மன்னரின் உடலில் புகுந்த அரக்க ஆவேசத்தால் மன்னனுக்கு எந்த விஷயமும் நினைவில் இல்லை.

13. கல்மாஷ பாதனுக்கு பிராமணன் அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-175

ஒரு நாள் பசியால் வருந்திய ஒரு பிராமணன் கல்மாஷ பாத மன்னன் காட்டிற்குள் செல்லும்போது, தனக்கு மாமிச உணவளிக்கக் கேட்டான். மன்னன் பிராமணனிடம் சிறிது காத்திருக்குமாறும், காட்டிலிருந்து வந்ததும் அவனுக்கு உணவளிப்பதாகவும் கூறிச் சென்றான். பின்னர் அதை மறந்துவிட்டான். நாடு திரும்பியபின் நள்ளிரவில் பிராமணன் உணவு கேட்டது நினைவுக்கு வந்தது. சமையல்காரனை அழைத்துக் காட்டில் காத்திருந்த பிராமணனுக்கு அவன் விரும்பிய உணவை அளித்து திருப்திப்படுத்துமாறு கட்டளையிட்டான். சமையல்காரன் பிராமணன் விரும்பிய மாமிச உணவைத் தேடி அது கிடைக்காததால் மீண்டும் மன்னனிடமே வந்து அதனைத் தெரிவித்தான். அரக்க ஆவேசம் கொண்டிருந்த மன்னன் சமையல்காரனிடம் பிராமணனுக்கு மனித மாமிசத்தையே உண்ணக் கொடு என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறினான்.

சமையல்காரனும் கொலைக்களத்திற்குச் சென்று, மனித மாமிசம் பெற்று வந்து அதனைப் பக்குவம் செய்து அன்னத்துடன் உணவுக்காகக் காத்திருந்த பிராமணனுக்கு அளித்தான். தன் தவத்தின் வலிமையால் அது உண்ணத் தக்கதல்ல என்பதை பிராமணன் அறிந்து கொண்டான். “நீசனான மன்னன் உண்ணத்தகாத மாமிசத்தை எனக்களித்ததால் அவன் நாக்கு மனித மாமிசம் உண்ணப் பேராவல் கொள்ளட்டும். இவன் மனித மாமிசத்தில் பற்றுக் கொண்டு எல்லாப் பிராணிகளின் கோபத்திற்கும் பாத்திரமாகிப் புவியில் சஞ்சரிக்கட்டும்” என இருமுறை சாபமளித்துவிட்டான்.

சக்தி முனிவர், மற்றும் பிராமணன் அளித்த சாபத்தால் தன் விவேகம் முற்றிலுமாக அழியப் பெற்ற கல்மாஷபாதன் ஒரு நாள் சக்தி முனிவரைச் சந்தித்தபோது, “நீ தகுதியற்ற சாபத்தை அளித்துவிட்டதால் உன்னிலிருந்தே மனிதனை உண்ணத் தொடங்கப் போகிறேன்” என்று கூறி, சக்தியைச் சாப்பிட்டு விட்டான். சக்தி உண்ணப்பட்டதை அறிந்த விசுவாமித்திரர் கல்மாஷபாதன் உடலில் இருந்த அரக்கனை மேலும் மேலும் தூண்டவே அரக்கன் வசிஷ்டரின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் கொன்று தின்றுவிட்டான்.

14. கல்மாஷ பாதருக்குப் பிராமணப் பெண் அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-181

கல்மாஷ பாத மன்னன் தன் உடலில் பிரவேசித்த கிங்கரன் என்ற அரக்கனின் ஆளுமையால் வசிஷ்ட முனிவரின் நூறு புதல்வர்களையும் தின்றுவிட்டார். ஒரு நாள் கானகத்தில் சுற்றித்திரிந்த கல்மாஷ பாதருக்கு உணவு கிடைக்கவில்லை. உணவிற்காக அலைந்தபோது அங்கே வனத்தில் ஒரு பிராமணனும் அவன் மனைவியான பிராமணியும் வம்ச விருத்திற்காக சேர வந்திருந்தைக் கண்டார். அவர்கள் விருப்பம் நிறைவேறும் முன்பே பிராமணனைக் கல்மாஷபாதர் பிடித்துத் தின்றுவிட்டார்.

அச்சமயம், பிராமணி மன்னனிடம், “நான் குழந்தையை விரும்பிக் கணவனிடம் வந்தேன். என் விருப்பம் நிறைவேறும் முன்பே, என் கணவனை விட்டு விட நான் அழுது வேண்டியபோதும் இரக்கமின்றி அவரைக் கொன்றுவிட்டீர்கள். நீச மன்னனே நீயும் ருதுகாலத்தில் உன் மனைவியோடு சேரும் அக்கணமே உயிரிழப்பாய். எந்த முனிவரின் புதல்வர்களை நீ அழித்துவிட்டாயோ, அந்த வசிஷ்ட மகரிஷியின் மூலமே உன் மனைவி புதல்வனைப் பெறுவாள். அவனே உன் வம்சத்தை விருத்தி செய்வான்” என்று சாபமளித்து அக்னிப்பிரவேசம் செய்துவிட்டான்.

12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சாபத்திலிருந்து விடுபட்ட மன்னர் தன் மனைவி மதயந்தியிடம் சென்றபோது, சாபத்தை நினைவுபடுத்தி அவள்

தன் கணவனைத் தடுத்துவிட்டாள். அதனால் மன்னர் வசிஷ்டர் மூலம் புதல்வனைப் பெற்றுக் கொள்ள மனைவிக்கு அனுமதி தந்துவிட்டார்.

15. வர்காவிற்கு பிராமணர் அளித்த சாபம்

ஆதி பருவம் அத்-215

அர்ஜுனன் நியமம் மீறியதால் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்டபோது, தெற்கு சமுத்திரக் கரையில் இருந்த தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தார். அங்கு அகஸ்திய தீர்த்தம், செளபத்ர தீர்த்தம், பௌலோம தீர்த்தம், காரந்தம தீர்த்தம், பரத்வாஜ தீர்த்தம் என்று ஐந்து தீர்த்தங்கள் முனிவர்களால் விலக்கப்பட்டதைக் கண்டார். அவை விலக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தை அங்கிருந்த தவசிகளிடம் கேட்டார். அவர்கள் அந்த தீர்த்தங்களில் முதலைகள் இருப்பதால் அவை தங்களால் துறக்கப்பட்டன என்று தெரிவித்தனர்.

அர்ஜுனன் முனிவர்கள் தடுத்ததைப் பொருட்படுத்தாமல் செளபத்ர தீர்த்தத்தில் இறங்கி நீராட முற்பட்டார். உடனே நீரில் வாழ்ந்த ஒரு முதலை அவருடைய ஒரு காலைப் பிடித்துக் கொண்டது. பலசாலியான அர்ஜுனன் அந்த முதலையை இழுத்துக் கொண்டே வெளியே வந்தார். வெளியில் இழுத்து வரப்பட்ட அந்த முதலை அணிகலன்கள் அணிந்த ஒரு பெண்ணாக உருமாறியது.

அதைக் கண்டு வியந்த அர்ஜுனன் அப்பெண்ணிடம் அவள் முதலையானதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். அப்பெண் அர்ஜுனனுக்குப் பதிலளித்தார்; “மகானுபாவா! நான் அப்சரஸ்வர்கா. குபேரனின் காதலி. எனக்கு சௌரபேய், ஸமீசி, புத்புதா, லதா என்ற நான்கு பணிப் பெண்கள் உண்டு. நாங்கள் ஐவரும் குபேரனிடம் சென்று கொண்டிருந்தபோது வழியில் தனியாக வேதபாடம் செய்து கொண்டிருந்த பிராமணருக்கு இடையூறு செய்து அவரிடம் ஆடிப்பாடிச் சிரிக்கலானோம். அவர் சிறிதும் மனம் கலங்கவில்லை. எங்களுடைய அத்துமீறிய செயலால் கோபம் கொண்ட அவர் பல ஆண்டுகள் நீரில் முதலைகளாகக் கிடக்கும்படிச் சாபமளித்து விட்டார். நாங்கள் அவரைச் சரணடைந்து மன்னிக் வேண்டினோம். அவர் நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உங்களை நீரில் இருந்து இழுத்து வரும் புருஷனால் மறுபடியும் உங்கள் திவ்யரூபத்தைப் பெறுவீர்கள்” எனக் கூறினார். அவ்வாறே நடந்தது” என்றாள். வர்கா கூறியவாறு வர்காவின் தோழிகளையும் சாபத்திலிருந்து அர்ஜுனன் விடுவித்தார்.

16. மைத்ரேய மகரிஷி துரியோதனனுக்கு அளித்த சாபம்

வனபருவம் அத்-10

சூதில் தோல்வியடைந்து வனம் சென்ற பாண்டவர்களைப் பின்

தொடர்ந்து சென்று கொன்றுவிடலாம் என்று கர்ணன் கூறும் ஆலோசனையை துரியோதனன், துச்சாதனன், சகுனி அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். அவர்கள் பாண்டவர்களை வதைக்க விரும்பித் தனித்தனி தேரிலேறி ஒன்றாக நகரத்திலிருந்து செல்ல ஆயத்தம் செய்தனர். தன் திவ்யதிருஷ்டியால் இதனையறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்வைபாயன வியாசர் அவர்கள் முன் தோன்றி அவர்களைத் தடுத்தார். அவர்களைத் தடுக்குமாறு திருதராஷ்டிரனிடம் கூறினார். தன் புத்திர பாசத்தினால் அவ்வாறு செய்ய இயலாததைத் திருதராஷ்டிரர் வியாசருக்குத் தெரிவித்தார். துரியோதனனுக்கு வியாசரே அறிவுரை கூறுமாறு திருதராஷ்டிரர் வேண்டினார். அப்போது பஞ்சபாண்டவர்களைச் சந்தித்துவிட்டு மைத்ரேய மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் வந்தார்.

மைத்ரேய மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம், “மன்னா! உன்னிடம் எனக்கு எப்போதும் அன்பு உண்டு. நீயும், பீஷ்மரும் இருக்கும்போது எவ்வாறு இந்த விரோதம் நிகழ்ந்தது” என்று கேட்டார். பின்பு மைத்ரேயர் துரியோதனனிடம் பேசலானார். “துரியோதனா! நீ பேசுவதில் சிறந்தவன்; நான் கூறுவதைக் கேள். நீ பாண்டவர்களுக்குத் துரோகம் செய்யாதே. நீ உனக்கும், குருகுலத்திற்கும், பாண்டவர்களுக்கும் நன்மையைச் செய். பாண்டவர் பராக்கிரமம் கொண்டவர்கள்; வீரர்கள்.

ஹிடம்பன், கிரமீர் போன்ற அரக்கர்களைக் கொன்றவர்கள். இவர்களைக் கொன்ற பீமன் ஐராசந்தனையும் வதம் செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவரின் சம்பந்தி; துருபதன் புதல்வர்கள் பாண்டவர்களின் மைத்துனர்கள். அவர்களைப் போரில் யார் எதிர்க்க முடியும்? இத்தகைய பாண்டவர்களோடு நீ அமைதியாகச் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். கோபம் இன்றி என் பேச்சைக் கேள்” என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே துரியோதனன் சிரித்தவாறு யானைத் துதிகையைப் போன்ற தன் தொடைகளைக் கையால் தட்டினான். பூமியைத் தன் காலால் கீறினான். மைத்ரேயருக்கு எந்த பதிலும் அளிக்கவில்லை. அவன் தன்னை அவமதிப்பதைக் கண்டு மைத்ரேய மகரிஷி கோபம் கொண்டார்.

கண் சிவந்த மைத்ரேயர் கையால் நீரை எடுத்து ஆசமனம் செய்து, துரியோதனனுக்கு சாபமளித்தார். “துரியோதனா! நீ என் பேச்சை அவமதிப்பு செய்கிறாய். அதனைக் கேட்கவும் விரும்பவில்லை. ஆகவே, நீ இந்த கர்வத்தின் பலனை அடைவாயாக. உன்னுடைய துரோகத்தால் மிகப் பெரிய போர் மூளும். அப்போரில் பீமன் தன் கதையால் அடித்து உன் தொடையைப் பிளக்கப் போகிறார்” என்ற சாபத்தை அளித்துவிட்டார்.

17. ஊர்வசி அர்ஜுனனுக்கு அளித்த சாபம்

வன பருவம் அத்-46

வனம் சென்ற பிறகு இந்திர உலகத்தில் ஐந்து ஆண்டுக் காலம் கழித்த அர்ஜுனன் அக்காலத்தில் தேவர்களின் அஸ்திரக் கல்வி அனைத்தையும் பெற்றார். இந்திரன் கூறியவாறு சித்திரசேனன் என்ற கந்தர்வனிடத்தில் கீதம், வாத்யம், கிருதிகளின் கல்வியையும் கற்றுத் தேர்ந்தார். ஒரு சமயம் இந்திர சபையில் அர்ஜுனன் ஊர்வசியை ஆர்வத்துடன் பார்ப்பதையறிந்த இந்திரன் சித்திரசேனன் மூலம் ஊர்வசியை அர்ஜுனனின் சேவைக்குச் செல்லக் கட்டளையிட்டார். அர்ஜுனன் ஸ்திரீ சங்கத்திலும் கெட்டிக்காரராக வேண்டும் என இந்திரன் நினைத்தார்.

இந்திரனுடைய கட்டளையை சித்திரசேனன் ஊர்வசியிடம் தெரிவித்தார். அர்ஜுனனின் அழகிய தோற்றத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்த ஊர்வசி தன்னை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு சிறிது சுராபானத்தையும் பருகி, காமத்துடன் அர்ஜுனன் மாளிகையை அடைந்தாள். இரவு நேரத்தில் அவள் வருகையைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஐயம் கொண்டார். ஊர்வசியின் முன் சென்ற அவர் அவள் தோற்றத்தைக் கண்டு கண்களை மூடிக் கொண்டார். அவள் பாதங்களைப் பணிந்து அவளுக்குக் குருவுக்கு உரிய மரியாதையை அளித்தார். அவளிடம், “நான் உன்னுடைய சரணங்களில் தலை வைத்து வணங்குகிறேன். உன்னுடைய கட்டளையை நான் நிறைவேற்றுவேன்” என்றார்.

அர்ஜுனனுடைய சொற்களைக் கேட்டு ஊர்வசி நினைவற்றது போல் ஆனாள். தான் வந்த உத்தேசத்தைக் கூறினாள். “இந்திர சபையில் அப்சரஸ்களுடன் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தபோது, நீ என்னைக் கண் இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய். இந்திரன் அர்ஜுனனுக்கு சேவை செய் என்ற கட்டளையை ஏற்று இங்கு வந்துள்ளேன் என்றாள். நானும் நீண்ட காலமாக உன்னிடம் விருப்பம் வைத்துள்ளேன். நான் காமதேவனுக்கு வசமாகியுள்ளேன். என் விருப்பத்தை நினைவேற்று” என்று கூறினாள்.

இவ்வாறு ஊர்வசி பேசியதைக் கேட்ட அர்ஜுனன் வெட்கம் கொண்டார். கைகளால் காதுகளை மூடிக் கொண்டார். அவளிடம், “நீ கூறியவை எனக்குத் துயரமளிக்கும் விஷயங்களாகும். நீ எனக்குக் குருபத்தினியைப் போன்றவள். நான் சபையில் உன்னைக் கண்ணிமைக்காமல் பார்த்ததற்கான காரணம் உள்ளது. நீ குருவம்சத்தின் தாயாவாய் என்ற பூஜ்ய பாவத்துடனேயே நான் உன்னைக் கண்டேன். வேறு விதமாக அல்ல. நீ என்னுடைய வம்சத்தை விருத்தி செய்தவள். நீ எனக்கு குந்தி, மாத்ரி மற்றும் சசிதேவியைப் போலத் தாய் ஸ்தானத்தில் உள்ளவள். பூஜிக்கத் தகுந்தவள். நீ என்னை மகனுக்குச்

சமமாகக் கருத வேண்டும்” என்று பதிலளித்தார்.

அர்ஜுனனால் நிராகரிக்கப்பட்ட ஊர்வசி கோபமடைந்தாள். இந்திரன் சொற்படியே தான் அவனிடம் வந்ததைத் தெரிவித்தாள். என்னை மதிக்காததால் நீ பெண்களிடையே நடனக்காரனாக, அலியாக வாழ நேரும் எனச் சாபமளித்துத் திரும்பினாள். இவ்விஷயத்தை அர்ஜுனன் சித்திரசேனனிடம் தெரிவித்தார். நிகழ்ந்தவற்றை சித்திரசேனன் மூலம் அறிந்து கொண்ட இந்திரன் தன் மகனான அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். “உன்னுடைய புலனடக்கத்தால் நீ ரிஷிகளையும் வென்றுவிட்டாய். உன்னை மகனாகப் பெற்ற குந்தி பாக்கியசாலி. ஊர்வசி உனக்களித்த சாபம் உனக்குப் பயனளிக்கும். பூமியில் அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் வாழும்போது இச்சாபத்தை நீ நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் போகிறாய். ஓராண்டுக் காலம் நடனக் கலைஞரின் வேஷத்தோடு அலியைப்போல வாழ்ந்து பின் உன் ஆண்மையைப் பெற்றுவிடுவாய்” என்றார்.

இவ்வாறு ஊர்வசி அளித்த சாபமே அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் விராட தேசத்தில் அர்ஜுனன் பிரஹன்னளாவாக வாழ உதவியது. சாபமே வரமாக மாறியது.

18. கார்க்கோடக நாகம் நாரதரிடம் பெற்ற சாபம்

வனபருவம் அத்-66

நளன் தமயந்தியைத் தனியாக விட்டு விட்டுக் காட்டுக்குள் சென்றபோது காட்டுத்தீ எரிவதைக் கண்டார். எரியும் தீயின் இடையில் இருந்து, “நளமகாராஜா! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்ற குரல் கேட்டது. மீண்டும், மீண்டும் அந்தக்குரல் கேட்டது. அதைக் கேட்ட நளன் அபயம் அளித்து அந்தத் தீயினுள் பிரவேசித்தார். அங்கே ஒரு நாகம் குண்டலம்போல் அசைய இயலாமல் படுத்திருப்பதைக் கண்டார். அந்த நாகம் நளனிடம், “நான் கார்க்கோடகன் என்னும் நாகம். நான் பிரம்மரிஷியான நாரதரை ஏமாற்றியதால் அவர் என்னைத் தாவரத்தைப்போல ஒரே இடத்தில் அசைவின்றிக் கிடக்குமாறு சபித்துவிட்டார். நள மன்னன் உன்னை வேறு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும்போது நீ சாப விமோசனம் அடைவாய்” என்று தன்னைப் பற்றியும் தான் பெற்ற சாபத்தை பற்றியும் கூறியது. நளனால் காப்பாற்றப்பட்டது. அதனால் நளனுக்கு விலங்குகளாலும், விஷ ஜந்துக்களாலும் எந்தத் துன்பமும் நேராது என்ற வரத்தையும் அளித்தது.

19. பரத்வாஜ முனிவர் ரைப்பிய முனிவருக்கு அளித்த சாபம்

வனபருவம் அத்-137

பரத்வாஜ முனிவரின் மகன் யவக்ரீதன் வேதக் கல்வியை முறைப்படி

குருவிடம் கற்கவில்லை. இந்திரனை நோக்கிக் கடும் தவம் புரிந்து வேத ஞானத்தைப் பெற்றான். இதனால் கர்வம் கொண்டு சுற்றித் திரிந்தான். வேதக் கல்வியில் சிறந்து விளங்கிய ரைப்பியரின் ஆசிரமத்தருகில் நீ செல்லாதே என்று பரத்வாஜர் அவனுக்கு எச்சரித்திருந்தார். ஆனாலும் பயமின்றி இருந்த யவக்ரீதன் ரைப்பிய முனிவரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்று அவருடைய மருமகளைத் தனிமையில் அழைத்துச் சென்று பயன்படுத்திக் கொண்டான். அதனால் அவள் அழலானாள். மருமகளின் கண்ணீருக்கு யவக்ரீதனின் பாவச் செயலே காரணம் என்பதை அறிந்த ரைப்பியர் தன் ஐடையிலிருந்த இரு முடிகளைப் பிடுங்கி அக்னியில் இட்டார். அவை மருமகளைப் போன்ற பெண்ணாகவும் ஒரு அரக்கனாகவும் மாறின. அப்பெண் யவக்ரீதனை மோகத்தில் ஆழ்த்தியபோது, அரக்கன் யவக்ரீதனைச் சூலத்தால் குத்திக் கொல்லுவதற்காகத் துரத்தினான்.

அரக்கன் தன்னைக் கொல்ல வருவதைக் கண்ட யவக்ரீதன் ஒரு குளத்தை நோக்கி ஓட, குளத்தின் நீர் வற்றியது. அவன் நதிகளிடம் அடைக்கலமடைய நினைத்துச் சென்றான். நதிகளின் நீரும் வற்றிவிட்டது. அரக்கனிடமிருந்து தப்ப வழியின்றித் தன் தந்தையின் அக்னி சாலைக்குள் யவக்ரீதன் நுழைய முற்பட்டான். அக்னிசாலையில் காவலனான பார்வையற்ற சூத்திரன் அவனைப் பலமாகப் பிடித்துவிட்டான். அரக்கன் அச்சமயம் யவக்ரீதனைச் சூலத்தால் குத்திக் கொன்றான்.

ஆஸ்ரமத்திற்குத் திரும்பி அக்னிசாலைக்கு வந்த பரத்வாஜர் யவக்ரீதன் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டு காவலன் மூலம் நடந்தவற்றை அறிந்தார். மிகுந்த கோபம் கொண்டார். தன் ஒரே மகன் இறந்ததால் தானும் உயிர் துறக்க முடிவு செய்தார். தான் மகனை இழந்து சோகத்தால் உயிரைத் துறப்பதுபோல ரைப்பியரின் மூத்த மகன் குற்றமற்ற தன் தந்தையை வதம் செய்துவிடுவான் என்ற சாபத்தை அளித்தார். பிறகு தானும் எரியும் தீயினுள் பிரவேசித்துவிட்டார்.

20. காங்கை அம்பைக்கு அளித்த சாபம்

உத்தியோக பருவம் அத்-186

காசிராஜன் மகள் அம்பா. சால்வனை வரித்தவள். பீஷ்மரால் விசித்திர வீரியனுக்காக சுயம்வரத்தில் அபகரிக்கப்பட்டுவிடுகிறாள். அவள் சால்வனை விரும்புவதை அறிந்து பீஷ்மர் சால்வ மன்னனிடம் அம்பாவை அனுப்பி வைக்கிறார். பீஷ்மரால் அபகரிக்கப்பட்டவள் என்பதால் சால்வன் அவளை ஏற்க மறுக்கிறான். அவள் மீண்டும் பீஷ்மரிடமே வருகிறாள். அவர் அவளை நிராகரித்து விடுகிறார். வாழ்க்கையை இழந்த அம்பா ரிஷிகளிடம் சென்று சரணடைகிறாள். பரசுராமர் அவள் துயர் தீர்க்க முன் வருகிறார். அம்பாவை

ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு பீஷ்மரிடம் கூறுகிறார். மறுத்த பீஷ்மரோடு பரசுராமர் 13 நாட்கள் போர் செய்தும் பீஷ்மரை வெல்லவோ, கொல்லவோ முடியவில்லை. பீஷ்மரையே சரணடையுமாறு பரசுராமர் அம்பாவிடம் கூறுகிறார்.

ஆனால் அம்பா தவம் மேற்கொண்டாள். ஆசிரமங்களில் இருந்து மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட தவத்தை மேற்கொண்டாள். புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அனைத்திலும் கடும் விரதங்களுடன் நீராடி வந்தாள். அப்போது கங்கை அம்பாவின் முன் தோன்றி அம்பாவின் கடும் தவத்திற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்காகவே தான் கடும் தவம் மேற்கொண்டதாக அம்பா பதிலிறுத்தாள். கங்கை தன் மகன் பீஷ்மரைக் கொல்ல அவள் முயற்சிப்பதை அறிந்து கோபம் கொண்டார்.

அவளிடம், “நீ தவறான வழியில் செல்கிறாய். நீ பீஷ்மருடைய அழிவிற்காக முயற்சி செய்கிறாய். உன் விருப்பம் ஒருபோதும் நிறைவேறாது, நீ விரதமிருந்து சரீரத்தைத் துறப்பாய் என்றால் நீ கோணலான நதியாக நேரிடும். மழைக்காலத்திலேயே உன்னில் நீர் இருக்கும், உன் நீர் தீர்த்தமாகாது. உன்னுள் நீர் பெருகும் மழைக்காலத்தில் முதலைகள் வசிக்கும். மக்களுக்கு அச்சம் தரும் நதியாவாய். மக்கள் உன்னை விரும்பி உன்னிடம் வரமாட்டார்கள்” என்ற சாபத்தை அளித்துவிட்டார். கங்கை அளித்த சாபத்தின்படியே வத்ச தேசத்தில் அம்பா என்னும் நதி உண்டானது. மழைக்காலத்தில் மட்டுமே நீர் நிரம்பி இருந்த அந்நதியில் முதலைகள் வசித்தன. கோணலாக ஓடிய அந்நதியினை மக்கள் புறக்கணித்தார்கள். தவத்தின் சக்தியால் அம்பா வத்ச தேசத்திலேயே ஒரு பெண்ணாகவும் பிறந்தாள்.

21. யக்ஷன் ஸ்தூணா கர்ணனுக்குக் குபேரன் அளித்த சாபம்

உத்தியோக பருவம் அத்-192

அம்பா தன்னுடைய மூன்றாவது பிறவியில் துருபத மன்னனுக்குப் பெண்ணாகப் பிறந்தாள். ஆனால் ஆண் என்றே அறிவிக்கப்பட்டு ஆணைப் போலவே வளர்க்கப்பட்டாள். சிகண்டி எனப் பெயரிடப்பட்டாள். போர்க்கலையையும் கற்றுத் தேர்ந்தாள். துருபதன் தன் மகனாக அறிவிக்கப்பட்ட சிகண்டிக்கு ஹிரண்யவர்மாவின் பெண்ணைத் திருமணம் செய்வித்தார். ஆனால் தான் மணந்து கொண்டது ஒரு ஆண் அல்ல; பெண் என்பதை அவள் தன் தந்தை ஹிரண்யவர்மனிடம் தெரிவித்தாள். பெரும் வீரரான ஹிரண்யவர்மா தன்னை ஏமாற்றிய துருபதன் மீது போரை அறிவித்தார். துருபதன் மிகுந்த பயம் கொண்டார். ஹிரண்யவர்மாவுடனான போரை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்று சிந்தித்து தேவ ஆராதனையில் ஈடுபட்டார்.

தன்னால் தன் பெற்றோர் படும் துன்பத்தை அறிந்த சிகண்டி தான் உயிர் துறக்கத் தீர்மானித்தான். கானகம் நோக்கிச் சென்றான். செழிப்பான அந்தக்காடு ஸ்தூணா கர்ணன் என்ற யக்ஷனால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அந்த வனத்திற்குள் அவனுடைய பெரிய மாளிகை இருந்தது. அந்த மாளிகையைக் கண்ட சிகண்டினி அதற்குள் சென்று உபவாசம் மேற்கொண்டு உயிர்விட முனைந்தான். அவளுடைய துயரத்தைக் கண்டு ஸ்தூணா கர்ணன் மனம் இரங்கினான். உபவாச காரணத்தைக் கேட்டான். சிகண்டினி என் துன்பத்தை உன்னால் நீக்க முடியாது என்று கூறவும், யக்ஷன் தான் குபேரனின் சேவகன் என்னும், தனக்கு வரமளிக்கும் சக்தி உண்டு என்றும் சிகண்டியினிடம் தெரிவித்தான். அளிக்க முடியாததாக இருந்தாலும் நான் அதை அளிப்பேன் என்றான்.

சிகண்டி தன் வரலாற்றை ஸ்தூணா கர்ணனிடம் கூறினான். தன் பெற்றோர் பெரும் ஆபத்தில் இருப்பதையும் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும் கூறினான். நான் ஒரு சிறந்த வீரபுருஷனாக வேண்டும் என்றான். ஹிரண்யவர்மா போர் மேற்கொண்டு வருவதற்குள் தனக்கு அருள்புரியுமாறு யாசித்தான்.

ஸ்தூணா கர்ணன் சிறிது யோசித்தான். தான் தன் ஆண்மையைச் சிறிதுகாலம் சிகண்டிக்கு அளிப்பதாக வரம் கொடுத்தான். அவனுடைய பெண்மையை ஏற்றுக் கொண்டு, தன் ஆண்மையைச் சிகண்டிக்கு அளிப்பதாகவும் தன் அருளால் சிகண்டி தன் ராஜ்யத்தையும் பெற்றோரையும் காப்பாற்றுமாறும் கூறினான். காரியம் நிறைவேறியதும் என் ஆண்மையை எனக்குத் திருப்பியளிக்க வேண்டும் என்றும் நிபந்தனையுடன் கூடிய வரத்தை அளித்தான். சிகண்டியும் தன் பெண்மைய யக்ஷனுக்கு அளித்து அவனுடைய ஆண்மையைத் தான் பெற்றுக் கொண்டு தன் விருப்பம் நிறைவேறப் பெற்றான். சிலகாலம் கழிந்த பின் நர வாகனனான குபேரன் யாத்திரை செய்தவாறு ஸ்தூணா கர்ணனிடம் வந்தார். அவனுடைய மாளிகை மிகுந்த அலங்காரத்துடன் விளங்கியது. தீபங்கள் ஒளிர்ந்தன. தூபங்களின் மணம் எங்கும் பரவியிருந்தது. உண்ணத்தக்க உணவுகள் அனைத்தும் தயாராக இருந்தன. ஆனால் ஸ்தூணா கர்ணன் குபேரனை வரவேற்று உபசரிப்பதற்காக அவர் முன் வரவில்லை. எனவே குபேரன் அங்கிருந்த சேவகனிடம் ஸ்தூணாகர்ணன் தன் முன் வராததிற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். அவன் ஸ்தூணா கர்ணன் தன் ஆண்மையைச் சிகண்டிக்களித்துத் தான் பெண்மையை ஏற்றுக் கொண்ட வரலாற்றைத் தெரிவித்தான். பெண்ணுருவை ஏற்றதால் ஸ்தூணா கர்ணன் மாளிகையை விட்டு வெளியே வருவதில்லை என்பதைக் கூறினான்.

அப்போது யக்ஷராஜன் குபேரன் கோபம் கொண்டார். ஸ்தூணா கர்ணனைத் தன் முன் அழைத்து வரச் சொன்னார். குபேரன் அவனுக்குத் தண்டனை அளிக்க விரும்பினார். குபேரன் முன் பெண்ணுருவில் வந்து நின்ற ஸ்தூணா கர்ணன் வெட்கத்துடன் தலை குனிந்து நின்றான். அவனைக் கண்டு சினமுற்ற குபேரன், “இனி இவன் பெண்ணாகவே இருக்கட்டும். இவன் யக்ஷர்களை அவமதித்து சிகண்டிக்கு ஆண்மையை அளித்துப் பெண்மையை ஏற்றுள்ளான். செய்ய வேண்டாத இந்த காரியத்தைச் செய்ததால் இவன் பெண்ணாகவே வாழட்டும்” என்ற சாபத்தை அளித்துவிட்டார்.

ஸ்தூணா கர்ணனுடன் இருந்த யக்ஷர்கள் கவலை கொண்டு குபேரனைப் பலவாறாகப் பணிந்து இந்த சாபத்தை விலக்கிவிடுமாறு வேண்டினர். குபேரன் “சிகண்டி கொல்லப்படும் வரை இவன் பெண்ணாகவே இருப்பான். சிகண்டியின் மரணத்திற்குப் பின் இவன் மீண்டும் தன் பழைய உருவைப் பெறுவான்” என்ற சாப விலக்கினையும் அளித்துத் திரும்பினார்.

22. நாரத மகரிஷி, பர்வத மகரிஷி பரஸ்பர சாபம் துரோண பருவம் அத்-55

இந்த வரலாற்றை வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். ஷைப்ய மன்னனின் புதல்வனான ச்ருஞ்ஜயனுக்கு நாரத மகரிஷியும் பர்வத மகரிஷியும் நண்பர்களாவர். அவ்விருவரும் ஒரு நாள் ச்ருஞ்ஜயனின் அரண்மனைக்கு வந்தனர். அங்கு ச்ருஞ்ஜயனின் புதல்வியான அழகிய கன்னிகையைப் பார்த்தனர். அழகியான அவளைத் தன் மனைவியாக்கிக் கொள்ள விரும்பிய நாரதர் அவளைத் தனக்குத் தர்மபத்தினியாக அளித்து விடுமாறு மன்னனிடம் கேட்டார். மன்னனும் மகளை நாரதருக்கு மனைவியாக்க சம்மதம் தெரிவித்தான்.

அப்போது பர்வதர் நாரதரிடம் மிகுந்த கோபத்துடன், “நான் மனதால் முதலில் வரித்தவளை நீயும் வரித்துள்ளாய். அதனால் நீ விரும்பியவாறு சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியாது” என்று சாபம் அளித்துவிட்டார்.

நாரதர் அவரிடம், “மனதால் சங்கல்பித்து, வாக்கால் சபதம் செய்து, சங்கல்பம் செய்து, நீரைக் கையில் எடுத்துக் கன்னியாதானம் செய்யப்பட்டு வரன் ஒரு கன்னிகையின் கையைப் பற்றி, வைதீக மந்திரங்கள் உச்சரிக்கப்படும்போதே பாணிக் கிரஹனம் உறுதியாகும். ஆனால் விவாகம் இதிலும் முழுமையடைவதில்லை. சப்தபதிக்குப் பின்னரே திருமணம் முழுமையடைகிறது. இந்தக் கன்னிகையின் மீது கணவனாக உனக்கு உரிமையில்லாத நிலையில் நீ என்னைச் சபித்துள்ளாய். ஆகவே நீயும் நான் இன்றிச் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியாது என்ற சாபத்தை அளித்தார்.

23. சந்திரன் பெற்ற சாபமும், சாபவிமோசனமும் சல்ய பருவம் அத்-35

பிரஜாபதி தக்ஷனின் 60 பெண்களில் 27 பேர் சந்திரனின் மனைவியராயினர். அவர்களில் சந்திரன் ரோஹிணியிடத்தில் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தான். அதனால் கோபம் கொண்ட ரோஹிணியின் சகோதரிகள் தந்தை தக்ஷனிடம் சென்று முறையிட்டனர். தாங்கள் அனைவரும் தக்ஷன் வீட்டிலேயே இருந்து தவத்தில் ஈடுபடப் போவதாகக் கூறினர். தக்ஷன் சந்திரனிடம் எல்லா மனைவியரிடமும் சமமாக நடந்து கொள் என்று கூறி, சந்திரனிடம் தன் பெண்களை திரும்ப அனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் தன்னிடம் வந்த பிறகும் சந்திரன் மாறவில்லை. அவன் ரோஹிணியிடமே அதிக அன்பு காட்டினான். எனவே மற்ற பெண்கள் மீண்டும் தக்ஷனிடமே வந்தனர். உங்கள் பேச்சை சந்திரன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றனர். தக்ஷன் மீண்டும் அனைவரிடமும் சமமாக நடந்து கொள்ளுமாறு கூறியும், அதை சந்திரன் அவமதித்து விட்டார். தக்ஷன் சாபமளிப்பேன் என்பதையும் சந்திரன் பொருட்படுத்தவில்லை. தக்ஷனின் பெண்கள் மீண்டும் தந்தையிடம் முறையிட்டனர்.

கோபம் கொண்ட தக்ஷன் சந்திரனுக்கு ராஜ்யக்ஷமா நோய் பீடிக்குமாறு சாபமளித்துவிட்டார். அந்த காச நோயினால் சரீரம் பீடிக்கப்பட்டு சந்திரனின் சரீரம் ஒவ்வொரு நாளும் க்ஷீணமானது. சந்திரன் ஒளியிழந்ததால் அன்னம், மூலிகைகள் போன்றவை உற்பத்தியாகவில்லை. அவற்றின் ரசமும், சக்தியும் அழிந்துவிட்டன. ஓளக்ஷதிகள் க்ஷீணமானதால் பிராணிகளும் க்ஷயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு பலவீனமடைந்து விட்டனர்.

அப்போது, தேவர்கள் சந்திரனைச் சந்தித்து “உங்களுடைய உருவம் ஏன் இவ்வாறு ஆனது? யாரால் இது நேர்ந்தது என்று கூறுங்கள். இந்த சங்கடத்திலிருந்து விலகும் உபாயத்தைச் செய்வோம்” என்றனர். சந்திரன் தனக்கு தக்ஷனின் சாபத்தால் நோய் ஏற்பட்டதைக் கூறினார். தேவர்கள் தக்ஷனிடம் சென்று, சந்திரனின் க்ஷீணத்தால் உலக மக்களும் க்ஷீணமாகிவிட்டதைத் தெரிவித்தனர். உலகம் க்ஷீணமானால் தேவருலகமும் க்ஷீணமாகிவிடும். எனவே சந்திரனிடம் கிருபை செய்யுங்கள் என்று வேண்டினர்.

தக்ஷன், சந்திரன் தன் மனைவியர் அனைவரிடமும் சமமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். சரஸ்வதியின் புகழ்மிக்க தீர்த்தத்தில் மூழ்கி எழுந்தால் அவர் மறுபடி வளர்ந்து புஷ்டியாவார். பாதி மாதம் வரை ஒவ்வொரு நாளும் தேய்ந்து க்ஷீணமாகிப் பிறகு பாதி மாதம் ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்து முழுமையடைவார். மேற்குக் கடற்கரையில் சரஸ்வதியின் சமுத்திர

சங்கமத்தில் நீராடி மகாதேவனை ஆராதித்தால் சந்திரன் மறுபடி தன் ஒளியைப் பெறுவார் என்று சாபவிமோசனத்தையும் கூறினார்.

அவருடைய கட்டளைப்படி சந்திரன் சரஸ்வதி சமுத்திர சங்கமத்தில் முதல் தீர்த்தமான ப்ரபாசக்ஷேத்திரத்தில் முழுகி எழுந்து மகாதேவனை ஆராதனை செய்து, மீண்டும் தன் குளிர்ச்சியான கிரணங்களைப் பெற்றார்.

24. த்ரித முனிவர் தன் சகோதரர்களுக்கு அளித்த சாபம்

சல்ய பருவம் அத்-37

சல்ய பருவத்தில் பலராமரின் தீர்த்த யாத்திரை விவரிக்கப்படும்போது, த்ரித முனிவரின் வரலாறு கூறப்படுகிறது.

சத்திய யுகத்தில் ஏக, த்வித, த்ரித என்று பெயருடைய மூன்று சகோதரர்களான மகரிஷிகள் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் கௌதமரின் புதல்வர்கள். கௌதமர் சொர்க்கம் சேர்ந்த பின் இவர்களே யாக காரியங்களைச் செய்து ஏராளமான பசுக்களை தக்ஷிணையாகப் பெற்றனர். அவர்கள் கிழக்கு திசை நோக்கிச் சென்றனர். த்ரிதர் முன்னால் சென்றார். ஏகனும், த்விதனும் பசுக்களை ஒட்டிக் கொண்டு பின்னால் வந்தனர். அவ்விருவரும் பசுக்களைத் திரிதருக்குப் பங்களிக்காமல் தாங்களே வைத்துக் கொள்ள விரும்பினர்.

இந்நிலையில் இரவு நேரத்தில் அவர்களுடைய வழியில் வந்த ஒரு ஓநாயால் துரத்தப்பட்ட த்ரிதர் பயந்து ஓடி சரஸ்வதி நதிக்கரையில் இருந்த ஒரு கிணற்றில் விழுந்துவிட்டார். அவரது சகோதரர்கள் ஓநாயிடம் கொண்ட பயத்தாலும், பேராசையாலும் த்ரிதரை மீட்காமல் வறண்ட மண் நிறைந்த அக்கிணற்றிலேயே விட்டு விட்டுச் சென்று விட்டனர். பசுக்களைக் கொண்டு பல யாகங்களைச் செய்து சோமரம் பருக விரும்பியிருந்த த்ரிதர் கிணற்றுக்குள்ளேயே பரவியிருந்த ஒரு கொடியைக் கண்டார். சோமரசம் பருகத் தன்னால் யாகம் செய்ய முடியவில்லையே என்று சிந்தித்த த்ரிதர், அந்தக் கிணற்றுக்குள்ளேயே மானசீக சங்கல்பம் செய்து, நீரையே நெய்யாக நினைத்து, யாக காரியத்தை மானசீகமாக மேற்கொண்டார். பிறகு அந்தக் கிணற்றிலிருந்த கொடியில் சோம ரசம் எடுத்து அதை தேவர்களுக்கு ஆஹுதி அளித்து வேத மந்திரங்கள் முழங்க யாக காரியம் செய்தார். அந்தக் கம்பீர ஒளியைக் கேட்ட தேவர்கள் அவரிடம் வந்தனர். யாகத்தில் தங்கள் பங்கைப் பெற விரும்பியதாகக் கூறினர்.

கிணற்றில் வீழ்ந்து கிடந்த நிலையிலும் த்ரிதர் மந்திர உச்சாடனம் செய்து அவர்களுடைய பாகத்தைச் சமர்ப்பித்தார். அவர்கள் த்ரிதருக்கு வரமளிக்க விரும்பினர். முனிவர் தன்னைக் கிணற்றில் இருந்து காப்பாற்றக்

கூறினார். இந்தக் கிணற்று நீரால் ஆசமனம் செய்பவன் யாகத்தில் சோமபானம் செய்தவன் பெறும் சிறந்த கதியைப் பெறட்டும் என்ற வரத்தைக் கேட்டார். அவர் விரும்பிய வரத்தினால் மணல் நிறைந்த அந்த கிணற்றில் சரஸ்வதி பெருகினாள். தன் நீரின் வேகத்தால் முனிவர் கிணற்றிலிருந்து மேலே வந்து கரையேறி விடச் செய்தாள். தேவர்களும் மகிழ்ந்து திரும்பினர்.

மகிழ்ச்சியுடன் தன் ஆசிரமம் திரும்பிய த்ரிதர் பசுக்களை அபகரிக்கும் பேராசையோடு தன்னை விட்டு ஓடிவந்த சகோதரர்களுக்கு சாபமளித்தார். “நீங்கள் இருவரும் ஓநாயின் சரீரம் பெற்றுக் கடைவாய்ப் பற்களுடன் இங்கும் அங்கும் அலைந்து திரிவீர்கள். உங்களுக்குக் கரடி, வானரம், கோலாங்குல் போன்ற மிருகங்களே சந்தானமாகத் தோன்றுவார்கள் என்ற சாபத்தை அளித்தார். உடனே ஏகனும், த்விதனும் ஓநாயின் உருவைப் பெற்றுவிட்டனர்.

25. சரஸ்வதி நதி விசுவாமித்திரரிடம் பெற்ற சாபம் சல்ய பருவம் அத்-42

சிறந்த மகரிஷிகளான வசிஷ்டரும், விசுவாமித்திரரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தவத்தில் ஈடுபட்டனர். சரஸ்வதி நதிக்கரையின் ஸ்தானு தீர்த்தத்தில் கிழக்குக்கரையில் வசிஷ்டரின் ஆசிரமும், மேற்குக் கரையில் விசுவாமித்திரரின் ஆசிரமும் இருந்தன. வசிஷ்டருடைய தேஜஸ் அதிகரித்ததைக் கண்டு விசுவாமித்திரர் கவலை கொண்டார். வசிஷ்டரை சரஸ்வதி நதி தன் வேகத்தால் தன் ஆசிரமத்தருகில் அழைத்து வந்தால் அவரை வதம் செய்து விடலாம் என விசுவாமித்திரர் கருதினார். மிகுந்த கோபத்துடன் சரஸ்வதியைச் சிந்தித்த விசுவாமித்திரர் “வசிஷ்டரை விரைவில் இங்கு அழைத்து வா. நான் அவரை வதம் செய்துவிடப் போகிறேன்” என ஆணையிட்டார்.

விசுவாமித்திரரின் கட்டளையைக் கேட்டு நடுங்கிய சரஸ்வதி வசிஷ்டரின் ஒப்பற்ற பிரபாவத்தை அறிந்திருந்தாள். அந்த நதி வசிஷ்டரிடம் சென்று விசுவாமித்திரரின் கருத்தைத் தெரிவித்தாள். சரஸ்வதி விசுவாமித்திரர், வசிஷ்டர் இருவருமே தன்னை சபித்து விடக்கூடும் என நடுங்கினாள். வசிஷ்டர் சரஸ்வதியிடம், “நீ வேகமாகப் பெருகி என்னை அடித்துச் சென்றுவிடு. உன்னை விசுவாமித்திரரின் சாபத்திலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்” என்றார். மகரிஷி தன்னிடம் கிருபை கொண்டு கூறியதைக் கேட்ட அவருடைய நன்மைக்கான காரியத்தைச் செய்ய விரும்பினாள்.

விசுவாமித்திரர் தன் கரையில் ஐபமும், ஹோமமும் செய்து கொண்டிருந்த சமயம், அதை நல்ல சந்தர்ப்பமாகக் கருதிக் கிழக்குக் கரையை உடைத்துக் கொண்டு பெருகி வசிஷ்டரை விசுவாமித்திரரின்

ஆசிரமத்திற்குக் கொண்டு வந்து சரஸ்வதி சேர்ந்தாள். அவ்வாறு நீரில் அடித்துச் செல்லும்போது வசிஷ்டர் சரஸ்வதியைத் துதி செய்தார். விசுவாமித்திரரிடம் வசிஷ்டரை அடித்துக் கொண்டு வந்ததை மீண்டும் மீண்டும் சரஸ்வதி தெரிவித்தாள். வசிஷ்டரைத் தன் ஆசிரமத்தருகில் கண்ட விசுவாமித்திரர் அவரைக் கொல்லுவதற்காக ஆயுதத்தைத் தேடினார்.

சரஸ்வதி வசிஷ்டர் கொல்லப்பட்டால் தனக்குப் பிரம்மஹத்யா நேரும் என்பதை அறிந்திருந்தாள். எனவே விசுவாமித்திரரை ஏமாற்றி மீண்டும் கிழக்குப் பக்கமாகப் பெருகி வசிஷ்டரை அவரது ஆசிரமத்தில் சேர்த்துவிட்டாள். இவ்வாறு விசுவாமித்திரரின் ஆணைப்படி வசிஷ்டரை அவரது ஆசிரமத்திற்கு அழைத்து வந்து, மீண்டும் தன்னை துதி செய்த வசிஷ்டரை அவரது ஆசிரமத்தில் சேர்த்ததால் சரஸ்வதி இருவரது ஆணையையும் நிறைவேற்றினாள்.

இவ்வாறு சரஸ்வதி தன்னை ஏமாற்றியதால் விசுவாமித்திரர் சரஸ்வதி நதியில் நீருக்குப் பதில் ரத்தம் பெருக வேண்டும் என்றும் அரக்கர்கள் அதை விரும்ப வேண்டும் என்று சாபமளித்துவிட்டார். அவ்வாறே சரஸ்வதி ரத்த தாரையைப் பெருக்கி, அரக்கர்களால் விரும்பப்பட்டாள். சிறிது காலத்திற்குப் பின் சரஸ்வதி பெற்ற சாபத்தை அறிந்த பல மகரிஷிகள் தவம், நியமம், உபவாசம், விரதங்களின் மூலம் மகேஸ்வரனை ஆராதித்து சரஸ்வதிக்கு சாப விமோசனம் பெற்று அளித்தனர்.

26. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்வத்தாமாவிற்கு அளித்த சாபம் ஸௌப்திக பருவம் அத்-16

துரியோதனனால் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட அஸ்வத்தாமா, சிவபிரானைத் துதித்து, இரவு நேரத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலர்களையும், திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் (ஐந்து பாண்டவர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி ஆகிய எழுவரும் கங்கைக் கரையில் தங்கி இருந்தனர்) கூடாரங்களில் நுழைந்து கொடூரமாகத் தாக்கிக் கொன்றான். க்ருதவர்மாவும், கிருபாசாரியாரும் அஸ்வத்தாமாவிற்கு உதவினர். யுதிஷ்டிரரும், திரௌபதியும் ரத்தத்தில் நனைந்து பூமியில் கிடந்த தன் புதல்வர்களையும், தோழர்களையும், நண்பர்களையும் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினர். திரௌபதி துரோண குமாரரின் வதத்தை வேண்டினாள்.

கோபத்துடன் அஸ்வத்தாமாவைப் பின் தொடர்ந்த பீமனை, அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பின் தொடர்ந்தனர். அஸ்வத்தாமா பிரயோகித்த பிரம்மாஸ்திரத்தை வியாசரின் கட்டளைப்படி அர்ஜுனன் அமைதிப்படுத்தி விட்டார். அஸ்வத்தாமா தான் செலுத்திய பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தின் மீது விட்டுவிட்டான்.

“உத்தராவின் கர்ப்பத்தின் மீது செலுத்தப்பட்ட அந்த அஸ்திரம் உத்தராவின் கர்ப்பத்தை அழித்துவிடும்” என்று அஸ்வத்தாமா கூறினான். அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவனிடம் கூறலானார். “துரோணபுத்திரா! உன்னுடைய பிரம்மாஸ்திரத்தின் அடி அமோகமாக இருக்கலாம். உத்தராவின் அந்த கர்ப்பம் இறந்தே பிறக்கும். பிறகு அதற்கு நீண்ட ஆயுள் கிடைத்துவிடும். ஆனால் உன்னைச் சிந்தனையாளர் அனைவரும் கோழை, பாவி, பாபாத்மா, சிசு கொலையாளி என்று தான் அறிவார்கள். ஆகவே, நீ இந்தப் பாவச் செயலின் பலனை அடைவாய்.

இன்று முதல் 3000 ஆண்டுகள் வரை நீ இப்புவியில் அலைந்து திரிவாய். உனக்கு ஒருபோதும், எங்கும், யாருடனும், உரையாடும் சுகம் கிடைக்காது. நீ தனியாகவே மக்கள் இல்லாத இடங்களில் சுற்றிக் கொண்டிருப்பாய். நீசனே! நீ ஜன சமுதாயத்தில் தங்க முடியாது. உன் உடலில் இருந்து சீழ் மற்றும் ரத்தத்தின் துர்நாற்றம் வீசிக் கொண்டிருக்கும். ஆகவே நீ கடக்க முடியாத இடத்திலேயே தங்க வேண்டியிருக்கும். பாவியே! நீ எல்லா வியாதிகளாலும் பீடிக்கப்பட்டு மக்கள் அற்ற இடத்தில் அலைந்து திரிவாய்” என்ற கடும் சாபத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்வத்தாமாவிற்கு அளித்தார்.

27. காந்தாரி தேவி ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அளித்த சாபம் ஸ்தரீ பருவம் அத்-25

போர் முடிந்த பின் திருதராஷ்டிர மன்னர், பெண்களோடும், மக்களோடும் போர்க்களம் சென்றார். அங்கு தன் அன்பிற்குரிய புதல்வர்களும், வீர மன்னர்களும், உற்றார் உறவினர்களும், மகாரதி வீரர்களும் உயிரிழந்து வீழ்ந்து கிடந்ததைக் கண்டு காந்தாரி பெரும் துயர் கொண்டாள். துயரத்தில் மூழ்கி மூர்ச்சையடைந்தாள். புத்திர சோகத்தில் மூழ்கிய காந்தாரி இந்தப் பெரும் மனிதகுல அழிவிற்குக் காரணமானவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே எனக் குற்றம் சாட்டினாள்.

அவள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறலானாள்; “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஜனார்த்தனா! பாண்டவர்களும், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும் தங்களுக்குள் போரிட்டுச் சாம்பலாகிவிட்டனர். மதுகுதனா! நீ சக்தி மிகுந்தவன். உன்னிடம் ஏராளமான சேவர்களும், படைவீரர்களும் இருந்தனர். இரு பக்கத்தினரும் உன் பேச்சைக் கேட்டு ஏற்றுக் கொள்ள வைக்கும் சாமர்த்தியம் உனக்கு நன்றாக இருந்தது. நீ வேத சாஸ்திரங்களையும், மகாத்மாக்களின் பேச்சையும் கேட்டவன்; அறிந்தவன். இவை அனைத்தும் இருந்தும் நீ உன் விருப்பத்துடன் குருகுலத்தின் அழிவை விரும்பிவிட்டாய். நன்றாகத் தெரிந்தே இந்த வம்ச

அழிவைச் செய்தாய். இது உன்னுடைய பெரிய குற்றமாகும். ஆகவே நீ இதன் பலனை அடைந்து கொள்.

சக்கரமும், கதையும் தாங்கும் கேசவா! நான் கணவனின் சேவையால் பெற்ற, கிடைத்தற்கரிய தவத்தின் பலத்தால் உனக்குச் சாபம் அளிக்கிறேன். கோவிந்தா! நீ ஒருவருக்கொருவருக்குள் கொலைக் களத்தைச் செய்வித்துக் குடும்பஸ்தர்களான கௌரவ-பாண்டவர்களை அழித்துவிட்டாய். ஆதலால் நீ உன் உற்றார் உறவினர்களையும் அழித்துவிடுவாய்.

“மதுசூதனா! இன்றிலிருந்து 36 ஆம் ஆண்டு ஆனதும், உன்னுடைய குடும்பத்தினர், மந்திரிகள், புதல்வர்கள் அனைவரும் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு அழிந்து விடுவார்கள். நீ எல்லோராலும் அறிய முடியாமல் மக்களின் கண்களில் இருந்து மறைந்து அனாதையைப் போலக் காட்டில் சஞ்சரிப்பாய். ஒரு நிந்தையான வழியில் மரணத்தை அடைவாய். பரத வம்சத்தின் இந்தப் பெண்களைப்போல உன்னுடைய குலத்தின் பெண்களும், புதல்வர்களும், சகோதரர்களும் கொல்லப்பட்ட பின் இதேபோல் அவர்களின் சடலங்களின் மேல் விழுந்து கண்ணீர் பெருக்கப் போகிறார்கள்” என்று சாபம் அளித்தாள்.

28. யுதிஷ்டிரர் பெண்களுக்கு அளித்த சாபம் ஸ்தரீ பருவம் அத்-27, சாந்தி பருவம் அத்-6

போர் முடிந்த பின் திருதராஷ்டிர மன்னருடன், யுதிஷ்டிரரும் மற்றவர்களும் இறந்தவர்களுக்கான சனாதனமான சடங்குகளைச் செய்து முடித்தனர். போரில் கொல்லப்பட்ட ஒருவர் கூட அனாதையைப்போல் ஆகிவிடக்கூடாது என்று யுதிஷ்டிரர் கட்டளையிட்டார். அதன்படி பல சிதைகள் அமைக்கப்பட்டு பெரியவர், சிறியவர் என்ற வரிசைப்படி, மன்னர்களுக்குரிய சாஸ்திர முறைப்படி எரியூட்டும் காரியம் செய்து முடிக்கப்பட்டது.

அச்சமயம் திடீரென்று துயரத்தால் கலங்கி அழுத குந்தி தேவி தன் புதல்வர்களிடம் கூறலானாள், “பாண்டவர்களே! வீரனுக்குரிய சுப லக்ஷணங்கள் நிறைந்தவனும், வீரர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக இருந்தவனும், அர்ஜுனனால் தோற்கடிக்கப்பட்டவனும், உலகில் எப்போதும் புகழுடன் இருந்தவனும், ராதாவின் புதல்வன் என்று அறியப்பட்டவனுமான கர்ணனுக்காகவும் நீங்கள் ஜலதானம் செய்யுங்கள். அவன் உங்களுடைய மூத்த சகோதரன் ஆவான். சூரிய பகவானின் அம்சத்தால் என் கர்ப்பத்தில் கவச குண்டலங்களோடு பிறந்தவன்” என்று கர்ணன் தன் மூத்த மகன் என்ற இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தினாள்.

தாயார் கூறிய இந்த சொற்களைக் கேட்டு பாண்டவர்கள் கர்ணனுக்காகப் பெரும் துயரத்தில் மூழ்கினார்கள். தன் தாயின் சொல்லைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் குருகுலத்தில் வீழ்ச்சியால் ஏற்பட்ட துக்கத்தைப்போல் 100 மடங்கு துக்கத்தைத் தான் அடைந்ததாகக் கூறிக் கண்ணீர் சிந்தினார். கர்ணனுக்காக நீர் அஞ்சலி அளித்தார். முதலிலேயே இந்த உண்மை தெரிந்திருந்தால் இந்த கோரப் போரைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்றார். முறைப்படி கர்ணனுக்கு இறுதி காரியங்களைச் செய்தார். பிறகு அவர் “பாவிமான நான் இந்த ரகசியத்தை அறியாததால் என் அண்ணனைக் கொல்வித்தேன். ஆகவே, இன்று முதல் பெண்களின் மனதில் எந்த ரகசியமும் மறைந்திருக்க முடியாது” என்று சாபம் அளித்துவிட்டார்.

சாந்தி பருவம்: கர்ணன் பெற்ற சாபமே அவனுடைய அழிவிற்குக் காரணமாக இருந்ததை சாந்தி பருவத்தில் நாரதர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார். குந்தியும் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறினாள். சூரிய பகவானும், தானும் கர்ணனுடைய நன்மையை விரும்பி அவனைப் பாண்டவர்களோடு சேருவதற்குச் செய்த முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை எனத் தெரிவித்தாள். தாயாரின் சொற்களைக் கேட்டுக் கண்ணீர் பெருக்கிய யுதிஷ்டிரர், “அம்மா! தாங்கள் இந்த ரகசியமான விஷயத்தை மறைத்து எனக்கு மிகவும் கஷ்டம் அளித்துவிட்டீர்கள்” என்றார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் உலகின் அனைத்துப் பெண்களுக்கும், “இன்று முதல் பெண்கள் தங்கள் மனதில் எந்த ரகசிய விஷயத்தையும் மறைத்து வைக்க முடியாது” என்ற சாபத்தினை மீண்டும் கூறினார்.

29. கர்ணன் பெற்ற சாபங்கள்

சாந்தி பருவம் அத்-2,3

கர்ணன் தன் மூத்த சகோதரன் என்ற உண்மையைக் குந்தி மூலம் அறிந்த யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் மிகுந்த துயரத்துடன் பேசலானார். தன் மூத்த சகோதரனை தன் இன்னொரு சகோதரனால் கொல்லச் செய்து மிகுந்த வேதனையடைந்ததையும், கர்ணனுக்கு எவ்வாறு, யாரால் சாபம் ஏற்பட்டது என்பதையும் கூறுமாறு வேண்டினார். நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ணன் சாபம் பெற்ற வரலாற்றை விவரித்தார்.

“பாரதா! நான் கூறுவதைக் கேள். இது தேவரகசியம். முன்பு தேவர்கள் புவியின் கூடித்திரிய சமுதாயம் அனைத்தையும் சஸ்திரங்களின் அடியால் புனிதமாக்கி, சொர்க்கலோகம் அடையச் செய்வதற்கான உபாயத்தை யோசித்தனர். அதன்படியே சூரிய பகவான் மூலம் குந்தியின் கர்ப்பத்தில் தோன்றிய கர்ணன் போருக்குத் தந்தையானான். குந்தியால் துறக்கப்பட்டு, சூதனால் வளர்க்கப்பட்டு துரோணாசாரியாரிடம் தனூர் வேத சிகை

பெற்றான். துரியோதனனின் நண்பனாக சிறுவயது முதலே இருந்த கர்ணன் உங்களிடம் வெறுப்பை வளர்த்திருந்தான். அவன் தனியாக துரோணாசாரியரிடம் பிரம்மாஸ்திரத்தைச் செலுத்தவும், திருப்பி அழைக்கவும் கற்றுத் தருமாறு வேண்டினான். அர்ஜுனனிடம் அன்பு கொண்டிருந்த துரோணர் பிரம்மாஸ்திரத்தை பிரம்மசாரியான பிராமணனும், தபஸ்வியான கூத்திரியனுமே அறிய முடியும், என்று கூறிவிட்டார். பிறகு கர்ணன் துரோணரின் அனுமதியுடன் பரகராமரிடம் சென்றான்.

அவர் இருந்த மகேந்திர பர்வதத்திற்கு வந்த கர்ணன் தான் ப்ருகு வம்ச பிராமணன் என்று பொய் கூறிச் சரணடைந்தான். பரகராமரும் அவனிடம் அன்பு கொண்டு அவனைத் தன்னுடன் இருக்கச் செய்து முறைப்படி தனுர் வேதத்தை உபதேசித்தார். தனுர் வேதப் பயிற்சியைக் கர்ணன் மேற்கொண்டு வந்தான். ஒரு நாள் கையில் வில்லும் அம்பும் ஏந்திப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, பரகராமரின் ஆசிரமத்திற்கருகில் வந்த ஒரு வேதமறிந்த பிராமணனின் ஹோமதேனு கர்ணனின் அம்பினால் தற்செயலாக இறந்துவிட்டது.

தானறியாமல் நடந்த இந்த விஷயத்தைக் கர்ணன் அந்த பிராமணனிடம் தெரிவித்துப் பலமுறை மன்னிப்பு வேண்டினான். கர்ணன் தன் பசுவைக் கொன்றுவிட்டான் என்பதைக் கேட்டதுமே பிராமணன் அவனுக்குச் சாபமளித்துவிட்டான்; “பாவியே! நீ யாரிடம் வெறுப்புக் கொண்டு தோற்கச் செய்வதற்காக நினைத்து வருகிறாயோ, அவனுடன் போரிடும்போது, உன்னுடைய தேரின் சக்கரம் பூமியில் புதைந்துவிடும். அந்த சமயத்தில் பகைவன் உன் தலையை வெட்டி வீழ்த்துவான். நீ கவனமின்றி இந்தப் பசுவை வதைத்ததுபோல, எச்சரிக்கையற்ற நிலையில் பகைவன் உன் தலையை வெட்டுவான்” என்று சாபமளித்து விட்டான். கர்ணன் அந்த பிராமணனுக்கு ஏராளமான பசுக்களையும், செல்வத்தையும் அளித்து மகிழ்விக்க முயன்றபோதும் பிராமணன் தன் சாபத்தை விலக்கிக் கொள்ளவில்லை.

இவ்வாறு பிராமணனிடம் முதல் சாபம் பெற்ற கர்ணன் பரகராமரிடம் இரண்டாவது சாபத்தைப் பெற்றுவிட்டான். கர்ணனுடைய வீரம், அன்பு, புலனடக்கம் மற்றும் குரு சேவையால் பரகராமர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். எல்லா பிரம்மாஸ்திரத்தையும் பிரயோகம், முடிவு, விதிகள் இவற்றுடன் முறைப்படி கற்பித்தார். ஒரு நாள் உபவாசத்தில் இருந்த பரகராமர் களைப்பின் காரணமாகக் கர்ணனின் மடியில் தலை வைத்து உறங்கிவிட்டார். அப்போது, மாமிசம், கொழுப்பு, ரத்தம் முதலியவற்றையே ஆகாரமாகக் கொண்ட ஒரு பூச்சி கர்ணன் அருகில் வந்து அவன் தொடையைத் துளைத்தது. பொறுக்க முடியாத வலி இருந்தபோதும், குருவின் உறக்கம்

கலைந்து விடக்கூடாது என்று கருதிக் கர்ணன் அந்தப் பூச்சியைக் கொல்லவும் இல்லை; விரட்டவும் இல்லை. சகித்துக் கொண்டான். பூச்சியின் கடியால் ரத்தம் பெருகி பரசுராமரின் உடலில் பட்டு அவர் கண் விழித்தார். அவர் கர்ணனிடம் உண்மையைக் கூறுமாறு கேட்டார்.

“முட்டாளே! இத்தகைய பெரும் வலியைப் பிராமணனால் ஒருபோதும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. உன்னுடைய தைரியம் கூடித்திரியர்களுக்கு உரியது ஆகும். உண்மையைக் கூறு; நீ யார்” எனக் கேட்டார். கர்ணன் தான் சூதன் ராதேயனின் மகன் என்பதையும், அஸ்திரங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற பேராசையால், பார்க்கவ குலத்தினன் என்று கூறியதையும் தெரிவித்தான். இதைக்கேட்ட பரசுராமர், எரித்து விடுவதுபோல அவனிடம் கோபம் கொண்டார். கர்ணன் கைகுவித்து வணங்கி, நடுங்கியவாறு பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கியபோதும் பரசுராமர் சாந்தமடையவில்லை.

அவர் கர்ணனிடம், “முட்டாளே! நீ பிரம்மாஸ்திரத்தின் பேராசையால் பொய்யுரைத்து என்னிடம் கபடமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறாய். ஆகவே போரில் நீ உனக்குச் சமமான வீரனோடு போராடாத வரையிலும், உன் மரண சமயம் நெருங்காத வரையிலும் மட்டுமே இந்த பிரம்மாஸ்திரம் உன் நினைவில் இருக்கும். மரண சமயத்தில் இது உனக்கு மறந்துவிடும்” என்ற சாபத்தினை அளித்துவிட்டார். அதே நேரத்தில் எந்த ஒரு கூடித்திரியனும் போரில் உனக்குச் சமமாக மாட்டான் என்ற ஆசியையும் பரசுராமர் கர்ணனுக்கு அளித்தார்.

இந்த இரு சாபங்களும், கவச குண்டலங்களை இந்திரன் பெற்றதும், கர்ணன் குந்திக்கு அளித்த வரமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றியதுமே கர்ணன் வீழ்வதற்குக் காரணமாயின.

30. ப்ருகு முனிவர் தம்சன் என்ற அரக்கனுக்கு அளித்த சாபம் சாந்தி பருவம் அத்-3

பரசுராமரிடம் தனுர் வித்தை பயின்ற கர்ணன் மடியில் ஒரு நாள் உபவாசத்தால் களைத்திருந்த பரசுராமர் தலை வைத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் ‘அலர்க்’ என்னும் ஒரு மாமிசம், ரத்தம் உண்ணும் பயங்கரப் பூச்சி கர்ணனின் தொடையைத் துளைத்துக் குருதி பெருகச் செய்தது. குருதி பரசுராமரின் சரீரத்தில் பட்டதும் அவர் உறக்கம் கலைந்து கண் விழித்தார். பரசுராமரின் பார்வை பட்டதுமே அந்த பூச்சி உயிரை விட்டது.

அதேசமயம் ஆகாயத்தில் மேகங்களின் இடையில் ஒரு பெரும் அரக்கன் காணப்பட்டான். அவன் பரசுராமரைக் கைகுவித்து வணங்கினான்.

“ப்ருகு சிரேஷ்டரே! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நான் வந்தது போலவே திரும்பி விடுவேன். முனிவரே! தாங்கள் இந்த நரகத்திலிருந்து எனது விடுதலை அளித்தீர்கள். நான் உங்களை வணங்குகிறேன்” என்றான்.

ஐமதக்னியின் புதல்வர் அந்த அரக்கனிடம் நீ யார்? எந்த காரணத்தால் இந்த பூச்சி உருவைப் பெற்றாய் என்று கேட்டார். அவன் பரசுராமரிடம் கூறினான்; “முனிவரே! இது சத்திய யுக விஷயம். நான் தம்சன் என்ற பிரசித்தி பெற்ற அரக்கனாவேன். ப்ருகு மகரிஷிக்குச் சமமான நிலையில் இருந்தேன். நான் ஒரு நாள் ப்ருகுவின் அன்பு மனைவியை பலவந்தமாக அபகரித்துவிட்டேன். இதனால் மகரிஷி எனக்குச் சாபமளித்து விட்டார். நான் இந்தப் பூச்சியாகி பூமியில் விழுந்துவிட்டேன்.

ப்ருகு, நீ மூத்திரமும், உமிழ் நீரும் உண்ணும் பூச்சியாகி நரகத்தில் கிடப்பாய் என்று கூறிய சாபத்திற்கு முடிவு உண்டாக வேண்டும் என்று வேண்டினேன். அதற்கு ப்ருகு, “ப்ருகு வம்சத்துப் பரசுராமரால் இந்த சாபம் முடிவுறும்” என்று கூறினார். உங்களால் எனக்கு இந்தப் பாவப் பிறவியிலிருந்து விடுதலை கிடைத்துவிட்டது” என்று கூறிப் பரசுராமரை வணங்கிச் சென்றான்.

31. நாரதர், பர்வதர் இருவரின் பரஸ்பர சாபம் சாந்தி பருவம் அத்-30

நாரதர், பர்வதர் என்னும் இரண்டு ரிஷிகளும் எல்லா உலகிலும் சிறந்தவர்கள். இருவரும் மாமன்-மருமகன் முறையினர் ஆவர். முன்பு இருவரும் மனித உலகில் யாத்திரை செய்வதற்காக தேவ லோகத்தில் இருந்து வந்தனர். நாரதர் மாமனும், பர்வதர் மருமகனும் ஆவர். இருவரும் புவியில் சஞ்சரித்து மனிதருக்கான போகங்களைப் பயன்படுத்தியவாறு யாத்திரை செய்தனர். இருவரும் தங்களுக்குள் சுப-அசுப சங்கல்பம் எதுவானாலும் ஒருவருக் கொருவர் கூறிக் கொள்ள வேண்டும் இல்லை எனில் ஒருவர் மற்றவர் சாபத்திற்கு ஆளாக வேண்டும் என்ற நிபந்தனை வைத்துக் கொண்டனர்.

இருவரும் சுவேதனின் புதல்வரான ச்ருஞ்ஜய மன்னரிடம் சென்று அங்கு தங்கி இருக்க விரும்பினார். மன்னன் தன் நற்குணங்களும், சீலமும் நிரம்பிய ஒரே மகளை அம்மகரிஷிகளின் சேவையில் நியமித்தான். அந்த அரசகுமாரியின் பண்புகளாலும், உருவ அழகாலும் ஈர்க்கப்பட்ட நாரதர் அவளிடம் காமம் கொண்டார். ஆனால் வெட்கம் காரணமாகத் தன் மருமகனிடம் அதைக் கூறவில்லை. நாரதர் அரசகுமாரியிடம் அன்பு கொண்டதைத் தன்னிடம் கூறாததால் நிபந்தனையை மீறிய நாரதருக்கு பர்வதர் சாபமளித்தார்.

அவர் நாரதரிடம், “இந்தப் பெண் உங்களுக்கு மனைவியாவாள். ஆனால் திருமணமான உடன் இவளும் மற்றவரும் உங்கள் முகத்தைக் குரங்கு முகமாகவே பார்ப்பார்கள் என்று சாபமளித்து விட்டார். பர்வதரின் சாபத்தால் சினம் கொண்ட நாரதர், “நீ தவம், பிரம்மசரியம், சத்தியம், புலனடக்கம் கொண்டவனாக இருந்தாலும் சொர்க்கம் செல்ல முடியாது” என்று சாபமளித்து விட்டார்.

பிறகு சிறிது காலம் கழிந்ததும் இருவருமே தத்தம் சாபத்தை விலக்கிக் கொண்டனர்.

32. மகரிஷி நாய்க்கு அளித்த பல்வேறு பிறவிகளும், சாபமும் சாந்தி பர்வம் அத்-116, 117

மக்கள் இல்லாத ஒரு காட்டில், பழங்குகளையும், கிழங்குகளையுமே உணவாகக் கொண்டு ஒரு மகரிஷி வாழ்ந்து வந்தார். வேத சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதில் ஈடுபட்ட அவர் சத்வ குணத்தில் நிலைத்திருந்தார். காட்டில் வாழும் கொடிய விலங்குகளும் அவரிடம் வந்து சிஷ்யரைப்போலத் தலைகுனிந்து அமர்ந்து கொள்ளும். அவை அவருடைய சுகத்தையும், நலச் செய்தியையும் கேட்டுவிட்டுச் சென்றுவிடும். ஆனால் ஒரு நாய் மட்டும் அவரை விட்டு விலகாமல் பழங்குகளையும், கிழங்குகளையுமே உண்டு உடல் மெலிந்திருந்தது.

அந்த நாய் மனிதனைப்போல் மகரிஷியிடம் அன்பு கொண்டது. ஒரு நாள் ஒரு சிறுத்தை அங்கு வந்து நாயைப் பிடிக்க விரும்பியது. பயம் கொண்ட நாய் தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு முனிவரிடம் வேண்டியது. பிராணிகளின் மொழியை அறிந்த அவர் அதனுடைய பயத்தைப் போக்க விரும்பினார். அதனுடைய நாய் உருவத்தை சிறுத்தை உருவமாக்கி விட்டார்.

சிறுத்தையாகிய நரி பயமில்லாமல் காட்டில் வசித்தது. ஒரு நாள் ஒரு புலியால் விரட்டப்பட்ட சிறுத்தை மீண்டும் முனிவரைச் சரணடைந்தது. முனிவர் அதனைக் காப்பாற்ற விரும்பி சிறுத்தை உருவை மாற்றிப் புலியாக்கிவிட்டார். பிறகு முனிவரின் வரத்தால் புலி உருவிலிருந்து, யானையாகவும், யானை உருவிலிருந்து சிங்கமாகவும் உருப் பெற்றது. சிங்கம் ஆசிரமத்திலேயே வசித்ததால் பயம் கொண்ட விலங்குகள் ஆசிரமத்திற்கு வரவில்லை. ஒரு நாள் சிங்கத்தையும் கொல்லும் சரபம் அங்கு வந்தது. சிங்கமாயிருந்த நாய் சரபத்திடம் பயந்து முனிவரைச் சரணடைந்தது. முனிவர் நாய்க்கு சரப உரு அளித்தார். சரபம் எப்போதும் பிராணிகளை வதைத்து வந்தது.

சரப உருப் பெற்ற நாய் முனிவர் மற்ற விலங்குகளிடமும் இரக்கம் கொண்டு அவற்றையும் சரபமாக்கிவிட்டால் என்ன செய்வது என்று யோசித்தது. அதற்குள் முனிவரைக் கொன்றுவிட்டால், இந்தக் காட்டில் பிற விலங்குகளைக் கொன்று தின்று தங்கு தடையின்றி வாழலாம் என நினைத்தது. முனிவர் தன் ஞானத்தின் பலத்தால் நாயின் எண்ணத்தை அறிந்தார். “என்னைக் கொல்ல விரும்பிய நீ உன் பழைய நாய் உருவத்தையே பெற்று விடு” என்று சாபமளித்து விட்டார். முனிவரின் சாபத்தால் சரபமான நாய் தன் பழைய உருவைப் பெற்றது.

33. உத்தாலக மகரிஷி தன் புதல்வன் நாசிகேதனுக்கு அளித்த சாபம் அனுசாஸன பருவம் அத்-71

யாக தீக்ஷை ஏற்றிருந்த உத்தாலக மகரிஷி தன் புதல்வன் நாசிகேதனைத் தன் சேவையில் நியமித்தார். தன் நியமங்களை முடித்த அவர் நதிக்கரையில் அவர் சேமித்து வைத்திருந்த சமிதா, குசம், மலர், நீர்க்குடம், மற்றும் உணவுப் பொருட்களை எடுத்து வருமாறு பணித்தார். நாசிகேதன் அவற்றைத் தேடி நதிக்கரைக்குச் சென்றான். அப்பொருட்கள் அனைத்தும் நதியின் நீர்ப்பெருக்கில் அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டன. எனவே, அங்கு எதையும் காணாத அவன் தந்தையிடம் திரும்பி வந்து, அந்தப் பொருட்கள் அங்கு தென்படவில்லை எனத் தெரிவித்தான். அச்சமயம் பசியாலும், தாகத்தாலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த உத்தாலகர் மகனிடம் கோபமாக, “அவை ஏன் உன் கண்களில் தென்படவில்லை? போ, யமராஜனைப் பார்” என்று சாபமளித்துவிட்டார். தந்தையின் சாபத்தால் பீடிக்கப்பட்டு நாசிகேதன் அக்கணமே உயிரிழந்து பூமியில் விழுந்துவிட்டான்.

34. பார்வதி தேவி தேவர்களுக்கு அளித்த சாபம் அனுசாஸன பருவம் அத்-84

இமயமலையில் குலபாணியான ருத்ரனுக்கும் உமாதேவிக்கும் விவாகம் நடந்தது. சிவனுக்கு உமாதேவியோடு சமாகம சுகம் கிடைத்தது. அப்போது தேவர்கள் கலக்கமடைந்து அவர்களிடம் வந்தனர். அவர்களுடைய பாதங்களைப் பணிந்தனர். “ஒரு தேஜஸ்வி தேஜஸ்வினியோடு சமாகமம் செய்வதால் உண்டாகும் சந்தானம் மூவுலகையும் அழிக்கும் சக்தியுடனிருக்கும். லோகேஸ்வரா! தேவர்கள் அனைவரும் உங்கள் கால்களில் பணிந்து வரம் கேட்கிறோம். மூவுலக நன்மைக்காக, சந்தானத்திற்காக உங்களிடம் தோன்றும் உத்தம தேஜஸை நீங்கள் உங்களுக்குள்ளேயே தடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பார்வதியின் கர்ப்பத்திலிருந்து உங்களுக்குப் புதல்வன் உண்டாகக் கூடாது என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்” என்று கேட்டனர். சிவனும் தேவர்களுக்கு அவ்வாறே வரமளித்துவிட்டார்.

தேவர்கள் தன்னுடைய சந்ததியை அழித்துவிட்டனர் என்று உமாதேவி மிகவும் கோபமடைந்தார். அவர் தேவர்களிடம், “தேவர்களே! என் கணவர் என்னிடமிருந்து சந்தானத்தைத் தோற்றுவிக்க விரும்பினார். ஆனால் நீங்கள் அவரைத் தடுத்து விட்டீர்கள். எனவே தேவர்களாகிய உங்கள் அனைவருக்கும் வம்சம் இல்லாமல் போய்விடும். நீங்கள் அனைவரும் என்னுடைய சக்தியை அளித்துவிட்டதால் உங்களுக்கும் சந்தானம் இருக்காது” என்ற கட்டும் சாபத்தை அளித்துவிட்டார். அவர் சாபமளித்த சமயம் தேவர்களுடன் அக்னி அங்கு இல்லை. எனவே அவரைத் தவிர மற்ற தேவர்கள் உமாதேவியின் சாபத்தால் சந்தானம் அற்றவர்களாயினர்.

35. அக்னிதேவன் தவளை, யானை, கிளி இவற்றிற்களித்த சாபம்.

அனுசாஸன பருவம் அத்-85

பார்வதியினால் சாபத்தினால் சந்தானம் அற்றுப்போன தேவர்கள் சாபம் பெறாத அக்னியைத் தேடினர். அச்சமயம் அக்னி மறைந்திருந்தார். அவரது சந்தானத்தின் மூலம் தேவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்த தாரகாசுரனை அழித்துவிட அவர்கள் எண்ணம் கொண்டனர். அச்சமயம் ரஸாதலத்தில் நீரில் மறைந்திருந்த அக்னியை ஒரு தவளை தேவர்களுக்குக் காட்டிவிட்டது. அதனால் சினந்த அக்னி தவளைக்கு “நீ நாக்கின்றிப் போவாய்; சுவையை அறிய மாட்டாய்” எனச் சாபம் அளித்துவிட்டார். தவளைகள் அனைத்தும் இச்சாபத்தைப் பெற்றுவிட்டன.

பின்னர் அக்னி அரச மரத்துள் மறைந்து கொண்டார். ஒரு யானை அவர் அஸ்வத்தம் என்ற அரச மரத்தினுள் மறைந்திருப்பதைத் தேவர்களிடம் கூறிவிட்டது. எனவே கோபம் கொண்ட அக்னி யானைகள் அனைத்திற்கும் உங்களுக்கு நாக்கு மாறிப்போய்விடும் என்ற சாபத்தை அளித்துச் சென்றுவிட்டார்.

அரச மரத்திலிருந்து வெளியேறிய அக்னிதேவன் ஷமீ என்ற வன்னி மரத்திற்குள் மறைந்து கொண்டார். கிளிகள் அதனைத் தேவர்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டன. அதனால் அக்னி “கிளிகள் அனைத்தும் வாக்கு இல்லாமல் போகும்” என்ற சாபமளித்து அவற்றின் நாக்கையும் பிறழச் செய்தார்.

36. துவாரகையில் ரிஷிகள் சாம்பனுக்கு அளித்த சாபம்

மௌசல பருவம் அத்-1

பாரதப் போர் முடிந்து 36 வது ஆண்டு தொடங்கியது. அக்காலத்தில் வருஷணி வம்சத்தவரிடையே கலகம் தொடங்கியது. இதற்கு ஒரு சமயம் ரிஷிகள் சாம்பனுக்கு அளித்த சாபம் காரணமாயிற்று. ஒரு சமயம் மகரிஷி

விஸ்வாமித்திரர், கண்வர், நாரதர் ஆகியோர் துவாரகை சென்றிருந்தனர். அப்போது சில யாதவர்கள் வீரனான சாம்பனுக்குப் பெண் வேடமிட்டு ரிஷிகளிடம் அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் ரிஷிகளிடம், “இப்பெண் பப்ருவின் மனைவி. பப்ரு புதல்வனைப் பெற ஆவல் கொண்டுள்ளார். ரிஷிகளாகிய நீங்கள் இவளுடைய கர்ப்பத்திலிருந்து என்ன தோன்றும் என்று கூறுங்கள் என்றனர்.

யாதவ வீரர்களின் இந்த செயலால் முனிவர்கள் சினம் கொண்டனர். அவர்கள் “குரூரமான தீய நடத்தையுள்ள யாதவ குமாரர்களே! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புதல்வனான சாம்பன் ஒரு பலமான இரும்பு உலக்கையைத் தோற்றுவிப்பான். அந்த உலக்கையே, வருஷணி, அந்தகக் குலத்தின் அழிவிற்குக் காரணமாகப் போகிறது. அதனாலேயே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமரைத் தவிர உங்களுடைய குலம் முழுவதையும் நீங்களே சம்ஹாரம் செய்துவிடுவீர்கள்” என்ற சாபத்தை அளித்தனர். அவ்வாறே வருஷணி குலம் அழிந்தது.

V. மகாபாரதத்தில் கூறப்பட்ட சபதங்கள்

1. ஜனமேஜயன் சபதம்

ஆதி பருவம் அத்-50

ச்ருங்கியின் சாபத்தால் சர்ப்ப பயம் கொண்ட பரீக்ஷித் பாதுகாப்பான மாளிகையில் தங்கினான். மன்னனுக்கு சாபமளிக்கப்பட்டதைத் தெரிந்து கொண்ட காச்யபர் என்னும் அந்தணர் மன்னரிடம் வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் நாகத்தால் தீண்டப் பெற்றவரை அக்கணமே பிழைக்கச் செய்யும் வல்லமை உடையவர். பரீக்ஷித்தை தீண்டுவதற்காக அந்தண வேடத்தில் அங்கு வந்து கொண்டிருந்த தக்ஷகன் காச்யபரைச் சந்தித்து, உரிய செல்வம் அளிப்பதாகக் கூறி அவரை வழியிலேயே திருப்பி அனுப்பி விடுகிறான். காச்யபர் பரீக்ஷித்திடம் வராமலேயே திரும்பிச் சென்றுவிட்டார். இதனால் பரீக்ஷித் காச்யபரால் காப்பாற்றப்பட முடியாமல் மரணமடைந்துவிட்டார்.

தன் தந்தை மரணமடைந்ததற்கு தக்ஷகனே காரணம் என்பதை மந்திரிகள் மூலம் அறிந்த ஜனமேஜயன் தந்தையைக் கொன்ற தக்ஷகனைப் பழி வாங்குவேன் எனச் சபதம் ஏற்றான். தன் சபதத்தை நிறைவேற்ற சர்ப்ப சத்ர யாகத்தைத் தொடங்கினான். ஆனால் ஆஸ்திகன் மன்னனிடம் வரம் பெற்று யாகத்தைப் பாதியிலேயே நிறுத்தி விடுகிறார். தக்ஷக நாகம் காப்பாற்றப்பட்டு விடுகிறது.

2. துஷ்யந்தன் சபதம்

ஆதிபருவம் அத்-73

விலங்குகளை வேட்டையாடச் சென்ற துஷ்யந்தன் கண்வரின் ஆசிரமத்தில் அவரது வளர்ப்பு மகளாகிய சகுந்தலையைக் கண்டு அவளை மணந்து கொள்ள விருப்பம் தெரிவிக்கிறார். சகுந்தலா தனக்குப் பிறக்கும் மகனே பட்டம் சூட்டப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விதிக்கிறாள். சகுந்தலாவின் நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்ட துஷ்யந்தன் அவளைக் கந்தர்வத் திருமணம் செய்து கொள்ளுகிறார். அவளுடன் ஏகாந்த வாசம் செய்கிறார். அவளிடம் என் சதுரங்கிணி சேனையை அனுப்பி உன்னை அரண்மனைக்கு அழைத்துக் கொள்கிறேன் என உறுதியளித்தார். சகுந்தலா அவரை வணங்கிக் கண் கலங்கினாள். துஷ்யந்தன் “நான் என் புண்ணியத்தின் மீது சபதம் செய்கிறேன். உன்னை நிச்சயம் அழைத்துக் கொள்வேன்” என்று சபதம் செய்து கூறிப் பிரிந்தார்.

3. பீஷ்மரின் சபதம்

ஆதி பருவம் அத்-100

கங்கை சாந்தனுவிடம் எட்டு புதல்வர்களைப் பெற்று, ஏழு பேரை நீரில் வீசி, கடைசிப் புதல்வன் தேவவ்ரதனை வசிஷ்டரிடம் கல்வி பயிலச் செய்து ராஜதர்மத்திலும், பொருளாதாரத்திலும் பெரும் அறிஞனாக வளர்த்து மன்னனிடம் ஒப்படைத்து மறைந்து விடுகிறான். பராக்ரமியான சாந்தனு மகனுடன் வாழ்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு ஒரு நாள் யானை நதிக்கரையில் படகு செலுத்திக் கொண்டிருந்த சத்தியவதியைக் கண்டு மனம் பறி கொடுத்தார். அவளை மணக்க விரும்புகிறார். அவள் தந்தையிடம் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கிறார். அவள் தந்தையான நிஷாதராஜன் தன் மகளின் மகனே அரசனாக வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதிக்கிறான். தன் மகன் தேவவ்ரதன் இருக்கும்போது சத்தியவதியின் மகனை மன்னனாக்க சாந்தனு விரும்பவில்லை.

ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பிய சாந்தனு சத்தியவதியை மறக்க இயலாமல் துயரத்தில் ஆழ்ந்தார். தந்தையின் நிலையைக் கண்ட தேவவ்ரதன் மந்திரியின் மூலம் சாந்தனுவின் துயரத்திற்கான காரணத்தை அறிந்து கொண்டார். நிஷாதராஜனிடம் சென்று தன் தந்தைக்காக சத்தியவதியைப் பெண் கேட்டார். அவன் விதித்த நிபந்தனையை ஏற்று, தந்தையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கடுமையான சபதம் செய்தார்.

“இன்று முதல் வாழ்நாள் முழுவதும் எனது பிரம்மச்சரிய விரதம் தொடரும். நான் உடலில் உயிர் உள்ளவரை வாரிசைத் தோற்றுவிக்கமாட்டேன்” என்ற யாராலும் செய்ய முடியாத சபதத்தைச் செய்தார். தந்தைக்காக இந்தக் கடும சபதம் செய்த தேவவ்ரதன் தேவர்களால் பீஷ்மர் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

4. துருபதன், துரோணர் செய்த சபதம்

ஆதி பருவம் அத்-130

பரத்வாஜரின் ஆசிரமத்தில் துரோணரும், ‘ப்ருஷத்’ என்ற பாஞ்சால தேச மன்னனின் மகன் துருபதனும் ஒன்றாகக் கல்வி பயின்றனர். இருவரும் மிகுந்த நட்புடன் இருந்தனர். அச்சமயம் துருபதன் தான் மன்னனான பின் என்னுடைய போகம், வைபவம், சுகம் எல்லாம் உனக்கும் கிடைக்கும் என்று துரோணரிடம் சபதம் செய்தார். துரோணரும் துருபதன் தன் சபதப்படி நடந்து கொள்ளுவார் என்று எப்போதும் நம்பி வந்தார். துரோணர் இளைஞனானதும் கிருபியை மணந்து ஆசிரமத்தில் வாழலானார். துருபதனும் தன் தந்தையின் மரணத்துக்குப் பின் அரசனானான். துரோணர் ஏழ்மையில் இருந்தார். வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டிருந்ததால் அவருடைய புதல்வன் அசுவத்தாமா பால் வேண்டி அமுதபோது அவனுக்குப் பாலும் பெற்றுக் கொடுக்க முடியவில்லை. மிகுந்த மனவேதனை அடைந்த

துரோணர் பரத்வாஜரின் ஆசிரமத்தில் துருபதன் செய்த சபதத்தை நினைவு கூர்ந்தார். துருபதனை அணுகித் தன் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ள முடிவு செய்தார்.

துருபதனுடன் தான் கொண்டிருந்த நட்பை எண்ணி, மனைவி மகனுடன் துரோணர் அவனிடம் சென்றார். சிறு பருவத்தில் அவன் கூறிய சொற்களை நினைவூட்டினார். செல்வச் செழிப்பில் இருந்த துருபதன், “முன்பு நாம் சமமான நிலையில் இருந்ததால் நட்பு இருந்தது. சமம் இல்லாதபோது நட்பு இருக்காது. தரித்திரன் செல்வந்தனை நட்பாக்கிக் கொள்ள முடியாது. நான் உனக்கு அரசளிப்பதாகச் சபதம் செய்த நினைவு எனக்கில்லை. ஒரு வேளை உனக்கு நல்ல உணவளிக்கிறேன்” என்று கூறித் துரோணரை அவமானப்படுத்தினான்.

துருபதனின் கடுமையான சொற்கள் துரோணரின் மனதைக் காயப்படுத்தின. அச்சமயம் துரோணர் துருபதனை வென்று கைது செய்வதாக சபதமேற்றார். அதன்படியே தன் சீடர்களான கௌரவர்கள் மற்றும் பாண்டவர்கள் மூலம் துருபதனை வெற்றி கொண்டார். குருதகூழிணையாக துருபதனை வென்று கைது செய்து அழைத்து வரச் செய்தார். பிறகு பாஞ்சால நாட்டின் வடக்குப் பகுதியை தன் அதிகாரத்தில் வைத்து, தென் திசையில் இருந்த பகுதியை துருபதனுக்கு துரோணர் அளித்தார். அர்ஜுனன் அளித்த குருதகூழிணையால் துரோணர் துருபதனை வென்று தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்.

5. அர்ஜுனன் கூறிய சபதம்

ஆதி பருவம் அத்-133

ஒரு சமயம் துரோணர் சிஷ்யர்களுடன் கங்கையில் நீராடச் சென்றார். அச்சமயம் ஒரு முதலை அவர் காலைப் பிடித்தது. தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் திறமை இருந்தும், தன் சீடர்களிடம் முதலையைக் கொண்டு தன்னைக் காப்பாற்றக் கூறினார். கணப் பொழுதில் ஐந்து கூரிய அம்புகளை விடுத்து முதலையை அர்ஜுனன் கொன்றுவிட்டார். அப்போது துரோணர் மகிழ்ந்து பிரம்மசிர் என்ற அஸ்திரத்தை பிரயோகம் மற்றும் முடிவுடன் உபதேசித்தார். இதை மனிதர் மீது பிரயோகிக்கக் கூடாது. மனிதரல்லாதவர் போரிடும்போது இந்த அஸ்திரத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்றார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே செய்வதாக சபதம் ஏற்றார்.

6. அசுவமேத யாகம் முடிந்ததும் யுதிஷ்டிரர் ஏற்ற சபதம்

சபா பருவம் அத்-46

அகவமேத யாகம் முடிந்த பின், சிசுபால வதம் முடிந்ததும் உபத்திரவங்கள் அமைதியடைந்து விட்டனவா என யுதிஷ்டிரர் வியாச மகரிஷியிடம் கேட்டார். வியாசர், யுதிஷ்டிரரிடம், “உன்னை மட்டுமே காரணமாகக் கொண்டு பூபால சமுதாயம் அனைத்தும் தங்களுக்குள் போரிட்டுக் கொண்டு அழிந்துவிடும். நீ கவனத்துடன் புலன்களை வென்று புவியை ஆள்வாயாக” என்று கூறிச் சென்றுவிட்டார்.

பின்னர் வியாசரின் சொற்களைக் கேட்டுக் கலக்கமுற்ற யுதிஷ்டிரர், உலக அழிவிற்குத் தான் காரணமாகிவிடக்கூடாது என்று தான் ஒரு சபதம் ஏற்றார். “நான் என் சகோதரர்களிடமும், மன்னர்களிடமும் ஒருபோதும் கடுமையாகப் பேச மாட்டேன். உற்றார் உறவினரின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு அவர்கள் விரும்பும் பொருட்களை அளிப்பேன். என் புதல்வர்களிடமும், மற்றவர்களிடம் எந்த பேதமும் இன்றி நடந்து கொள்வேன். சண்டை, பகை, விரோதம் ஆகியவற்றிலிருந்து விலகி எல்லோருக்கும் விருப்பமானதைச் செய்து, உலக நிந்தைக்குப் பாத்திரமாகாமல் இருப்பேன்” என்று அனைவரிடமும் சமமாக நடந்து கொள்வதாகச் சபதம் ஏற்றார். உலக அழிவிற்குத் தான் காரணமாகி விடக்கூடாது என மிக எச்சரிக்கையுடன் இருந்தார்.

7. துச்சாதனன் குறித்துப் பீமனின் சபதம்

சபா பருவம் அத்-68

திருதராஷ்டிர சபையில் நடந்த சூதுப் பந்தயத்தில் தங்கள் செல்வம் அனைத்தையும் பணயமாக வைத்துத் தோற்ற யுதிஷ்டிரர், தன் சகோதரர்களையும், தன்னையும் பணயம் வைத்துத் தோற்றுவிடுகிறார். இறுதியாக திரௌபதியும் பணயமாக வைக்கப்படுகிறாள். தோல்வியே கிட்டுகிறது. அடிமைகள் மேலாடை அணியக்கூடாது. அவர்களுடைய மேலாடையை நீக்கு எனக் கர்ணன் கூறப் பாண்டவர்கள் தாங்களாகவே மேலாடைகளைக் களைகின்றனர். கர்ணனின் தூண்டுதலால் துச்சாதனன் திரௌபதியின் மேலாடையைப் பலவந்தமாகப் பற்றி இழுக்கத் தொடங்குகிறான். திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஸ்மரணம் செய்ய, பகவான் அருளால் வஸ்திரம் வளருகிறது. துச்சாதனன் ஆடையை இழுத்து, இழுத்துக் கை சோர்ந்து களைத்துப் போகிறான்.

அச்சமயம் மன்னர்களுக்கிடையே, கோபத்தால் உதடுகள் துடிக்கக் கைகளைப் பிசைந்தபடி பீமன் பயங்கர கர்ஜனையுடன் சபதம் ஏற்றார். அவர் சபையினரைப் பார்த்து, “கூடித்திரிய மன்னர்களே! நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். இத்தகைய சொற்களை இதற்கு முன் யாரும் கூறியிருக்க முடியாது. இனியும் யாராலும் கூற முடியாது. தீய புத்தியுடைய, பரத

வம்சத்தின் களங்கமான இந்தப்பாவி துச்சாதனனின் மார்பை, நான் போரில் பிளந்து இவனது ரத்தத்தைப் பருகுவேன். என்னுடைய இந்த சபதத்தை நான் நிறைவேற்றாவிடில், என்னுடைய முன்னோர்களின் சிறந்த கதி எனக்குக் கிடைக்காமல் போகட்டும்” எனச் சபதம் செய்தார்.

8. துரியோதனன் பற்றிப் பீமனின் சபதம்

சபா பருவம் அத்-71

கபடமான சூதில் பணயமாக வைத்து இழக்கப்பட்ட திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அருளால் அவமானத்திலிருந்து காக்கப்படுகிறாள். அவள் அவையினரிடம் தான் அடிமையா இல்லையா என்று கூற வேண்டுகிறாள். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரே அதைக் கூற வேண்டும் என்கிறார். அச்சமயம் கர்ணன் துரியோதனன் குடும்பத்திற்குப் பணிப்பெண்ணாகு எனத் திரௌபதியிடம் கூறுகிறான். பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் கோபம் கொண்டு பேசுகிறார். அச்சமயம் துரியோதனன், பருமனான, லக்ஷணங்கள் பொருந்திய யானையின் துதிக்கையைப் போன்று ஏற்ற இறக்கமுடைய, வஜ்ரம் போன்ற பலம் வாய்ந்த தன் இடது தொடையை வஸ்திரத்தை விலக்கித் திரௌபதிக்கு எதிரே காட்டினான். பீமன் கோபத்தால் கண்கள் சிவந்தார்.

அவர் சபையில் அனைவரும் கேட்கும்படி சபதம் உரைத்தார். “துரியோதனா! பெரும் போரில் உன்னுடைய இந்தத் தொடைகளை நான் என்னுடைய கதையால் உடைக்காவிடில் பீமனான எனக்கு என்னுடைய முன்னோர்கள் பெற்ற புண்ணிய லோகம் கிடைக்காமல் போகட்டும்” என்ற சபதத்தை ஏற்றார். அதை இறுதியில் நிறைவேற்றவும் செய்தார்.

9. திருதராஷ்டிர சபையில் பீம, அர்ஜுன, நகுல, சகதேவர் சபதம்

சபா பருவம் அத்-77

விதிக்கு வசப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் முதலிய அனைவராலும் தடுக்கப்பட்டும், இரண்டாம் முறை சூது விளையாடித் தோற்றார். இம்முறை 12 ஆண்டுகால வனவாசமும், ஓராண்டுக்கால அஞ்ஞாத வாசமும் நிபந்தனையாக இருந்தது. நிபந்தனைப்படி சூதில் தோற்ற பாண்டவர்கள் வனவாச தீக்ஷ எடுத்து மான்தோல் உத்தரீயம் அணிந்தனர். அச்சமயம் துச்சாதனன் பாண்டவர்களைப் பதர் எள்ளுக்குச் சமமானவர்கள் என்றும் அலிகள் என்றும் கூறி இகழ்ந்தான். திரௌபதியிடம் கௌரவர்களில் ஒருவரைக் கணவனாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுமாறு கூறினான்.

துச்சாதனனின் சொற்களைக் கேட்டுப் பீமசேனன் மிகுந்த கோபம்

கொண்டார். அவனிடம், “போரில் உன் மார்பைப் பிளக்கும்போது, இந்த சொற்களை நினைவூட்டுவேன். உன் பின் வருபவர்களை யமலோகம் அனுப்பி வைக்கிறேன்” என்று உரத்த குரலில் கூறினார். பீமன் இவ்வாறு கூறியதும், வெட்கமற்ற துச்சாதனன் கௌரவர்களின் நடுவில் அவரைக் கேலி செய்து நடனமாடினான். பீமனை மாடே! மாடே! என்று அழைத்து அவமதித்தான். யுதிஷ்டிரர் அச்சமயம் பீமனைத் தடுத்து வைத்தார். துச்சாதனன் பாண்டவர்கள் சபாவனத்திலிருந்து வெளியேறியபோது, சிங்கம் போல நடந்து சென்ற பீமனைப் பரிகாசம் செய்து அவரைப்போலவே நடந்து காட்டினான்.

பீமன் சபதம்:

பீமன் தன் பாதி உடலைப் பின்னால் திரும்பி, “ஓ மூடா! துச்சாதனனின் ரத்தத்தைக் குடிப்பதால் மட்டும் என் கடமை நிறைவேறாது. உன்னையும் சம்பந்திகளுடன் யமலோகத்திற்கனுப்பி உனது இந்த பரிகாசத்தை நினைவூட்டி இதற்கு முழு பதிலளிப்பேன். நான் துரியோதனனை வதம் செய்வேன். அர்ஜுனன் கர்ணனை சம்ஹாரம் செய்வார். சூதாடி சகுனியை சகதேவன் கொல்லப் போகிறார். அத்துடன் இந்த சபையில் நான் சொல்லப் போகும் இந்த சொல்லை தேவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள்.

கௌரவ பாண்டவரிடையே போர் மூளும்போது, இந்தப் பாவி துரியோதனனை நான் கதையால் அடித்து வீழ்த்துவேன். வீழ்ந்து இடக்கும் இந்தப் பாவியின் தலையைக் காலால் இடறுவேன். துராத்மா துச்சாதனனின் மார்பிலிருந்து பெருகும் குருதியை சிங்கம் மானின் ரத்தத்தைக் குடிப்பது போலக் குடிக்கப் போகிறேன்.” என்று கடும் சபதம் ஏற்றார்.

அர்ஜுனன் சபதம்:

தன் அண்ணன் பீமன் கூறியவாறே அர்ஜுனன் “நான் போரில் கர்ணனையும், அவனைப் பின்பற்றுபவர்களையும் கொல்வேன்” என்று சபதம் செய்தார். இந்த சத்தியம் தவறுமானால், இமயமலை தன் இடத்திலிருந்து விலகட்டும்; சூரியனின் கிரணம் நஷ்டமாகட்டும். சந்திரன் தன் குளிர்ச்சியை இழக்கட்டும். இன்றிலிருந்து பதினான்காம் ஆண்டு துரியோதனன் மரியாதையோடு நமது ராஜ்யத்தோடு திருப்பித் தராவிடில் இந்த விஷயங்கள் சத்தியமாகியே தீரும்” என்று கடும் சபதம் உரைத்தார்.

சகதேவன் சபதம்:

அர்ஜுனன் இவ்வாறு சபதமேற்றதும், மாத்ரி புதல்வன் சகதேவன் தன் வலிமையான புஜத்தை உயரத்தூக்கி சபதமேற்றார்.

“காந்தாரவாசியான கூத்திரிய குல களங்கமான முட்டாள் சகுனியே! நீ பகடை என்று கருதியவை பகடைக்காயல்ல. அவற்றின் உருவில் நீ போரில் கூரிய பாணங்களை வரித்துள்ளாய். பீமன் உன் விஷயமாகக் கூறியதை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன். போரில் உற்றார் உறவினருடன் நிச்சயம் கொன்றுவிடுவேன்” என்று உரைத்தார்.

நகுலன் சபதம்:

சகதேவனைத் தொடர்ந்து நகுலன் கூறினார்; “துரியோதனனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் கிருஷ்ணாவை அவமதித்துக் கடுமையான சொற்களைக் கூறியுள்ளனர். தீயவர்களான கௌரவர்களை நான் யமலோகத்தின் விருந்தினராகச் செய்வேன். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் புவியில் எங்கும் இல்லாமல் செய்வேன்” என்று சபதமேற்றார்.

10. காம்ப்யக வனத்தில் பாண்டவர்கள் முன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், த்ருஷ்டத்யும்னன் சபதம்

வன பருவம் அத்-12

பாண்டவர்கள் குதில் தோற்றுத் தலைநகரத்திலிருந்து வெளியேறிய செய்தியைக் கேட்ட போஜ, வருஷணி, அந்தக குல வீரர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னன், சேதிராஜன் த்ருஷ்டகேசி, கேகய ராஜகுமாரர் உள்ளிட்ட மாவீரர்களும் அவர்களைச் சந்தித்து ஆறுதல் அளிப்பதற்காகக் காம்ப்யக வனம் வந்தனர். நிகழ்ந்தவற்றைக் கேட்டுப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகை எரிப்பதுபோல் கோபம் கொண்டார். அவரை அமைதிப்படுத்தும் வகையில் அர்ஜுனன் அவரது வெற்றிச் செயல்களை விவரித்துத் துதி செய்தார். அச்சமயம் பகவான் தான் நாராயணன்; அர்ஜுனன் நரன்; இருவரும் பிரிக்க முடியாதவர்கள். நான் உன்னில் இருந்து தனித்தவன் இல்லை என்று அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

இச்சமயம் திரௌபதி பகவானைச் சரணடைந்தாள். தான் திருதராஷ்டிர சபையில் அவமதிக்கப்பட்டதை விவரித்தாள். பெரும் வீரர்களான பாண்டவர்கள் தன்னைக் காப்பாற்றவில்லை என்பதைக் கண்ணீர் பெருகச் சொன்னாள். தன்னை யாரும் காப்பாற்றவில்லை. ஆனால் என்னுடைய சம்பந்தி என்பதாலும், நான் அக்னி குண்டத்தில் இருந்து தோன்றிய கௌரவமுடையவள் ஆதலாலும், உங்களுடைய உண்மையான சகி என்பதாலும், உங்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் என்னைக் காப்பாற்றும் திறமையில்லை என்பதாலும் நான் உங்களைச் சரணடைகிறேன் என்றாள்.

பாண்டவர்களின் துயர நிலையையும், திரௌபதியின் கண்ணீர்ப் பெருக்கையும் கண்ட பகவான் திரௌபதியிடம் சத்தியமான சபதம் ஏற்றார். “தேவி! உன்னைத் துன்புறுத்தியவர்கள் அர்ஜுனனின் அம்புகளால் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்து கிடப்பார்கள். அவர்களின் மனைவியர் இன்று நீ கண்ணீர் பெருக்குவதைப் போலக் கண்ணீர் பெருக்கி அழப் போகிறார்கள். பாண்டவர்களுடைய நன்மைக்கானதை நான் செய்வேன். துயரமடையாதே. நீ மகாராணியாவாய். கிருஷ்ணே! வானம் பிளக்கலாம்; இமயமலை இல்லாமல் போகலாம்; பூமி துண்டாக உடையலாம்; கடல் வற்றிவிடலாம்; ஆனால் என் சொல் ஒருபோதும் பொய்யாகாது” எனக் கூறிச் சபதமேற்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தொடர்ந்து த்ருஷ்டத்யும்னனும் சபதம் உரைத்தார். “சகோதரி நான் துரோணரைக் கொல்லுவேன்; சிகண்டி பீஷ்மரைக் கொல்லுவான். பீமசேனன் துரியோதனனை வதம் செய்வார். அர்ஜுனன் கர்ணனை யமலோகம் சேர்ப்பார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் - பலராமன் உதவியைப் பெற்று நாம் போரில் பகைவரால் வெல்ல முடியாதவரோவோம்” என்று சபதமேற்றார்.

11. கர்ணன் கௌரவர்கள் முன் செய்த சபதம்

வன பருவம் அத்-257

பாண்டவர்கள் வனமேகிய பின் துரியோதனன் தானும் ஒரு ராஜகூய யாகம் புரிய விரும்பினான். துரியோதனனுக்காகக் கர்ணன் திக்விஜயம் மேற்கொண்டு புவி முழுதும் வென்று வந்தான். துரியோதனன் யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய ஆணையிட்டான். யுதிஷ்டிரர் உயிருடன் இருந்ததால் ராஜகூயத்திற்குப் பதில் வைஷ்ணவயாகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. யாகம் சிறப்பாக நடந்து முடிந்தது.

மகிழ்வுடன் தன் குல முதல்வர்கள் அனைவரையும் வணங்கித் தன் அரியணையில் அமர்ந்த துரியோதனனைக் கர்ணன் பாராட்டினான். போரில் பாண்டவர்கள் கொல்லப்பட்டு ராஜகூய யாகம் செய்யப்படும்போது இதேபோல் நான் உன்னைப் பாராட்டி மகிழ்வேன் என்றான். துரியோதனன் கர்ணனை மார்புடன் அணைத்து, பாண்டவர்களைக் கொன்று, தான் ராஜகூய யாகம் செய்யும் காலம் எப்போது வரும் என்று தன் சகோதரர்களிடம் கேட்டான்.

அச்சமயம் கௌரவர்கள் முன் கர்ணன் சபதம் ஏற்றான். அவன் துரியோதனனிடம், “மன்னா! என் சபதத்தைக் கேள். அர்ஜுனன் என்னால் கொல்லப்படாதவரை நான் மற்றவர்களால் கால் கழுவப் பெற மாட்டேன். நீரிலிருந்து தோன்றிய பொருள்களை உண்ண மாட்டேன். ஆசுர விரதங்களைத்

தரிக்க மாட்டேன். யார் எது கேட்டாலும் இல்லை என்று கூற மாட்டேன்.” என்ற பெரும் சபதம் உரைத்தான்.

12. பீஷ்மரைக் கொல்ல அம்பாவின் சபதம்

உத்தியோக பருவம் அத்-186

பீஷ்மர் சுயம்வரத்தின்போது தன்னை வென்று வந்த காரணத்தினால், தான் விரும்பிய சால்வனால் அம்பா மறுக்கப்படுகிறாள். பீஷ்மரும் ஏற்கவில்லை. சால்வனும் நிராகரித்துவிட்டான். தன் வாழ்வு வீணானதற்குப் பீஷ்மரே காரணம் என்பதால் பீஷ்மரைக் கொல்ல வேண்டி அம்பா பரசுராமரைச் சரணடைந்தாள். ஆனால் பரசுராமராலும் பீஷ்மரை வெல்ல முடியவில்லை. எனவே, தானே தவத்தில் ஈடுபட்டுப் பீஷ்மரைக் கொல்லவேன் என்று அம்பா சபதம் ஏற்றாள்.

13. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அர்ஜுனன் உரைத்த சபதம்

பீஷ்ம பருவம் அத்-59

பீஷ்மர் கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியாகப் பொறுப்பேற்றுக் கடும் போர் புரிந்தார். போரின் மூன்றாம் நாளன்று கௌரவ சேனையில் பெரும் இழப்பு நேரிட்டது. துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் அதிருப்தி கொண்டான். பீஷ்மர் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுவதாகக் குற்றம் சாட்டினான். இதனால் கோபம் கொண்ட பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையைச் சின்னாபின்னமாக்கினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனுக்கு உற்சாகமளித்தவாறு பீஷ்மரை எதிர்க்கத் தூண்டினார். ஆனாலும் அர்ஜுனன் பீஷ்ம பிதாமகரிடம் மென்மையான போக்கையே பின்பற்றுவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உணர்த்தார்.

பீஷ்மர் அடக்க முடியாதவராகப் போரில் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்தார். அர்ஜுனனின் மென்மையான போரையும் கண்டார். இதனை அவரால் சகிக்க முடியவில்லை. தானே ஆயுதமேந்திப் போரிடப் போவதாக சாத்யகியிடம் கூறினார். பீஷ்மரையும், துரோணரையும் கொன்று யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு ராஜ்யத்தை அளிக்கப் போவதாக உரைத்தார். தான் தேரிலிருந்து இறங்கி, சுதர்சன சக்கரத்தை ஸ்மரணம் செய்து அதனை விரல்களில் ஏந்தி பீஷ்மரை நோக்கி மிக வேகமாக ஓடலானார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சக்ராயுதத்தை ஏந்தித் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்ட பீஷ்மர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வாருங்கள், வாருங்கள் என்றழைத்துத் தன்னைக் கொன்று வீழ்த்துமாறு வேண்டினார். பகவானால் கொல்லப்பட்டால் மூவுலகிலும் தன்னுடைய கௌரவம் அதிகரிக்கும் என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் செயலைக் கண்ட அர்ஜுனன் வேகமாக அவரைப் பின் தொடர்ந்தார். அவரைத் தடுக்க முயன்றார்.

ஆனால் மிகுந்த கோபத்துடன் இருந்த பகவானை அவரால் நிறுத்த முடியவில்லை. ஸ்ரீ ஹரியின் திருவடிகளைப் பலமாகப் பற்றிய அர்ஜுனன் ஒரு வழியாகப் பத்தாவது அடி வைக்கும்போது பகவானை நிறுத்திவிட்டார். அவருடைய திருவடிகளை வணங்கினார். “கேசவா! தாங்கள் தங்கள் கோபத்தைத் தடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தாங்களே எங்களின் ஆதாரம் ஆவீர்கள். கேசவா! இனி நான் என் சபதப்படி கடமையைச் செய்வேன். என் கடமையைத் துறக்க மாட்டேன். இதனை என்னுடைய புதல்வர்கள் மீதும், சகோதரர்கள் மீதும் சத்தியம் செய்து சபதம் உரைக்கிறேன். தங்கள் கட்டளையைப் பெற்றதும் கௌரவர்கள் அனைவரையும் முடித்து விடுவேன் என்று சபதம் செய்தார்.

14. பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் உரைத்த சபதம்

பீஷ்ம பருவம் அத்-97

மகாபாரதப் போர் தொடங்கி எட்டு நாட்கள் கழிந்தன. பீஷ்மர் பெரும் முயற்சி செய்தபோதும், பாண்டவர்களின் தரப்பில் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. இதனால் கோபம் கொண்ட துரியோதனன் மீண்டும் பீஷ்மரைக் குற்றம் சாட்டினான். சொல்லம்புகளால் துளைத்தான். அவர் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுவதாக இருந்தால் கர்ணனுக்குப் போருக்கு அனுமதி அளியுங்கள் என்றான். போரில் இருந்து விலகிவிடுமாறு கூறாமல் கூறினான். வாக்கு என்னும் அங்குசத்தால் தாக்கப்பட்ட யானையைப் போல பீஷ்மர் வேதனையுற்றார்.

அர்ஜுனனின் வெற்றிச் செயல்களை விவரித்தார். வாசுதேவனால் காப்பாற்றப்படும் அர்ஜுனனை யாராலும் வெல்ல முடியாது என்பதையும் தெரிவித்தார். இறுதியாக துரியோதனனிடம். “காந்தாரி மைந்தா! இப்போது சென்று நீ சுகமாகத் தூங்கு. நான் நாளை பெரும் பயங்கரமான போர் புரிவேன். இந்த உலகம் உள்ளவரை மக்கள் அதைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள்” என்று பெரும் போருக்கான சபதம் ஏற்றார்.

15. துரோணர் துரியோதனனிடம் செய்த சபதம்

துரோண பருவம் அத்-12

பீஷ்மருக்குப் பின் கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியான துரோணர் மகிழ்வுடன் துரியோதனனிடம் அவன் விரும்பியதைச் செய்வதாக வரம் அளித்தார். துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் பிடித்துக் கைது செய்து தன்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று துரோணரிடம் வரம் கேட்டான். துரோணரும் அவ்வாறே வரமளித்தார். துரியோதனன் யுதிஷ்டிரருடன் மீண்டும் சூது விளையாடி அவரைத் தோற்கடித்துக் காட்டுக்கு அனுப்ப

விரும்புவதை அவன் மூலமாகவே துரோணர் அறிந்து கொண்டார். துரியோதனனின் வஞ்சக எண்ணத்தை அறிந்து கொண்ட துரோணர் தானும் மனதிற்குள் வேறு விதமாகச் சிந்தித்து, யுதிஷ்டிரை உயிருடன் பிடிப்பதாகச் சபதம் செய்தார். அவர் தன்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் துரியோதனன் துரோணரது சபதச் செய்தியை சேனையிலும், வீரர்கள் மத்தியிலும், ஓய்வெடுக்கும் இடங்களிலும் பரவச் செய்தான்.

16. சம்ஷப்தக வீரர்கள் சபதம்

துரோண பருவம் அத்-17

யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்து ஒப்படைப்பதாகச் சபதம் செய்த துரோணர் அதற்கான சூழலை உருவாக்குமாறு துரியோதனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடமிருந்து விலகிப் போர்க்களத்தில் வேறு ஒரு இடத்தில் போர் புரிய வேண்டும். அர்ஜுனன் பாதுகாக்கவில்லை என்றால் யுதிஷ்டிரரை இருநாழிகைப் பொழுதில் கைது செய்துவிடுவேன் என்று துரோணர் தெரிவித்தார். துரோணாசாரியாரின் சொற்களைக் கேட்ட த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா, “அர்ஜுனன் எங்களை எப்போதும் அவமானம் செய்துள்ளார். அவர் செய்த அவமதிப்பிற்காக நாங்கள் பழிவாங்க விரும்புகிறோம். இன்று இந்த பூமியில் ஒன்று அர்ஜுனன் இருக்கமாட்டார். அல்லது த்ரிகர்த்தர்களில் ஒருவர் கூட இருக்க மாட்டோம் என்பதைச் சத்திய சபதமாகக் கூறுகிறோம்” என்றான். சுசர்மாவைத் தொடர்ந்து சத்யவர்மா, சத்யரதன் முதலிய த்ரிகர்த்த சகோதரர்களும் சுசர்மாவைப்போலவே சபதம் ஏற்றனர். அவர்களுடன் பத்தாயிரம் சிறந்த மகாரதிகளும் சபதம் ஏற்றனர்.

அவர்கள் அனைவரும் உடலில் நெய் பூசி, மௌர்வீ என்னும் புல்லாலான மேகலையை அணிந்து யாக அனுஷ்டானம் செய்து பிராமணர்களைப் போஜனம், தக்ஷிணை இவற்றால் திருப்தி செய்தனர். பிறகு நீரைத் தொட்டு அர்ஜுனனை வதம் செய்வோம் என்று சம்ஷப்தகம் என்ற சபதம் ஏற்றனர்.

17. துரோணர் உரைத்த சபதம்

துரோண பருவம் அத்-33

துரியோதனனிடம் கூறியவாறு துரோணரால் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்ய முடியவில்லை. சம்ஷப்தக வீரர்கள் அர்ஜுனனைத் தொலைவில் இழுத்துச் சென்று போரிட்டபோதும், யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களாலும், பாஞ்சாலர்களாலும் காப்பாற்றப்பட்டு விட்டார். இந்நிலையில் துரியோதனன் துரோணர் மீது குற்றம் சுமத்திப் பேசினான். யுதிஷ்டிரர் அருகில் வந்தபோதும்,

அர்ஜுனன் அவரைப் பாதுகாத்த போதும் துரோணர் அவரைக் கைது செய்யாததற்கு அவர் பாண்டவர்களிடம் கொண்ட அன்பே காரணம் எனக் குற்றம் சாட்டினான். இவ்வாறு துரியோதனன் தன்னைக் குறை கூறி குற்றம் சுமத்தியதால் துரோணர் மிகுந்த துயரம் கொண்டார். அவர் துரியோதனனிடம், “மன்னா! நீ என்னை சபதத்தை மீறுபவன் என்று கருதாதே. என்னுடைய சக்தி முழுவதையும் வெளிக்காட்டி நீ விரும்பியதைச் செய்ய முயற்சி செய்கிறேன். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை நினைவில் வை. கிரீடி அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் யாரைக் காப்பாற்றுகிறாரோ அவரைத் தேவ, அசுர, கந்தர்வ, யக்ஷ, நாக, ராக்ஷஸர்களோடு எல்லா உலகமும் வந்தாலும் வெல்ல முடியாது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எங்கிருக்கிறாரோ, அர்ஜுனன் சேனையின் தலைவனோ, அங்கு சிவபிரானைத் தவிர வேறு யாருடைய பலமும் பயன்படாது.

மகாராஜா! இன்று நான் ஒரு உண்மையான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். நான் பாண்டவர்களில் ஒரு சிறந்த மகாரதியைக் கொண்டு விடுவேன். அர்ஜுனனை இங்கிருந்து தூரத்தில் விலக்கிவிடு; என்றார். துரோணர் இவ்வாறு ஒரு சபதம் உரைத்ததும் சம்ஷப்தகர்கள் அர்ஜுனனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தனர். துரோணர் சக்கர வியூகத்தை வகுத்தார். அவர் சபதம் உரைத்தவாறே மாவீரனாகிய அபிமன்யு போர் நியமங்களை மீறிக் கொல்லப்பட்டான்.

18. அர்ஜுனன் ஐயத்ருதன் வதம் குறித்துச் செய்த சபதம் துரோண பருவம் அத்-73

அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக வீரர்களால் போர்க்களத்தில் பிரித்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டு விட்டார். 13 ஆம் நாள் நடைபெற்ற போரில் அர்ஜுனன் அருகில் இல்லாதபோது துரோணர் வகுத்த சக்கர வியூகத்தை உடைத்து உள் நுழைந்த அர்ஜுனனின் வீரமகன் அபிமன்யு ஆறு மகாரதிகளால் சூழப்பட்டு அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டான். சம்ஷப்தக வீரர்களில் பெரும்பாலோனோரை வதம் செய்து திரும்பிய அர்ஜுனன் பாண்டவ சேனை சோகத்தில் மூழ்கியிருந்ததைக் கண்டார். சேனை வீரர்கள் அர்ஜுனனைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினர். அர்ஜுனன் கண்ணீரில் மூழ்கியிருந்த யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார். அவர் வாயால் அபிமன்யு சொர்க்கலோகம் அடைந்ததைக் கூறக் கேட்டு கடுங்கோபம் கொண்டார்.

யுதிஷ்டிரர் முன்னால் நாளை ஐயத்ருதனை நிச்சயம் கொண்டு விடுவேன் என்று சபதம் செய்தார். ஐயத்ருதனை நாளை கொல்லாவிடில் பல்வேறு தீமைகளைச் செய்பவர்கள் பெறும் துரக்கதியை நான் பெறுவேன்; நரக லோகத்தை அடைவேன் என்ற சபதத்தினை உரைத்தார். இவ்வாறு

ஐயத்ருதனை வதைப்பதாகச் சபதம் ஏற்ற அர்ஜுனன் இரண்டாவதாகவும் ஒரு சபதம் செய்தார். “நாளை ஐயத்ருதனைக் கொல்லுவதற்குள் சூரியன் அஸ்தாசலத்தை அடைந்துவிட்டால் நான் கொழுந்து விட்டெரியும் தீயில் பாய்ந்து மாய்வேன்” என்ற கோரமான சபதத்தையும் அர்ஜுனன் உரைத்தார்.

19. அர்ஜுனன் கர்ணனிடம் கூறிய சபதம் துரோண பருவம் அத்-148

14 ஆம் நாள் போரில் அர்ஜுனன் ஐயத்ருதன் தலையைத் துணித்துத் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றினார். சிந்துராஜன் கொல்லப்பட்டதால் கர்ணன் கோபம் கொண்டான். அஸ்வத்தாமாவும், கிருபரும் அர்ஜுனனோடு போர் செய்தனர். கர்ணன் அர்ஜுனனை நோக்கிப் போருக்காக வந்தான். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் இருந்த சக்தி ஆயுதத்தை நினைத்து, கர்ணனுடன் இப்போது அர்ஜுனன் போர் புரிவது சரியாகாது என்று பார்த்தனைத் தடுத்துவிட்டார். கர்ணன் முதலிய கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் சினி வம்சத்துச் சாத்யகியை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தனர். ஆனால் அவர்களால் சாத்யகியை வதைக்க முடியவில்லை. பீமசேனன் அதுவரை திருதராஷ்டிரரின் 31 புதல்வர்களை வதம் செய்துவிட்டார். பீமசேனன் போரில் தன் தேரை இழந்தார். கர்ணனால் முட்டாள், பெருவயிறன், சிறுவன், கோழை, அஸ்திர வித்தைகளை அறியாதவன் என்று பலமுறை கூறி அவமதிக்கப்பட்டார்.

எனவே அவர் அர்ஜுனனிடம் கர்ணனை வதம் செய்யுமாறு கூறினார். அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்வதாக ஏற்கனவே திருதராஷ்டிர சபையில் சபதம் உரைத்திருந்தார். எனவே போரில் கர்ணன் வதம் அவருடைய பங்கானது. தன் தமையன் பீமனைக் கர்ணன் சொல்லம்புகளால் காயப்படுத்தியதை அவர் மூலமே அறிந்த அர்ஜுனன் கர்ணனிடம் கோபத்துடன் சபதம் ஏற்றார்.

“தேரோட்டி மைந்தனே! நீ உன் அழிவிற்காகவே அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டினாய். நீ உன் உற்றார், உறவினர், புதல்வருடன் என்னால் மரண தண்டனை பெறத் தகுந்தவன். நீ பீமனிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறியுள்ளாய் என புதல்வன் அபிமன்யுவை அநியாயமாக நீங்கள் கொன்றுவிட்டீர்கள். எனவே உன் கண்முன்னே உன் புதல்வன் வருஷசேனைக் கொல்லப் போகிறேன். அவனைக் காப்பாற்ற வரும் மன்னர்கள் அனைவரையும் அழித்துவிடுவேன். இது நான் என் வில்லின் மீது செய்யும் சத்தியமான சபதம் ஆகும். உன்னுடைய கர்வமுடைய புதல்வன் போரில் வீழ்த்தப்பட்டதும் துரியோதனன் பெரும் பச்சாத்தாபம் அடைவான்” என்று சபதம் உரைத்தார்.

20. த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்க்களத்தில் ஏற்ற சபதம்

துரோண பருவம் அத்-186

போரின் 14 ஆம் நாளன்று இரவுப் போர் நடந்தது. இரவின் மூன்று முகூர்த்த காலமே மீதி இருந்த நிலையில் கௌரவ சேனை இரண்டு பிரிவாகப் பிரிந்து போரிட்டது. பீமசேனன் அர்ஜுனனிடம் கௌரவ சேனையை இடது பக்கத்திலிருந்து தாக்கி அழிக்கக் கூறினார். சவ்யசாசி துரோணரையும், கர்ணனையும் விடுத்துப் போர் முனைக்குச் சென்று போரிட்டார். துரோணர் வடக்குப் பக்கம் சென்று கொழுந்து விட்டெரியும் தீயைப்போல ரணகளத்தில் நின்றார். அவரைக் கண்டு படைவீரர்கள் பயந்து ஓடினர். பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் அவர் துருபதனின் மூன்று பேரர்களின் உயிரைப் பறித்தார். பின் சேதி, கேகய, ச்ருஞ்ஜய, மத்ஸ்ய தேச மகாரதிகள் அனைவரையும் தோற்கச் செய்தார். துருபதனும், விராடரும் ஆசாரியர் மீது கோபத்தோடு அம்பு மழை பொழிந்தனர். கடும் போருக்குப் பின் துருபதரையும், விராடரையும் துரோணர் யமனுலகு சேர்த்தார்.

இவ்வாறு தன் தந்தையும், புதல்வர்களும், விராட, துருபத, கேகய, சேதி, மத்ஸ்ய, பாஞ்சால மகாரதி வீரர்களும் துரோணரால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு த்ருஷ்டத்யும்னன் கடும் கோபம் கொண்டார். போர்க்களத்திலேயே ரதிகளின் இடையில் சபதம் செய்தார். “இன்று யாருடைய கையில் இருந்து ஆசாரியார் உயிரோடு தப்புவாரோ, அல்லது யாரை அவர் தோற்கச் செய்வாரோ, அவனுக்கு யாகம் செய்தல், கிணறு, குளம் தோண்டுதல், தோட்டம் அமைத்தல் முதலிய புண்ணியங்கள், கிடைக்காமல் போகட்டும். கூடித்திரியத் தன்மையில் இருந்தும், பிராமணத் தன்மையில் இருந்தும் விழட்டும்” என்ற சபதத்தை ஏற்றார். த்ருஷ்டத்யும்னன் கூடித்திரிய குலத்தில் தோன்றியதால் கூடித்திரியத் தன்மையும், யாக அக்னியில் இருந்து பிறந்ததால் பிராமணத் தன்மையும் பெற்றவராவார்.

21. அஸ்வத்தாமாவின் சபதம்

கர்ண பருவம் அத்-57

துரோண வதத்திற்குப் பின் 16 ஆம் நாள் போர் கர்ணனின் தலைமையில் நடந்தது. அவன் துரோணராலும், பீஷ்மராலும் பெற முடியாத வெற்றியைப் பெற்றுத் தருவான் எனத் துரியோதனன் நம்பினான். இருபக்கமும் மிகுந்த உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டது. துரியோதனன் “சொர்க்கத்தின் திறந்த வாயிலாகிய இந்தப் போர் தானாகவே கிடைத்துள்ளது; போரில் பாண்டவர்களை வதம் செய்து செழுமையான ராஜ்யத்தை அடைவீர்கள்; அல்லது போரில் கொல்லப்பட்டு வீர கதியை அடைவீர்கள்” என்று கர்ணனிடமும், மற்ற

மன்னர்களிடமும் கூறி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தினான். அச்சமயம் துரோணரின் புதல்வனான அஸ்வத்தாமா படைவீரர்களின் மகிழ்ச்சியை அதிகரிக்கும் விதமாக சபதம் ஏற்றான்.

அவன், “படை வீரர்கள் அனைவருக்கும் முன்னால், அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, ஆயுதத்தைக் கீழே வைத்துவிட்ட என் தந்தை த்ருஷ்டத்யும்னன் மூலம் கொல்லப்பட்டார்; அதனால் உண்டான கோபத்தாலும், நண்பனான துரியோதனனின் வெற்றிக்காகவும் நான் உண்மையாகச் சபதம் செய்கிறேன். நான் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லாமல் என்னுடைய கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன். ஒரு வேளை என்னுடைய இந்த சபதம் பொய்யாகுமானால் எனக்கு சொர்க்கலோகம் கிடைக்காமல் போகட்டும். அர்ஜுனன், பீமன் முதலிய வீரர்களால் காப்பாற்றப்பட்டாலும் நிச்சயம் நான் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்றுவிடுவேன்” என்று சபதம் ஏற்றான். அஸ்வத்தாமா தன் சபதப்படி த்ருஷ்டத்யும்னனைப் போர்க்களத்தில் கொல்ல முடியவில்லை. உறங்கும்போது அதர்மமாகவே கொன்றான்.

22. அர்ஜுனன் கர்ண வதத்திற்காக யுதிஷ்டிரரிடம் செய்த சபதம் கர்ண பருவம் அத்-71

போர்க்களத்தில் மிகுந்த காயமடைந்த யுதிஷ்டிரர் கூடாரம் திரும்பினார். அவரைப் பார்த்து அவரது நலம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள அர்ஜுனன் விரும்பினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் தருமராஜரின் கூடாரம் சென்று அவருடைய பாதங்களைப் பணிந்தனர். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்று தன் வெற்றிச் செய்தியைக் கூற வந்ததாக எண்ணினார். இது விஷயமாக அர்ஜுனனுக்கும், யுதிஷ்டிரருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட வேறுபாடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் முயற்சியால் விலக்கப்பட்டு சகோதரர் இருவரும் ஒருவரோடொருவர் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் மகிழ்ந்து, கர்ணனை வதம் செய்ய ஆணையிட்டார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம், “மகாராஜா! இன்று தன் பலத்தில் கர்வம் கொண்டுள்ள ராதேயனை உற்றார் உறவினரோடு மரணத்தின் அருகில் அனுப்பிவிடுவேன். உங்களைத் துன்புறுத்திய அந்தக் கர்ணன் இன்று தன் பாவத்தின் பயங்கரப் பலனை அடைவான். பூபாலா! இன்று நான் கர்ணனைக் கொன்றே உங்களை தரிசிப்பேன். போர்க்களத்திலிருந்து உங்களை வாழ்த்துவதற்காக வருவேன். இன்று நான் கர்ணனைக் கொல்லாமல் போரிலிருந்து திரும்ப மாட்டேன். உங்கள் கால்களைத் தொட்டு நான் சத்திய சபதம் செய்கிறேன்” என்று சபதம் ஏற்றார்.

23. துரியோதனன் முன் அஸ்வத்தாமா செய்த சபதம் சல்ய பருவம் அத்-65

குருக்ஷேத்திரத்தில் பீமசேனனுடன் செய்த கதாயுத்தத்தில் துரியோதனன் தொடைகள் உடைக்கப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்டான். 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைகளுக்குத் தலைவனாக இருந்து, தன் உதவியாளர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டுத் தனியாக துரியோதனன் அழுது கொண்டிருந்தான். தந்தைக்கு சஞ்ஜயன் மூலம் செய்தி அனுப்பினான். தேரோட்டி மூலம் தன் நண்பர்களான அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவருக்கும் விஷயங்களை தெரிவிக்கச் செய்தான்.

தூதர்கள் மூலம் செய்தி அறிந்த அஸ்வத்தாமா முதலிய மூவரும் தேரிலேறி விரைந்து போர்க்களம் வந்தனர். வீழ்ந்து கிடந்த துரியோதனன் நிலை கண்டு கண்ணீர் சிந்தினர். துரியோதன மன்னன் துயரக் கண்ணீரையும், அவன் வேதனையால் படும் துன்பத்தையும் கண்டு அஸ்வத்தாமா பிரளய கால அக்னியைப் போலக் கோபம் கொண்டான். ரோஷமும், ஆவேசமும் நிரம்பப் பெற்ற அவன் துரியோதனன் கரத்தின் மீது தன் கரத்தை வைத்து அழுத்திச் சபதம் உரைத்தான்.

“மன்னா! நீச பாண்டவர்கள் குருரமாக என் தந்தையை வதம் செய்தனர். அதனால் கூட நான் அவ்வளவு தாபமடையவில்லை. ஆனால் உன் வதத்தால் நான் இன்று பெரும் கஷ்டம் கொண்டேன். நான் சத்திய சபதமிட்டுக் கூறும் சொற்களைக் கேள். நான் என்னுடைய இஷ்ட, ஆபூர்த்தி, தான, தர்ம மற்றும் சுப கர்மங்களின் மீது சபதம் செய்து கூறுகிறேன். இன்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்க்கும்போதே பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் எல்லா உபாயங்களாலும் யமராஜன் உலகிற்கு அனுப்பி விடுவேன். மகாராஜா! இதற்கு நீ அனுமதி கொடு” என்று சபதமேற்றான்.

பிறகு துரியோதனன் கிருபாசாரியார் மூலம் அஸ்வத்தாமாவிற்குத் தன் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்வித்தான்.

24. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரைத்த சபதம் ஆஸ்வமேதீக பருவம் அத்-69

வியாச பகவானின் ஆணைப்படி அர்ஜுனன் அஸ்வமேத யாகக் குதிரையின் பின் சென்றார். ஏனைய சகோதரர்கள் மருத் மன்னரின் தங்கப் புதையலைக் கொண்டு வருவதற்காக இமய யாத்திரை மேற்கொண்டிருந்தனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் சுற்றத்துடன் ஹஸ்தினாபுரத்திற்கு வந்திருந்தார். இச்சமயம் உத்தராவின் பிரசவ நேரமாக இருந்தது. அஸ்வத்தாமாவின்

பிரம்மாஸ்திரம் உத்தராவின் கர்ப்பத்தின் மீது செலுத்தப்பட்டு இருந்ததால் குழந்தை இறந்தே பிறந்தது.

இதனால் அரண்மனை எங்கும் பெரும் அழுகுரல் கேட்டது. குந்தியும், சுபத்ராவும், பாஞ்சாலியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சரணடைந்தனர். உத்தரா பகவானிடம் பலவாறு அழுது புலம்பித் தரையில் விழுந்து விட்டாள். அனைவரும் குழந்தையை உயிர்ப்பிக்குமாறு பகவானிடம் வேண்டினர். பெண்களின் துயர நிலையையும், தான் அஸ்வத்தாமாவிடம் முன்பு கூறியதை நினைவு கூர்ந்தும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அக்குழந்தையை உயிர்ப்பிக்க சபதம் செய்தார்.

அனைவரும் கேட்கும்படி உத்தராவிடம் கூறினார்; “மகளே! உத்தரா! நான் பொய் கூறுவதில்லை. நான் செய்த பிரதிக்கை சத்தியமாகியே தீரும். நான் எல்லோரும் பார்க்கும்போதே இப்பாலகனை உயிர்ப்பித்து விடுகிறேன். நான் ஒருபோதும் பொய் கூறியதில்லை; போரில் புறமுதுகிட்டதில்லை. இந்த சக்தியின் ஆளுமையால் அபிமன்யுவின் இந்தச் சிறுவன் உயிர் பிழைக்கட்டும்.

தர்மமும், பிராமணரும் எனக்குப் பிடிக்கும் என்றால் பிறந்ததுமே இறந்த அபிமன்யுவின் இந்த மகன் மறுபடி உயிர்த்தெழட்டும். நான் ஒருபோதும் அர்ஜுனனை விரோதித்ததில்லை. இந்த சத்தியத்தின் பிரபாவத்தால் இறந்த இந்த பாலகன் இப்போதே உயிர் பிழைக்கட்டும். என்னிடம் சத்தியம், தர்மம் ஆகியவை நிரந்தரமாக இருக்கும் என்றால், அபிமன்யுவின் இந்த சிறந்த புதல்வன் உயிர் பிழைக்கட்டும். நான் கம்சனையும், கேசியையும் தர்மத்தின்படி வதம் செய்தேன் என்றால், அந்த சத்தியத்தின் ஆளுமையால் இந்த பாலகன் மறுபடி உயிர் பிழைக்கட்டும்” என்று சபதம் ஏற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் இந்த சபதத்தின்படி உத்தராவின் புதல்வன் உயிர் பிழைத்தான்.

VI. மகாபாரதத்தில் விவரிக்கப்படும்

சுப-அசுப சகுனங்கள்

1. துரியோதனனின் பிறப்பு சமயத்தில் தோன்றிய

அசுப சகுனங்கள்

ஆதிபருவம் அத்-114

வியாசரின் வரத்தால் கருவுற்ற காந்தாரி இரண்டாண்டு கால கர்ப்பத்திற்குப் பின்னும் குழந்தை பிறக்காததால் வயிற்றில் அடித்தாள். மாமிசப் பிண்டம் ஒன்று தோன்றியது. வியாசரின் ஆலோசனைப்படி அது நீரால் நனைக்கப்பட்டு 101 துண்டுகளாகியது. நெய்க்குடங்களில் வைத்து இரண்டு ஆண்டுக்காலம் ரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டது. பின்னர் திறக்கப்பட்ட குடத்திலிருந்து வரிசைக் கிரமமாக திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் 100 பேரும், துச்சலா என்ற பெண்ணும் தோன்றினர்.

முதலில் துரியோதனன் தோன்றினான். அவன் பிறந்ததுமே கழுதையைப் போலக் கத்தி அழலானான் அந்தக் குரலைக் கேட்டதுமே மற்ற கழுதைகளும் பதிலுக்குக் கத்தின. கழுகும், வெளவாலும், காக்கையும் கோலாகலம் செய்தன. திசைகள் வெப்பமடைந்தன. திருதராஷ்டிரர் இதைக் கண்டு பயம் கொண்டார். அவர் விதுரர் - பீஷ்மர் முதலியோரை அழைத்து இவன் அரசனாக முடியுமா எனக்கேட்டார். அவர் பேசி முடித்ததும் நாற்புறமும் பயங்கரமான மாமிசப் பிராணிகள் கர்ஜித்தன. வெளவால்கள் அமங்கலக்குரலை எழுப்பின. இந்த அபசகுனங்களைக் கண்ட விதுரரும், மற்ற பிராமணர்களும் “உங்கள் மூத்த மகன் பிறந்ததும் தோன்றிய அபசகுனங்கள் இவன் குலத்தை அழிப்பவன் என்பதைக் காட்டுகின்றன. இவனைத் துறந்துவிட்டால் தடைகள் விலகும். இவனைக் காப்பாற்றினால் எதிர்காலத்தில் மிகப்பெரும் துன்பம் உண்டாகும்” என்று திருதராஷ்டிரரிடம் துரியோதனனைத் துறக்கக் கூறினர். ஆனால் மகன் மீது கொண்ட பாசத்தால் மன்னன் அவர்கள் அறிவுரையை ஏற்கவில்லை.

2. திருதராஷ்டிரர் சபையில் ஏற்பட்ட அசுப சகுனங்கள்

சபா பருவம் அத்-41

சூதாட்டத்தில் பாண்டவர்களை வெற்றி கொண்டபின் திருதராஷ்டிர சபையில் பாண்டவர்கள் அனைவரும் அவமானப்படுத்தப்பட்டார்கள். திரௌபதி ஆடை இழுக்கப்பட்டு ஒரு பெண்ணுக்கு ஏற்படக் கூடிய மிகப் பெரிய அவமானத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டாள். அவள் அவையினரிடம் தன்னைச் சூதில் தோற்றபின் என்னை சூதில் பணயமாக வைத்துத் தோற்க

யுதிஷ்டிரருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? என்ற வினாவை எழுப்பினாள். துரியோதனன் அவளிடம் யுதிஷ்டிரருக்கு உன்னைப் பணயமாக வைத்துத் தோற்க உரிமை இல்லை என்று கூறினால் நீ அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுபட்டு விடலாம் என்றான். இவ்வாறு சபையில் விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது அபசகுனங்கள் தோன்றின.

திருதராஷ்டிரரின் அக்னிசாலையினுள் ஒரு நரி வந்து பலமாக ஊளையிட்டது. அதைக் கேட்டுக் கழுதைகள் கத்தத் தொடங்கின. கழுகு முதலிய பயங்கரமான பறவைகள் நாற்புறமும் ஒலி எழுப்பின. பயங்கரமான அந்த அமங்கல ஒலியை அனைவரும் கேட்டனர். விதுரரும், காந்தாரி தேவியும் அந்த ஒலியைக் கேட்டனர். பீஷ்மர், துரோணர், கிருபாசாரியாரின் செவிகளிலும் அந்த ஒலி விழுந்தது. அவர்கள் அனைவரும் ஸ்வஸ்தி, ஸ்வஸ்தி என்று உரத்த குரலில் கூறினர். பின் விதுரரும், காந்தாரியும் விபத்தை அறிவிக்கும் அந்தப் பயங்கர ஒலியைப்பற்றித் திருதராஷ்டிரரிடம் அறிவிக்க, துயரம் கொண்ட திருதராஷ்டிரர் திரௌபதிக்கு வரமளித்துப் பாண்டவர்களை அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுவித்தார்.

3. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் தூதுவராக ஹஸ்தினாபுரம் சென்றபோது, வழியில் ஏற்பட்ட சுப-அசுப சகுனங்கள் உத்தியோக பருவம் அத்-84

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் தூதுவராக விராடரின் உபப்லவ்ய நகரில் இருந்து புறப்பட்டார். ஹஸ்தினாபுரம் செல்லும் வழியில் அவர் முன் பல சுப அசுப சகுனங்கள் தென்பட்டன.

மேகம் இன்றியே வானத்தில் மின்னலுடன் இடி இடித்தது. அத்துடன் மேகம் இன்றியே பர்ஜன்யதேவன் ஏராளமாக நீரைப் பொழிந்தார். எல்லாப் பக்கமும் தீ எரியத் தொடங்கியது. பூமி தடுமாறியது. நீர் நிலைகளில் நீர் நிறைந்து வழிந்தது. உலகம் முழுவதும் மண் பரவி இருளால் மூடப்பட்டதைப் போலாயிற்று. திசைகள் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை.

வானத்தில் பெரும் கோலாஹல ஒலி ஏற்பட்டது. வானத்தில் எல்லாப் பக்கமும் மனிதரின் உருவம் காணப்பட்டது. கௌரவர்களின் தேசம் அனைத்திலும் இந்த விசுயம் காணப்பட்டது. தென்மேற்கு திசையில் இருந்து தோன்றிய புயல் அஸ்தினாபுரத்தைக் கடைந்தது. அது கூட்டம் கூட்டமாக மரங்களை ஒடித்தது ; பெயர்த்துப் பூமியில் சாய்த்தது. இடி விழுந்தது போலக் கடுமையான ஒலி ஏற்பட்டது. ஹஸ்தினாபுரத்தில் இத்தகைய அபசகுனங்கள் தோன்றின.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சென்ற வழியில் சுப சகுனங்கள் தென்பட்டன. அவர்

வழியில் சுகமான காற்று வீசியது. எல்லா வகையான சுபசகுனங்களும் அவருடைய வலது பக்கம் தோன்றின. அவர் மீது மலர் மழை, மலர்ந்த தாமரைகளின் மழை பொழிந்தது. வழி முழுவதும் முள்ளோ கல்லோ இல்லாமல் சமதள வழியாக செல்லுவதற்கு எளிய பாதையாக இருந்தது.

4. கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் தெரிவித்த அபசகுனங்கள் உத்தியோக பருவம் அத்-143

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனை பாண்டவர் பக்கம் வருமாறு கூறினார். அவரது ஆலோசனையை கர்ணன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அனைத்தையும் அறிந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணராகிய தாங்கள் எதற்காக என்னை மோகத்தில் ஆழ்த்துகிறீர்கள்” என்று கேட்ட கர்ணன் தனக்குப் பயங்கரக் கனவுகளும், கோரமான அபசகுனங்களும், மிக பயங்கரமான தொல்லைகளும் ஏற்படுவதைக் கூறினான். அச்சமயத்தில் இருந்த கிரக நிலைமைகளை விவரித்தான். தன் கனவுக் காட்சியைக் கூறினான்.

கர்ணன் துரியோதனனின் சேனையில் தோன்றும் அடையாளங்களை வருணித்தான். “மாதவா! வானிலிருந்து எரிநகூத்திரங்கள் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இடி இடிக்கிறது. பூமி அசைகிறது. யானைகள் பரஸ்பரம் மோதிக் கொள்ளுகின்றன. பேரொலி எழுப்புகின்றன. குதிரைகள் கண்ணீர் பெருக்குகின்றன. அவை புல்லையும், நீரையும் மகிழ்ச்சியாக உண்ணுவதில்லை. இவை பிராணிகளின் அழிவை அறிவிக்கும் அடையாளங்களாகும்.

குதிரைகளும், யானைகளும், மனிதர்களும் கூட குறைந்த அளவு உணவை ஏற்றபோதும் அதிக மலத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர். துரியோதனனுடைய சேனை முழுவதும் இவை காணப்படுகின்றன. அறிஞர்கள் இதனைத் தோல்வியின் அடையாளம் என்கின்றனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பாண்டவர்களுடைய வாகனங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் உள்ளதாகவும், மான்கள் அவற்றின் வலமாகச் செல்வதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இது அவர்களின் வெற்றியை அறிவிக்கும் லக்ஷணங்களாகும்.

கேசவா! மான்கள் துரியோதனனுக்கு இடப்புறமாகச் செல்கின்றன. சரீரம் தென்படாமல் குரலை மட்டுமே அவன் கேட்கிறான். இது அவனது தோல்வியை அறிவிக்கும் சின்னமாகும்.

சுப சகுனத்தைக் காட்டும் மயில், சேவல், அன்னம், ஸாரஸம், சகோரம், சாதகம் ஆகிய பறவைக் கூட்டங்கள் பாண்டவர்கள் பின் செல்கின்றன. ஆனால் கழுகு, கங்கம், கொக்கு, பருந்து, ஓநாய்,

ஈக்கூட்டங்களுடன் அரக்களும் கௌரவர்களின் முன் ஓடுகின்றனர். துரியோதனனுடைய சேனைகளில் பேரிகைகளை முழக்கினாலும் ஒலி எழுவதில்லை. பாண்டவர்களின் முரசுகள் முழக்காமலேயே ஒலிக்கின்றன.

மாதவா! மேகங்கள் வானிலிருந்து மாமிச-ரத்த மழையைப் பொழிகின்றன. வான் முகட்டில் சுற்றுச்சுவர், அகழி மற்றும் கதவுகளோடு, சூரியனுடன் கந்தர்வ நகரம் தோற்றமளிக்கிறது.

அங்கு சூரியன் ஒரு கருப்பு வட்டத்தால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. சூரிய உதய, அஸ்தமன சந்திக்காலத்தில் ஒரு பெண் நரி பயங்கரக் குரலில் அழுகிறது. இதுவும் தோல்வியின் அறிகுறியே. ஒரு சிறகும், ஒரு கண்ணும், ஒரு காலும் உடைய பறவைகள் பயங்கரமாக ஓலமிடுகின்றன. சந்தியா காலத்தில் கருப்பான கழுத்தும், சிவப்பான கால்களும் உள்ள பயங்கரமான பறவைகள் எதிரில் வருகின்றன. இவையும் தோல்விக்கான அடையாளங்களேயாகும்.

மதுசூதனா! கிழக்கு திசை சிவப்பாகவும், தென்திசை கருப்பாகவும், மேற்கு திசை மண் நிறத்திலும் வடதிசை வெண் சங்கின் வண்ணத்திலுமாக திசைகள் வெவ்வேறு நிறத்தில் தெரிகின்றன. திசை முழுதும் துரியோதனனுக்கும் பெரும் பயத்தை அறிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அச்சுதா! என் கனவின் இறுதியில் யுதிஷ்டிரர் 1000 தூண்களுடைய மாளிகையில் சகோதரர்களுடன் ஏறுவதைக் கண்டேன். அவர்கள் அனைவரும் வெள்ளை வஸ்திரமணிந்து வெண்மையான தலைப்பாகையைச் சூடியிருந்தனர். அவர்களுடைய ஆசனங்களும் வெண்மையாகவே இருந்தன.

என் கனவின் முடிவில் இந்த பூமி ரத்தத்தால் மாசடைந்து குடல்களால் சூழப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். யுதிஷ்டிரர் வெள்ளையான எலும்புக் குவியலின் மீதமர்ந்து, தங்கப் பாத்திரத்தில் இருந்த நெய் சேர்த்த பாயாசத்தைப் பருகிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். எனவே இந்த பூமியை அவர் அரசாளப்போகிறார். மனிதரில் சிறந்த பீமன் கையில் கதையுடன் உயரமான மலை மீது ஏறி இப்புவிையைத் துன்புறுத்துவதைக் கண்டேன். இதே போல் காண்டீபம் ஏந்திய தனஜ்யனுடன் தாங்கள் வெள்ளையானை மீது அமர்ந்து தோற்றம் அளித்தீர்கள்.

ஜனார்த்தனா! கௌரவ சேனையில் அசுவத்தாமா, கிருபாசாரியார் கிருதவர்மா ஆகியோர் மட்டுமே வெள்ளைத்தலைப்பாகையுடன் இருந்தனர். ஏனையோர் சிவப்புத் தலைப் பாகையை அணிந்திருந்தனர். பீஷ்மர், துரோணர் ஆகிய மகாரதிகள் என்னுடன் ஓட்டகம் பூட்டப்பட்ட தேரில் ஏறி தென்திசை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய சகுனங்கள்

கௌரவர்களின் அழிவிலையும், பாண்டவர்களின் வெற்றியையும் அறிவிப்பன ஆகும். நானும் மற்ற கூத்திரிய சமுதாயமும் பீஷ்மர் துரோணருடன் ஓட்டகத்தின் மேலேறித் தென்திசை நோக்கிச் சென்றோம்” எனக் கர்ணன் தன் கனவில் கண்ட சப, அசுப சகுனங்களைத் தெரிவித்தார்.

5. துரியோதனன் பீஷ்மருக்கு சேனாதிபதி அபிக்ஷேகம்

செய்த போது ஏற்பட்ட அபசகுனங்கள்

உத்தியோக பருவம் அத்-156

கௌரவ, பாண்டவர்களுக்கிடையில் போர் தீர்மானமானது. துரியோதனன் தன்னுடைய 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைக்கும் பிதாமகர் பீஷ்மரை சேனாதிபதியாக நியமித்தான். அவருக்கு விதிப்படி சேனாதிபதி அபிக்ஷேகம் செய்தான். மன்னனின் ஆணைப்படி ஆயிரக்கணக்கான முரசுகளும், சங்கங்களும் முழக்கப்பட்டன. அந்த சமயத்தில் பல அபசகுனங்கள் தோன்றின.

மேகமற்ற வானத்திலிருந்து ரத்த மழை பொழிந்தது. யானைகள் பயங்கரமாகப் பிளின. இடி இடிப்பதுபோல் பயங்கர சத்தம் நாற்புறமும் கேட்டது. பூமி நடுங்கியது. வானிலிருந்து எரி நட்சத்திரங்கள் விழுந்தன. நரிகள் பயத்தை அறிவிக்கும் விதமாக பயங்கரமாக ஊளையிட்டு அமங்கலத்தை உணர்த்தின. இத்தகைய நூற்றுக் கணக்கான தொல்லைகள் பீஷ்மரின் சேனாதிபதி அபிக்ஷேகத்தின் போது வெளிப்பட்டுத் தோல்வியை அறிவித்தன.

6. பீஷ்ம-பரசுராம யுத்தத்தின்போது தென்பட்ட சகுனங்கள்

உத்தியோக பருவம் அத்-182

அம்பா பீஷ்மரை வதைக்கவேண்டும் என்று பரசுராமரைச் சரணடைந்தாள். பரசுராமர் அவளுக்கு வாக்களித்தவாறு, பீஷ்மரை வலுவில் போருக்கு அழைத்தார். பீஷ்மருக்கும் பரசுராமருக்கும் 13 நாட்கள் போர் நடைபெற்றது. போரில் பரசுராமரால் பீஷ்மரை வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை. பீஷ்மரின் சாரதி வீழ்ந்துவிட கங்கையே பீஷ்மரின் சாரதியானார். பீஷ்மரின் பாணத்தால் துயருற்ற பரசுராமர் மூர்ச்சையடைந்து வில்லை விட்டுப் பூமியில் மண்டியிட்டு விட்டார்.

அவர் பூமியில் விழுந்ததும், ரத்த மழை பொழிந்த மேகங்கள் ஆகாயத்தை மூடிவிட்டன. இடி இடிப்பதுபோல நூற்றுக்கணக்கான எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. பூமி நடுங்கியது. சூரியனை நாற்புறமும் ராகு சூழ்ந்து கொண்டது. கமுகுகளும், காக்கைகளும் பறக்கலாயின. திசைகள்

வெப்பமாயின. நரி பயங்கரமாக ஊளையிட்டது. துந்துபிகள் தாமாகவே முழங்கலாயின. இவ்வாறு பல அபசகுனங்கள் தோன்றின.

7. போர்தொடங்குமுன் தோன்றிய அபசகுனங்கள்; சுபசகுனங்கள்.

வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் கூறியவை.

பீஷ்ம பருவம் அத்-2

பாரதப் போருக்காக கௌரவ, பாண்டவ சேனை குருகேஷத்திரத்தில் திரண்டிருந்தது. பரதவம்சத்துப் பிதாமகரான வியாசர் நடைபெறவிருந்த பயங்கரப் போரில் நிகழப்போகும் விளைவைப் பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டார். அவர் திருதராஷ்டிரருக்குப் போர்க்களக் காட்சியைக் காண்பதற்கு திவ்ய திருஷ்டி அளிக்க விரும்பினார். ஆனால் திருதராஷ்டிரர் போர்க்களக் காட்சியைக் காண விரும்பாததால் சஞ்ஜயனுக்குத் திவ்ய அளித்துப் போர்க்களக்காட்சியை திருதராஷ்டிரருக்கு விவரிக்கக் கட்டளையிட்டார்.

பிறகு வியாசமகரிஷி பெரும் மனிதகுல அழிவிற்கான அபசகுனங்கள் தோன்றுவதை விவரித்தார். அவர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார். “மன்னா! பெரும் அழிவிற்கான பயங்கர அபசகுனங்கள் தோன்றுகின்றன. பருந்து, கழுகு, காகம், கங்கம் ஆகிய பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாக மரத்தின் கிளைகளில் அமர்ந்திருக்கின்றன. இவை யானை குதிரை இவற்றின் மாமிசத்தை உண்ணப் போகின்றன என்பது தெரிகிறது.

மாலை வேளைகளில் சூரியனைச் சுற்றி மூன்று வண்ணங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் இருபுறமும் வெள்ளை, சிவப்பு வண்ணமும், நடுவில் கருப்பு வண்ணமும் காணப்படுகிறது. இவற்றுடன் மின்னலும் தோன்றுகின்றது. பகல், இரவு நேரங்களில் சூரிய-சந்திர, நக்ஷத்திரங்கள் நீரைப் போலக் காணப்படுகின்றன. பகலிலும், இரவிலும் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. இந்த அடையாளம் அச்சமளிப்பதாகும்.

கார்த்திகைப் பெளர்ணமியன்று வானத்தில் சந்திரன் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. அதன் ஒளி அக்னியைப் போலக்காணப்பட்டது. இது வீரமுடைய மன்னர்களும், அரசகுமாரர்களும் போர்க்களத்தில் கொல்லப்படப்போகிறார்கள் என்பதைக் குறிக்கும். பன்றியும், பூனையும் இரவில் சண்டையிட்டுக் கர்ஜிக்கின்றன. இத்தகைய விஷயங்கள் எனக்கு ஒவ்வொரு நாளும் தோன்றுகிறது. தெய்வத் திருஉருவங்கள் நடுங்கியும், சிரித்தும், துயருற்றும், வாயிலிருந்து குருதி உமிழ்ந்தும் விழுந்து விடுகின்றன. துந்துபிகள் தாமாகவே ஒலிக்கின்றன.

குயில், சதபத்ரம், நீலகண்டம், கிளி, கழுகு, சாரஸம், மயில் போன்ற பறவைகள் பயங்கரமாக ஒலி எழுப்புகின்றன. குதிரையில் அமர்ந்த

மனிதர்கள் கத்தியையும் கேடயத்தையும் ஏந்திப் பயங்கரமாகக் கூச்சலிடுகிறார்கள். அருணோதய சமயத்தில் வெட்டுக்களிக் கூட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. இரு சந்தியா காலத்திலும் திசைகள் எரிவது போலத் தோற்றமளிக்கின்றன. மேகம் மண்ணையும், மாமிசத்தையும் பொழிகிறது. அருந்ததி நகூத்திரம் வசிஷ்டரைத் தனக்குப் பின்னால் தள்ளி விட்டது. சனிக்கிரகம் ரோஹிணியைத் துன்புறுத்துகிறது. சந்திரனில் உள்ள அடையாளம் அழிந்தது போல் காணப்படுகிறது. இது எதிர்காலத்தில் தோன்றப்போகும் பயத்தைக் குறிக்கிறது. மேகமில்லாமலே வானில் பெரும் கர்ஜனை கேட்கிறது. வாகனங்களின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் பெருகுகிறது.

பசுக்களுக்குக் கழுதைகள் பிறக்கின்றன. புதல்வர்கள் தம் தாயாரோடு சேருகிறார்கள். பருவமில்லாத காலத்தில் காட்டுமரங்கள் பூக்கின்றன. கர்ப்பமுற்ற பெண்கள் குழந்தைகளைப் பெறாமல் பயங்கர ஜீவன்களைப் பெறுகின்றனர். மாமிசம் உண்ணும் விலங்குகளும், பறவைகளும் ஒரே இடத்தில் ஆகாரம் உண்ணுகின்றன. மூன்று கொம்புகளும், நான்கு கண்களும், ஐந்து கால்களும், இரு மூத்திர உறுப்பும், இருதலைகளும், இருவாலும், பல தெற்றுப் பற்களும் உடைய அமங்கலமான பசுக்கள் பிறக்கின்றன. இவை அமங்கல ஒலியைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

கருடப்பறவையின் தலைமீது சிகையும், கொம்பும் காணப்படுகிறது. அவற்றிற்கு மூன்று கால்களும், நான்கு கடைவாய்ப்பற்களும் உள்ளன. மற்ற பிராணிகளும் இவ்வாறு காணப்படுகின்றன. உன்னுடைய நகரத்தில் வேதமறிந்த பிராமணர்களின் பெண்கள் கருடனையும், மயிலையும் பிள்ளையாகப் பெறுகிறார்கள். குதிரைக்குப் பசுவின் கன்றும், நாய்க்கு நரியும், யானைகளுக்கு நாயும் பிறக்கின்றன. கிளிகள் அசுபமாகப் பேசுகின்றன.

குலப் பெண்களுக்கு ஒரே நேரத்தில் நான்கைந்து பெண் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. அக்குழந்தைகள் பிறந்ததும் ஆடிப்பாடிச் சிரிக்கின்றன. நீசர்களான தாசிகளின் வீட்டில் பிறக்கும் கூனரான ஒற்றைக் கண்ணுடைய புதல்வர்கள் பயத்தைக் காட்டும் விதமாக உரக்கச் சிரித்து ஆடிப்பாடி மகிழ்கின்றனர். இவர்கள் கையில் ஆயுதத்தை ஏந்தி உருவங்களை வரைகின்றனர். சிறிய குழந்தைகளும் கொம்பை ஏந்தி சண்டையிடுகின்றனர். விளையாட்டிற்காக நகரங்களை உருவாக்கி, போரை விரும்பிப் பரஸ்பரம் சண்டையிட்டு அந்த நகரங்களை மிதித்து அழிக்கின்றன தாமரை, குமுதம் போன்ற நீர்ப்பூக்கள் மரங்களில் மலர்கின்றன.

நாற்புறமும் மண் பறக்கப் பயங்கரப் புயல் வீசுகிறது. பு அடிக்கடி நடுங்குகிறது. பார்லிப் பயிரில் ஐந்து ஐந்தும், தானியத்தில் நூறு கதிர்களும்

தோன்றுகின்றன. உலகிற்கு தாயைப் போன்ற பசுக்கள் கன்றுகள் ஊட்டப்பட்டபின் தம் மடியிலிருந்து ரத்தத்தைப் பெருக்குகின்றன. வீரர்களின் வில்லில் இருந்து தீஜ்வாலைகள் தோன்றுகின்றன. கத்திகள் பளபளத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சஸ்திரங்கள், நீர், கவசம், கொடி இவை அக்னியைப் போலச் சிவந்து காணப்படுகின்றன. இவை மக்களின் பெரும் அழிவைக் காட்டும் சகுனங்களாகும்.

மிகப்பெரிய நதிகளின் நீர் குருதியைப் போல் சிவந்திருக்கின்றன. நதிகள் தாம் ஓடுவதற்கு எதிர்திசையில் பெருகுகின்றன. கிணறுகளில் இருந்து காளைகள் துள்ளுவதைப் போல நுரைமேலே எழுகின்றது. பயங்கர இடி ஒலியோடு, இந்திரனின் வஜ்ரத்திற்குச் சமமான எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இத்தகைய அமங்கல அடையாளங்களைப் பார்த்த மகரிஷிகள் இவ்வாறு கூறியுள்ளனர். “இந்த பூமி ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்களின் குருதியைக் கவர்வது போல் காணப்படுகிறது. கைலாசம், மந்த்ராசலம் மற்றும் ஹிமாலயத்திலிருந்து ஆயிரக் கணக்கான பயங்கர சத்தங்கள் கேட்கின்றன. அவற்றின் சிகரம் உடைந்து விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. பூகம்பம் ஏற்பட்டதால், நான்கு கடல்களும் பெருகிப் புவியில் மக்கள் கலங்குமாறு, கரையை மீறுவது போல் தோற்றம் தருகின்றன.

பயங்கர சூழல்காற்று மரங்களைப் பெயர்த்துத் தள்ளுகின்றன. கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் மரங்கள் புயலால் பெயர்ந்து விழுகின்றன. பிராமணர்களின் ஆணுதியில் அக்னி கருப்பாகவும், சிவப்பாகவும், மஞ்சளாகவும் காணப்படுகின்றன. அதன் தீ நாக்குகள் இடது பக்கம் சுழல்கின்றன. அதிலிருந்து பயங்கர சப்தம் தோன்றுகிறது. அந்த அக்னியில் இருந்து துர்கந்தம் எழுகிறது.

மன்னா! ஸ்பரிசம், கந்தம், ரசம் இவற்றின் நிலை விபரீதமாகிவிட்டது. கொடிகள் நடுநடுங்கிப் புகையை விடுகின்றன. மலைகளின் மீதமுள்ள மரங்களின் உச்சியில் இருந்து வலது பக்கமாகச் சுற்றிக் காக்கைகள் பெரும் ஒலி எழுப்புகின்றன. துஷ்டயானைகள் நடுங்கிப் பயந்து மல மூத்திரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. குதிரைகள் நலமிழந்து விட்டன. யானைகளிடம் வியர்வை பெருகுகிறது. இவை அனைத்தும் பெரும் பயத்தை அறிவிப்பவையாகும். பாரதா ! இந்த உலகைக் காப்பாற்றுவதற்குரிய வழியை நீ செய்” என்று வியாசர் அச்சத்தை அறிவிக்கும் தொல்லைகளை விவரித்தார்.

வெற்றியை அறிவிக்கும் சுபசகுனங்களாக வியாசர் கூறுபவை.

திருதராஷ்டிர மன்னர் வியாச மகரிஷியிடம் போரில் உறுதியாக

வெற்றி பெறும் மக்கள் முன் தோன்றும் சுபலக்ஷணங்களை அறிந்து கொள்ள விரும்பிக் கேட்டார். வியாசர் அவருக்கு சுபசகுனங்களை விவரித்தார்.

போரில் வெற்றிபெறும் தரப்பினரின் அக்னி மாசின்றி இருக்கும். அதன் ஜ்வாலை வலது புறமாகச் சூழிந்து மேல் எழும். புகை சிறிதும் இருக்காது ஆஹுதியின் நறுமணம் காற்றில் கலந்து எல்லா இடங்களிலும் பரவி இருக்கும் சங்கு, மிருதங்கங்களின் ஒலி வேகமாகக் கேட்கும். சூரிய -சந்திர கிரணங்கள் தூய்மையாகக் காணப்படும். போருக்குப் புறப்படும் போது காக்கைகள் இனிமையாகக் குரல் எழுப்பினால் அது வெற்றியைக் குறிக்கும். காக்கைகள் பின்னாலிருந்து ஒலி எழுப்பும்போது அது வெற்றியை அறிவிப்பதாகும். எதிரே நின்று குரல் எழுப்பினால் அது தடுக்கும் குரலாகும். சுபமான சொற்களைப் பேசும் கிளி, ராஜஹம்சம், க்ரௌஞ்சம், மயில் முதலிய பறவைகள் படைவீர்களைப் பிரதட்சிணம் செய்தால் அந்தப் படை நிச்சயம் வெற்றிபெறும்.

அலங்காரம், கவசம், கொடி, குதிரைகளின் கனைப்பு, மகிழ்வுடன் செய்யப்படும் சிம்மநாதம் ஆகியவை சோபையுடன் பொலிந்தால் வெற்றி உறுதியாகும். எந்தத் தரப்பு வீரர்களின் சொற்கள் மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் கொண்டிருக்கின்றதோ, யாருடைய கழுத்தில் போட்ட மலர் மாலைகள் வாடுவதில்லையோ அவர்களுக்கு வெற்றி நிச்சயமாகும். எந்தப் படை வீரர்கள் பகைவரை எதிர்கொள்ளும்போது அனுகூலமான சொற்களைப் பேசுகிறார்களோ, அந்தப்படை நிச்சயம் வெற்றி பெறும். யாருடைய சப்தம், ரூபம், ரசம், கந்தம், ஸ்பரிசம் ஆகியவை மாறுதலற்று சுபமாக உள்ளதோ அந்த தரப்பு வெற்றி பெறும்.

காற்று யாருக்கு அனுகூலமாக வீசுகிறதோ, மேகங்களும் பறவைகளும் யாருக்கு அனுகூலமாக இருக்கின்றனவோ, மேகங்கள் யாருக்கு குடைபோல் நிழல் தருகின்றனவோ, வானவில் யாருக்கு அனுகூலமான திசையில் காணப்படுகின்றனவோ, அவர்கள் வெற்றிபெறுவார்கள், சேனை சிறியதோ, பெரியதோ படைவீரர்களின் மகிழ்ச்சிதான் வெற்றிக்குக் காரணமாகிறது” என்று வியாசர் திருதராஷ்டிரனிடம் சுபலக்ஷணங்களையும் விளக்கி உரைத்தார்.

8. கௌரவ சேனையில் தோன்றிய அசுப அடையாளங்கள்.

துரோண பருவம் அத்-77

1. அபிமன்யு வதம் போரின் 13 ஆம் நாளன்று நடைபெற்றது. தன் வீரமகன் ஐயத்ருதனின் செயலாலேயே கொல்லப்பட்டுவிட்டான் என்பதைக் கேள்வியுற்று அர்ஜுனன் 14 ஆம் நாள் போரின் சூரிய அஸ்தமனத்திற்குள் ஐயத்ருதனைக் கொன்று வீழ்த்துவேன் என்று சபதம் ஏற்றார். அன்று இரவு

கௌரவர்களின் சேனையில் மிகுந்த பயம் தோன்றியது. அர்ஜுனனின் சபதத்தைக் கேட்டு கௌரவ வீரர்கள் கவலை கொண்டனர்.

தேவர்கள் நர-நாராயணர்களின் சினத்தால் என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்று அஞ்சினர். வறண்ட காற்று வீசியது. சூரிய மண்டலத்தைக் கபந்தங்கள் சூழ்ந்திருந்தன. மழை இன்றியே இடி இடித்தது வானத்தில் மின்னலின் ஒளியோடு பயங்கர கர்ஜனை உண்டானது. மலைகளும், காடுகளும் சூழ்ந்த பூமி நடுங்கியது. சமுத்திரத்தில் பேரலைகள் எழுந்தன. நதிகள் கடலை நோக்கிச் செல்லாமல் எதிர்திசையில் பெருகின. யானை, குதிரை போன்ற வாகனங்கள் மல, மூத்திரத்தைத் துறந்து கண்ணீர் பெருக்கின. மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் பயங்கர ஆபத்துக்கள் தோன்றின. மாமிசம் உண்ணும் பிராணிகள் ஆனந்தம் கொண்டன. யமராஜனின் ராஜ்யம் வளர்ச்சிபெறும் என்பதற்காகக் குதிரைகள், யானைகள், வீரர்களின் உதடுகள் துடித்தன.

இவ்வாறு அன்று பெரும் உயிரழிவு ஏற்படும் என்பதை இந்த அடையாளங்கள் உணர்த்தின.

2. கௌரவ சேனை முன் தோன்றிய அபசகுனங்கள்

துரோண பருவம் அத்-88

14 ஆம் நாள் போரில் துரோணர் பிளக்க முடியாத சக்ரஸகட வியூகத்தை அமைத்தார். யுத்த களத்திற்கு அர்ஜுனன் வந்ததும், அவருக்கு முன் ஆயிரக் கணக்கான காக்கைகள் விளையாடியவாறு பறந்து கொண்டிருந்தன. கௌரவர்கள் முன்னேறத் தொடங்கியதும், பயங்கரக் குரல் எழுப்பும் மிருகங்களும், அசுப அடையாளமான நரிகளும் கௌரவ சேனையை வலம் வந்து கோலாஹலம் செய்தன. அங்கு வெளிப்பட்ட அபசகுனங்கள் அர்ஜுனனுடைய வெற்றியையும், கௌரவர்களின் தோல்வியையும் அறிவித்தன. ஆகாயத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான எரி நகூத்திரங்கள் பெரும் ஒலியோடு விழலாயின. பூமி முழுவதும் நடுங்கியது. போர் தொடங்கியதும் பெரும் ஒலியோடு மணல் காற்று வீசியது. கௌரவர்கள் முன் தோன்றிய இந்த அடையாளங்கள் ஐயத்ருத வதம் பற்றிய பயத்தைத் தோற்றுவித்தன.

9. பீமனுடன் கதாயுத்தம் தொடங்கும் சமயத்தில் துரியோதனனுக்கு

முன் ஏற்பட்ட தீய நிமித்தங்கள்

சல்ய பருவம் அத்-56

யுத்த களத்தில் கௌரவ சேனை முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டபின் அங்கிருந்து தப்பி ஓடிய துரியோதனன் த்வைபாயன் குளத்தில் மறைந்து கொண்டான். வேடர்களால் அவன் இருக்கும் இடம் அறிந்து அவனிடம்

பாண்டவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் வந்தனர். அவனைப் போருக்கு அழைத்தனர். பீமனும், துரியோதனனும் கதாயுத்தம் புரிவதாகத் தீர்மானமாயிற்று. அச்சமயம் அங்குவந்த பலராமர் குருக்ஷேத்திர பூமியிலியே போர் நடக்கட்டும் எனக் கூறினார். அனைவரும் குருக்ஷேத்திரத்தினை அடைந்தனர்.

அச்சமயம் துரியோதனன் மகிழ்ச்சியோடு, காளையைப் போல கர்ஜனை செய்து பீமனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அச்சமயம் துரியோதனன் முன் பல அபசகுனங்கள் தோன்றின.

இடி ஓசையுடன் பலமான காற்று வீசியது. எல்லாப்பக்கமும் மண்மாரி பொழிந்தது. திசைகள் இருளால் மூடப்பட்டன. வானத்திலிருந்து இடியோசையைப் போல ஒலி எழுப்பிக்கொண்டு நூற்றுக்கணக்கான எரி நகூத்திரங்கள் பூமியைப் பிளந்தவாறு விழுந்தன. அமாவாசை இல்லாமலே இராகு சூரியனைப் பீடித்தது. காடுகள், மரங்களோடு புவி நடுங்கியது. வறண்ட காற்றுடன் மண்ணும் கல்லும் மழையாகப் பொழிந்தன.

மலைச் சிகரங்கள் உடைந்து விழுந்தன. பல வகை உருவம் கொண்ட விலங்குகள் எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடின. பயங்கரமான ரூபம் கொண்ட நரிகள் அமங்கலச் சொற்களைப் பேசின. பயங்கரமான மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் ஒலிகள் தோன்றின. கிணற்று நீர் தானே பெருகியது. உருவமின்றியே கர்ஜிக்கும் ஒலிகள் கேட்டன. இவ்வாறு பல தீய சகுனங்கள் துரியோதனன் முன் தோன்றின.

10.படையின் வெற்றியை அறிவிக்கும் சுப சகுனங்கள்

தோல்வியைக் குறிக்கும் அபசகுனங்கள்

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியவை.

சாந்தி பருவம் அத்-102

போர் முடிவுற்றபின் ராஜ்யத்தை ஏற்க மறுத்து, சோகத்தில் மூழ்கிய யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு உபதேசம் செய்யுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மருக்குக் கட்டளையிட்டார். அதன்படி ராஜநீதியை உபதேசித்த பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு சேனை வெற்றி பெறுவதை அறிவிக்கும் சகுனங்கள் அல்லது அடையாளங்கள் மற்றும் தோல்வியைக் குறிக்கும் அடையாளங்கள் பற்றி எடுத்துரைத்தார்.

பாரதா! காலத்தால் தூண்டப்பட்ட மனிதன் மீது முதலில் தெய்வம் சினம் கொள்கிறது. அதைத் தங்கள் ஞானத்தினால் அறியும் வித்வான்கள் அதனை விலக்கப் பிராயச்சித்தமாக ஜபம், ஹோமம் முதலிய மங்கள காரியங்களைச் செய்து, தெய்வ உபத்திரவத்தை அமைதிப்படுத்துகிறார்கள்.

எந்தச் சேனையின் வீரர்களும், வாகனங்களும் மகிழ்ச்சியுடனும், உர்ச்சாகத்துடனும் காணப்படுகின்றனரோ அவர்கள் நிச்சயம் வெற்றி பெறுகின்றனர். போருக்கான யாத்திரையின் போது, படைவீரர்களின் பின்னால் இருந்து மென்மையான காற்று வீசுதல், வானவில் தோன்றுதல், மேகங்கள் அடிக்கடி நிழல் தருதல், மேகங்கள் இருந்ததாலும், சூரியன் ஒளி வீசுதல், நரி, காகம், கழுகு போன்றவை அனுகூலமான திசைக்கு வருதல் ஆகியவை அந்த சேனையின் வெற்றியை அறிவிக்கும் அடையாளங்களாகும்.

மேலும் தீ புகையற்றுத் தூய்மையான ஜ்வாலையோடு இருப்பது, தீ நாக்குகள் மேலே எழும்புவது, அக்னிக் கொழுந்துகள் வலப்புறம் சுழித்து எழுவது, ஆஹுதிகளில் இனிய நறுமணம் தோன்றுவது அனைத்தும் வெற்றியை அறிவிப்பனவாகும். சங்கத்தின் கம்பீரமான ஒலியும், ரணபேரிகைகளின் உரத்த ஒலியும் கேட்கும் சேனையின் வெற்றி உறுதியானது. சேனை புறப்படும்போது, அல்லது புறப்படத் தயாராகும்போது இஷ்டமிருகம் பின்னாலும், இடது பக்கத்திலும் வருவது வெற்றியைக் குறிக்கும். இவை போர் புரியும் போது வலது பக்கத்தில் வருவதும் வெற்றியைக் காட்டும். ஆனால் எதிரில் வந்தால் அது போர் யாத்திரைக்கு அனுகூலமானது அல்ல. அன்னம், க்ரௌஞ்சம், சதபத்ரம், நீலகண்டம் முதலிய பறவைகளின் மங்கள் ஒலியும் வெற்றியை அறிவிக்கும் லக்ஷணமாகும்.

பலவகை ஆயுதங்கள், கவசம், யந்திரம் மற்றும் கொடிகளோடு, சோபித்து வீரர்களின் முகம் பொலிவுடன் காணப்படும் சேனையில் நிச்சயம் வெற்றி உண்டாகிறது. தலைவனின் சேவையில் உற்சாகத்துடன், அகங்காரமின்றி, பரஸ்பரம் நன்மையைக் கருதி, தூய்மையான நன்னடத்தையைக் கடைப்பிடிக்கும் வீரர்கள் நிறைந்திருப்பதே வெற்றியின் சுபமான அடையாளத்தைக் காட்டிவிடும்.

படைவீரர்களின் மனதிற்குப் பிரியமான ஒலி, ஸ்பரிசம், மணம் போன்றவை எல்லாப்பக்கமும் பரவும்போதும், அவர்களிடம் தைரியம் நிறைந்திருக்கும் போது அது வெற்றியின் நுழைவாயிலாகக் கருதப்படுகிறது. போரில் பிரவேசிக்கும்போது காகம் வலது பக்கத்திலும், பிரவேசித்தபிறகு இடது பக்கத்திலும் வருவது சுபலக்ஷணமாகும். பின்னால் இருந்தாலும் காரியத்தில் வெற்றி ஏற்படும் ஆனால் எதிரில் வந்தால் அது வெற்றியின்மையைக் காட்டும் அறிகுறியாகும்” என்று சுப லக்ஷணங்கள் பற்றிப் பீஷ்மர யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தார்.

**11. பாரதப்போர் கழிந்து 36 வது வருடம் யுதிஷ்டிரர் முன் தோன்றிய
அபசகுனங்கள்.**

மௌசல பருவம் அத்-1

போர் முடிந்து 36 வது வருடம் தொடங்கியது. கௌரவ நந்தனன் யுதிஷ்டிரருக்கு அக்காலத்தில் பல அபசகுனங்கள் தென்படலாயின. இடியின் ஒலியுடன் மணல் மாரி பொழிந்தது. பறவைகள் வலது புறம் கூட்டம் கூட்டமாகப் பறந்தன. மிகப்பெரிய நதிகள் மணலுள் மறைந்து ஓடலாயின. திசைகள் பனியால் மறைக்கப்பட்டன. ஆகாயத்திலிருந்து பூமியின் மீது எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. சூரிய மண்டலம் மண்ணால் மறைக்கப்பட்டது. உதயகால சூரியன் ஒளியிழந்தது.

சூரிய மண்டலத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் பல கபந்தங்கள் காணப்பட்டன. சந்திரன், சூரியன் இருவரைச் சுற்றியும் பயங்கரமான வட்டங்கள் காணப்பட்டன. அவை மூன்று நிறங்களில் இருந்தன. வட்டங்களின் உட்பகுதி சிவப்பாகவும், இடைப்பகுதி சாம்பல் நிறத்திலும், வெளிப்பகுதி கருப்பாகவும் காணப்பட்டன. இவை வரவிருக்கும் தீய நிகழ்வுகளை யுதிஷ்டிரருக்கு அறிவித்தன.

**12. யாதவ வம்ச அழிவின்போது துவாரகையில் தோன்றிய தீய
சகுனங்கள்**

மௌசல பருவம் அத்-2, 3

துவாரகையில் காலன் ஒவ்வொருநாளும் எல்லா வீடுகளிலும் வட்டமடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய சொரூபம் மிகப்பயங்கரமாக இருந்தது. அவன் கருப்பு, மஞ்சள் வண்ணத்தில் காணப்பட்டான். தலையை மொட்டையடித்து ஆணின் உருவத்தில் வருஷணி வம்சத்தினரின் வீடுகளில் நுழைந்து சிலசமயம் தென்பட்டும், சிலசமயம் மறைந்தும் வந்தான். வில்லாளிகள் அவன் மீது கணக்கற்ற அம்புகளை அடித்தும் அவனை அழிக்க முடியவில்லை. அது வருஷணி, அந்தக வம்சத்தவரின் அழிவை அறிவித்தது.

தெருக்கள் எங்கும் எலிகள் பரவின. மண் பாண்டங்களைத் துளைத்தன. இரவில் தூங்கும்போது மனிதர்களின் கேசத்தையும், நகங்களையும் கடித்துக் குதறின. வீடுகளில் மைனாக்கள் இரவு, பகலாக ஒலி எழுப்பின. சாரசங்கள் ஆந்தையைப் போலவும், ஆடுகள் குள்ள நரிகளைப்போலவும் குரல் கொடுத்தன. காலனின் தூண்டுதலால் வருஷணி, அந்தகர்களின் வீடுகளில் வெள்ளைச் சிறகுகளும், சிவப்புக்கால்களும் உடைய புறாக்கள் சுற்றி வந்தன. பசுக்களின் வயிற்றில் இருந்து கழுதைகளும்,

வரிக்குதிரைகளின் வயிற்றிலிருந்து யானைகளும், நாய்களிடமிருந்து பூனைகளும், கீரிப்பிள்ளைகளிடமிருந்து எலிகளும் பிறந்தன. அந்தக் காலத்தில் வருஷணி வம்சத்து மக்கள் வெட்கமின்றிப் பாவம் செய்து வந்தனர்.

பிராமணர்களிடமும், தேவர்களிடமும், பித்ருக்களிடமும் துவேஷம் செய்தனர். குரு ஜனங்களையும் அவமானப்படுத்தினர். மனைவியர், கணவர்களையும், கணவர்கள் தம் மனைவியரையும் ஏமாற்றி வந்தனர். அக்னி தேவனின் தீ நாக்குகள் இடது பக்கம் சுழன்றன. அக்னியில் இருந்து சிலசமயம் நீலவண்ணம், சிவப்பு வண்ணம், சிலசமயம் ரத்த வண்ணமுமாகத் தனித்தனியே தீ நாக்குகள் தோன்றின. சூரியன் உதய-அஸ்தமன சமயத்தில் கபந்தங்களால் சூழப்பட்டுக் காணப்பட்டார்.

நன்கு சமைக்கப்பட்டு உணவு பரிமாறப்பட்டபோது, அதில் ஆயிரக்கணக்கான புழுக்கள் காணப்பட்டன. புண்ணியாகவாசனம் செய்து, மகாத்மாக்கள் ஐபம் செய்யத் தொடங்கியபோது கண்ணுக்குப் புலப்படாமலே மனிதர்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். அடிக்கடி நகூத்திரங்களும், கிரகங்களும் மோதிக் கொண்டன. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாஞ்சஜன்யம் ஒலிக்கும்போது, வருஷணி-அந்தகர்களின் வீடுகளில் கழுதைகள் பயங்கரக் குரலுடன் கத்தத் தொடங்கின.

துவாரகை மக்களின் கனவில் ஒரு கருப்பு வண்ணப் பெண் தன் வெள்ளைப் பற்களைக் காட்டிக் காட்டிச் சிரித்துப் பேசினாள். வீடுகளில் புகுந்து அவர்களுடைய மங்களச் சின்னங்களைக் கொள்ளையடித்து துவாரகை முழுதும் ஓடிக் கொண்டிருந்தாள். அக்னிஹோத்திரங்கள் இருந்த வீடுகளில் வாஸ்து பூஜை நிலைத்திருந்த இடங்களில் பயங்கரமான கமுகுகள் வருஷணி, அந்தக வம்சத்து மனிதர்களைப் பிடித்துச் சாப்பிட்டன.

பயங்கரமான அரக்கர்கள் மக்களுடைய குடை, கொடி, கவசம் அணிகலன் ஆகியவற்றைத் திருடிக் கொண்டு ஓடினர். அக்னி தேவனால் அளிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ விஷ்ணு பகவானின் சுதர்சன சக்கரம் வருஷணி குலத்தவர் கண்முன்பே திவ்யலோகம் சென்றுவிட்டது. பகவானுடைய சூரியனுக்கு நிகரான தேஜஸ்வியானதும், குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதுமான திவ்யமான தேரை பகவானின் சாரதி கண்முன்னே, குதிரைகள் எடுத்துக் கொண்டு கடலுக்கு மேல் பறந்து விட்டன, பலராமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவரின் பனை மற்றும் கருடக்கொடி ஆகிய இரு பெரிய கொடிகளையும் அப்சரஸ்கள் உயரத்தில் எடுத்துச் சென்றுவிட்டனர்.

இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் துவாரகை மக்களின் கனவில் நிகழ்ந்த தொல்லைகளாகும்.

VII. மகாபாரதத்தில் காணப்படும் நாள் /

சோதிடக் குறிப்புகள்

1. பீமன், யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன் பிறப்பு

ஆதி பருவம் அத்-122

சந்திரன் ஜேஷ்டா நக்சத்திரத்தில், சூரியன் துலா ராசியில் சுக்லபக்ஷ பூர்ண பஞ்சமி திதியில் அபிஜித் என்ற சிறந்த முகூர்த்தத்தில் குந்திக்கு யுதிஷ்டிரர் பிறந்தார்.

சந்திரன் மக நக்சத்திரத்திலும், பிருகஸ்பதி சிம்ம லக்னத்திலும் இருந்தபோது, நடுப்பகலில் திரயோதசி திதியில் மைத்ர முகூர்த்தத்தில் குந்திக்குப் பீமன் பிறந்தார்.

பங்குனி மாதம், பகல் வேளையில், பூர்வ-உத்தர பல்குனி (உத்திரம்) நக்சத்திர சந்தியில் அர்ஜுனன் குந்தியிடம் தோன்றினார்.

2. பாண்டவர்கள் வாரணாவத யாத்திரை புறப்பட்ட நாள்

ஆதி பருவம் அத்-144

பாண்டவர்களின் புகழும், அவர்களுடைய நற்குணங்களும் மக்களிடையே மேலும் மேலும் பரவுவதை துரியோதனன் விரும்பவில்லை. அவர்களை அழிக்க நினைத்து வாரணாவத நகரத்தில் ஒரு அரக்கு மாளிகையை இரகசியமாகக் கட்டி முடித்தான், துரியோதனன். அந்நகரில் நடைபெறும் சிவபெருமானின் திருவிழாவை வருணித்துப் பாண்டவர்களுக்கு அங்கு செல்லும் விருப்பத்தை ஏற்படுத்தினான். வாரணாவதத்தில் அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவர்களைத் தங்க வைத்துத் தீயிட்டுக் கொன்று விடுவதே துரியோதனனின் திட்டமாகும். இதனை அறிந்த விதுரர் இரகசியமான குறிப்புடைய சொற்களால் யுதிஷ்டிரரை எச்சரித்தார். யுதிஷ்டிரர் விதுரரின் எச்சரிக்கையைப் புரிந்து கொண்டார்.

இத்தகைய சூழலில் பாண்டவர்கள், பங்குனி மாதம் சுக்லபக்ஷ அஷ்டமியன்று, ரோஹிணி நட்சத்திரத்தில் தங்களது வாரணாவத யாத்திரையைத் தொடங்கினர்.

3. திரௌபதி திருமண நாள்

ஆதி பருவம் அத்-197

சந்திரன் புஷ்ய நக்சத்திரத்தில் இருந்த புண்ணியமான நாளில் யுதிஷ்டிரர் திரௌபதி திருமணம் நடைபெற்றது.

4. பீமன், ஜராசந்தன் போர் நடந்த காலம் சபா பருவம் அத்-24

பீமசேனனுக்கும் ஜராசந்தனுக்கும் நடைபெற்ற போரின்போது சோதிடக்குறிப்பு கூறப்படுகிறது. கார்த்திகை முதல் நாள் இந்தப் போர் தொடங்கி, இரவும் பகலும் உண்ணாமல், ஓய்வின்றி இடையறாது நடைபெற்றது. அந்தப்போர் த்ரயோதசி வரை நடந்தது.

5. பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரை தொடங்கிய நாள் வன பருவம் அத்-93

லோமஷ முனிவரின் அறிவுரைப்படி, இந்திரலோகத்தில் இருந்த அர்ஜுனனைத் தவிர ஏனைய பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரை தொடங்கினர். “தூய்மையான மனத்துடன் தீர்த்தங்களுக்குச் செல்லுங்கள். உடல் தூய்மைக்கான விரதம் மானுஷ விரதமாகும். ராக, துவேஷத்தால் கலங்கப்படாத தூய்மையான மனத்துடன் ஏற்படும் விரதமே தெய்வ விரதம் எனப்படும். எல்லா உயிர்களிடமும் அன்புடன் தெய்வ விரதங்களை மேற்கொண்டு தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்ளும்போது தீர்த்தங்களின் உசிதமான பலனைப் பெறுவீர்கள்” என்று மகரிஷிகள் பாண்டவர்களுக்கு யாத்திரை நியமங்களைக் கூறினார்கள். பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் மகரிஷிகளின் ஆணையைச் சிரமேல் தாங்கி அவ்வாறே செய்வதாகச் சபதம் ஏற்றனர்.

பாண்டவர்கள் இந்த உறுதியுடனும் நியமங்களுடனும், மார்கழி மாதம் பௌர்ணமிக்குப் பின் புஷ்ய நட்சத்திரத்தன்று தங்கள் யாத்திரையைத் தொடங்கினர்.

6. சுசர்மா விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்த நாள் விராட பருவம் அத்-30

பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் விராட தேசத்தில் மறைந்திருக்கக் கூடும் என்று துரியோதனாதியர் ஐயம் கொண்டனர்.

அஞ்ஞாத வாசகாலம் முடியும் முன்பே கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் மேலும் 12 ஆண்டுக் காலம் வனவாசம் செல்ல வேண்டும் என்ற நிபந்தனை பாண்டவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்தது. எனவே அஞ்ஞாத வாச காலத்திலேயே அடையாளம் கண்டு மீண்டும் வனவாசத்திற்கு அனுப்பிவிடத் துரியோதனன் திட்டமிட்டான்.

பாண்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்கும் விதமாக விராட தேசத்தின் மீது

படையெடுக்க ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். துரியோதனனின் அவை முன்னோர்களுடன் த்ரிகர்த்த தேச மன்னன் சுசர்மாவும் அந்த ஆலோசனையில் கலந்து கொண்டான். அந்த ஆலோசனையில், “முதல் நாள் சுசர்மா விராட தேசத்தின் மீது தாக்கிப் பசுக்களைக் கவரட்டும்; மறுநாள் நாம் அனைவரும் நம் சேனையுடன் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து விராட தேசத்தைத் தாக்கலாம்” என்று துரியோதனன் கூறினான்.

அதன்படி தென்கிழக்குத் திசையிலிருந்து கிருஷ்ணபகஷத்து சப்தமி திதியன்று சுசர்மா விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்தான். சுசர்மா விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்த நாளே பாண்டவர்களின் 13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாச காலத்தின் இறுதி நாளாகும். அதற்கு அடுத்த நாளான அஷ்டமியன்று துரியோதனன் வடதிசையிலிருந்து ஆறு மகாரதிகளுடன் விராட தேசத்தை நோக்கி வந்து பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்தான்.

7. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பாண்டவரின் தூதராக ஹஸ்தினாபுரம் புறப்பட்ட நாள் உத்தியோக பருவம் அத்-83

உபல்லவ்யத்தில் பாண்டவர்கள் அனைவரும் தங்கள் நண்பர்களுடன் ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். துருபதனுடைய புரோகிதர் பாண்டவர்களின் தூதராக திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று மேற்கொண்ட சமாதான முயற்சி தோல்வியடைந்தது. சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடமிருந்து பாண்டவர்களிடம் வந்து தற்போதைய நிலையே தொடரட்டும் என்ற மன்னரின் செய்தியைத் தெரிவித்தார். எனவே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே பாண்டவரின் தூதராகச் செல்வது என்று தீர்மானமானது.

அதன்படி கார்த்திகை மாதம் ரேவதி நக்சத்திரத்தில் மைத்ர என்ற முகூர்த்தம் உண்டானதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் தூது யாத்திரையைத் தொடங்கினார். அது சரத்ருதுவின் முடிவும் ஹேமந்தருதுவின் ஆரம்பமுமான காலமாகும்.

8. கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பாரத யுத்தம் தொடங்கும் முன் கூறிய கிரக நிலை உத்தியோக பருவம் அத்-143

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் சமாதான முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. அவர் ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து உபல்லவ்யம் திரும்பியபோது தன்னுடன் கர்ணனைத் தேரிலேற்றித் தனியாக அழைத்துச் சென்றார். கர்ணனின் பிறப்பைப் பற்றியும், பாண்டவர்கள் அவனுடைய இளைய சகோதரர்கள்

என்பதையும் கூறினார். பாண்டவர்கள் பக்கம் வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார். அவரது கூற்றை மறுத்த கர்ணன் தன்னுடைய பயங்கரக் கனவுகளை அவரிடம் விவரித்தான். அத்துடன் அச்சமயம் நிலவிய கிரகங்களின் நிலையையும் விவரித்தான்.

“மகா தேஜஸ்வியும், தீக்ஷண்யமும் உடையதான சனிகிரகம் பிரஜாபதி தொடர்புடைய ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தைப் பீடித்து, உலக உயிர்களுக்கு அதிகப்படியான துன்பத்தை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மங்கள கிரகமான செவ்வாய் ஐயேஷ்டாவின் அருகில் இருந்து வக்ர கதியில் பிரவேசித்து அனுஷ நக்ஷத்திரத்திற்கு வர இருக்கிறது. இது மன்னனுடைய நண்பர்களின் குழுவின் அழிவை அறிவிக்கும் அறிகுறியாகும். இது கௌரவர்களுக்குப் பெரும் பயத்தைக் கொடுப்பதாகும். மகாபாதம் என்னும் கிரகம் சித்திரை நக்ஷத்திரத்திற்குத் துன்பம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது மன்னர்களின் அழிவைக் குறிப்பதாகும். சந்திரனின் களங்கம் அழிந்துவிட்டது போலக் காணப்படுகிறது. ராகு சூரியனுக்கு அருகில் சென்று கொண்டிருக்கிறது.”

இவ்வாறு யுத்தத்தின் அறிகுறியையும், மன்னர்கள் மற்றும் மக்களின் பேரழிவையும் காட்டும் கிரக நிலையையும் கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் விவரித்தான்.

9. மகாபாரதப் போர் தொடங்க இருந்த சமயத்தின் கிரக நிலை.

வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுவது

பீஷ்ம பருவம் அத்-3

திருதராஷ்டிரர் கேட்டதற்கிணங்க வியாச மகரிஷி போர் தொடங்கும் முன் தென்பட்ட அசுப, சுப லக்ஷணங்களை விவரித்தார். அச்சமயம் கிரகங்கள், நக்ஷத்திரங்களின் இருப்பும், சேர்க்கையும் பூமியின் கோர அழிவைக் காட்டுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்தார். அவர் கூறியது; “கேது சித்திரையைத் தாக்கி, சுவாதியில் நிலைத்துவிடுகிறது. இது குருவம்சத்தின் அழிவைக் காட்டுகிறது. மிக பயங்கரமான தூம கேது பூச நக்ஷத்திரத்தை ஆக்கிரமித்து அங்கேயே நிலைத்திருக்கிறது. இது இரு சேனைகளிலும் கோரமான அழிவைச் செய்யப் போகிறது.

செவ்வாய் வக்கிரமாகி, மகர நக்ஷத்திரத்தில் உள்ளது. பிரகஸ்பதி ஸ்ரவண நக்ஷத்திரத்தில் இருக்கிறது. சனியின் முதல் பகுதி பால்குனி நக்ஷத்திரத்தை (உத்திரம்) அடைந்து அதைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. சுக்கிரன் பூர்வ பாத்திர (பூரட்டாதி) பதத்தின் மீதேறிப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எல்லாப் பக்கமும் சுற்றித் திரிந்து பரிகம் என்னும்

உபக்கிரகத்தோடு உத்திர நக்சத்திரம் பாத்ரபத நக்சத்திரத்தின் மீது பார்வையை (பூரம்) வைத்துள்ளது. கேது என்னும் உபகிரகம் புகையோடு கூடிய அக்னியைப்போலக் காட்சியளித்து இந்திர தேவனோடு தொடர்புடைய ஜேஷ்டா (கேட்டை) விற்கு வந்து நிலைத்துள்ளது.

சித்திரைக்கும் சுவாதிக்கும் இடையில் உள்ள ராகு வக்கிரமாகி, ரோகிணியையும், சந்திரனையும், சூரியனையும் துன்புறுத்துகிறது. மிகப் பிரகாசமாக துருவ நக்சத்திரன் வலதுபக்கம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இது பயங்கரமான தீமையை அறிவிப்பதாகும்.

அக்னியைப் போன்ற ஒளியுடைய மங்களம் (செவ்வாய்) அடிக்கடி வக்கிரமாகி பிரம்மராசி ஸ்வணத்தை (திருவோணம்) முழுமையாக மறைத்துள்ளது. வருஷம் முழுவதும் ஒரு ராசியிலேயே இருக்கும் இரு கிரகங்களான பிருகஸ்பதியும், சனீஸ்வரனும் திரும்பி விசாக நக்சத்திரத்திற்கு அருகில் வந்துள்ளன. ஒரே நாள் திரையோதசி திதியன்று பருவமில்லாமலே ராகு சந்திர சூரியர் இருவரையும் பீடித்துள்ளது. ஆதலால் கிரகண நிலையைப் பெற்ற அவ்விரண்டு கிரகங்களும் மக்களை அழிக்கின்றன. ராகு கிருத்திகையைத் துன்புறுத்துகின்றது. அடிக்கடி வால் நக்சத்திரம் தோன்றுகிறது. அது பெரும்போரையும் சமமற்ற சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்துவதாகும்.

அஸ்வினி முதலிய இருபத்து ஏழு நக்சத்திரங்களும் மூன்றாகப் பகுக்கப்பட்டு ஒன்பது நக்சத்திரங்கள் கொண்ட மூன்று கூட்டம் அஸ்வபதி, கஜபதி, நரபதியின் குடை என்று கூறப்படுகின்றன. இந்த மூன்று அல்லது நக்சத்திரங்கள் அனைத்திலும் முதல் இடத்தில் பாவ கிரகத்தால் பேதம் உண்டானால் அது பெரும் பயத்தைத் தோற்றுவிப்பதாகும். இச்சமயம் அத்தகைய தீய யோகம் வந்துள்ளது. ஒரு திதி முடிந்து 14 ஆம் நாள் திதி முடியவில்லை என்றால் 15 ஆம் நாளும், ஒரு திதி அதிகமானால் 16 ஆம் நாளும், அமாவாசை வருவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த பக்சத்தில் 13 ஆம் நாள் அமாவாசை வந்துள்ளது. ஒரே மாதத்தில் 13 நாட்களுக்குள் சந்திர கிரகணம், சூரிய கிரகணம் இரண்டும் வந்துள்ளன. இவ்வாறு கிரகணம் உண்டானதால் சூரியனும், சந்திரனும் மக்களை அழிப்பவர்களாவார்கள். கிருஷ்ண பக்சத்து சதுர்த்தசியன்று மிக வேகமாக மாமிச மழை பொழிந்தது.

இத்தகைய கிரக, நக்சத்திர இருப்பு, சேர்க்கை முதலியன பெரும் உயிரழிவை ஏற்படுத்தும் என்பதை வியாச மகரிஷி விளக்கினார்.

10. பாண்டவர் சேனை போர்க்களம் புறப்பட்ட நாள்

சல்ய பருவம் அத்-35

சமாதான முயற்சியில் வெற்றி பெறாததால் உபல்லவ்யம் திரும்பிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களிடம் புஷ்ய நக்சத்திரத்தில் போருக்குக் கிளம்பக் கட்டளையிட்டார். பலராமர் இரு தரப்பிற்கும் உதவ விரும்பவில்லை. தீர்த்த யாத்திரைக்குச் சென்றுவிட்டார். யாதவப் படையுடன் க்ருதவர்மா அனுராதா நக்சத்திரத்தில் துரியோதனனிடம் சென்றான். மதுகுதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களை முன் வைத்து புஷ்ய நக்சத்திரத்தன்று குருகேஷத்திரம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

11. பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சிந்தித்து தேகத் தியாகம் செய்த நாள்

1) சாந்தி பருவம் அத்-47; 2) அனுசாஸன பருவம் அத்-167

யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருளினாலேயே தங்களுக்கு இந்த வெற்றி சாத்தியமாயிற்று என்று கூறி 100 நாமங்களால் ஸ்துதி செய்து வணங்கினார். அதன் பிறகு ராஜ்ய காரியங்களைத் தொடங்கினார். நகர மக்களை மகிழ்வித்து, பிராமணர்களுக்குத் தகஷிணையளித்தார். அதன்பின் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வந்து அவரைப் பணிந்து புகழ்ந்தார். அச்சமயம் பகவான் தியானத்தில் லயித்திருந்தார். பகவானின் தியான நிலையைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அவரைப் பணிந்து அவருடைய தியானத்தின் யதார்த்தமான தத்துவத்தைத் தனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டினார். அப்போது பகவான் அம்புப் படுக்கையில் இருந்த பீஷ்மர் தன்னைத் தியானம் செய்ததை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். அவரிடம் சென்று தன்னுடைய ஐயங்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டார்.

சூரியன் உத்தராயனத்திற்கு வந்ததும், மாசி மாத சுக்லபக்ஷ அஷ்டமி திதியன்று, ரோஹிணி நக்சத்திரத்தில், நடுப்பகல் நேரத்தில் பீஷ்மர் தியானத்தில் ஆழ்ந்து தன் தேகத்தைத் தியாகம் செய்யப் போகிறார். அதற்கு முன் அவரைச் சந்தித்து தர்ம உபதேசம் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆணையிட்டார்.

2) யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் அனைத்து உபதேங்களையும் கேட்டு ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். 50 நாட்கள் நகரில் வாசம் செய்து பீஷ்மர் கூறிய நேரம் வந்ததையறிந்து பீஷ்மரின் இறுதிச்சடங்குகளுக்குரிய ஏற்பாடுகளுடன், திருதராஷ்டிரர், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உட்பட அனைவருடனும் பீஷ்மரிடம் வந்தார்.

பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் 58 நாட்களை கழித்திருந்தார். சந்திர மாசத்திற்கேற்ப மாசி மாதத்தின் சுக்லபக்ஷத்தின் ஒரு பகுதி கழிந்து மூன்று பகுதி மீதியிருந்த சமயத்தில் பீஷ்மர் தான் விரும்பியவாறு பிராணத் தியாகம் செய்தார்.

12. யுதிஷ்டிரர் யாக தீக்ஷை எடுத்த நாள்
ஆஸ்வமேதிக பருவம் அத்-72

வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் “வரும் சித்திரை மாதம் பெளர்ணமியன்று நீ யாக தீக்ஷை பெற வேண்டும்” என்று யாக தீக்ஷைக்கான நாளைக் கூறினார்.

13. யுதிஷ்டிரர் யாக ஏற்பாடுகளைத் தொடங்கிய நாள்
ஆஸ்வமேதிக பருவம் அத்-85

அஸ்வமேதிக யாகத்திற்கான யாகக் குதிரையுடன் திக் விஜயம் மேற்கொண்ட அர்ஜுனன் திரும்பி வரும் செய்தியை ஒற்றர்கள் வாயிலாக அறிந்த யுதிஷ்டிரர் யாகக் காரியத்திற்கான ஏற்பாடுகளைத் தொடங்க எண்ணினார். “மாசி மாதத்தின் சுக்லபக்ஷ துவாதச திதி, பூச நட்சத்திரத்தன்று” யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனை அழைத்து, யாக பூமியைத் தேர்வு செய்யக் கட்டளையிட்டார்.

14. திருதராஷ்டிரர் வனவாசம் புறப்பட்ட நாள்
ஆஸ்ரமவாசிக பருவம் அத்-15

யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யபாரம் ஏற்று 15 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் திருதராஷ்டிரர் காந்தாரிதேவியுடன் வனவாச வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள விரும்பினார். அவர் சிறந்த தானங்களையும், தக்ஷிணைகளையும் பத்து நாட்கள் அளித்தார்.

பதினோராம் நாள் கார்த்திகை பெளர்ணமி தினம். திருதராஷ்டிர மன்னர் தனது வனவாச யாத்திரையைத் தொடங்கினார்.

15. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யாதவர்களுக்குத் தீர்த்த யாத்திரைக்குக்
கட்டளையிட்ட நாள்

மௌசல பருவம் அத்-3

மகாபாரதப் போர் முடிந்து 36 ஆவது ஆண்டு. காந்தாரி தேவி யாதவ குலத்தின் அழிவிற்காக நிர்ணயித்த காலம் வந்துற்றது. துவாரகையில் எல்லா இடங்களிலும் தீய சகுனங்களே தென்பட்டன. காலமாறுதல் தோன்றியது. திரயோதசி திதி அன்றே அமாவாசை வந்தது. இதனை அறிந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவரிடமும், “வீரர்களே! இப்போது ராகு சதுர்தசியையே அமாவாசையாக்கிவிட்டது. மகாபாரத யுத்த சமயத்தில் இருந்த யோகமே இப்போதும் உள்ளது. இவை அனைத்தும் நம்முடைய அழிவை அறிவிப்பனவாகும்” எனக் கூறினார்.